

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A man with a beard and tattoos, wearing a black t-shirt, is embracing a woman with long red hair wearing a red and white floral dress. They are standing behind a wooden fence, looking at each other in a romantic pose. The background shows a vast green field and distant mountains under a blue sky.

she's a wild one

New York Times and USA Today Bestselling Author

KRISTEN PROBY

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

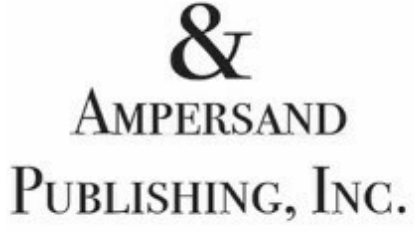
Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

O VAHŞİ BİR KIZ

MONTANA'NIN VAHŞİ

DOĞASI KRISTEN PROBY

İÇİNDEKİLER

[Başlık](#)

[Teşekkür](#) [İçerik](#)

[Uyarıları Önsöz](#)

[Bölüm](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29 Epilog](#)

[When We Burn Önizleme](#)

[Haber Bültenine Kaydol](#)

[Kristen Proby'nin diğer](#)

[kitapları:](#)

[Yazar Hakkında](#) O

Vahşi Bir Kadın

Montana'nın Vahşi Doğası

Romanı Yazar

Kristen Proby

O VAHŞİ BİR KADIN

Montana'nın Vahşi Doğası

Romanı Kristen Proby

© 2024 Kristen Proby

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap, yazarın izni olmadan basılı veya elektronik olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya dağıtılamaz. Yazarın haklarını ihlal eden telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Tüm karakterler ve hikayeler yazarın mülkiyetindedir ve desteğiniz ve saygınız için teşekkür ederiz. Bu kitapta anlatılan karakterler ve olaylar kurgudur. Gerçek kişilere, hayatta olan veya olmayan, benzerlikler tesadüfidir ve yazarın niyetinde değildir.

Bu eserin hiçbir kısmı yapay zeka kullanılarak oluşturulmamıştır.

TEŞEKKÜR

Bir yıl içinde bütün bir seri yazmak kolay bir iş değildir ve herkese teşekkür etmek için bir dakikanızı ayırmazsam çok kabalık etmiş olurum.

2023 yılında kendimi oldukça tükenmiş hissediyordum. Yazmayı, kendimi evimde hissettiğim bir yere, okuyucuların benimle birlikte gelmek isteyeceği bir yere geri götürmem gerektiğini biliyordum.

okuyucularımın benimle birlikte gelmek isteyeceği bir yere geri götürmem gerektiğini biliyordum ve böylece Montana'daki Bitterroot Valley doğdu. Bu küçük kasaba

, dağları, gölleri ve kocaman gökyüzüyle gerçek hayatta yaşadığım kasabaya benziyor. Ama Bitterroot'ta yaşayan insanlar

Vadi o yapan onu gerçekten büyü ve kesinlikle kesinlikle kalbime sonsuza kadar kazındılar.

Öncelikle, bu çılgın yolculuğa benimle birlikte çıktığınız için siz okuyuculara büyük bir teşekkür etmek istiyorum. Bu diziyi duyurduğumuzda

serisini duyurduğumuzda, tereddüt etmeden bizimle birlikte oldunuz ve bunun beni ne kadar onurlandırdığını kelimelerle ifade edemem. Yeni bir şeye şans verdiğiniz ve onu o kadar çok sevdiğiniz için teşekkür ederim.

ve onu o kadar sevip dağların tepesinden haykırdığınız için teşekkür ederim.
2012'de *Come*

Away With Me'den beri benimle birlikteyseniz ya da *She's a Wild One* benim yaratıcı zihnime ilk adımınızsa, burada olduğunuz için çok minnettarım!

Asistanım Crystal Eacker, Wild ailesi hakkında benim kadar heyecanlı, hatta belki daha da heyecanlı olan bir güç kaynağıdır.

Crystal, iş ahlakın inanılmaz ve biliyorum ki sen olmasaydın, *The Wilds of Montana* bu kadar harika bir yer olamazdı

. Her gün benim için yaptığın her küçük şey için teşekkür ederim (inan bana, hiç de küçük değil).

, gece geç saatlerde gönderdiğin "ya eğer..." mesajları ve genel olarak harika bir arkadaş olduğun için teşekkür ederim. Benden kurtulamazsın, bebeğim.

Ajansım ve basın danışmanım Georgana Grinstead'a. Sen... Benim için ne kadar değerli olduğunu kelimelerle ifade edemem. Sen benim

sonsuz kadar benimle olacaksın, benim cesur savaşçım. Seni tüm kalbimle seviyorum.

Tüm Valentine PR ekibine, Kim, Kelley, Josette, Amy, Meagan, Ratula (tanıtım yazılarında bana en çok yardımcı olan kişi!),

Sarah ve unuttuğum herkes, her bir albüm için harcadığınız onca saat için TEŞEKKÜR EDERİM.

Hepiniz harikasınız!

Pam'ime. Pamela 2012'den beri benimle birlikte. Sen benim için her sürümün için güzel grafikler yapan kişiden çok daha fazlasısın, Pam.

seni çok seviyorum!

seni çok seviyorum! Benim için yaptığın her şey için teşekkür ederim.

Haber bültenim, çevrimiçi mağazam ve web sitemin uzmanı Rachel'a, sen en iyisin. Ama arkadaş olarak? Kimse seninle kıyaslanamaz.

Son dakika değişikliklerim için ve güvенеbileceğim, dayanabileceğim biri olduğun için teşekkür ederim. Seni çok seviyorum!

Benim bilmediğim her şeyi bilen ve bu metinleri güzel bir şekilde düzenleyen editörüm Jaime'ye çok teşekkür ederim.

güzel görünmesini sağlayan editörüm Jaime'ye çok teşekkür ederim. Saatlerce süren yoğun çalışmanız için çok teşekkürler!

Ve prova ekibime: Tiffany, Renee, Yvonne ve Katrina, metinlerimizi okurken bizi güldürdüğünüz ve

her kitapta bulunan son dakika hatalarını bulmamızı sağladığınız için çok teşekkür ederim! Size minnettarım!

Hange Le sadece arkadaşım değil, kapak tasarımı konusunda da bir dahi. Birlikte geçirdiğimiz saatler için teşekkür ederim

, yaratıcı çalışmalarımız için değil, dostluğunuz için de teşekkür ederim. Sizinle çalışmaktan onur duyuyorum. Birlikte daha nice projelere!

Lyric Audio'da çalışan Katie Robinson sabırlı, şefkatli ve harika bir yapımcıdır. Saatlerce süren

Her karakter için en uygun seslerin kimler olacağına dair beyin fırtınası yaptıkları saatler için çok minnettarım.

Teşekkürler, Katie! Ve bu diziye muazzam

yeteneklerini katan tüm seslendirme sanatçılarına

teşekkür ederim.

Son olarak, en önemlisi, eşim John'a. Bu yıl, "2024'te daha az yazacağım"dan "Masamdan uzak duramıyorum

, kelimeler içimden akıyor, lütfen benden başka bir şey yapmamı isteme"ye dönüştü. Her şeyi anlayışla ve sabırla karşıladın

ve sabırla karşıladın. Hayal dünyasına odaklanabilmem için bana baktığın için sana inanılmaz minnettarım. Seni gökyüzündeki

tüm yıldızlardan daha

çok seviyorum. xo,

Kristen

İÇERİK UYARILARI

Kapsamlı içerik uyarı listesini aşağıdaki bağlantıda bulabilirsiniz:

<https://www.kristenprobyauthor.com/potential-trigger-content-warnings> Kristen

PROLOG

HOLDEN

Sekiz Yıl Önce...

Hayatımın en harika ayıydı.

Dört hafta önce çiftçi pazarında rastladığım Millie Wild ve onun genç, masum güzelliğiyle her boş dakikamı geçirdim.

dört hafta önce çiftçi pazarında rastladığımdan beri, her boş dakikamı Millie Wild ve onun genç, masum güzelliğiyle geçirdim. Üniversiteden yaz tatili için eve gelmişti ve ben, cehenneme uçan bir kelebek gibi, ondan uzak duramıyordum.

O benim için çok genç. Tüm içgüdülerim her gün bana bunu haykırıyor.

O bir yetişkin olabilir, ama ben otuzuma basmak üzereyim ve ondan uzak durmalıyım. On dokuz yaşında, *çok genç*.

Üstelik, o benim babamın ezeli düşmanı John Wild'ın tek kızı ve en küçük çocuğu. Ailelerimiz

yüz yıllık bir düşmanlığı var, bu yüzden ailelerimizin bu evliliğe razı olma ihtimali sıfırın altında

sıfır

Ama ondan uzak kalabilirsem ne olayım.

"Üniversiteye geri dönmek istemiyorum," diyor Millie iç çekerek. Yakalanma ihtimaline karşı ikimizin de evinde değiliz.

yakalanma ihtimaline karşı. Bunun yerine, iyi arkadaşım Brooks Blackwell'in çiftliğinde, kamyonetimin arkasında bir yığın battaniyenin üzerinde oturuyoruz. Güneş

batmış, yıldızlar çıkmaya başlamış.

"Hala bir haftamız var," diye hatırlatıyorum ona. Başı kucağımda ve parmaklarımla uzun, yumuşak kestane rengi saçlarını okşuyorum.

"Sen gitmeden önce ne istersen yapacağız. Söyle."

"Ama gerçekten *randevuya* çıkamayız." Gözlerini bana dikip "Bu aile kavgası saçmalığı aptalca, Holden. Kim

Büyük büyük dedelerimiz birbirinden nefret etmişse ne önemi var? Herkes artık bunu aşmalı."

"Tamamen katılıyorum." Parmak ucumu burnunun köprüsünden aşağı doğru kaydırıyorum. Uzakta bir yerden bir çakal uluyor.

Ona dokunmadan duramıyorum. Bir aydır ellerimi kendime saklamak imkansız. Elini tutarken,

saçlarına dokunsam ya da böyle oturup muhteşem yüzünü ezberlemeye çalışsam, bu inanılmaz kadınla sürekli fiziksel temas halinde olmaya ihtiyacım var.

kadınla

Ama onunla yatmadım. Çünkü bir kez yatarsak, geri dönüş yok ve o hazır olmadan onu çok zorlamak istemiyorum

onu kendimden uzaklaştırmak ya da kaçmasına neden olacak hiçbir şey yapmak istemiyorum. "Holden?"

"Holden?"

"Evet, Rosie?"

Bu onu sırtmaya neden oluyor. Birkaç hafta önce bana en sevdiği çiçeğin yabani gül olduğunu söylemişti ve şimdi, ben de onu

Onu düşünüyorum. Benim küçük yabani gülüm. Soyadı Wild olduğu için bu isim ona çok yakışıyor.

Ve o tatlı gülümsemesini görmek istediğimde, ona Rosie

diyorum. "Bir süre seni göremeyeceğim, değil mi?"

Hafta sonra Bozeman'a okula dönünce ne olacağını düşünmek istemediğim için iç çekiyorum.

"Keşke her hafta sonu oraya gelip seninle birkaç gün geçirebilseydim, ama kız kardeşlerim için burada kalmam gerekiyor."

O da başını sallar, bana bakarken o muhteşem ela gözlerinde anlayışla parlar. "Biliyorum.

babanın size bu kadar kötü davrandığı için üzgünüm."

O , olanların yarısını bile bilmiyor. Eğer burada olup

"Ama tatilde eve geldiğinde görüşürüz," diye hatırlatıyorum ona

"Ama tatilde eve geldiğinde görüşürüz," diye hatırlatıyorum ona. "Ve her gün konuşuruz. Yatmadan önce görüntülü konuşabiliriz

yapabiliriz."

"Evet, çok isterim." Oturur ve bacaklarını bana doğru uzatır, dizlerini battaniyenin üzerine, kalçalarımın iki yanına yerleştirir.

Ve bir anda, sikim alarm durumuna geçer. "Mill..."

Ağzımı dudaklarıyla kapatıyor, o kadar nazik, o kadar tatlı ki, kalbim sızlıyor.

"Millie," diye tekrar denedim, ellerini omuzlarımdan çekip ikisini de öptüm.

"Bebeğim, böyle devam edersen

devam edersen, durmak istemeyeceğim."

"Durmaktan kim bahsetti?" Dişlerini göstererek sırtıyor ve daha da yaklaşarak sertleşmiş penise bastırıyor. Boğazımdan çıkan iniltiyi engelleyemiyorum.

boğazımdan çıkan iniltiyi engel olamıyorum. "Holden, bunu istiyorum, özellikle de gitmeden ve seni *aylarca* göremeyeceğimden önce. Bu

işkence olacak."

Yüzünü avuçlarım, sonra elim yanağına kayar ve çenesinden boğazına kadar iner, boğazını nazikçe ama

sıkıca tutmaya devam ediyorum.

"Tamamen emin olmalısın."

Dili dudaklarına değiyor ve gözlerini cesurca benimkilere dikerek, sundresini başının üzerinden çıkarıp yere atıyor.

.

Tanrım, aşağıya bakamıyorum. Sütyen giymemiş.

Kızım neredeyse çıplak, ıssız bir yerde bacaklarını bacaklarımın üzerine atmış, o altın gözlerinde parıldayan sonsuz sevgi ve güvenle kendini bana sunuyor

altında kendini bana sunuyor ve bu benim dayanabileceğimden çok daha fazla.

"Holden," diye fısıldadı, öne eğilip alnını alnıma dayadı. "Benimle seviş, tamam mı?"

Ve bu kadarını kaldırabilirim. Tanrım, bu tatlılığa kim hayır diyebilir ki?

Dudaklarını alıp, sevdiğini öğrendiğim şekilde öpüyorum, sonra onu kaldırıp sırt üstü battaniyenin üzerine yatırıyorum.

. Gözlerim ondan ayrılmıyor.

"Sana bakmadan önce, sana dokunmamı nasıl sevdiğini söylemeni istiyorum."

Kaşlarını çatıp dudağını ısıırıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Nasıl istersin?" diye soruyorum ve burnumu yanağına sürtüyorum.

"Bilmiyorum." Zorlukla yutkunur ve ben de geri çekilip, azalan ışıkta yüzünü görebilmek için yaklaşırım. "Bunu daha önce hiç yapmadım."

Siktir et beni.

"Oh, bebeğim." Tanrım, yapmak üzere olduğum şey yüzünden cehenneme gideceğim. Ve umurumda bile değil.

"Ama eminim," diye beni ikna etti ve tişörtümü tutup göğsüme kadar çekti. "Seni görmek istiyorum."

"Önce ben."

O elbiseyi çıkardığından beri ilk kez gözlerimi aşağıya indirdim ve ağzım kurudu.

Penisim hiç bu kadar sert olmamıştı.

Güneşten bronzlaşmış pürüzsüz teni, ellerimin altında kadife gibi hissediliyor ve meme uçları çoktan sertleşmiş küçük yumrular haline gelmiş,

sadece ağzımı bekliyor.

Kendime nazik olmayı hatırlatmalıyım. En azından ilk seferinde ona karşı yumuşak davranmalıyım. Onu benim için hazır hale getirmeliyim.

.

"Bana güveniyor musun, Rosie?"

Başını sallar, ama ben yine boğazını elimle kapatıp eğilip dudaklarımı kulağına yapıştırırım.

"Sözlerine ihtiyacım var, bebeğim. Bana güveniyor musun?"

"Güveniyorum." Boğazı avucumun altında hareket ediyor, zorlukla yutkunuyor ve başparmağımın altındaki nabzı güçlü ve hızlı.

"Herkesten çok."

"Güzel. Yavaş ve sakın olacağız." "Ya da acele edebiliriz."

Vücudunda aşağı doğru ilerlerken, onu öperek cildine gülümsüyorum. Her yerde. O çok mükemmel. Her santimetresi.

"Hayır, bu inanılmaz anı aceleye getiremem. Asla."

Ben meme ucunu ağızma alırken sırtını kavisliyor, daha fazlasını istiyor. Kalçaları hareket ediyor, uzun bacakları makas gibi açılıyor ve ben

başparmaklarımı küçük pembe külotunun içine sokup bacaklarından aşağı çekiyorum ve onu yere atıyorum.

"Muhteşem," diye inliyorum, ama o neredeyse utangaç bir şekilde dizlerini birbirine yaklaştırıyor ve ben başımı sallıyorum. "O güzel bacaklarını benim için aç, bebeğim."

Derin bir nefes alır ve yavaşça nefesini verir, ama dediğimi yapar, muhteşem gözleri benimkilerden hiç ayrılmadan uyluklarını yana doğru bırakır.

benimkilerden hiç ayırmadan.

Elimi göğüs kemiğine bastırıp yavaşça aşağı doğru kaydırıyorum. Pubisine ulaştığımda nefesi titriyor ve ben duruyorum.

"İstedığın zaman durabilirsin."

"Durma," diyor nefes nefese, göğsü inip kalkıyor. "Durma, Holden."

Gülümserim, elimi daha aşağıya doğru sürüklerim ve zaten sırlıslık olan amını avuçladığımda inler.

"Bu güzel amcığı ilk dokunan ben miyim?" Parmak ucumu şişmiş dudaklarından geçirdim, sert klitorisinin etrafına doğru yukarı doğru ve geriye doğru.

Yine aşağıya doğru, ağzından çıkan seslerin tadını çıkararak.

"Evet." Omuzlarımı onun bacaklarının arasına sokmak için aşağı kayarken, eli salarımaya daldı.

Uzun bir hareketle, parıldayan açıklığından klitorisine kadar yaladım ve kalçaları battaniyeden yukarı doğru kalktı.

"Holden!"

"Sakin ol," diye fısıldadım ve onu tekrar yalamaya başladım. "Sakin ol, bebeğim."

Ellerinde battaniyeyi sıkıca tutmuş, başını çılgınca ileri geri sallıyor.

"Bana bak, Millie."

Anında emrimi yerine getirir. Kızım emir almakta çok iyidir ve bu onu daha da çok istememe neden olur. Onu sertçe sikmek

ve onu benim olarak damgalamak istiyorum.

Ama önce ona zarar vermeyeceğinden emin olmalıyım.

Parmağımı onun içine bastırıyorum ve o boğazından düşük bir inilti çıkarıyor.
Dudaklarımı klitorisine yapıştırıp parmak ucumu

süngerimsi noktaya sürtünce, o kendini kaybedip bana karşı kıvrılır.

Artık kendimi tutamıyorum, cüzdanımdan prezervatifi çıkarıp onun kalçasına atıyorum, sonra

ve Millie ile buraya geldiğimizde ikimizin de botlarımızı çıkardığına şükrediyorum.
Elleri bana uzanıyor, karnımın

karın kaslarıma kayıyor

ve ben ona

gülümsüyorum.

"Beğendin mi?"

"Çok seksisin. Vay canına, Batman."

Dudaklarını tekrar yaladı, ben de prezervatifi alıp taktım, sonra onun muhteşem vücudunu öpmeye başladım—Tanrım, hiç böyle bir şey görmemiştim.

daha güzel birini bulurum ve onu sertçe öperim, sikimin başını onun üzerine koyarak.

"İçime," diyor, omuzlarıma tutunarak. "Lütfen. Lütfen, Holden."

"Yavaş olacağız," diye söz veriyorum ve sadece ucunu içine sokuyorum. Kendimi tutmak ve ona sertçe vurmamak için tüm gücümü kullanıyorum

haftalardır istediğim şeyi almamak için tüm gücümü kullanıyorum.

"Oh, Tanrım." Gözleri kapanır ve boğazını sıkarım.

"Buraya bak, bebeğim. Gözlerini bana dik."

O da itaat etti ve ben daha da içeri girdim. Bir santim bir santim, beni içine alırken yüzünü izledim.

"Sen çok muhteşemsin." Dudaklarını hafifçe öptüm, nefesini içime çektim. "Çok güzelsin. Ve tamamen benimsin."

"Senin," diye onaylar ve ben de geri kalanını da içeri sokarak taşaklarımın dibine kadar girerim ve sanki bu anı dondurmak istercesine burada dururum.

an donmuş gibi.

"Benim," diyorum tekrar hareket etmeye başlarken. "Tanrım, Rosie, çok sıkı. Çok iyisin."

Ve o tamamen benim. *Benden* başka hiçbir pislik buraya girmemişti. Ve kimse girmeyecek. Bundan emin olacağım.

"Oh, Tanrım," diyor, gözleri korkuyla açılıyor ve etrafımda dalgalanmaya başladığını hissediyorum. "Oh, yapamam. Bu çok fazla.

çok fazla, Holden."

"Bebeğim," diye fısıldadım dudaklarına. Titremeye başladı, etrafımda daha da kasılmaya başladı. İlk orgazmını yaşamak üzereydi

orgazmını yaşayacak ve ben bunu çok seviyorum. "Beni dinle. Sesimi dinle. Her şey yolunda. Kendini bırak, Mill."

Çok endişeli görünüyor. Çok sevimli.

"Güven bana," diye hatırlatıyorum ve orgazm onu sararken tüm vücudu altımda patlıyor. Başını geriye atıyor

geriye atıyor, meme uçları sertleşiyor ve tüm vücudu zevkten geriliyor. Bu,

hayatımda gördüğüm en muhteşem şey.

Ve artık kendimi tutamıyorum. Onu takip ederek hayatımda yaşadığım en yoğun orgazma ulaşıyorum ve hayatımın

asla eskisi gibi olmayacağını biliyorum.

Aniden, altımda kıkırdıyor. "Bunu komik mi

buluyorsun, yabani gül?"

O tekrar gülüyor ve bu beni inlemeye zorluyor çünkü kasları etrafımda titriyor.

"Vay canına, başardık." Bana o kadar büyük bir gülümsemeyle bakıyor ki, gece gökyüzünü aydınlatabilir. "Tekrar yapmak isterim."

"Biraz dinlenmeme izin ver, sonra ne yapabileceğimize bakarız."

Hayatımın en güzel gecesi, bu sıcak yaz gecesinde yıldızların altında uzanmış, kız arkadaşım ile sevişiyorum.

Kız
arkadaşım.

Millie'm.

Benim küçük yabani gülüm.

Ve gökyüzü şafak vaktiyle aydınlanmaya başladığında, giyinip birbirimize nazikçe gülümsüyoruz.

"Bu gece görüşürüz?" diye soruyor. "Her zamanki yerde mi?"

"Tabii ki." Onun bileğini tutup kendime doğru çekerek onu sertçe öptüm. "Asla kaçırmam."

"İşinde iyi günler," diye fısıldadı dudaklarıma. "Seni özleyeceğim."

Aklımda sadece Millie ve birlikte geçirdiğimiz muhteşem gece varken, kamyonetimden atlayıp Lexington çiftliğinde yaşadığım küçük kulübeye doğru yürümeye başladım.

Yıllar önce ailemin evinden taşındım, ama kız kardeşlerime yakın olmak istedim.

"Bir daha olmayacak."

Aniden durup kaşlarımı çatıyorum, verandamdaki tek sandalyede oturan babamı görünce ellerimi yumruk yapıyorum.

"Burada ne yapıyorsun? Sabah işlerine bir saat sonra başlarız."

"Onunla bir daha birlikte olmayacaksın," diye tekrarlar. Sesi her zamanki gibi sert ve acımasızdır. "Bir Vahşi ile

"*Baba...*"

"Kapa çeneni," diye bağırarak ayağa kalkar. Yaşlanıyor olabilir, ama çiftlik işlerinden dolayı hala formda ve

uzundu. "Ne halt ediyorsan, artık bitti. O fahişeyi bir daha görmeyeceksin."

Sıcak kan beynime hücum etti. Onu öldürmek istiyorum.

"Ben bir *yetişkinim*," dişlerimi sıkarak ona hatırlatıyorum. "Bu konuda yapabileceğin pek bir şey yok."

"Öyle mi?" Şimdi o hasta, şeytani sırıtış yüzüne yayılıyor ve ben boku yediğimi anlıyorum. "O orospuyu görmeyi bırakmazsan, Charlie'yi öldürürüm."

Charlie'yi öldürürüm."

Kalbim durmak üzere. Kafam dönüyor. Tanrım, ciddi olamaz.

"Onun en sevdiğin kız olduğunu biliyorum. Bu çiftlikte cesedi saklayacak çok yer var. Hayvanlar benim için halleder.

Kızlar her zaman kaçırılır." "Sen

delisin."

"Seninle dalga geçmiyorum," der, gülümsemesi kaybolur. "Hiçbir oğlum bir Wild'a koku bile koklayamaz. Böyle devam edersen

senin için değerli olan her şeyi öldürürüm, ilk olarak da o kız kardeşin. Sonra da o küçük vahşi orospuyu öldürürüm."

Korku boğazımı sıkıyor. "Charlie

senin *kızın*." "Kimin umurunda?"

Sırtarak, geldiğimde fark etmediğim merdivenlerden aşağı inip kamyonete biniyor ve uzaklaşıyor.

O gözden kaybolduğunda dizlerim titrer ve verandanın en üst basamağına çöküp yüzümü ellerimle kapatırım.

O da yaptı. Blöf yapmıyor. Lanet olsun.

BÖLÜM BİR

MILLIE

"Kaç tane büyükannen var?" Telefonu kulağıma dayayıp, kalçamı tezgaha yaslayıp

dalgın dalgın bir bezle silerim. "Çünkü bu son altı ayda ölen *altıncı* büyükannem, Shelly."

"Şey, şey..."

"Ve aynı küçük kasabada yaşadığımızı ve senin aileni senden daha uzun süredir tanıdığımı unutma."

"Millie..."

Gözlerimi devirdim ve on altı yaşındaki kızın bir sürü bahane uydurmaya çalışmasını dinledim. Shelly,

gerçek o çünkü şapkaiddia olduğunu hasta hasta veya
çünkü bir efsanevi büyükannem ne yazık ki öbür dünyaya
göçtüğü için.

Onu daha önce kovardım, ama personel sayımız az.

Görünüşe göre şimdi eskisinden *daha da* az yardımcım var.

"Shelly," erkek arkadaşıyla daha fazla zaman geçirmesi gerektiği konusundaki uzun konuşmasını keserek sözünü kestim. "Ben çok meşgulüm, bunu seninle yapamam

Anladım. Yarın gelmeyeceksin."

Tek izin günüm.

"Ama," diye devam ettim, "sen hiç gelmeyeceksin. Bu benim için bardağı taşıran son damla. İyi şanslar."

Telefonu kapatıp iç çekiyorum. Yarın izin günümünden vazgeçmeyeceğim. Ve artık o gün için ikinci bir çalışanım olmadığına göre

dükkanı kapatmak zorunda kalacağım.

Bu en sevdiğim çözüm değil, ama lanet olsun, *çok yorgunum*. Üstelik, tüm gün için planlarım var ve

değiştiremem.

"İyi misin patron?"

Her konuda güvenebileceğim tek çalışan olan Candy'ye dönüp iç çekiyorum.

"Shelly işini bitirdi. Bu da yarın dükkanı kapatmam gerektiği anlamına geliyor."

"Harika, izin alabilirim," diyor gülümseyerek. "Ama senin için kötü oldu. Kasabaya taşınan birkaç arkadaşım var

ve işe ihtiyaçları olabilir."

"Birkaç arkadaş mı?" diye soruyorum. Candy yirmili yaşların ortalarında ve liseden beri burada çalışıyor.

kışın kayak tutkunu, yazın ise güneş tanrıçası.

"Evet, yaz için buraya gelmek istiyorlar ve erken geliyorlar." "Ama bu, muhtemelen uzun süre kalmayacakları anlamına gelir."

"Belki de senin için çalışmayı benim kadar sevecekler ve hiç ayrılmak istemeyecekler." Candy bana kirpiklerini kırıştırıyor.

beni güldürüyorsun. "En azından yaz yoğunluğunu atlatmamızı sağlar."

"Haklısın." Saçımı elime alıp, at kuyruğu yapmam gerektiğini hatırladım. "Tamam, onları

bana gelsinler. Referanslara ihtiyaçları olacak."

"Sorun değil." Candy bir müşterinin siparişini almak için

döndü. "Hemen dönerim. Orta boy bardak almam lazım."

Depoya koşarken, çantamdan bir saç lastiği alıp saçlarımı yüksek bir at kuyruğu yapıyorum, sonra

birkaç bardak alıp yemek salonuna döndüm. Tam o sırada sipariş veren Beckett Blackwell'e gülümsedim.

.

"Selam, Beck," diyorum gülümseyerek bardakları kaldırırken. "Nasıl gidiyor?"

"Şikâyet edemem," diyor o rahat gülümsemesiyle. Blackwell kardeşlerin en rahatı Beckett'tir. O tam

büyük, seksi bir oyuncak ayı gibidir. "Sen nasılsın, Mill?"

"Her şey yolunda, daha kötü de olabilirdi." Ona göz kırparak kahvesini hazırlamak için arka dönüyorum.

Dükkanımın şu anda olduğu gibi hareketli olmasını seviyorum. Sadece karlı bir gün geçireceğim için değil, aynı zamanda

Sevdiğim kasabamdaki insanları görmekten çok keyif alıyorum. Bitterroot Valley'nin büyüdüğünü biliy o r u m , ama

hala burada.

Beckett'e fincanını verdikten hemen sonra, dönüp Holden Lexington'ın tezgahın diğer tarafında durduğunu gördüm ve kalbim

boğazıma kadar çıkıyor.

Tanrım. Lanet olsun. Bir kıza haber ver, olur mu?

Sekiz yıl oldu, ama hala bu adama her baktığımda, tüm varlığım onu arzuluyor. Ve bana yaşattığı onca şeyden sonra

bana yaptıklarından sonra, bu beni çok kızdırıyor.

"Selam." *Aferin Millie. Sesini normal tut. Başarabilirsin.* "Bugün ne alırsın?"

"Her zamanki gibi."

"Nedir o?" Ne istediğini çok iyi biliyorum. Orta kavrulmuş, sade, bir şeker. Ama onun içeceğini hatırladığımı ona asla söylemem.

O benden o kadarını bile alamaz.

Mavi gözlerini kısıyor ve midem kıpır kıpır oluyor.

Kes şunu.

"Kahve. Sade. Bir şeker." Beni o lanet olası her şeyi gören gözlerle izlemesinden nefret ediyorum. Eskiden

sanki beni seviyormuş gibi. Sanki bana doyamıyormuş gibi. Sanki lanet olası ayı ben asmışım gibi.

Tabii ki, o çok eski bir hikaye.

"Ah, evet, doğru." Siparişini bilgisayar ekranına giriyorum. Onun yanında hep çok garip hissediyorum. Bu yüzden

boş konuşmalarla doldurmaya çalışıyorum. "Bugün ne yapıyorsun?"

"Avukatın ofisine gidiyorum." Kartını ekrana dokundurarak kahvesinin parasını ödüyor ve kartı cüzdanına geri koyarken ellerine bakmadan edemiyorum

kartı cüzdanına geri koyarken ellerine bakmaktan kendimi alamıyorum. Tecrübelerimden Holden'ın *çok güzel* elleri olduğunu ve onlarla ne yapacağını çok iyi bildiğini biliyorum

ne yapacağını çok iyi biliyor. "Will'i okuyacağım."

Bu, bakışlarımı tekrar ona çeviriyor ve ona karşı biraz yumuşamadan edemiyorum. Kendi babamı kaybetmeyi hayal edemiyorum.

Holden'ın babasına çok yakın olmadığını biliyorum, ama yine de ben tamamen buz gibi bir cadı değilim. "Üzgünüm, Holden."

"Evet, neyse. Halletmem lazım." Sanki önemsiz bir şeymiş gibi omuz silkiyor, ama tüm vücudunun

gerginleştiğini biliyorum.

Bu adamdan nefret ediyor olabilirim ve o benim kalbimi kırılı yıllar oldu ama yaralar hala acıyor, ya da

göğsümden söküp ateşe verdiğiinden beri, ama onu hala tanıyorum. Ve bu

da kendine özgü, korkunç bir acı.

"Baban için çok üzıldüm." Sesim daha yumuşak ve Holden'ın kaslarının biraz gevşemesinden onun

Bana inanıyor. Tekrar başını sallıyor ve ben bunu işaret olarak alıp dönüp kahvesini hazırlamaya başlıyorum.

Onun kahvesini nasıl sevdiğini *çok iyi* biliyorum. Sadece bir şeker istemiyor. Daha çok bir buçuk şeker istiyor. Karıştırdıktan sonra,

ve ona vermek için döndüm.

"Teşekkürler."

"Rica ederim. İyi şanslar."

Arkasını dönüp çıkar ve ben de vücudumu sakinleştirmek için uzun ve derin bir nefes almak zorunda kalırım.

Seni istemiyor, aptal. Bunu çok net bir şekilde belli etti. Bunu unutmalısın.

Neyse ki, bütün gün meşgulüz, bu da saatlerin çabuk geçmesini sağlıyor. Farkına varmadan Candy kapıyı kilitler ve

Espresso makinesini temizliyor, yeri siliyoruz, kasayı saydım ve parayı kasaya koydum.

"Peki patron, yarın iyi tatiller," diyor Candy, çantasını omzuna asarak. "Birkaç gün sonra görüşürüz."

görüşürüz."

"İyi eğlenceler," diyorum gülümseyerek ve iki blok ötedeki evime doğru yürüyorum.

Evimi seviyorum ve geçmişte ihtiyaçlarımı tamamen karşılıyordu, ama son zamanlarda artık bana küçük geldiğini hissediyorum, bu yüzden taşınmaya karar verdim

Polly'nin birkaç blok ötedeki evini kiralayacağım. Yarın eşyalarımın çoğunu taşıyıp yerleştirmek için zamana ihtiyacım var, bu yüzden

daireyi bir sonraki kiracı için temizleyebilirim.

Şehrin yirmi dakika dışında bir çiftlikte büyüdüm ve bu tür kararları verecek yaşa geldiğimde, medeniyetten o kadar uzak kalmak istemediğimi biliyordum.

o kadar uzaklarda yaşamak istemediğimi anladım. Ben şehir

kızıyım. Çiftlik kızı *değil*.

Yanlış anlamayın, aile çiftliğimizi çok seviyorum. Dağlar muhteşem ve ilkbaharda buzağuların damgalanmasına ve

baharda buzağuların aşılmasına yardım

etmeyi seviyorum. Ama orada yaşamak

istemiyorum.

"Merhaba, Hazel." Kapıyı açarken yaşlı komşum Hazel Henderson'a el sallıyorum. O kadın *çok meraklıdır* ve

her eve geldiğimde kapıdan kafasını çıkarıp dışarıda kim var diye bakıyor ve taşındıktan sonra onu özleyeceğim.

"Merhaba Millie. Günün iyi geçti mi canım?"

"İyiymi, teşekkürler. Ayağındaki mısır nasıl?"

Hazel'in mısırını bilmemem gerekir, ama o bana *tüm* rahatsızlıklarını anlatmayı sever.

"Ne dedin?"

İşitme cihazının sesi kısık olmalı, ben de kendi kulağımı işaret ediyorum ve o da hemen sesini ayarlamak için acele ediyor.

"Ayağındaki nasır nasıl?" diye tekrar soruyorum.

"Ah, dün podiatriste gittim. Çıkardılar. Bugün biraz acıyor ama iyiyim. Sorduğun için teşekkürler."

"Peki, dinlen Hazel. Sonra görüşürüz."

İçeri girip anahtarlarımı ve çantamı kapının yanındaki yere attım, ayakkabılarımı çıkardım ve tüm

kutuları yatak odama taşıdım, orada bütün gün giydiğim kıyafetleri çıkardım ve çıplak olarak yatağa uzandım.

Çıplak olmayı seviyorum. Sapıkça, teşhircilik gibi değil, ama dar giysileri sevmiyorum ve işteyken

kot pantolon ve tişört giymek zorundayım ve bunlar bana deli gömleği gibi geliyor. Yazın gelip, izin günlerimde bol yazlık elbiseler giyebileceğim

giyebileceğim yazlık elbiseler giyebileceğim yazın gel

Tabii izin alabilirsem.

Yüzümü kollarımın arasına gömdükten sonra, yarın dükkânı kapatacağım için suçluluk duymaya başlıyorum. Cuma günü ve dükkânı

dükkânı açık tutmam gerekiyor. Henüz turizm sezonu başlamadı, o yüzden çok yoğun değiliz, ama yine de.

Cuma günü dükkânı kapatmak pek iyi bir iş kararı sayılmaz. Ama lanet olsun, sadece birkaç blok ötedeki sevimli küçük eve taşınmaya hazırım.

.

Neredeyse iki yıl önce kahve dükkanını satın aldığımda bunun büyük bir girişim olacağını biliyordum. Bunun uzun çalışma saatleri

çalışmak ve kayak merkezi kasabasında çalışanları yıl boyunca tutmanın kolay olmayacağını biliyordum. Ama *bu kadar* zor olacağını tahmin etmemiştim.

Umarım Candy'nin arkadaşları işe yarar, çünkü eğer yararlarsa, yaz boyunca işim garanti olur.

"Tamam, iş bitti." Ellerimi yüzüme sürerek derin bir nefes verdim. "Önümüzdeki 36 saat izinlisin.

Verimli olacaksın. Kalan mobilyaların satışını bitirip tüm kutuları taşıyacaksın, sonra da

buzdolabını temizleyeceksin."

Burnumu kırıştırıyorum. Buzdolabını temizlemek istemiyorum.

Uyuya kalmış olmalıyım çünkü bir sonraki hatırladığım şey, gözlerimi açtığımda *Üşüyorum*. Vücudumun her yerinde tüylerim diken diken olmuş.

Çünkü ıplak kalıp yatağa atladıktan sonra yorganın altına girmedim.

Yine de duş almam gerektiğine karar verip banyoya girip suyu açtım. Otuz dakika sonra ısındım,

yüzüm temiz ve artık çok yorgun değilim.

Günün geç saatlerinde uyumaktan nefret ediyorum. şimdi bütün gece uyanık kalacağım.

"Bir içki içmem lazım." Aynada kendime bakarak, biraz maskara ve dudak parlaticısı sürüyorum, saçlarımı tarıyorum ve sonra

beğendiğim beyaz bir bluz ve koyu renk kot pantolon giydim. Kendimi

içmeye çıkartıyorum.

Normalde yalnız gitmek istemezdim, ama dört en iyi arkadaşımın, ki hepsi benim

hepsi çocuklu ve bir anda çıkıp gidemezler. Tabii, kardeşlerim sorun etmezdi,

ama onları arayıp "*Hadi, kızlar, gidip kafayı çekelim*" demek benim için düşünceli bir davranış olmaz.

Yani, tek başıma bir gece dışarı çıkacağım.

Zaten mutlaka tanıdık birine rastlarım, bir bira içip sohbət ederiz, sonra eve yürürüm ve her şey

iyi olacak.

Yeni Adidas ayakkabılarımı giyip çantamı ve anahtarlarımı aldıktan sonra kapıyı arkamdan kilitleyip

birkaç blok ötedeki The Wolf Den'e doğru yürüyorum.

Buradaki çoğu yüzü tanıyorum ve Brenda'nın olduğu bara yaklaşıncı gülümsemeden edemiyorum. Brenda,

okula gittiğim Brenda'nın heyecanla bana el

sallaması gülümsememe engel olamıyorum.

"Selam Mill," diyor. "Ne alırsın?" "Tekila. Sek.

Alkolü hafifletme."

Kaşları, ağartılmış sarı saçlarının arasına yükselir. "Öyle mi?" "Evet, öyle.

Bana bir tane ver, Bren."

"Hemen geliyor." İçkiyi doldurup bana uzatıyor, ben de bir yudumda içip bardağı ona geri veriyorum. "Bir tane daha.

Bunu yudumlayacağım."

Tekrar doldurur ve ben taburede dönerek barın etrafına bakarım. Wolf Den, kasabanın en popüler mekanıdır, yerliler ve

Turistler de yemek yemek, içmek ve sosyalleşmek için buraya gelir. Beş kız olarak gelip menüdeki hemen hemen her şeyi sipariş ettiğimiz zaman çok seviyorum.

menüdeki her şeyi sipariş edip huckleberry

margaritalarımızı yudumlamayı seviyorum. Yakında bir

kızlar gecesi düzenlemeliyiz.

Aniden solumda birisi gülüyor ve o gülüşü *her yerde* tanırım.

Başımı çeviriyorum ve tabii ki orada. Holden, bira içiyor ve başka birinin söylediği bir şeye gülüyor.

Başını sallar, bilardo ıstakasını masaya alır ve bir atış yapar.

Ve ıskaladı.

Zaten biraz sarhoş görünüyor. Siyah Henley tişörtü, kolları dirseklerine kadar sıyrılmış, kol kaslarını sergileyen haliyle çok çekici görünüyor.

Eskiden olmayan kaslı kolunda dövmele ve dar kot pantolonlar.

Tabii ki, koyu renk kovboy çizmeleri giyiyor. Bu adam *her zaman* çizme giyer. Ve bu gece, kovboy şapkası yerine, ters takılmış bir

beyzbol şapkası takıyor.

Kahretsin.

Neden bu kadar... *güzel* olmak zorunda? Neden?

Dokunmadığım ikinci içkimi kenara koydum ve bu gece Holden'a eve gitmesine yardım etmeye karar verdim. Normalde ona alaycı bir şekilde bakıp

ve dışarı çıkıp aptal gibi davrandığı için ona aptal derdim.

Ama babası kısa süre önce vefat etti ve bugün vasiyet okundu. Herkes için zor bir gün oldu. Ve

Lexingtonlar kasabada en sevdiğim aile olmasa da, atalarımın onlara beslediği kin ve nefret benim için geçerli değil.

Bana sorarsan, bu rekabet aptalca.

Tabii ki Holden en sevmediğim kişi, ama ona *kötü* bir şey olmasını istemiyorum. Belki et yiyen bakteriler yüzünden penisini kaybedebilir

veya tökezleyip düşüp burnunu kırarak tüm yakışıklılığını mahvedebilir, ama ben *felaket* olmasını istemiyorum.

Burnumu çekip Brenda'ya döndüm. "Baksana, kola içelim." "Emin misin?"

Kaşlarını kaldırdı, ben de başımı salladım.

"Evet, kola olur. Teşekkürler."

Bir bardak doldurup bana uzatıyor, sonra Holden'ı izlemeye devam ediyorum. O da bir bardak birayı daha dikeyor

ve son on dakikada adımları daha da dağınık hale geldi. Sanki bu gece sarhoş olmak hayatının tek amacıymış gibi.

.

Onu suçlayamam. Benim de amacım buydu. Yargılamıyorum.
Ve Holden Lexington'ı insanca mümkün olduğunca

yargılamaya çalışıyorum.

Çünkü o birinci sınıf bir pislik. Ve

birinci sınıf bir kıcı *var*.

"Siktir lan," diye mırıldanıyorum ve kolamı içiyorum. Bir kulağım Holden'ın köşesinde olanlara, diğer kulağım ise

bar. İçkimi yudumlayıp, o eve gitmeye hazır olana kadar takılacağım. Çünkü onun bu şekilde çiftliğine

çiftliğine gidemez.

Kız kardeşlerinden birini arar umarım, ama emin olmak istiyorum.

Neden kendimi ona karşı sorumlu hissediyorum? Neden ona karşı bu kadar saçma bir zaafım var?

Çünkü ben bir mazoşistim, anlaşılan.

"Millie?" Dönüp Bridger Blackwell'i görünce kaşlarımı çattım. Onu sevmediğimden değil, ama o *neden* burada?

burada? "Sen sandım."

"Hiç dışarı çıkmazsın," diyorum, o yanımdaki tabureye otururken. "Ne yapıyorsun? Birdie nerede?"

"Annem onunla," der nefes verirken ve Brenda yaklaşınca bir bira sipariş eder. "Annem ve babam birkaç günlüğüne

birkaç günlüğüne şehirde, ben de bir saat uzaklaşmak istedim."

"Anlıyorum." Brenda içkisini ona uzattığında, kadehimi onun kadehine çaktım. "O nasıl?"

Bridger'ın küçük kızı geçen bir yıl boyunca birçok sağlık sorunu yaşamıştı ve bunun onun için çok zor olduğunu biliyordum.

Uzun bir süre, o gece çalışmak zorunda kaldığında ona yardım etmek için kızıyla kaldım.

"Daha iyi. Tam olarak neyi olduğunu bulduklarını sanmıyorum ama yeni ilaçlar işe yarıyor gibi görünüyor."

işe yarıyor gibi görünüyor."

"İyi. İkinciniz için de buna sevindim."

Bridger başını sallayıp birasını yudumladı. O ve ben çok uzun zamandır arkadaştık. Aramızda hiçbir zaman

Aramızdaki arkadaşlık, ki bu çok yazık çünkü adam çok seksi ve üstelik itfaiye şefi.

Yani, merhaba, üniformalı seksi adam.

Ama aramızda hiç öyle bir şey olmadı. O benim en iyi arkadaşlarımdan biri.

"Dışarıda ne yapıyorsun?" diye soruyor ve beni iç geçiriyor.

"Sadece bir içki içmek istedim ve dairemde yalnız kalmak istemedim. Kulağa çok, çok acınası geliyor."

"Eve gitsem iyi olacak," der ve bana sıkıca sarılır. Bridger
"İyi misin?"

"Evet, sadece bir içki içtim ve evim de uzak değil. Seni gördüğüme sevindim."

"Ben de." Omzuma hafifçe vurup ayrılır ve kapı arkasından kapanınca Holden'ın yanımda durduğunu hissederim.

.

"Sizin aranızda ne oluyor *lan*?"

Ve birdenbire, sırtım dikleşir ve daha fazla içmediğim için pişman olurum ve bu pislikten kendimi sorumlu hissederim.

Yavaşça taburede dönüp ona baktım, gözlerim göğsünden boynuna, sonra yüzüne kaydı.

O çok... *geniş*. Kaslı. Uzun. Güçlü. Ve

başımın belası.

"Merhaba, Holden."

"Anlat bakalım," diyor, bir elini bara, diğer elini taburemin arkasına dayayarak beni köşeye sıkıştırıyor.

"Hayır." Boş kola bardağını itiyorum. "Sanmıyorum. Bu gece içmeyi bitirdin mi?"

"Neden, bebeğim? Benimle eve gitmek mi istiyorsun?"

Kalbim o anda takılır ve lanet olası bir kızarıklık yüzümü kaplar, beni utandırır.

Siktir. Lanet olsun.

"Nazik olmaya çalışıyordum," dişlerimi sıkarak söylüyorum. "Çünkü zor bir gün geçirdin ve sarhoşsun, ben de

ayık kalıp sana eve yardım edecektim. Ama biliyor musun? *Sana ve saçmalıklarına karşı bir an bile gardımı indirdiğim için kendimden utanıyorum.*

senin ve saçmalıkların konusunda gardımı indirdiğim için kendimden utanmalıyım. Sen tam bir pisliksin, Holden. Eve kendi yolunu bul."

"Siktir, özür dilerim, Ro..."

"Sakın yapma." Şimdi yüzüne yaklaşıyorum, ona bakarak ve ondan gelen ısıyı görmezden gelerek. "Bir daha asla aramayacaksın."

Bunu tekrar söyle. Anladın mı?"

Buraya geldiğinde olduğundan daha ayık olduğu belli olan adam, zorlukla yutkundu ve başını salladı.

"Evet. Anladım."

Başka bir şey söylemeden ondan uzaklaşıyorum, tabureden atlıyorum ve bu lanet bardan çıkıp eve doğru yürüyorum.

Kalbim her an göğsümden fırlayacak gibi, o kadar hızlı atıyor. O sabah tarlada, ona sonsuz aşkımla ilan etmeye ve evlenmemizi istemeye hazır olduğumdan beri, o ismi onun

o sabah tarlada, ona sonsuz aşkımla ilan etmeye ve evlenmemizi yalvarmaya hazır olduğumdan beri duymamıştım.

Bana bir daha asla bunu yapmayacak.

Siktir git Holden Lexington.

İKİNCİ BÖLÜM

HOLDEN

Biri kafama çekiçle vurarak beni öldürmeye çalışıyor. Bütün vücudum ağrıyor ve ağzımın tadı kokarca gibi.

"Siktir." "Uyan."

Aniden üzerime soğuk su püskürtüldü ve bir gözümü açtım. Yüzünde somurtkan bir ifadeyle bana bakan kişi eski

En sevdiğim kız kardeşim, Charlie.

"Kes şunu." Sanırım bu kelimeleri söyledim, ama sadece bir homurtu olabilir.

"Dün gece ne yaptın sen?" diye sordu ve yüzüme tekrar sprey sıktı.

Aslında bu biraz iyi geldi.

"Kedi değil," diye hatırlatıyorum ve yüzümü ovuşturuyorum.

"Uyandığımda kardeşim kanepede sızmış, bira ve kötü seçimlerin kokusuyla uyandım. Buraya yürüyerek geldiğini söyle."

"Evet." Oturmak için kanepenin kenarına çekilmeye çalışıyorum, ama sonra yanıma düşüyorum. "Öldür beni.

Lütfen. Beni hiç sevdiysen, öldür beni."

"Ah, zavallı bebeğim." Bana tekrar su fişkırtır ve ben sadece burnumu çekerek gülerim. "Kalk. Dün gece kiminle içtin?"

"Bilmiyorum." Yüzümü bir yastığa gömdüm, ama Charlie saçlarımı parmaklarına doladı ve beni yukarı çekti. "Hey! Yapma

."

"Bir gece sefahat yaşamayı hak ettin. Üzerinde çıplak bir kadın yok diye şükretmelisin."

Bu beni yine homurdanmaya itti. Kız kardeşime hiç böyle davranmamıştım. "Ama şimdi sefahat zamanı bitti ve ayılman lazım."

"İstemiyorum."

"Çok yazık. Hadi, sana kahve ve kalan birayı emmesi için krep yapayım. Tanrım, duş al

? Çöp kutusu gibi kokuyorsun."

"İstemiyorum."

Gözlerini devirdiğini duyabiliyorum, öfkeyle uzaklaşırken, düşün o kadar da kötü bir fikir olmadığını düşünüyorum. Oraya giderken

Dün gece, kamyonetimden acil durum çantamı almayı akıl ettim. Çantayı alıp banyoya götürdüm ve

yarım saat sonra Charlie'nin masasında oturmuş, krep ve kahveyi tıkınıyordum.

Hâlâ biraz sarhoş olabilirim.

"Bunu konuşmalıyız," diye başladı Charlie ve ben gözlerimi kapattım. "Eğer istemiyorsan *İstemiyorsan*, suratına yumruk atarım. Savaşacak

kadar sarhoşsun."

"Eskiden bu kadar şiddetli değildin. Seni daha iyi yetiştirdim."

"Sen de eskiden bu kadar *sarhoş* olmazdın. Tanrım, seni hiç bu kadar sarhoş görmemiştim."

Çünkü genellikle bir seferde ikiden fazla bira içmem. Babam alkolik bir adamdı ve ben o yola girmeyeceğim.

yola gireceğim.

Ama dün gece içmem gerekiyordu. Ve pişman da değilim.

Bekle.

Millie'nin gözleri acı ve öfkeyle dolu hali zihnimde canlanıyor ve çenemi sıkıyorum, midem düğüm düğüm olurken kendimden nefret ediyorum.

bir düğüm gibi büzülürken

kendimden nefret ediyorum. Sanırım

bir pişmanlığım var.

"Holden, vasiyetin şartlarını konuşmalıyız."

"Durum neyse o, Charlie. Bir yolunu bulurum ve dördünüzün hakkınız olan parayı almanızı sağlarım. Hepimiz biliyoruz ki

çiftliğin beşine bölünmesi gerektiğini

biliyoruz." "Hayır, olmamalı."

Ona sertçe baktığımda gözleri yumuşadı.

"Holden, dördümüz oradan taşındık. Çiftlikte çalışmıyoruz ve hiçbirimiz gerçekten çalışmak istemiyoruz. *Sen istiyorsun.*

Lanet olsun, sen orada babamın *yıllarca* yaptığından daha fazlasını yaptın. Adamları işe alıyorsun, sığırları sağlıklı tutuyorsun. *Çiftlik sensin.*

Çiftliğin tek değeri, babamın onu mahvetmesine izin vermemiş olman."

Çünkü başarısız olmasını istemedim. Yüz yıllık bir mirasın çöpe gitmesini izlemek istemedim.

"Önemli değil. Beş kişiye bölünmeli ve baban size yaptıkları için bir pislik."

"Babam sadece bir pislikti. Nokta." Omzunu silkiyor ve bir parça krep ağzına atıyor. "Gerçekten evlenmek zorunda mısınız?

evlenmek zorundasın? Bu çok... dramatik geliyor."

Ve bu düşünceyle, artık aç olmadığım için tabağımı itiyorum.

"Çiftliği elimizde tutmak ve hepinizin bakıldığından emin olmak için mi? Evet. Evlenmek istiyorum."

O içini çekip parmaklarını sarı saçlarının arasına soktu. "Holden, hepimiz senin harika biriyle evlenip

ve bir milyon çocuk sahibi olmanı istemediğimizden değil. Kesinlikle istiyoruz. Ama senin rastgele biriyle evlenmeni

"Sadece miras için bir kız."

"O rastgele bir kız değil." Sözler ağzımdan çıkmadan önce Charlie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı.

"O zaman kim o? Senin biriyle çıktığını bilmiyordum."

Kafamı sallayıp masadan kalktım. Kız kardeşime planımı söyleyemezdim. Ona hiç mantıklı gelmezdi. Hatta bana *bile*

bana bile mantıklı gelmiyor.

Ve söz konusu kadın bana siktirip gitmemi söyleyebilir.

Aslında, muhtemelen öyle olacak, o yüzden kimseyi telaşlandırmanın bir anlamı yok.

"Bir planım var, tamam mı? Bana güvenmen gerek." Ve bu planı uygulamaya koymam da fena olmaz, çünkü hala birazcık

sarhoşum ve bunu yapmak için bir zaman varsa, o zaman şimdi.

Dün gece çok uğraşarak kazandığım cesaretimi kaybetmeden önce.

"Dışarıda kalmaktan nefret ediyorum." Charlie hüzünlü bir nefes verir. "O yüzden, en kısa zamanda bana her şeyi anlat."

"Tabii." Onun başını öperek ön kapıya doğru yürüdüm. "Dün gece burada kalmama izin verdiğin için teşekkürler."

"

"Burada olduğunu bile bilmiyordum," diye hatırlatıyor. "Uyandığımda kanepemde sızmış haldeydin."

"Yine de teşekkürler." Ona bir gülümseme atıp ayrılıyorum ve Bitterroot Valley Coffee Co.'ya gidip dünyanın en güzel kadınıyla sohbet etmeye çalışacağım.

dünyanın en güzel kadınıyla sohbet etmeye gittim.

Dün gece olanlardan sonra muhtemelen beni kapıdan kovacaktır. Beni eve bırakmak için beklediğini

Beni eve bırakmak için beklediğini nereden bilebilirdim ki? Millie benden vebalıymışım gibi kaçıyor. Babam yaşlandıkça ve hastalandıkça, ben cesaretlenip onunla flört etmeye başladım

ve kahve dükkanını satın aldığımda ona çiçekler götürdüm. Küçük şeyler. Ve ara

sıra, gardını yeterince indirip gülümser ya da gülerdi. Ama sonra o duvarlar

tekrar yerine oturur ve ben yine buz gibi kalırdım.

Sonra sarhoş ve azgın olduğum için onun nazik davranışını mahvediyordum, çünkü kafamda

ağzımdan çıkanlardan çok daha zeki olduğum için onun nazik jestini mahvederd

Siktir.

The Wolf Den'in önünde park edilmiş kamyonetimin yanından geçerken, çantamı arka koltuğa atıp yürüyerek

kahve dükkânına doğru yürüyorum.

Ama oraya vardığımda kapıda bir yazı var. Değerli

Müşterilerimiz:

Üzgünüz, bugün kapalıyız. Yarın tekrar hizmetinizdeyiz!

-Mil ie

Ne oluyor? Ne oldu? Tanrım, dün gece bardan çıktıktan sonra başına bir şey mi oldu? Yaralandı mı?

kız arkadaşımın hastanede yatarken canı yanmış hali gözümün önüne geldi ve bir anda ayıldım.

Millie'nin dairesine doğru yola çıktım. Hiç içeri girmedim ama son sekiz yıldır sadece uzaktan gözlemledim.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkarak dairesine varıyorum ve yumruğumun tersiyle kapıyı yumrukluyorum.

Kapının önünde ileri geri yürüyüp dururken içeriden hiçbir ses gelmiyor, ben de tekrar vuruyorum.

Nerede bu kız? Kahretsin, hastaneyi arayabilirim. Kardeşlerini arayamam, bana söylemezler. Beni öldürmedikleri için şanslıyım.

Sekiz yıl önce. Millie onlara güvenmiş olsaydı, yaparlardı.

Sonunda, kilidin döndüğünü duyarım ve Millie kapıyı açar, uykudan dağınık, saçları karışık ve yastık kılıfından

Yanaklarında yastık izleri var. Üzerinde sadece küçük bir ipek kemerle bağlanmış ipeksi pembe bir bornoz var.

Hiç kimseyi bu kadını istediğim kadar istememiştim.

"Bunun için ne kahve ne de seks yeter." Somurtarak kafasını kaşıyor. "Burada ne halt ediyorsun? Dur,

Bu bir kabus mu?"

Yan kapı açılır ve gri saçlı bir kadın başını dışarı çıkararak bana somurtarak bakar.

"Merhaba, Hazel," Millie zoraki bir gülümsemeyle diyor. "Burada her şey yolunda." Hazel kapısını kapatmadan önce bana kötü bir bakış atıyor.

"Ee?" Millie sorar. "Ne istiyorsun?"

"İçeri girebilir miyim?" Her sinir uçum tetikte. Millie'nin evine, onun kokusu, varlığıyla sarılacağım yere girmek istiyor muyum?

kokusu, onun özü tarafından tüketileceğim yere girmek istiyor muyum? Hayır. Aslında hayır. Bu kalbime bir bıçak daha saplamak olur.

Ama onu bana yardım etmesi için ikna etmeliyim. Kız kardeşlerim için başka seçeneğim yok.

"*Kesinlikle hayır.*" Kapıyı kapatmak için hareket eder, ama ben elimi kapıya dayayarak onu durdururum.

"Lütfen. Sadece on dakikaya ihtiyacım var, sonra beni kovabilirsin."

Gözlerini devirip kapıdan uzaklaşır, çıplak ayakla oturma odasından geçer, sadece gökten gönderilmiş o bornozla sarınmış halde.

.

Ama ben kapalı kapının hemen içinde durup kaşlarımı çatıyorum.

Oturma odası taşınma kutularıyla doludur. Burada hiç mobilya yok, sadece *Mutfak*, *Nevresimler* ve

iç çamaşırları yazan kutular var.

İç çamaşırları kutusunun üzerinde bir saniye durup sonra mutfaktaki kadına odaklanıyorum.

"Nereye taşınyorsun?" diye soruyorum, Millie'nin kahve makinesine kahve kapsülünü koyup düğmeye basmasını izlerken.

düğmesine bastım. Sesim yüksek değil, ama ben bile sesimin sertliğini duyabiliyorum.

"Seni ilgilendirmez," diyor esneyerek ve buzdolabından biraz krema çıkarıp hafifçe sallıyor.

Hayır. Kabul edilemez.

Küçük oturma odasından geçip onun karşısına geçip ellerimle tezgaha yaslanıyorum.

"Nereye gidiyorsun?"

Güzel yüzünde o ifadesiz bakışını koruyor, ama dönüp gözleri benimkilere takıldığında boynundaki nabzının hızlandığını görüyorum.

"Holden..."

"Lanet olsun, Millie, soruma cevap ver."

"Seni ilgilendirmez ama birkaç blok ötedeki Polly'nin eski evine taşınyorum. Tanrım, hiçbir *yere gitmiyorum*

. Sakin ol." Kahvesi demlendi, kahveye krema eklemek için döndü, bir yudum aldı ve kapakları kapattı.

gözler. "Yaklaşık otuz dakika içinde biri gelip yatağımı alacak. Sattım."

"*Yatağımı* sattın mı?"

"Hmm." Bir yudum daha aldı. "Sadece kutuları taşımak istiyorum. Bu hoş sabah sohbetini yaptıktan sonra,

burada ne yaptığını ve izin günümde bu saatte beni uyandırdığını açıklayabilir misin?"

"Yarım saat sonra yatak almaya gelecek biri yok mu?" *"Holden."*

Sabırımın sonuna geldim, bu yüzden teslim olarak ellerimi kaldırdım.

"Tamam." Derin bir nefes alıyorum. Tanrım, söyleyeceğim şeyleri prova etmemiştim. Midem birden boğazıma geldi ve bildiğim tüm

kelimeler beynimden silindi.

"Vay canına, başın belada mı?" Sesi yumuşamış, beni dikkatle izliyor ve ben kendimi tam bir pislik gibi hissediyorum.

Onu hak etmiyorum. Bana yardım etmeyi kabul etmesini hak etmiyorum. Ona yaptığım şeylerden sonra

Ama ona sormak

zorundayım.

"Sayılır," diye itiraf ettim ve mutfak adasının önünde volta atmaya başladım. "Dinle, bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum, o yüzden her şeyi

söyleyeceğim, her şeyi anlatacağım ve Tanrı'ya dua edeceğim ki sen benim hayalarımı kesmeye kalkışmayasın."

"Söz vermiyorum." Dudaklarını bardağın kenarına bastırıp kahvesinden bir yudum aldı. Hayatımda hiç bu kadar çok bir bardağın olmak istemedim.

.

"Bildiğin gibi, dün vasiyet okundu." Kahvesinden bir yudum alırken gözleri kısıldı. "O pislik babam

kız kardeşlerime onar bin dolar bıraktı."

"Ne?"

"Ve geri kalan her şeyi bana. Bazı şartlar altında."

"Ne şartlar?" Artık açıkça kaşlarını çatmış, dinliyor. "Aslında

tek bir şart var. Evlenmem gerekiyor." "Vay canına, senin

yerinde olmak istemezdim. Bekle, bunu yapabilir mi?"

"Ve bir yıl evli kalmam gerekiyor."

"Bunu bana neden anlatıyorsun ki?" Kız başını salladı. "Seni tanıyabileceğim bekar bir arkadaşım yok ki."

."

"*Millie*." Bana kaşlarını çatarak bakıyor ve ben onu öpüp bitirmek istiyorum.

"Bitirmeme izin ver."

"Tamam."

"Bir yıl evli kalmam gerekiyor, o zaman her şey tamamen bana geçecek ve sonunda kız kardeşlerim için her şeyi yoluna koyabileceğim

Kız kardeşlerime para dağıtabilir, onlara arazi verebilirim, her şeyi yapabilirim. Ama bir yıl geçmeden hiçbirini yapamam."

"Ooooookay," diyor, kelimeyi uzatarak. "Yani, bu oldukça sert.

Hepsi. Kız kardeşlerin için üzıldüm. Onları

gerçekten seviyorum. Ama anlamıyorum..."

Gözleri büyüdü.

Güzel yüzünden kan çekilir.

Yere düşmeden önce aceleyle fincanı yakalamam gerekiyor.

"Hayır." Tanrım, sesi dehşete kapılmış gibi. Ego'm için pek iyi değil, ama sürpriz de değil.

"Dinle..."

"*Aklını mı* kaçırdın?" Başını sallıyor, ince bornozuyla benden uzaklaşıyor. Altında çıplak mı?

Tanrım, kalbim buna dayanamaz.

"Hiçbir koşulda buraya gelip, mirasın için *evlenerek sana* yardım edip etmeyeceğimi sormak için gelmedin."

"Bunun pek romantik bir teklif olmadığını biliyorum."

"Aman Tanrım!" Kollarını açıyor ve bornozunun kemeri biraz açılıyor ve evet.

O çıplak.

Aceleyle kendini örtmeye çalışıyor ve bana öfkeyle bakıyor. Gözlerinden balık bıçakları fırlatabilseydi, şu anda ölmüş olurum.

"Sen beni *mahvettin* Holden Lexington. Beni yok ettin, tamamen parçaladın. Kötü ve zalimdin ve

yıllardır senden nefret ettim. Ve şimdi, seninle evlenerek sana yardım etmemi mi istiyorsun?"

Ellerimi belime dayayıp başımı eğiyorum, yere bakıyorum, her kelimenin kalbime bir yumruk gibi çarptığını hissediyorum.

Biliyorum. Ona bunları yaptığımı *biliyorum*, ama lanet olsun, onu korumak içindi. Charlie'yi korumak için. Bu konuda başka seçeneğim yoktu ve bu yüzden mahvolan tek kişi o değildi. Tabii bunu ona söyleyemezdim.

"Bu dünyada evlenmeyi düşünebileceğim başka kimse yok," diye itiraf ettim yumuşak bir sesle, sonra bakışlarımı tekrar ona çevirdim.

"Başka kimse yok, Millie."

Çenesi düşer. Muhteşem gözleri yuvarlaklaşır ve boğazındaki nabız "Mambo Number Five" in temposunda atmaktadır.

"Ve kız kardeşlerim olmasaydı, sana asla evlenme teklif etmezdim."

"Bu adil değil," diye fısıldadı, sesi titreyerek ve yanağına bir damla gözyaşı düştü. Tanrım, ağlamasını istemiyorum. Bana bağır,

vur bana, ama ağlama. "Bunu bana yüklemek. Bu adil değil."

"Biliyorum." Başımı sallıyorum, onu kendime çekip sarılmak, ne kadar üzgün olduğumu söylemek ve açıklamak

O yıllar önce olan her şeyi unutmadım, ama şu anda dokunmamın hoş karşılanmayacağını biliyorum ve

hikayeme inanacağını da bilmiyorum. "Bu hiç adil değil, birazcık bile değil, ama onlara bakabilmek için tek şansım bu.

Lütfen şu anda hayır deme. Hemen cevap verme. Bir düşün, Mill."

Ellerimi uzattım ve gözleri koluma kaydı. Bugün tişört giymiştim ve kolumun üst kısmı pazıma kadar sıyrılmıştı.

Yıllardır görmediği kadar yukarıda.

Bilerek.

Bakışları kolumdaki gri tonlardaki dövmeleri taradı ve pazı kasımın üstündeki pembe çiçeğin üzerinde dondu.

Midem düğümlenir.

Gözleri kısıldı.

Çiçekler, kolumdaki diğer gri tonlu dövmelerin arasında tek renkli olan tek şey.

"Holden." Gözyaşları kurumuş, ama sesi titriyor ve bunun iyiye işaret olmadığını biliyorum.

Yutkunuyorum. "Evet."

"O..." Sözü nü keser ve gözleri tekrar dolduğunda, gözlerini kırpar ve yutar. "O bir..."

"Yabani gül mü? Evet, öyle."

"Evimden çık." Yüzü isyankar, onu hiç bu kadar kızgın görmemiştim. Beklediğim tepki bu değildi.

Ben başka bir şey söyleyemeden kapı çalıyor ve Millie koşarak gelip bağı rıyor, "Bekle! Hemen geliyorum!"

Sonra etrafımda koşarak, sanırım yatak odasına doğru gider.

"Buradan gitmeni istiyorum," diyor ve parmağının ucunu göğsüme bastırıyor. "Hemen."

Yatak odasının kapısını kapattıktan sonra, ben de ayrılmak için dönüyorum. Bana yardım etmeyi kabul etmesinin imkanı yok. Gözlerinde

gözlerinde özlem, aramızda her zaman var olacak kimya olsa da, aynı zamanda küçümseme ve öfke de var. Çok fazla öfke

öfke var.

Başka bir yol bulmam gerekecek. Belki vasiyeti itiraz etmek için kendi avukatımı tutabilirim. İşe yarar mı bilmiyorum,

ama deneyebilirim.

Dairenin kapısını açtığımda, Bridger Blackwell orada gülümseyerek duruyor. Beni görünce

gülümsemesi kaybolur. En büyük kardeşi Brooks, onun arkasında merdivenleri tırmanır.

"Selam Holden," diyor Bridger, kafası karışmış bir ifadeyle, tam da öfke kanımı kaynamaya başlarken. "Burada ne arıyorsun?"

burada?"

"Aynı soruyu sana sormak istiyorum." ÜÇÜNCÜ

BÖLÜM

MILLIE

Aman Tanrım. Ne tür bir alternatif evrende uyanmışım ben?

Yatak odamın kapısına yaslanmak zorunda kaldım, elimi göğsüme bastırarak hızla atan kalbimin sakinleşmesini bekledim.

Bridger ve Brooks beni bekliyor ve ben burada saklanıyorum, bu kapıya yaslanmış varoluşsal bir kriz yaşıyorum.

"Bunun için vaktim yok." Son açık taşıma kutusuna doğru yürüdüm ve bugün giymek için ayırdığım kıyafetleri çıkardım,

bornozumu içine atıp kapağını kapatıyorum.

Giyindikten sonra saçımı tarayıp dağınık bir topuz yapıyorum, yüzümü yıkayıp dişlerimi fırçaladıktan sonra son dakika

bir kutuya atıyorum.

Yataktan çarşafı, yorganı, yastıkları ve yastık kılıflarını çıkarıp bir çantaya koyuyorum.

yıkamayı planlayarak bir çantaya koyuyorum ve sonra derin bir nefes alıyorum.

Holden Lexington az önce bana evlenme teklif etti. Sanırım rüya görmedim. Dairemin kapısında durdu ve benimle evlenmemi istedi.

ve kolunda çılgın bir gül dövmesi var. Bir dövme. Benim

için.

Dokunmak, incelemek ve ona tüm soruları sormak istiyorum.

Aslında, 19 yaşındaki tüm hayallerim gerçek oldu, ama o sekiz yıl geç kaldı. Ondan nefret ediyorum ve

sadece mülkünü korumama yardım etmemi istediği için sordu. Beni sevdiği için değil.

Bu düşünceye burun kıvırıyorum. *Tabii ki* beni sevmiyor. Beni sevseydi, yıllar önce bana o kadar acımasız davranmazdı.

Ama acımasızdı ve Holden Lexington'a güvenmemeyi öğrendim. Bunu unutmamam lazım. Onunla evlenmek saçmalık.

Buna karar verdikten sonra yatak odamdan çıkıp oturma odasını dolduran çılgın testosteron miktarına kaşlarımı çattım.

Bridger ve Holden neredeyse burun buruna, ellerini yumruk yapıp çenelerini sıkmış, kavga etmeye hazırlar. Gerçekten

gerçekten görülmeye değer bir manzara. İkisi de uzun boylu ve geniş omuzlu. Kaslı. Dövmeli, bronz tenli, kalın saçlı.

Ve Brooks da orada, somurtarak, o da çok seksi, elleri belinde.

"Yeter." Sesim sert. "İkinizin de neyi kanıtlamaya çalıştığınızı bilmiyorum, ama yeter. "

"Onun neden burada olduğunu bilmek istiyorum," diyor Bridger bana bakmadan.

"Aynı şey senin için de geçerli," diye ekledi Holden ve Brooks burnunun köprüsünü sıkıştırıp gözlerini kapattı. Blackwell kardeşler ve

Holden çok eskiden beri arkadaşlar. Ama

Bridger, Brooks'un kardeşi.

Bir erkek ne yapabilir ki?

"Brooks ve Bridger bugün bana yardım ediyorlar," diyorum sonunda, hayal kırıklığıyla gözlerimi tavana çevirerek. "Ve Holden

sadece... burada."

Holden'ın özel hayatı hakkında konuşmayacağım. Onu boğazlamak istesem de, bu benim anlatacak bir şeyim değil.

"Yatağımı kamyonuna yükleyecek misin, yoksa ne yapacaksın?" diye soruyorum, Bridger'a bakarak. "Lanet olsun, şunu kes artık

penis yarıştırmayı kes. İkinizle de yatmayacağım, kes şunu . " Holden'ın omuzları gevşer, yumrukları gevşer.

Bridger de aynısını yapar.

Bridger, Holden ile aramda olanların tümünü bilen dünyadaki belki de tek kişidir.

Birkaç yıl önce, içki içip samimi bir şekilde konuşurken, hikaye ağzımdan döküldü ve o yargılamadan dinledi

. O anda bir arkadaşına ihtiyacım vardı ve Bridger'ın da Holden'ı yakın arkadaşı olarak gördüğünü biliyorum.

Bu yüzden bu durum çok garip.

"Çocuklar, bunun için vaktimiz yok. Öğlene kadar tüm eşyalarımı taşıtmak istiyorum, böylece işe koyulabilirim.

Yarın işe dönmeden önce eşyalarımı açıp yerleştirmem gerekiyor. Lütfen, yalvarırım, bu yarışmayı bırak

Yoksa Holden'la konuşacağım."

"Onlar yardım ediyorsa," Holden adamları işaret ederek, "ben de yardım ediyorum."

İçimden bir iç çekiş kaçıyor.

"Senin..." Ama bana öfkeyle bakar ve onunla kavga edecek halim yoktur. Eğer zamanını ve enerjisini benim için harcamak istiyorsa, öyle olsun.

benim için eşyalarımı taşımak için zaman ve enerji

harcamak istiyorsa, öyle olsun. Bunun bir anlamı yok.

"Peki," der Bridger, pes etmiş bir şekilde iç çekerek. "Yardım etmek istiyorsan et, ama bu lanet tavrını bırak."

Brooks, Holden'ın omzuna hafifçe vurarak yatak odasına doğru yürür.

"Sadece yatak odasında ve burada eşyalarım var. Her şey toplanmış ve hazır."

Bridger, "*Lingerie*" yazılı kutuyu almak için uzanır, ama Holden homurdanarak Bridger'in eline geçmeden kutuyu alır.

"Kamyonetimi getireyim. On dakikaya dönerim."

Elinde kutu ile kapıdan çıkıyor. Gülümsemeden edemiyorum. Orada iç çamaşırı olmadığını söylemeliyim

ama bu çok eğlenceli.

"Neden bazen bu kadar pislik oluyor?" Bridger ellerini beline koyar ve bana kaşlarını çatarak bakar. "Ah, evet, çünkü sen

onunla konuşup, seninle benim sadece arkadaş olduğumuzu söylemiyorsun. Lanet olsun, Millie."

"Onu ilgilendirmez." Burnumu havaya kaldırıp koklayarak, Brooks yatak odasından seslenirken bir kutuya uzanıyorum.

"Bridge! Çabuk buraya gel de yatakla bana yardım et."

GERÇEKTEN ÇOK İYİ GİTTİ. Dördümüz bir saatten az bir sürede tüm kutuları yeni evime taşıdık.

gidebileceklerini söylediğimde, hepsi başlarını sallayıp kutuları açmaya ve yerleşmeme yardım etmeye devam ettiler.

"Polly'nin eski mobilyalarını mı aldın?" diye sordu Brooks.

"Evet, güzel şeyler. Benimki eskimişti ve zaten taşımak istemiyordum, o yüzden sattım. Yataklar ikisi de yeni. En azından

en azından yataklar yeni." Omuz silkiyorum ve etrafa bakarak gülümsüyorum. Kardeşim, Polly ile çıkarken tüm evi yenilemişti ve ben

çok beğenmiştim.

Holden ve Bridger kamyonlardan son kutuları da içeri taşımışlar ve Holden dört şişe soğuk su tutuyor.

Her birine birer tane atıyor ve sonra karşıma geçip, kapağını açtıktan sonra bir tanesini bana uzatıyor.

"Sıvı almalısın."

Şişeyi kabul ediyorum. Dört soğuk suyu nereden bulduğunu sormak istiyorum, ama sormuyorum. Koluna bakmadan edemiyorum ve

siyah tişörtünün kolunun altından görünen pembe rengi fark ediyorum. Kahretsin,

bu beni tahrik ediyor ve bu da beni en çok sinirlendiren şey.

"Mama's Deli'den sandviç sipariş ettim," diye ekliyor Holden. "Yirmi dakika içinde gelirler."

"Ben yapabilirdim. Bütün işi siz yapıyorsunuz. Öğle yemeğini ben ısmarlamalıyım."

Güzel mavi gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor, dudakları yarı gülümsemeyle kıvrılıyor. "Olmaz. Bana bir şey almay

bana bir şey almaya gerek yok. Şimdi" — etrafı arar ve üzerinde "*Lingerie*" yazan kutuyu kaldırır — "Bunu açayım."

"Buyur," diye masum bir gülümsemeyle cevap veriyorum. "Sağdaki yatak odası."

"Bulurum," diyor ve yanımdan geçip gidiyor.

"Mutfağı boşaltalım mı?" diye soruyorum, keskin kahverengi gözleriyle beni izleyen Brooks'a. Bridger şu anda

banyomu boşaltıyor.

"Tabii." Suyu bitirip, burada çöp kutusu ya da geri dönüşüm kutusu olmadığı için şişeyi boş bir kutuya atıyor

, sonra üzerinde "*Mutfak*" yazan iki kutuyu alır. Ben uyumsuz bardakları ambalajından çıkarıp

dolaba yerleştirmeye başladığımda, Brooks soruyor, "Peki, kardeşlerin bugün nerede?"

"Meşguller," diye mırıldandım, göğsümde bir ağrı hissederek. "Hepsi artık işleri, aileleri, çocukları ve bakacak mülkleri var

. Bridger'la yakın olduğunuz ve sabahınızı benim için feda ettiğiniz için minnettarım."

"Her zaman yardımcı olmaktan mutluluk duyarız," diye Brooks da aynı fikirde. "Ne zaman istersen, b i l i yorsun.

Ama tatlım, kardeşlerin ne yapıyorlarsa

senin yardımına koşacaklar. Bunu sen de biliyorsun."

Gözlerimin arkasında yaşlar yanıyor, bu yüzden dudaklarımı ısırıp, elimdeki Montana State Üniversitesi kupasına bakmaya devam ediyorum.

"Biliyorum," diye fısıldıyorum.

"Biliyorum," diye fısıldıyorum.

Gerçek şu ki, hepsini çok özlüyorum. Ama artık hepsi yerleşip kendi hayatlarını yaşarken, kendimi bir yabancı gibi hissediyorum.

Hiçbir yere tam olarak uyamıyorum ve bir yük ya da baş belası gibi hissetmek istemiyorum.

"Tabakları nereye koyayım?" diye soruyor tatlı bir gülümsemeyle.

"Oraya." Ocak yanındaki dolabı işaret ediyorum. Sonra kapı zili çalıyor ve Holden yatak odasından koşarak geliyor.

.

Yine dudaklarımı ısırmadan edemiyorum, ama bu sefer tamamen başka bir nedenden dolayı. Acaba iç çamaşır kutusunu açmış mı?

"Merhaba Jeanie!" diye sesleniyorum ve Mama's Deli'nin müdürüne el sallıyorum. O da geniş bir gülümsemeyle el sallayarak karşılık veriyor.

"Bugün taşınma günü," diyor mutlu bir şekilde. "Ne güzel. Bu ev çok şirin. Size çok yakışacak."

"Üstü kalsın," der Holden göz kırparak.

"Çok tatlısın. Teşekkürler. Çok çalışma." Jeanie tekrar el sallar ve Holden, sandviçleri mutfağa götürür. "Aç mısın?" diye sorar.

"Açlıktan ölüyorum," diye cevaplar Brooks ve Holden ona paketlenmiş bir sandviç atar.

"Öğle yemeği mi?" diye sorar Bridger bize katılırken ve Holden *ona* bir sandviç atar. "Güzel. Teşekkürler dostum."

"Hala sana kızgıyım," der Holden, Bridger'a sert bir bakış atarak, ama sözleri eskisi kadar sert değildir ve Bridger sadece sırtarak

. Holden bana dönerek, ifadesi yumuşayarak bana gülümser.

Lanet olsun, o gülümsemeyi başka bir yere saklasın. "Al. Sana İtalyan sandviçi aldım."

Nasıl lanet olası bir sandviçle dünyamı alt üst edebilir?

"Teşekkürler." Gözlerimi kırıp sandviçi alıyorum. En sevdiğimi hatırlamış. Tabii *ki* hatırlayacaktı.

O orospu çocuğu.

Yüzümü ifadesiz tutarak öğle yemeğimi açıp bir ısırık alıyorum. Çok lezzetli.

"İç çamaşırların ilginçmiş," diyor Holden ve Bridger sırtıyor. "Ayakkabılar. Bilgisayar kablosu. Oyun kartları. Gece lambası.

Orada bir örümcek vardı galiba." "Yoktu!"

O gülüyor. "Neden öyle yazdın?"

"Erkekleri kızdırmak için." Sandviçimden bir ısırık daha alırken kendimi beğenmiş hissediyorum. "Görünüşe göre işe yaradı. Ayrıca, ben

iç çamaşırını giyen bir kız değilim. Çıplak uyuyorum."

Bridger ve Brooks yemeklerini boğazlarına kaçırırken omuzlarımı silkiyorum.

Holden çiğnemeyi bırakır, gözleri benimkilere sabitlenir. Gözleri vücudumda gezintiye çıkar, sanki o gözleriyle beni soyuyormuş gibi

ve benim lanet olası meme uçlarım onun bakışları altında sertleşerek beni ele veriyor.

Tabii ki, o pislik *bunu* kaçırmaz. Sırtarak sandviçinden bir ısırık daha alır.

"Boş kutuları buradan çıkaracağım," diyor Brooks, ellerindeki kırıntıları silkeledikten sonra kartonları toplamaya başlıyor.

"Çoğunu boşaltmışız gibi görünüyor."

"Sizler çok yardımcı oldunuz, minnettarım." Holden'ın büyüünden kendimi kurtarıp öğle yemeğimi bir kenara koyuyorum, böylece ona yardım edebileyim.

Çocuklar boş şişeleri toplayın, parçalayın ve ön kapının yanına koyun.

Sonunda, neredeyse her şey bittiğinde ve her şey hazır olduğunda, Blackwell kardeşler bana sarılırlar.

Sıra Bridger'a geldiğinde, kulağıma fısıldar: "Bana ihtiyacın olursa ara."

Holden'ın homurtusunu duymazdan gelerek arkadaşşıma gülümserim. "Tabii ki. Teşekkürler çocuklar. Birdie'ye selam söyle."

El sallayıp giderler ve ben, bu dünyada yalnız kalmak istemediğim tek adamla baş başa kalırım.

Sandviçimin yarısını sararken ve buzdolabına koyarken beni izliyor. Plastik bir çöp torbası çıkarıp tenekenin içine yerleştiriyorum

, sonra bir kutu Clorox mendil çıkarıp tezgahı siliyorum.

"Konuşmamız bitti mi?" diye soruyor yumuşak bir sesle.

"Açıkçası konuşacak bir şeyim kalmadı," diyorum. Sadece gitmesini istiyorum ki rahatlayıp bugün olanları kafamda çözmeye başlayabileyim

çözmeye başlasın. Mendili çöpe attıktan sonra arka kapıya gidip açıyorum ve verandaya çıkıyorum.

En sıcak aylarda böceklerden korunmak için uzaktan kumanda ile indirilebilen ve verandayı kapatan sineklikler olması çok hoşuma gidiyor.

taş yüzeyin kenarına yürüdüm, kollarımı belime doladım ve derin bir nefes aldım.

Onun da bana katıldığını hissediyorum ve gözümün ucuyla yanıma geldiğini, kollarını göğsünde kavuşturup

.

Onun yanında olmak bu kadar kolay olmamalı. Çok garip olmalı ve ona gitmesi için bağırırmam gerekirdi.

Bunu yapmam *gerekirdi*.

Ama yapmıyorum.

Ve böyle duruyoruz, bahar öğleden sonra sessizce, kuşları dinliyoruz. Ona yaslanmak istiyorum, bu yüzden uzaklaşıyorum ve o

yanımda iç çekiyor.

Aniden elini uzatıp saçımı kulağımın arkasına koyuyor, tıpkı o zaman yaptığı gibi.

Ve tıpkı o zaman olduğu gibi, omurgamdan bir titreme geçer.

"Beni mahvedebilirsin." Bunu yüksek sesle söylemeyi planlamamıştım, fısıltıyla bile, ve yanaklarım kızardı.

"Aynı şey senin için de geçerli, Millie." Elini indirip bana dokunmadan, tek kelime etmeden odadan çıktı.

evden çıkan ayak seslerini ve ardından ön kapının kapandığını duyuyorum.

Kamyonetinin çalışmasını ve uzaklaşırken motorun hızlanmasını duyana kadar bekledim, sonra kendimi salıncakta bırakıp

ve sonunda gözyaşlarım akmaya başladı.

Tanrım, onunla evlenmeyi düşünemiyorum bile. Vücudum titriyor, onunla birkaç saat geçirdikten sonra onu arzuluyor.

Onun yanında birkaç saat geçirdikten sonra. Ve kendimden nefret ediyorum çünkü bu, onun bu çılgın fikrine razı olursam, bunun benim için gerçek olmadığını

bunun benim için gerçek olmadığını iddia edecek kadar güçlü olamayacağım.

Kalbimi ondan koruyamayacağım.

Çünkü tüm bunlara rağmen, teslim olmak istiyorum. Son birkaç yıldır Holden bana karşı yumuşadı. Bana çiçekler getiriyor

çiçek getiriyor, dükkana uğrayıp sohbet ediyor ve her zaman bir gülümseme, bir göz kırpmaya ya da hoş bir sözle karşılıyor.

İlk başta, bu beni çok şaşırttı.

Sonra ona karşı kötü davranmaya çalışsam da, yavaş yavaş alışmaya başladım.

Bazen pes edip şakalarına gülmüş ya da ona gülümsemişimdir. BVCC'nin resmi sahibi olduğum gün bana güller ve

günebakanlar getirdiğinde (yabani güllerden sonra en sevdiğim çiçekler) BVCC'nin resmi sahibi olduğum gün, eriyip bir su birikintisine dönüşeceğimi sandım.

bir su birikintisine dönüşeceğimi sandım. Bana gurur duyduğunu söyledi. Gözleri o kadar samimiydi ki, o gidene kadar kendimi tutmak için

kendimi tutmak için yanağımın

içini ısırarak zorunda kaldım.

Lanet olsun ona.

Babasının kız kardeşlerine yaptıklarından nefret ediyorum. Onlar bunu hak etmiyorlar. Ve Holden'ın bunu düzeltmek için elinden geleni yapmasını takdir ediyorum

çalışmasını saygıyla karşılıyorum. Çünkü *onun kızlarını* ne kadar çok

sevdiğini biliyorum. Onlara tapıyor.

Onları koruyor.

Ama bunu yapmak için beni kullanmaya çalışıyor.

"Aptal," diye mırıldandım, oturup başımı geriye yaslayarak yanağımdaki gözyaşlarını sildim. "Aptal aptal."

Bu sabah bana evlenmeyi düşüneceği başka kimse olmadığını söylediğinde gözlerindeki bakış neredeyse beni

dizlerimin üzerine çökertmişti.

Başka kimse yok.

Çok kafam karışık!

Fazla düşünmeden çantamı ve anahtarlarımı alıp SUV'uma binerim ve Lexington çiftliğine doğru yola çıkarım.

Ailemin çiftliğinin hemen yanında, çünkü arazilerimiz birbirine bitişik.

Daha önce Lexington arazisine hiç ayak basmadım ve Holden'ın orada nerede yaşadığını bilmiyorum, ama bulacağım.

Kaybolursam geri dönüp eve giderim, çünkü onun numarası bende yok. Uzun zaman önce sildim.

Wild River Çiftliği'nin sapak noktasını geçip yaklaşık dört mil sonra Lexington Çiftliği Yolu'na saptım. Yolun kıvrımlarını takip ederek

ve küçük bir bina grubuna varana kadar takip ediyorum. Binalardan biri büyük bir çiftlik evi.

Ama Holden'ın kamyoneti oranın önünde parklı değil. Biraz ileride, ağaçların arasında, küçük bir ön verandası olan daha küçük bir kulübenin yanında durduğunu görebiliyorum

ön verandası olan küçük bir kulübenin arkasında ve kaşlarımı çatıyorum.

Sanırım çiftlik evinde yaşamak istemedi.

Kısa bir süre önce, bu mülke adımımı atarken yakalanmış olsaydım, hayatım tehlikeye girebilirdi.

Kelimenin tam anlamıyla. Holden'ın babası bir pislikti ve hepimizin, Wilds ailesinin tüm üyelerinin ölmesini istediğini saklamıyordu.

Ne pislik adam.

Holden'ın kamyonetinin yanına park ettim ve sonra sendeleyerek durdum, kulübenin yanında park edilmiş ikinci kamyonete bakakaldım.

Onun yıllardır sürdüğü eski, iki renkli Ford. O Ford'un arkasında bekaretimi kaybetmişim ve burada durup ona bakarken,

meme uçlarımı sertleştiren ve uyluklarımı kasılatan her türlü anıyı geri getiriyor.

"Kendine gel, Millie."

Cesaretimi kaybetmeden kapıya yaklaşıp çaldım.

İçeriden ayak sesleri geliyor, sonra kapıyı açıyor ve yüzü bembeyaz oluyor.

"Bazı kurallar koyacağız." DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

HOLDEN

Onu buradan çıkarın.

Millie'nin bu çiftliğin yakınında olmasını istemiyorum. Hiçbir koşulda burada olamaz.

"Kasabaya geri dönelim." Dışarı çıktığımda kalbim deli gibi çarpıyor. Yaşadığım yerden utanmıyorum. Sadece

onu burada istemiyorum. Onu incitebilecek hayaletlerin olduğu bu yerde istemiyorum. "Verandada oturup konuşabiliriz."

Bana sanki aklımı kaçırdığımı düşünüyormuş gibi ters ters bakıyor. "Hayır, şimdi buradayım ve bunu içimden atmak istiyorum."

"Millie, başka bir yere gidelim. Herhangi bir yere."

"Tanrım, Holden, evinin dağınık olması umurumda değil. Ne olmuş yani?"

"Öyle değil." Kafamı sallıyorum. Midem bulanıyor, avuç içlerim terliyor ve vücudumdaki her molekül bana

kızımı buradan çıkarmam için bağırıyor. "Sadece burada olmanı istemiyorum."

"Lanet olsun." Parmak uçlarıyla alnını ovuşturuyor ve yanılmıyorsam, incinmiş görünüyor. Tanrım, bu istediğim

şey bu. Bu kadına ömür boyu yetecek kadar acı çektirdim. "Eğer fikrini değiştirdiyse,

harika. Benim için sorun yok."

O ayrılmak için döner, ama ben onu dirseğinden tutup durdururum. Onun burada olmasını istemediğim kadar, bunu mahvetmek de istemiyorum,

çünkü onun *evet* diyeceğini düşünüyorum. "Fikrimi değiştirmedim. Mesele bu değil."

"Hiç mantıklı konuşmuyorsun," diyor ve bana dönüyor. "Sadece konuşmak istiyorum."

"Biliyorum, ama seni *burada* istemiyorum. Bu çiftlikte. Ne bugün ne de başka bir gün."

Gözleri yumuşadı ve kolunu çekmedi. "Holden, burada kimse bana zarar veremez. O öldü."

"Umurumda değil." Tanrım, bu *benim* titreşimim mi? "Bu araziden gidelim. Lütfen."

"Tamam, tamam." Hala kaşlarını çatmış halde zorlukla yutkundu. "Otoyolun yaklaşık bir mil ilerisinde manzaralı bir seyir noktası var. Devlet arazisi.

Oraya gidelim. Orada buluşuruz."

"Hemen arkanda."

Millie SUV'sine binerken ben de kamyonetime biniyorum ve uzun

otoyola doğru ilerlerken, onun üç metre arkasında kalıyorum. Ve sonunda benim arazimden çıkıp sağa döndüğünde, uzun ve titreşim bir rahatlama nefesini veriyorum.

Onu orada görmek beni paniğe sevk etti. Babam hayatta olsaydı, şimdiye kadar ölmüş olurdu. Onun orada olmasını *asla* istemiyorum.

Bildiğim bir dönüşe geldi ve park etti, arkasına park etmem için yer açtı, sonra ikimiz de araçlarımızdan

araçlarımızdan.

Burası, buradan geçen turistler için harika bir manzara noktası. Uzakta dağlar yüksek ve görkemli, ön planda ise

siyah sığırlarla doludur. Burası Lexington arazisi ve o sığırlar benim. Ve o dağları çok seviyorum.

"Tamam," diyor Millie ben yaklaşırken ve ikimiz de kaya duvarına oturup birbirimize dönerek. "Tarafsız bölgedeyiz.

Daha iyi mi?"

"Evet." Dudaklarımı yaladım ve ona dokunmamak için kendime hatırlatmam gerekti. Eski alışkanlıklar kolay kolay bırakılmaz.

"Hala o eski Ford kamyonetini kullanıyorsun," diyor, kayıtsız görünmeye çalışarak. Gözlerime bakmıyor.

"Tabii ki hala var. Biraz tamir gerekiyor. Bu hafta Brooks'a götüreceğim, zamanı olunca tamir edecek."

"

"Temel kurallar hakkında bir şey söylemiştin," diyorum, sistemim yavaş yavaş dengelenirken.

"Temel kurallar hakkında bir şey söylemiştin," diyorum, kendimi yavaşça toparlayarak.

"Birkaç tane var," diye onayladı. "Ve bunlar kesin. Anlaşmayı bozacak türden."

"Duyalım bakalım." Bu ilginç olacak. Görünüşe göre hayatım şu anda şartlarla dolu. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve

gözleri aşağıya inerek hareketimi izler. Dilini alt dudağının üzerinde gezdirirken pazılarımı izler ve ben de gülümsemeden edemem

gülümsemeden edemiyorum.

Evet, bebeğim, ben de sana aşığım.

"Birincisi," diye başlıyor, işaret parmağını kaldırarak. "Kendi yatak odam olacak. Seninle aynı odada yatmayacağım."

Siktir et. Ben sadece kaşımı kaldırıyorum ve o devam ediyor.

"İki." Orta parmağı da ilk parmağına katıldı. "Bunun son kullanma tarihi var. *Bir yıl.* Mirasınızı almanıza ve

kız kardeşlerinin paylarını almalarını sağlayacağım, sonra da çekip gideceğim."

Hayatta olmaz.

"Üç." Bir parmak daha. "Aptalca davranan piçler yok."

"Anlamadım?"

"Seninle başım dönmeyecek. Beni kollamayacak, çiçek getirmeyecek, saçımı kulağımın arkasına koymayacak. Bu bir

sözleşme, gerçek bir evlilik

değil." Şimdi sinirlenmeye

başladım.

"Dört." Başparmağını avucunun içine soktu. "Bana Rosie demeyeceksin. Ya da yabani gül, ya da bebeğim, ya da bu tür sevgi

sözcükleri."

Boğazımdan çıkan hırıltıyı duyuyor, ama yutkunarak görmezden geliyor ve başparmağı tekrar ortaya çıkıyor.

"Beş."

"Kaç tane var? Not almalı mıyım? Not defterimi evde unutmuşum."

"Sadece bir tane daha," diyor sakın bir sesle, altın rengi gözleri benimkilere bakıyor.

"Seks yok." "Hayır." *Kesinlikle olmaz.*

"Seni tanıyorum." Çenesi kalkar, ama sesi artık daha titriyor. "Ve hayır dersem, beni zorlamayacağını biliyorum.

Bu delice fikre razı olmamın tek nedeni, her şeye rağmen fiziksel olarak senin yanında güvende olmam."

Fiziksel olarak güvende.

Lanet olsun, haklı. Onu istemediğ i bir şeyi yapmaya zorlamam. Önce kendi canımı alırdım.

"Tamam." Dişlerimi sıkarken çenem gergin. Bunu beklemeliydim. Kabul edeceğini hiç düşünmemiştim, ama

kabul etme ihtimaline karşı, şartları olacağını bilmeliydim. "Peki sen bundan ne kazanacaksın, Millie?

Para mı istiyorsun?"

Sanki ona vurmuşum gibi geri çekildi.

"Hadi ama tatlım, kimse hayatının bir yılını boşuna feda etmez. İyi kalpliliğinden değil. Özellikle

benim yüzüme bile bakamıyorken. Ne istiyorsun? Ne kadar?"

Yutkunarak manzaraya bakar. Gözleri dağlarımızı, arazimi, ineklerimi tarar.

Benim mülkünden bir parça mı istiyor? Verirdim ona. Verilebilecek her şeyi verirdim, benim olan her şeyi.

O kadar güzel ki. Saçları güneş ışığında zengin kestane renginde ve dudakları dolgun ve öpülesi. Sanki

düşüncelerimi okumuş gibi, alt dudağını ısırıyor, midem kasılır ve sikim sertleşir.

Tanrım, onu istiyorum.

Ve onu elde etmenin tek yolu buysa, öyle olsun. Çünkü bu benim için bir yıllık bir sözleşme değil. Onun için sekiz

korkunç yıl bekledim.

Onun *karım* olmasını istiyorum. Millie Wild ile bir hayat kurmak istiyorum ve bunun için 365 gün gerekse, onu kazanacağım.

Onu benim yapacağım.

"Ben..." diye başlar, ama sonra boğazını temizlemek zorunda kalır. Gülmeden güler ve gözyaşlarıyla dolu gözlerle bana döner

gözlerle bana döndü. Millie'nin ağlamasından nefret ediyorum. O çok güçlü, çok sert bir kadın ve onu savunmasız görmek her seferinde beni mahvediyor.

"Ne, Mill? Bunun karşılığında ne istediğini söyle bana."

"Hayatıma devam edebilmek istiyorum." Titrek bir nefes alır, yutar ve daha kararlı bir şekilde söyler. "Hayatıma devam edebilmeliyim."

."

Lanet olsun. Söyleyebileceği onca şey varken, bunu hiç beklemiyordum. Ben tam bir pisliğim.

Boğazım düğümleniyor, tek yapabildiğim başımı sallamak, ama onu benden uzaklaştırmaya niyetim yok.

"Bir öpücükle mühürleyelim mi?" diye soruyorum ve bu istediğim etkiyi yaratıyor, çünkü gülüyor ve bana başını sallıyor.

"Kuralları duymadın mı?"

"Uzun listenizde öpüşmekle ilgili bir kural yoktu. İnan bana, dinliyordum."

"Hmm." Rahatladım, bunu altıncı kural olarak eklemedi ve sadece elini uzattı. "Sık elimi."

Elini avuçlarım ve kolumdan elektrik akımı geçtiğini hissediyorum. O da hissediyor, çünkü hafifçe nefesini tutuyor.

Az. Dayanamayıp, elini dudaklarıma götürüyorum ve parmak eklemlerine bir öpücük konduruyorum, bana dik dik baktığını, sanki beni bu uçurumdan atmak istemiş gibi

sanki beni bu uçurumdan aşağı atmak istercesine.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım, o elini yavaşça benden çekerek. "Bunun için teşekkür ederim, Millie."

"Birlikte yaşamak zorunda mıyız?" diye sordu.

Tabii ki evet.

"Bir yıl evli kalmak zorundayız." Omuzlarımı silkiyorum. "Evli insanlar birlikte yaşar."

Yine dudağını ısıyor ve ben de parmağımla onu çekip kurtarmak için kendimi tutamıyorum.

"Senin çiftliğinde yaşamak istemiyorum," diye itiraf etti.

"Oraya adımını bile atmayacaksın," diye kolayca cevap veriyorum. "Kesinlikle olmaz."

"Gerçekten ne hissettiğini söyle." Sesi alaycı bir şekilde kuru ve gözlerini bana diyor. "Neden?"

"Çok fazla hayalet var." Başımı sallıyorum. "Senin evinde kalacağız."

"Öylece mi?"

"Tabii. İki yatak odası ve her şey var."

"Ama bu, her gün gidip gelmek zorunda kalacağın ve günlerin uzayacağı anlamına geliyor."

"Şimdi bakma, ama sanki benim için endişeleniyormuşsun gibi geliyor." O inkar edercesine başını sallarken gülümsüyorum.

"Her neyse. Ne istersen yap. Zaten şehirdeki evi tercih ederim." Çenesini kaldırıyor ve ben de "*Aferin kızım*" diye düşünmeden edemiyorum.

Güçlü ve kendini savunan halini seviyorum. "Yarın gidelim."

"Nereye?"

"Idaho'ya. Kaçmak için. Evlilik izni için bekleme süresi yok ve aynı gün gidip dönebiliriz. Çok kolay."

Kafasını sallıyor, gözlerinde aniden panik belirliyor. "Yarın çalışmam gerek."

"Hallederim, Mill. Bugün senin düğün günün."

Ona göz kırpmıyorum ve yüzü solunca gülümsüyorum.

"Evlenmek için düğün günü gerektiğini biliyordun, değil mi? Huzur mahkemesinde olsa bile."

"Kahretsin."

Babamın mirasını almak için Millie Wild ile evlenmekten daha büyük bir "*siktir git*" olabilir mi?

mirasımı almam için koyduğu aptal şartları

Sanmıyorum. Aslında, bir dakikalığına cehennemden çıkıp gelse de, onu çirkin, şişko suratına fırlatabilsen keşke.

Aslında, vasiyetine Millie *dışında* herkesle evlenebileceğimi eklememiş olmasına şaşırdım. Bu onun tarafında bir ihmaldi.

.

Dört Wild kardeşin de benim kız kardeşlerimden biri olmayan kadınlar bulduğunda rahatladığımı biliyorum. Bence o piç

, hiçbirinin Wild'larla evlenmemesi için ölmeyi erteliyordu.

Çünkü kızlarına zerre kadar değer vermese de, onların o aileye ait olmalarına asla izin vermezdi.

.

Az önce kulübeme döndüm ve birkaç çanta hazırlıyorum, yarın için hazırlanıyorum çünkü bu gece burada geçireceğim son gece

uzun bir süre için.

Ve eğer bir gün buraya geri dönersem, her şey *çok* farklı olacak.

Telefonumu alıp kız kardeşlerimle olan grup mesajlaşmasını açtım ve onlara bir mesaj yazdım.

Ben: Bilginize, yarın Idaho'ya evlenmeye gidiyorum. Gün boyu ulaşamayacağım. Kim olduğunu sorma

Çünkü henüz söylemeyeceğim. Ayrıca, çiftlik evinden bir şey isteyen varsa, gelip alması gerekiyor.

Haftaya o lanet şeyi yıkacağım.

Yanıtlar gelmeye başlaması milisaniye sürer.

Dani: WTF? O KİM? O evden hiçbir şey istemiyorum. Charlie: SÖYLE! FFS, bize böyle söyleyemezsin Holden.

FFS ne demek? Neden bu kızlar lanet olası kelimeleri yazamıyorlar? Darby:

Annemin porselen takımı alabilir miyim? Sanırım büyükannesinden kalma. Ben:

İstediğin her şeyi alabilirsin. Hepsi orada.

Alex: Bu gece hepimiz oraya gidiyoruz. Pizza getiriyorum.

İç çekip parmaklarımı gözlerime bastırıyorum. Kızlarımı seviyorum. Charlie doğduktan bir yıl sonra annem öldüğünden beri onları ben büyüttüm.

O zamanlar dokuz yaşında bile değildim. Babam kızları umursamıyordu ve onlara çok acımasız davranabiliyordu, bu yüzden onları sakın, mutlu ve sessiz tutmak için elimden geleni yaptım.

sakin, mutlu ve sessiz kalmaları için elimden

geleni yaptım. Küçük çocuklarla bunu

yapmak kolay değildir.

Onlara buraya gelemeyeceklerini asla söylemem. Burası benim olduğu kadar onların da, ama bu gece onları görmek istemiyorum.

. O mesajı yarına kadar göndermeliydim. Ama neler olduğunu bilmeye hakları var ve ben gerçekten

evden istediklerini almalarını istiyorum. Yıkmaq yerine

yakmalıyım.

Aslında, öyle yapacağım. Bridger'ı arayıp ateşi kontrol altında tutmak için yardım isteyeceğim.

Eşyalarımı toplayıp birkaç çantayı kamyonetin arka koltuğuna yükledikten sonra Dani, Ford SUV'sinde

üç kız kardeşi de onunla birlikte Ford SUV'sinde geldi. Onlara çiftlik evine gelmelerini işaret ettim ve oraya yürümek için yola çıktım.

Bu evden nefret ediyorum. Bütün kötü anılarım burada ve sadece çok gerekli olmadıkça içeri girmiyorum.

Kızların da burayı benden daha fazla sevmediklerini biliyorum. Belki de bu gece dışarı çıkmaları iyi olmuştur, böylece her şeyi halledebiliriz.

halletmiş oluruz.

"Selam," diyor Charlie, bana yandan sarılırken. "Sabahki halinden çok daha iyi görünüyorsun."

Ona gülümserim. "Tabii ki. Ayrıca, kimse yüzüme su püskürtmüyor olması da bir gelişme."

Her birine sarılırım ve Alex'i yanımda tutarak, kolumu omzuna dolayarak verandaya doğru yürürüz.

"Sonra pizza yiyeceğiz," diyor Dani.

"Belki önce yemeliyiz," diyorum. "Sonra iştahın kaçabilir." Kahretsin, *şu anda* hiç iştahım yok.

"Buradan nefret ediyorum," diyor Alex fısıldayarak ve gözleri ön kapıya sabitlenmiş halde titriyor. "Bu evin her şeyinden nefret ediyorum."

evdeki her şeyi nefret ediyorum."

"Biliyorum. Ben de." Onu kendime sıkıca sarıyorum ve sonra Dani'nin elini boş elime koyduğunu hissediyorum. "Biliyorsunuz, siz

İstediğiniz şeylerin listesini verin, ben sizin için çıkarayım. İçeri girmenize gerek yok. Kulübeye gidip pizza yiyebiliriz.

pizza yiyelim."

"İçeri girelim," dedi Charlie. "Ve işimizi halledelim. Sonra istediğini yapabilirsin."

Ön kapı kilitli değil. Lanet olsun, vahşi hayvanlar bile bu evden uzak duruyor, sanki burada ne tür bir kötülük yaşadığını biliyorlarmış gibi.

İçeri giriyoruz ve küflü bir koku burnumu tırmalıyor.

Havada toz zerrecikleri uçuşuyor. O orospu çocuğun öldüğünden beri buraya kimse girmemiş.

Onu bulan şanslı kişi bendim. O sandalyede ölmüştü. Televizyon hala açıktı, muhtemelen televizyon izlerken kalp krizi geçirmişti.

Bence bu, onun için çok kolay bir ölümdü. Çok hızlı. Çok acısız.

"Sanırım istediğim her şey mutfakta," diyor Alex, hızlıca o tarafa doğru ilerlerken. "Annemin tariflerini ve Çin porselenlerini istiyorum."

"Fotoğrafları aramalıyız," diyor Charlie. "Bir yerlerde albümler vardır."

"Dolap," diyor Dani, koridoru işaret ederek.

Zaten kafamda bir sürü berbat anı dolaşıyor. Annem ruj sürdüğü için babam onu merdivenlerden aşağı itmişti.

Dani'nin yüzünü musluğun altına tuttuğu, çünkü tavukları beslemeyi unutmuştu.

Dani tavukları beslemeyi unuttuğu için babamın onun yüzünü musluğun altına tutması.

Babam, akşam yemeğimi bitiremediğim için bana tokat attı. "Tanrım," diye mırıldanıyorum, yüzümü elimle silerek.

"Üzgünüm," diyor Darby yumuşak bir sesle, gözleri yaşlarla dolu olarak bana bakıyor. "Bunun senin için en zor olduğunu biliyorum."

"Ben iyiyim." Darby'nin elindeki annemin mezuniyet günündeki fotoğrafına bakıyorum. "Almak istediğin başka bir şey var mı?"

"Annemin değerli bir mücevheri var mıydı?" Charlie kaşlarını çatarak sorar.

"Belki. Yukarıda mücevher kutusu var mı bir bakalım," der Alex, ama Darby başını sallar.

"Yukarı çıkmıyorum," diyor Darby. "Bir daha asla. Mücevherler sizin olsun."

Darby benden sonra en büyük ikinci çocuk, benden iki yaş küçük. İkinci çocuğunun kız olması babamı çok kızdırmıştı ve

bunu Darby'den olabildiğince, neredeyse her gün çıkarırdı.

"Başka bir şey ister misin?" diye soruyorum, o da hayır anlamında başını sallıyor, ben de elini tutup dışarı çıkarıyorum. "Onları burada bekleyeceğiz."

burada bekleyelim."

Uzun ve derin bir nefes alır ve yavaşça verir. "O evde ne zaman olursam, sanki biri göğsümün üstüne oturmuş gibi hissediyorum

göğsümde oturuyormuş gibi hissediyorum. Oradaki enerji *korkunç*."

"Biliyorum." Sırtının ortasına dairesel hareketlerle masaj yapıyorum. Kısa bir süre sonra, diğer üçü de evin içinde buldukları çantaları taşıyarak dışarı çıkıyorlar

bir yerden buldukları çantaları taşıyarak dışarı çıkarlar.

"Mücevherleri bulduk," diyor Alex. "Çok güzel şeyler vardı, biz de kutunun tamamını aldık, daha sonra bakabiliriz

ve mutfaktan istediğim şeyleri aldım." "Fotoğrafları

buldum," diye ekliyor Dani.

"Ben de bir klasör dolusu belge aldım. Evlilik cüzdanı, ölüm belgeleri, o tür şeyler. Belki hiç ihtiyacımız olmaz

ama ne olacağı belli olmaz. Annemin günlüklerini de buldum. Onları sakladım. Okuyabilir miyim bilmiyorum ama elimizde var." Charlie

zorlukla yutkundu ve sonra gözlerini eve çevirdi. "Onu yok edecek misin?"

"Ve içindeki her şeyi," diye onaylıyorum.

"Yüz yıllık ev," diye mırıldanıyor Darby. "Ve babam onu bizim için mahvetti."

"Her şeyi mahvetti," diye hatırlatır Alex.

Evden uzaklaştıkça hepimiz daha da rahatlıyoruz ve eşyaları SUV'nin arkasına yerleştiriyoruz.

.

Dani SUV'sini benim kulübeme sürer ve beşimiz iki büyük pizza kutusunu açar ve evin içinde gördüklerimizi düşünür gibi sessizce çiğneyerek yemeye başlarız.

Sonunda Darby konuşmaya başlar. "O kim?" Darby, elinde pizzasıyla bana bakarak sorar.

"O kim?" diye sorar Darby, elinde pizzasıyla bana bakarak.

"Yakında öğreneceksin." Kabuğunu ağzıma tıktırıp bir dilim daha alıyorum. Düşündüğümünden daha açım.

"Ondan utanıyor musun?" diye sorar Charlie ve sonra gözleri fal taşı gibi açılır. "Oh, lanet olsun, o bir fahişe mi?"

"Ne? Tanrım, hayır." Kız kardeşime kızgın bir bakış attım. "Neden böyle bir şey söylüyorsun? Bitterroot

Valley'de fahişe var mı?"

"Yani, belki birine para veriyorsundur," diye devam etti Charlie. "O zaman bu daha çok iş ilişkisi olur, kişisel değil."

"O bizim kardeşim olduğu için iğrenç olduğunu biliyorum," diyor Dani, beni ona dik dik bakmaya zorlayarak, "ama sevimli. Böyle bir şey için profesyonele ihtiyacı yok.

Profesyonel birine ihtiyacı yok. Çoğu kadın nefesini onlara doğru üflediğinde ayaklarına kapanıyor.

gülümsediğinde aldığı tepkiyi gördün mü? Biraz ürkütücü." Ona

şaşkınlıkla bakıyorum.

"Yani, fena değil," diyor Alex omuz silkerek.

"Vay canına. Teşekkürler. Seni altı yaşımdayken yüzme havuzundan çıkarmamalıydım, hayatını kurtardım."

Dani sadece gözlerini devirdi.

"O sana layık değil," diyor Alex, bana sarılmak için yanıma yaklaşarak. "Bu dünyada kimse sana layık değil

senin için yeterince iyi."

Bu kızların bana her gün gösterdikleri sevgi beni

alçakgönüllü kılıyor. Ama Alex yanılıyor.

Millie'yi hak etmeyen *benim*.

"Umarım ne yaptığının farkındasıdır," diyor Darby, başını sallayarak. "Çünkü bu senin için çok kötü sonuçlanabilir, kardeşim."

"Her şey yoluna girecek." Kendime bunu söylemeye devam etmeliyim. "Her şey yoluna girecek. Bana güven."

"*Sana* güveniyoruz," diye hatırlatıyor Charlie. "Beni endişelendiren o değil. O kadın. Belki de para peşindedir."

"Bana güven," diye tekrar ediyorum ve burnunu

çekiştiriyorum. BEŞİNCİ BÖLÜM

MILLIE

Yağmurlu bir bahar günü.

Sadece hafif bir yağmur da değil. Büyük yağmur damlaları aralıksız yağıyor, Holden'ın silecekleri otoyolda Idaho'ya doğru ilerlerken

bulutlar karanlık ve alçakta, her şeyi gölgeye boğuyor. Yanımdaki adama bakıyorum,

eller direksiyonda, bakışları ıslak yollara odaklanmış, tamamen uyanık. On

yıldır Holden'la kamyonette baş başa kalmamıştım.

Ve o zamanlar bana bir gün onunla evlenmek için yola çıkacağımı söyleseydin, sevinçten çılgılık atardım.

Kaçmayı umursamazdım. Hiç büyük bir düğün hayal etmedim. Sadece *onu* istedim.

Şimdi ise kalbim tamamen farklı nedenlerle çarpıyor.

Bunu yapmaya hakkım yok. Biliyorum. Ailem bana çok kıza c a k . Babam benimle bir daha asla konuşmayabilir

. Holden *Lexington* ile evlenmek mi? Hayatta olmaz. Babam bu düşmanlığı çok içselleştirmiş durumda ve eve döndüğümde

.

Şimdiden üzülüyorum.

Kızlar ayrıntıları öğrenmek isteyecek ve benim için mutlu olacaklar. Onlar benim en yakın arkadaşlarım.

Ama kardeşlerim?

Oh, Holden'ı olduğu yerde öldürmeye çalışacaklar, o yüzden silahlı gitsek iyi olur.

Beyaz elbisemin eteğini ellerimle düzeltiyorum. Hiç de şık değil. Geçen yaz bir barbekü partisi için almıştım, ince askıları, dizime kadar uzanan firfırlı eteği ve rahatlığıyla

ince askıları, dizime kadar uzanan firfırlı eteği var ve çok rahat.
Denim ceket ve kahverengi kovboy çizmeleriyle

kombinledim.

Gelin gibi görünmüyorum ama bu sahte bir düğün olsa da, bizim düğünümüz. Beyaz giymek doğru geldi

, özellikle de bir daha evlenmeye niyetim olmadığı için.

Holden, siyah botlar ve kollarını kıvrımış mavi düğmeli bir gömlek ile güzel bir çift koyu renk kot pantolon giymişti ve

güzel Stetson şapkasını arka koltuğa koyduğunu gördüm.

İtiraf etmeliyim ki, biraz şık giyinmesi hoş. En azından eski bir tişört ve üzerine inek pisliği bulaşmış botlar giymemiş.

Holden'ın bana bunu yapacağını düşünmüyorum. Yapmaz.

İki dağ geçidinden birine tırmanmaya başladığımızda, yine ona bakmadan edemiyorum. Sağ kolundaki dövme

seksi. Kabul ediyorum. Yıllar boyunca birkaç kez görmüştüm, çünkü ön kolundan başlayıp bileğine kadar uzanıyorlardı.

Geçen yıla kadar.

Geçen yıl, parmaklarından orta eklemlerine kadar eline dövme yaptırdığını fark ettim ve

çok acıttığını varsaymak zorundayım. Ve bunu ona asla söylemem, hatta dilimi kesmeyi tercih ederim, ama çok seksi.

Çok seksi.

Hepsinin ne olduğunu anlayamıyorum. Bir geyik başı ve başka çiçekler var, eminim hepsinin onun için bir anlamı vardır.

Ama aklım sürekli onun kolunun üst kısmında, neredeyse omzuna kadar uzanan, şu anda örtülü olanına gidip duruyor. Tek renkli olan tek yara izi.

renkli olan.

Yabani gül.

Onu gördüğümde neredeyse yumruklayacaktım, sonra da o piçi öpmek istedim.

Aklından bile geçirme. Onun baş döndüren tavırlarının kafana girmesine izin verme, çünkü o aynı zamanda acımasız ve incitici biriydi, ve o

yanında oturan adamla aynı kişi.

"Seks sonsuzluk anlamına gelmez, tatlım."

"Tanrım, büyü artık Millie. Sana hiçbir şey söz vermedim." "Ne, seninle evleneceğimi mi sandın? İmkansız."

"Senin bakire olduğuna bile inanmıyorum. Kanamadın."

Tabii ki kanamam yoktu. Yürümeye başlamadan önce ata biniyordum. Evet, o bir piç.

Bunu asla unutma.

"Orada çok fazla düşünüyorsun." Derin sesi sessizliği bozdu.

"Sadece güzel yağmurlu manzarayı seyrediyorum."

"Hmm." Bakışlarını bana çevirip sonra tekrar yola döndü.

"Nereye gittiğimizi biliyor musun? Adliyeye gidip, *bum*, iş bitti mi?"

"Öyle bir şey," diye onaylar, mavi gözleri dikiz aynasına kayar. "Hadi, pislik, bekle ve

bu geçidi geçtikten sonra beni geç."

Arkamda bir spor araba olduğunu fark ettim, ama yol çok virajlı olduğu için hızlı gidemiyordu. Hızını artırdı,

arka tamponuna yapışıyor, sonra geri çekiliyor ve bizi geçip geçmeyeceğine karar veriyormuş gibi yana doğru savruluyor. İki şerit olmasına rağmen

, iki araç için çok dar olduğu için burada kesintisiz beyaz bir çizgi var. Spor araba salakları kaza yapacak.

Holden hızlanmıyor ya da yavaşlamıyor, ama aynaya tekrar bakarken çenesi titriyor.

"Orospu çocuğu," diye mırıldanıyor, araba bizi geçmeye çalışırken, kör bir virajdan çıktığımız anda içimizden geçip gidiyor,

ama orada büyük bir yarı kamyon var, flaşları yanıyor, saatte yaklaşık 30 km hızla gidiyor ve Holden, arkadan çarpmamak için frenlere basmak zorunda kalıyor.

arkasından çarpmamak için frenleri sertçe basmak zorunda kalır. "Siktir!"

Öne doğru savruluyorum, ama emniyet kemeri işini yapıyor ve Holden bana doğru döndüğünde yaralanmıyorum.

"Ben iyiyim." Kalbim deli gibi atıyor ve gözlerimin kocaman olduğunu biliyorum, ama yaralanmadım.

Şaşırtıcı bir şekilde Holden elimi kapıyor ve dudaklarına götürüyor, kamyonun etrafında manevra yaparken sıkıca tutuyor.

Zaten geçidin tepesindeydik ve sürücü üç dakika daha sabırlı olsaydı, neredeyse kazaya neden olmazdı.

"Holden." Elimi daha sıkı tutuyor. "Ben iyiyim."

Kızgın bir şekilde bakıyor, ama beni bir kez daha öpüyor ve sonra isteksizce bırakıyor. "O aptalın peşinden gidip onu bayılana kadar dövmek istiyorum."

Bu adam, onu tanıdığım zamankinden çok daha yoğun. Biraz daha düşünceli. Belli ki hayatın acılarını çok daha fazla görmüş ve

bunun ona iyi gelmediğini

düşünüyorum. Umurumda değil.

Çünkü
umursamıyorum.

O bir pislik.

Ama dudaklarının değdiği yerlerde elim karıncalanıyor. Aptalca bir karıncalanma.

Vücudumun her fırsatta bana ihanet etmesi benim suçum değil. Holden seksi bir adam. Bu bir gerçek. Başları döndürüyor.

Mermerden oyulmuş gibi bir vücutu, keskin hatlı bir çenesi ve yirmi adım öteden bile nefesini kesen mavi gözleri var.

. Onun seksapeli gözden

kaçması imkansız.

Ama vücudumun sakinleşmesi gerekiyor çünkü biz o noktaya gelmeyeceğiz. Dokunmak yok. Seksi zamanlar yok. Kesinlikle

Yukarıdakilerin hiçbirisi. Çünkü bu şeylere teslim olursam, tüm bunlar bittiğinde yoluma devam edip Holden'ı hayatımdan çıkarmam imkansız olur.

"Yine çok düşünüyorsun," diyor yanımda, şaşırt

"Yine çok düşünüyorsun," diyor yanımda, sesinde dikkat çekici bir sakinlik var.

"Kenara çekip kaçıp gitmek için

ve kaçmak için?"

"Oh, kamyonete bindiğim anda o noktaya gelmiştim." Yavaşça başımı sallıyorum.

"Ve o zamandan beri her kilometre işaretinde bu fikri düşündüm."

düşündüm."

Bana bir bakış attı, kaşlarını kaldırdı. Tanrım, neden bu kadar seksi olmak zorundaydı?

"Ama bu botlar otostop için pek uygun değil ve dışarısı soğuk, yani sanırım bana katlanmak zorundasın."

"Kız kardeşlerin kızdı mı?" diye soruyorum.

"Kız kardeşlerin kızdı mı?" diye soruyorum. "Seni vazgeçirmeye çalıştılar mı?"

"Neden kızsın ki?"

"Çünkü *ben* Holden'ım. Soyadım Wild." "Sadece bir saat kadar," diye

hatırlatıyor ve kalbim duruyor.

Oh, lanet olsun.

"Onlara senin olduğunu söylemedim. Bugün kaçtığımı biliyorlar, ama kiminle olduğunu söylemedim."

"Ve sormadılar mı?"

Bana bir kez daha hızlıca baktı. "Tabii ki sordular. Ben söylemedim. Neden? Ailen de benim düşündüğüm kadar kızdı mı

düşündüğüm kadar kızdı mı? Eve gidince infaz mangası mı bekliyor bizi?"

Kız kardeşlerine benden bahsetmemesine hala biraz kızgınım, ama sonra iç

çekiyorum. "Ben de söylemedim."

"O zaman ödeştik, değil mi?"

Coeur d'Alene'nin dış mahallelerine girerken sessizce, gölün kenarından dolaşıp şehir merkezine doğru ilerliyoruz.

Burası her zaman sevimli bir kasaba olduğunu düşünmüşümdür. Çok yeşil ve göl çok güzel.

Belki bir gün, onların büyük tatil köyüne gidip rahatlatıcı bir hafta sonu geçiririm.

Yüksek sesle burnumu çekip parmağımı burnumun altına

srtyorum. "Ne düşündün?" diye soruyor Holden.

"Sadece buranın sevimli bir kasaba olduğunu ve her zaman gl kenarındaki tatil köyünde kalmak istediğimi düşünüyordum, belki bir ara kalırım

bir gün giderim, ama sonra işim olduğu için tatile ıkmadığımı hatırladım."

"İş sahipleri bile tatil yapar."

"Gerçekten mi? En son ne zaman tatil yaptın?"

Gözlerini kısar. "Bridger evlendiğinde, bir grup arkadaşla Vegas'a gittik."

Bunu duyunca mide m düğümlendi. Bridger'ın bana o geziden bahsettiğini ve bazılarının aptallık yapıp sonunda

kumarhanede tanıştıkları bir grup kızla takılmak. *Kimlerin* takıldığını açıkça söylemedi, ama sadece bu düşünce bile

Holden'ın yaptığı düşüncesi bile pencereye dirseğimi vurmak istememe neden oluyor. Onunla ilgili konularda kıskançlık duydığumdan nefret ediyorum. O beni istemedi.

Beni bir kenara attı, neden Vegas'ta herkesi becerdiğini umursayayım ki?

Bilmiyorum, ama önemsiyorum.

Ve bu aptalca.

"Sanırım burası," diyor ve bir binayı işaret ediyor. Tabii ki, önünde "*Adliye Sarayı*" yazıyor.

Holden bir otoparka girip kamyoneti yavaşça durdurdu, motoru kapattı, emniyet kemerini çözdü ve bana döndü.

"Millie, bunu yapmak istemiyorsan, seni zorlamayacağım. Hemen geri dönüp eve gideceğim. Alınma."

Alaycı bir şekilde gülümsedim. "Kırılmam mı?"

"Şaka yapmıyorum. Senden ne istediğimi anlıyorum ve bu sadece bir fincan şeker ödünç almak gibi bir şey değil

burada. Eğer istemiyorsan söyle."

Bu istediğim şey değil.

Ama bir söz verdim. Ve kafamda dolaşan tüm aptalca, berbat nedenlerden dolayı, bunu

aklımı kaybetmeden atlabileceğimi düşünüyorum.

"Hadi yapalım." Kemerimi çözdüm, çantamı aldım ve kamyonetten indim, yağmurun altında hızlı adımlarla kapıya doğru yürüdüm.

Holden kapıyı benim için açtı ve içeri girip *Evlilik Ruhsatları* yazan gişeyi bulduk.

Bayılmak üzereyim, ama Holden elini belime koyarak beni dik tutuyor ve bu küçük dokunuş bile bana biraz daha güven veriyor.

İkimiz ikimiz de önceden ilerisini düşündük get doğum
doğumgetirmek ve tüm belgeleri,

Ve farkına bile varmadan, elimizde ehliyetle dışarı çıkıyoruz.

"Şimdi şuraya gidelim," diyor ve caddenin karşısındaki *The Hitching Post* yazan küçük bir binayı işaret ediyor. Bina

Eski batı filmlerindeki binalara benziyor ve beni gerçekten güldürüyor. "Tamam, ortağım, gidelim."

Bir elimizde evraklarımız, Holden diğer eliyle elimi tutuyor ve beni caddenin karşısına geçiriyor. Kapıya yaklaştığımızda

, karnımdaki kelebekler katil eşek arılarına dönüşüyor ve dışarı çıkmak için mücadele ediyorlar.

Kusabilirim.

"Merhaba, ben Holden Lexington, randevum var."

Gümüş rengi saçları sıkıca kıvrılmış yaşlı bayan Holden'a gülümser ve sonra mavi gözleri şaşkınlıkla

şaşkınlıkla açılır. "Merhaba! Eğer o gelmezse, tatlım, ben yerini alırım."

Ben sırtıtarak gülümserim ve Holden kıkırdar.

"Teşekkürler, hanımefendi." Bana bakar. "Kalacak mısın?"

"Öyle planladım."

"Hay aksi," diye iç çekerek söylüyor. "Sizi batı şapeline ayarladım. Bugün sadece ikiniz mi?"

"Evet," diyoruz hep bir ağızdan.

Bir anda, resepsiyondaki kadın ve tanık olarak görev yapacak, bakım görevlisi gibi görünen bir adamla birlikte küçük bir odada duruyoruz.

eski usul geleneksel yeminler okunur. Ölüm bizi ayırana kadar sevip saygı duyacağıma söz ver

Eski usul geleneksel yeminler okunur, ben ölüm bizi ayırana kadar sevip saygı duyacağıma söz veririm ve bu beni

biraz suçlu hissettiriyor çünkü *bu* sözü tutamayacağımı biliyorum, ama bu yaşlı kadın bunu bilmiyor.

Holden'ın gözleri kararlı, ellerimi tutuyor ve yeminini okurken gözlerimin içine bakıyor. Sesi alçak ve samimi,

ve neredeyse gözlerim doluyor çünkü söylediklerinde samimi gibi geliyor.

Ne aptal adam.

Birbirimizin parmaklarına sade altın yüzükler takıyoruz. Onları çıkardığında çok şaşırdım. Nereden bulduğunu bilmiyorum.

.

Ve onu elimde görmek, olması gerektiği kadar nefret etmiyorum.

Sonunda, "Gelini öpebilirsin" sözlerini duyuyorum.

Holden'ın yüzü benimkine yaklaşıyor, kollarını bana doluyor ve sekiz yıldır ilk kez dudakları dudaklarımı kaplıyor ve

gözlerim kapanıyor ve kendimi ona kaptırıyorum.

O inleyerek bana gömölür, dilini alt dudağıının üzerinde gezdirir ve ben hevesle ona açılırım, tüm mantığıım pencereden

pencereden dışarı uçar.

Kahretsin, bu adam öpüşmeyi biliyor.

Birinin boğazını temizlediğini duyuyoruz ve Holden isteksizce geri çekiliyor, beni ateşli mavi gözleriyle izliyor ve ben içgüdüsel olarak

dudaklarımı yalarım, hala onun tadını alıyorum.

"Çok güzel bir çiftsiniz," diyor yaşlı kadın gülümseyerek. "Umarım birlikte harika bir hayatınız olur."

Buna bahse girme, bayan.

HOLDEN eve gitmeden önce öğle yemeğı için durmak isteyip istemediğini sordu ama hayır dedim. Aç değilim.

Ne olduğumu bilmiyorum.

Dönüş yolunda sessizdik. Holden arabayı garaj yoluna sokarken, parmağımdaki sarı altın yüzüğü izliyorum.

garaj yoluna girip motoru

durdururken, parmağımdaki sarı

altın yüzüğe bakıyorum. "Millie."

Cevap vermedim. Bir kez olsun, esprili ya da zekice bir cevap bulamadım. Bu kadar *üzgün* hissedeceğimi beklemiyordum.

"Millie," diye tekrarlar ve ben başımı çevirip ona bakarım. "Ne yapmamı istiyorsun?"

Gözlerimi kırpyıyorum. Omuz silkiyorum. Yüzümü tekrar yüzüğe çeviriyorum.

"İçki," diyorum sonunda. "Bu gece gerçekten sarhoş olmalıyım. Tekilam var, ama başka bir şey istersen, gidip

getirmen gerek."

"Ne kadar tekila var?" "İki şişe."

"İçeri girelim."

Çantalarını arkadan alır ve onu kapıya götürürüm. O burada yaşıyor olduğu için şifreyi girip ona gösteririm.

burada yaşıyor.

Kahretsin, Holden Lexington benimle yaşıyor. Ve biz evliyiz.

"Banyoyu paylaşmak zorunda kalacağız," diye söylüyorum ona evin içinden geçerken. "Ama sorun değil. Sen küçük yatak odasını al,

ama yine de kral yatak var."

Misafir yatak odasına girip çantalarını yere koyduktan sonra, omzumun üzerinden ana yatak odasına baktı.

"O *benim* yatak odam."

Gözleri tekrar bana dönüyor ve şimdi gözlerinde biraz öfke var. Belki biraz da sinirlilik.

"Kurallarını duydum," diye hatırlatıyor. "Eşyalarımı diğer odaya koydum, böylece bana nasıl konuştuğuna dikkat edebilirsin."

Ben kekeliyorum ama o yaklaşıyor, elini boğazıma koyuyor ve başparmağının ucuyla çenemi okşayarak

nabız noktasına doğru kaydıldı ve ağzını kulağıma

yapıştırdı. "*Karım*."

Hay sıçayım lan.

Yanağıma öpücük kondurur, dudaklarını ağzıma doğru sürükler ve nazıkçe öper, sonra geri çekilir ve elini indirir, ben de

ona doğru eğildiğim için neredeyse üzerine

düşüyorum. O sırtıyor. *Bu pislik sırtıyor!*

"Hadi, içki içelim. Alkol zehirlenmesinden ölmek için biraz yemek yemeliyiz."

"Dün gece buzdolabına koyduğum lazanya var," diyorum. "Fırına atıp ısıtayım."

Ellerimle bir şey yapmam lazım ki ona atlamayayım ve evliliğimizin ilk altı saatinde kurallarımı tamamen çiğnemem.

, fırını açıp lazanyayı buzdolabından çıkardım.

"Tekila nerede?" diye soruyor, ben de oturma odasındaki büfeyi işaret ediyorum. "Buldum."

"Limon ve margarita karışımı yok," diyorum ve o bana sırtıyor. "Destek tekerleklerine ihtiyacımız yok, bebeğim."

Ona bana öyle dememesini söylemeliyim. Sevgi sözcükleri kullanmayacağımızı söylemiştim. Ama bu gece kavga edecek halim yok.

Işık altın yüzüğümün üzerine düşüyor ve ben ona bakıyorum. Parmağında yabancı gibi duruyor. Lanet olsun, gerçekten yaptık.

Evlendik.

Katil eşek arıları geri döndü ve çok sinirliler.

"Peki, şimdi ne olacak?" Holden'a soruyorum, lazanyayı fırına koyarken ve dolaptan birkaç shot bardağı alırken.

"Evlilik cüzdanını avukata kanıt olarak götürecek misin?"

"Yarın götürürüm," diye onaylıyor, şişenin kapağını açıp iki shot bardağına içki dolduruyor. Birini kaldırıyor, ben de

"Mutlu düşünler."

Başımı sallıyorum ve shotları bir dikişte içiyoruz, boğazımız yanıyor. "Bir tane daha." "Tabii, hanımefendi."

Bize birer shot daha doldurur ve onu da bir dikişte içeriz. Çok çabuk sarhoş olmak istemediğim için, bana bir tane daha ikram ettiğinde

bana bir tane daha ikram ettiğinde başımı sallıyorum.

"Aralarını biraz açsam iyi olacak," diye cevap verip botlarımı çıkardım. "Daha rahat bir şey giyeceğim."

"Ben de öyle yapacağım."

Yatak odalarımıza geçip kapıları kapatıyoruz.

Kendi odamın kapısını kilitleyip kilitlemeyeceğimi düşünürüm, sonra kendime başımı sallar. Buna gerek yok. Onu tanıyorum. Benim istemediğim bir şey yapmaz.

İstediğim hiçbir şeyi yapmaz.

Ama koridordaki o öpücükten sonra, *istiyorum*.

Tanrım, ne kadar da istiyorum.

Somurarak, şifonyere doğru yürür, geniş paça yoga pantolonumu, kapüşonlu sweatshirtümü ve yumuşak çoraplarımı alıp

. Saçımı tarayıp at kuyruğu yapıyorum ve mutfığa geri dönüyorum. Holden kendine bir shot daha dolduruyor.

kendine bir shot daha
dolduruyor.

Ağzım kuruyor.

Giydikleri, eve yazacak kadar önemli bir şey değil. Sadece bol basketbol şortu giymiş. Siyahlar ve

yumuşak ve çok giyilmiş gibi görünüyor, sanki bu, çiftlikte zor bir günün ardından her gün giydiği ev kıyafeti

rançta geçirdiği zor bir günün ardından giydiği ev kıyafeti gibi

Ama üstünde, kaslarını en lezzetli şekilde saran kırmızı bir tişört var. Tekila beynime çoktan çarpmış durumda

çünkü, lanet olsun, ellerimi o pamuğun üzerinde gezdirmek ve her bir seksi kasın izini hissetmek istiyorum.

Sonra onu ondan çıkarmak istiyorum.

Kötü, Millie!

"Bir tane daha?" Holden şişeyi kaldırıp kaşlarını kaldırdı. "Kesinlikle, evet."

ALTINCI BÖLÜM

HOLDEN

Kız arkadaşım bana açlıktan ölüyormuş gibi bakmayı ve beni canlı canlı yemek istemiş gibi bakmayı bırakmazsa, yaklaşık altı saniye içinde beşinci kuralı çiğneyeceğim.

beşinci kuralı çiğneyeceğim.

O bol pantolon ve tüm vücut hatlarını gizleyen büyük, bol bir sweatshirt giymiş, ama ben onun vücudunun ne kadar muhteşem olduğunu biliyorum.

biliyorum.

Ve bu kıyafetleri rahat etmek için giydiğini biliyorum çünkü bugün onun için zor bir gündü. Yeminlerimizi ederken

o güzel yüzünde o kadar çok duygu belirdi ki, yaşlı kadını kesip Millie'ye her şeyin yoluna gireceğini söylemek istedim.

olacağını söylemek istedim.

Onu kollarımın arasına alıp teselli etmek istedim.

Ve muhtemelen yüzüm tırnaklarıyla çizilirdi.

Uzun, rahatsız ve yorucu bir gün oldu. Ve akşam yemeği vakti bile gelmedi.

Millie fırından lazanyayı çıkarır ve "Biraz dinlenmesi lazım. İstersen oturma odasında oturabiliriz" der.

"Önden buyur."

Her birimiz küçük bir bardak tekila alıyoruz. Millie bir sandalyeye kıvrılıyor, bacaklarını altına çekiyor ve ben de karşısına kanepeye oturuyorum.

karşısına otururum. Bir an sessizce birbirimize bakarız.

Tanrım, son on yılın büyük bir bölümünde tek istediğim şey bu anı yaşamaktı. Onunla bir odada yalnız kalmak.

Onunla konuşabilmek, ona dokunabilmek.

Onu kucaklayabilmek. Şimdilik konuşmak

yeterli. *Şimdilik.*

"Sabah çiftliğe ne zaman çıkman gerekiyor?" Gözlerime bakmıyor. Pantolonunun dikişinden bir ipliği çekiyor.

. Gergin görünüyor, kaşları çatılmış, parmak uçlarımla düzeltmek istediğim küçük çizgiler oluşmuş.

parmak uçlarımla düzeltmek

istiyorum. Ya da

dudaklarımla. "Beş civarı."

Başını sallıyor ve tekilasını yudumluyor. Tekila yudumlayabilen bir kadına hayran olmak gerek. tequilayı *yudumlayabilen bir kadına hayran olmak* gerekir.

"Ben de o saatte işe gidiyorum." "Çok

erken."

Yine başını salladı ve derin bir nefes aldı. Tanrım, benim yanımda bu kadar rahatsız olduğunu görmekten nefret ediyorum.

"Saat altıda açıyorum. İnsanlar işe giderken kahve ister, bilirsin. Saat beşe doğru gidip, güne hazırlanıyorum ve

Sugar Studio'dan Jackie'nin pişirdiği şeyler. Aslında orada sabahları tek başıma olmayı çok seviyorum. Sessiz ve rahat

düşünebiliyorum." Omuz silkiyor ve bir yudum alıyor. "Çiftlikte çok hayvan var mı? İnekler dışında?"

Demek bu akşam da küçük sohbetlerle idare edeceğiz. Bu iş işkence gibi ve daha fazla tekilaya ihtiyacım var, ama

bunu yapabilirim.

"Hayır." Başımı sallayıp bir bacağımı diğerinin üzerine attım. "Kızlar küçükken başka hayvanımız yoktu."

Çünkü babam o hayvanları kızlarıma işkence etmek için kullanıyordu, ben de buna son verdim. Onun fikri olduğunu düşündümdü, ama

yine de durdurdum.

"Neden bu hikayenin arkasında bir şey olduğunu düşünüyorum?"

Dudaklarımı sıkıştırıyorum. Millie'ye çocukluğumun çirkinliklerini anlatmak istemiyorum. Onunla çıkarken de anlatmadım

ve şimdi de onu etkilemesini istemiyorum.

"Birlikte yaşıyoruz, Holden," diyor basitçe. "Bana her şeyi anlatabilirsin. Ben geveze değilim ve senden

seni pek sevmesem de, seni kötülemem."

Kaşlarımı kaldırdım. "Bir daha kendine orospu demeyeceksin."

Gözlerini kısıyor. "Orospu olabilirim. Dört erkek kardeşle büyüdüm. Her yerde kendimi savunabilirim. Ama

kendi evimde oldukça sakınım. Peki, neden tavuk, domuz ya da keçi yok?" "Çünkü

babam kız kardeşlerimi üzmem için onlara işkence yapmaktan hoşlanıyordu."

Millie'nin yüzü kanı çekilir ve ben içkimi yudumlarken ondan gözlerimi ayırmam.

"Siktir," dedi sadece.

"Evet. Siktir. Sığırları ve atları incitmezdi çünkü onlar geçim kaynağıydı ve kızlara onların

evcil hayvan olmadıklarını öğretilmişti. Kız kardeşlerimden hiçbiri ata binmedi. Buna izin verilmezdi. Ayrıca köpek ya da kedi de yoktu."

"Çiftlikte köpek ya da kedi yok," diye fısıldadı ve yavaşça başını salladı. "Babamın ondan bu kadar nefret etmesine şaşmamalı."

"En sevdiğin hayvanlar hangileri?" diye soruyorum, konuyu değiştirmeye çalışarak. Tanrım, daha önce hiç bu kadar zor konuşmamıştık.

Hiç *boş laflar* yapmaya gerek kalmazdı. Bu işkence gibi.

"Tavukları hep sevmişimdir," diyor omuz silkerek. "Köpek almayı düşündüm ama eve pek gelmiyorum ve

yemek servisi yaptığım bir yere köpek götüremem. Kedi olabilir, onlar daha bağımsızdır. Belki iki kedi,

birbirlerine arkadaş olurlar. Bilmiyorum."

Saatine bakar ve ayağa kalkar. "Hadi

giyelim."

Lazanyayı tabaklara koyar ve mutfak tezgahının önünde yemek yeriz. Tabağımı tutarken, kalçalarımı

tezgahın arkasında, onu izliyor.

"Oturup oturabiliriz," diyor bir lokma

alırken. "Bütün gün oturup oturabiliriz," diye

hatırlatıyorum ona.

"Aynen öyle." Çiğnerken gözleri bana gülümsüyor. "Çoğu akşam böyle yerim. Burada durur ve tıknır gibi yerim.

Sen nerede yiyorsun?"

Omuz silkiyorum. "Her yerde. Burası iyi. Yemek yapabiliyorsun."

"Övgüyü ben almak isterdim ama Erin yaptı." Biraz gülüyor ve bu gülüş karnıma iğne batırıyor. Onun gülüşünü çok seviyorum.

"Kız kardeşim harika bir aşçı ve uzun saatler çalıştığımı bildiği için buzdolabımı doldurmayı seviyor ve

benim aç kalmamı istemediğini söylüyor. Aç kalmayacağım tabii ki, çünkü kendimi besleyebilen yetişkin bir kadıyım, ama Erin

benim için lezzetli yemekler yapmak istiyorsa, ben kimim ki onları

reddedebilirim?" "Yani yemek *yapamıyor musun?*"

Gülümsüyor. "Hayır dersem, çabuk boşanmak ister misin?"

"Hayır." Gözlerimi ona dikiyorum. "Hayır, Bayan Lexington, benden kurtulamazsın."

Gözlerindeki mizah kaybolur ve yeni ismini duyunca zorlukla yutar. "Her neyse, yemek yapmayı bilirim.

ama açlıktan ölmezsin."

Akşam yemeğini bitirir ve ikimizin tabaklarını bulaşık makinesine yerleştirir. Tam da artıkları örtmek için dönmek üzereyken, ayak parmağı

paspasa takılır ve sendeler, ama ben onu kolayca yakalarım.

Millie nefesini tutar ve ben içgüdüsel olarak onu kendime çekip sararak kulağına dudaklarımı yapıştırırım.

"Biraz sarhoş musun?"

"Hayır. Sadece sakar."

Derin bir nefes alır ve uzun bir süre sonra kollarını bana dolayarak bana sarılır ve o anda ölseydim

mutlu bir adam olarak ölürdüm.

Millie Wild-Lexington'ı kollarımda tutmak gibisi *yok*.

"Birbirimize karşı bu kadar garip davranmamız hoşuma gitmiyor," diye itiraf ediyor, o kadar yumuşak bir sesle ki, ağzından 30 santim uzakta olmasam

duyamazdım. "Sana ne söyleyeceğimi bilmiyorum, eskiden konuşurken hiç sorun yaşamazdık."

O benim düşüncelerimi yüksek sesle söylüyor.

"Biliyorum." İç çekip dudaklarımı onun başının tepesine yasladım. "Belki de sadece bugünden dolayıdır, Mill. Garip bir

gündü."

"Ama garip hissedenden tek kişi ben değilim, değil mi?"

"Hayır." Onu rahatlatıcaksa her şeyi kabul ederim. "Ben de öyle hissediyorum."

"Kediler ve gelecek yılki iş programım hakkında konuşamam Holden. Deliririm."

Bu beni güldürür, ta ki o bakışlarını bana çevirene kadar. O zaman güzel gözlerinde yaşların birikmeye başladığını görürüm.

"Hey, ağlama, bebeğim. Her şey yolunda." Yumuşak saçlarından bir tutamını kulağının arkasına koyuyorum. "Çok teşekkür ederim. Her şey için.

Seni hak etmiyorum."

"Biliyorum."

Dudaklarım titriyor. "Seni asla hak edemeyeceğim. Ama sana çok minnettarım ve dürüst olmak gerekirse, sana hayranım çünkü

lanet olasıca güçlü ve iyisin."

"Bana nazık davranma." Üzüntüyle başını sallar ve çekilmeye başlar, ama ben daha sıkı tutunurum. "Bana nazık davrandığında sana güvenmiyorum."

bana nazik davranmama güvenmiyorum."

Göğsümden nefesim kesildi. *Güven*, ihtiyacımız olan tek şey, yoksa bu asla yürümez. Ve onun güvenini kazanmak için

onun güvenini kazanmak için çok uzun bir yolum olduğunu hatırladım.

Sana herkesten çok güveniyorum. Yıllar önce söylediği sözler kulaklarımda yankılanıyor. O anda, uçabileceğimi hissettim.

Ve oraya tekrar gitmem gerekiyor. Bu yüzden, o lanet tepeyi, ona bana güvenebileceğini gösterebilmek için ne kadar yüksekse o kadar tırmanacağım.

her konuda.

"Nasıl olmamı istiyorsun, Millie?"

"Sadece kendin ol."

"Öyleyim."

Kafasını sallar ve kollarımdan tamamen çekilir, sihirli an sona erer.

"Bunu kız kardeşlerin için yapıyorum." Bunu bana mı yoksa kendine mi hatırlatıyor, anlayamıyorum. "Charlie aslında benim arkadaşım. Onu seviyorum.

hepsini seviyorum, ama Darby kahve dükkanına girdiğinde bana hep yan gözle bakıyor, sanki onu zehirlemişim gibi

ya da öyle bir şey, ama genel olarak hepsi iyi insanlar. Bu yüzden bunu *onlar* için yapıyorum.

"Ba—"

"Kural iki." Gözleri sinirle parlayarak parmağını bana doğrulttu. Tanrım, sinirlendiğinde çok güzel.

"Kuralları çiğneme."

"İkinci miydi? Yoksa üçüncü müydü?" "Ah." Dönüp

uzaklaşmak için ayaklarını yere vurur. "İyi geceler."

"İyi uykular, karıcığım," diye sesleniyorum ve o yatak odasına girip kapıyı arkasında çarparak kapatmadan önce bana orta parmağını gösteriyor.

.

Yemeği ve içecekleri topladıktan sonra, kapıların kilitli olduğundan emin olup

ve koridordan geçip yatağıma doğru yürüdüm. Millie'nin kapısının önünde durup onun uyumaya hazırlandığını duyabiliyordum.

İçeri dalıp ona yanında uyuyacağımı ve bu konuda benimle tartışmayacağını söylemek istiyorum. Ama o da beni uyurken boğmaya çalışabilir.

beni boğmaya çalışabilir.

Bu yüzden diğer yatak odasına yöneliyorum ve bu geceyi ayrı geçireceğimize karar veriyorum.

"Burada büyük değişiklikler olacak."

Sabahın erken saatlerindeki işleri yeni bitirdik ve ben ahırda üç tam zamanlı çalışanım Vance, Levi ve Tim ile birlikte duruyorum.

ve Tim ile birlikte ahırda duruyorum. Vance ve Levi ile onları işe aldığım günden beri sekiz yıldır birlikte çalışıyorum.

Bu çiftliği yönetmeye başladığım günden beri.

Tim ise hatırlayabildiğim kadarıyla hep buradaydı. Babam için çalışıyordu ve benimle de kalmaya devam etti.

"İyi," diyor Vance, ellerini ceplerine sokarak. "Babanın yöntemiyle çok uzun süre çalıştın."

"İşleri ben yönetiyordum ama paranın kontrolü hala onda." Omuz silkiyorum ve bugün öfkemin ortaya çıkmasına izin vermiyorum. "Ama bu artık bitti.

. Bazı otlakları taşımak istiyorum. Sığırları çok uzun süredir aynı tarlalarda besliyoruz."

"Katılıyorum," dedi Levi başını sallayarak. "Nereye taşınmayı düşünüyorsun?"

Onlara planımı anlatıyorum ve üçü de onaylayarak başlarını sallayınca derin bir nefes alıyorum.

"Bu, daha fazla yer açar," diyor Tim. "Genişleyebilir, daha fazla para kazanabilirsin."

"Bu yılki hedefimiz bu." Atım Peanut, ahırından omzuma dokunuyor ve ben geriye uzanıp onu okşuyorum. Artık

babam öldü ve gitti, yıllardır kurduğum planları hayata geçirebilirim. Bu işi büyütebileceğimi ve daha iyi yapabileceğimi biliyorum

daha iyi hale getirebileceğimi biliyorum, artık ellerim bir zorba tarafından bağlanmıyor. "Buradan başlayacağız. Başka fikirlerim de var,

Ben de öyle, ama birkaç telefon görüşmesi yapmam ve biraz araştırma yapmam gerekiyor.

"İyi bir başlangıç patron," diyor Vance. "Çok iyi bir başlangıç."

Bugün yapacağımız işleri gözden geçirip, sonra da ayrı yollara düşüyoruz. Ahırdan çıkarken,

Bridger'ın kapısında Bitterroot Valley İtfaiye Teşkilatı'nın amblemi olan büyük kırmızı iş kamyonu ile geldiğini gördüm.

Önümde durup arabadan inerken el salladım.

"Geldiğin için teşekkürler," derim elini sıkarken. Bridger çocukluğumdan beri arkadaşımıdır. Ben lanet olası

Millie ile bir ilişkisi olabileceğini düşündüğümde çok sinirlendim ve ona bu konuyu açtığımda, ne doğruladı

ya da inkar etmedi.

Muhtemelen onun isteği üzerine.

Sırf bunun için ona şaplak atmalıyım.

"Sorun değil. Millie ile arkadaşım diye beni öldürüp buraya gömecek misin?"

"Bugün değil." Ona dişlerini göstererek gülümserim ve o da gülerek başını sallar.

"Sen bir pisliksin."

"Aynı kuyuya düşenler birbirini tanır." Omzuna vuruyorum. "Birkaç şeyi yakmam lazım."

Şaşkınlıkla kaşları koyu saçlarına kadar yükseldi. "Ne yakacaksın peki?"

"Bu arazideki tüm binalar. Bu ahır da dahil, ama o en son yakılacak çünkü onu alana kadar ihtiyacım var."

başka bir şey inşa edelim. Çiftlik evinden başlayalım."

Bridger kaşlarını çatıp ellerini beline dayadı. "Ne oluyor lan, Holden?"

"Hadi. Gidip bir bakalım." Kamyonetin yolcu tarafına binip, bizi çiftlik evine götürmesi için direksiyona geçmesini bekledim.

çiftlik evine götürsün. Direksiyona geçince bana bir bakıyor. "Delirmedim dostum. Bana güven."

"Deli gibi konuşuyorsun," diye mırıldanır, ama her lanet günün her dakikasında beni rahatsız eden eve doğru sürer. Park ettikten sonra

park ettiğinde, bir dakika boyunca oturup eve bakıyoruz. "Bu ev çok ürkütücü."

"Yakında yok olacak. Buradan başlayalım. Bu evi ve içindeki her şeyi küle çevirmek istiyorum. Sonra benim kulübeme

ve diğer müstemilatlara

gececeğiz." Bridger bana bakar.

"Neden?"

"Çünkü babam dokunduğu her şeyi mahvetti. Annemi o evde öldürdü."

Arkadaşımın gözleri büyür ve ağzı açık kalır. "Holden, herkese bunun bir kaza olduğu söylendi. *Sen* de bana bunun bir

kazaydı demiştin."

Annemin merdivenlerden düşüşünü izlediğimi ve başımı salladığımı hatırlıyorum.

"Hayır. Kaza değildi. Bu evin tek bir santimetrekaresinde bile iyi bir şey yok. Kızlar gelip aldıkları her şeyi aldılar.

İstendi, ve şimdi gitme zamanı geldi.

"*Bütün* kızlar mı?" Bana kaşlarını çatarak baktı. "Dani de mi? O Bozeman'da."

"Buraya geri taşınıyor," diye cevap veriyorum, başımı sallayarak ve lanet olası çiftlik evine bakmaya devam ediyorum. "O öldü, artık

kendi memleketinde kendini güvende hissediyor. *Bütün* kızlarımın burada olması iyi olacak, böylece onlara göz kulak olabilirim. Neyse,

konumuza dönelim. Sadece benzin döküp kibrit çakmak istemedim. Orman yangını çıkarmak istemiyorum."

"Anlıyorum," diyor kuru bir şekilde, sonra elini ağzına götürüyor. Eli pek sabit değil. "Neden bana hiç

söylemedin?"

"Eğer babam *senin* baban olsaydı, kimseye söyler miydin? En yakın arkadaşlarına bile?"

"Hayır." Başını sallar. "Tamam, yapabiliriz. Şehir sınırları dışındasın, izin almana gerek yok. Bunu

adamlarım için bir eğitim tatbikatı olarak kullanabiliriz. Aslında bu harika olur."

"Ben varım. Bundan iyi bir şey çıkarsa, ben varım. Kulübe ve garajı aynı anda yapabilir miyiz?"

Bridger kamyonetten iner, ben de onu takip ederim ve yan yana durup mülkü seyrederiz.

"Evet," dedi yavaşça. "Birini bitirip diğerine geçerek, bir yangının diğerini tutuşturduğu bir kaza yangını simülasyonu yapabiliriz.

diğerini tutuşturur."

"İyi. Ne zaman?"

"İsterseniz önümüzdeki hafta bile olabilir. Hatta komşu departmanları arayıp bu eğitime katılmak isteyip istemediklerini sorayım.

Böyle bir fırsat her zaman ele geçmez."

"Benim adamlar da gelecek. Keşke atları saklayacak başka bir yerim olsaydı, böylece gürültüden korkmazlardı.

sığırları biraz uzağa götürebilirim, böylece bir şey fark etmezler."

"Atları bizim çiftlikte barındırabilirsin," diye tereddüt etmeden teklif etti. "Bugün Beckett'i arayacağım.

ahırda yer var."

Duygularım ka b ardı. Babamın yaptığı onca kötülüğe rağmen bu adamların bana yardım etmesi benim için çok önemliydi.

"Çok teşekkür ederim."

Bridger dudaklarını ısırarak başını sallar. Hâlâ kafasında senaryolar kurduğunu, yangınla en iyi şekilde nasıl başa çıkılacağını ve

benim hiç bilğim olmayan tüm detayları düşünmeye

çalışıyor. "Demek karımı sıkmedin."

Bana bakmak için bir saniye bile dönmüyor, sonra gözlerini kırıyor ve sanki sözlerim beynine işemiş gibi kaşlarını çatıyor ve

bana doğru döndü.

"Az önce ne dedin sen?"

"*Karımı* sıkmedin. Sana defalarca sordum, ama cevap vermedin. Beni çok kızdırdın."

"Özür dilerim. Karın kim lan, Holden?" Ona sııttım.

"Millie."

"Hastaneye gitmen gerekmiyor mu? Bütün bu stres sonunda seni deliye mi çevirdi? *delirtmiş mi?*"

"Dün evlendik." Topuklarıımın üzerine geriye doğru eğildim. Birine söylemek harika bir duyguydu ve elimi kaldırıp

parmağımdaki altın yüzüğü gösteririm.

Bridger bana gözlerini kırıştırdı, sonra yüzü kızardı, yumruğunu sıktı ve çeneme yumruk attı, ama ben kaçtım, o yüzden sadece

sadece sıyırdı.

"Ne oluyor lan?" diye bağırdı. "Onunla evlenemezsin. Onunla çıkmıyordun bile."

"Evlendim." Omuz silkiyorum. "O zaman ona dikkat et."

"Tanrı aşkına." Başını sallar. "O benim arkadaşım, Holden. Ve *sen* ona dikkatli olmamı mı söylüyorsun? Bunu yapan

sensin..."

O başını sallar, ben de gözlerimi kısıarım. "Sen ne yaptın?"

"Onun kafasını karıştırdın. Onun kafasını karıştırdın ve sonra herkesi lanet olası parçaları toplamak için bıraktın ve şimdi

onunla *evlendin* mi? Lanet olsun!"

"Hâlâ evimi yakacaksın, değil mi?"

"Oh, daha fazlasını yapacağım. Nasıl öğrendin... *neden?*" Bana bakıyor. "Ben gidiyorum. Onunla konuşmam lazım."

Kamyonetine koşar, içine atlar ve kasabaya doğru yola çıkarken taşları ve toprağı havaya savurur.

Elimi yüzümden geçiriyorum. Belki daha iyi idare edebilirdim. Ama yalan söylemedim. O benim karım.

Ve öyle kalacak. YEDİNCİ BÖLÜM

MILLIE

Yoğun sabahlar için tüm tanrılara şükürler olsun.

Dün gece hiç uyuyamadım. *Çok* seksi Holden'ın sadece birkaç metre uzağımda

ve muhtemelen üzerinde pek bir şey yoktu ve vücudum yanıyordu. Aptal vücut.

Ve sonra, işleri daha da kötüleştirmek için, dün bütün günü onunla geçirdikten sonra, bugün o orospu çocuğunu gerçekten özlüyorum.

gerçekten, fiziksel ve duygusal olarak özlüyorum.

Ne boktan bir durum bu? Onu sevmemem gerekiyor. Ama lanet olsun, ona direnmek çok zor geliyor.

Çünkü bana çok *iyi* davrandı. Gerçekten içtenlikle. *Eskiden* olduğu gibi... *Eskiden*. Kalbimi parçalayıp

kül yapmadan önce.

Müşteriler arasında kısa bir sükunet olur ve saçlarımı başımın üstüne bağlarken esnerim.

"İyi misin?" Candy tekrar esnemem üzerine bana kaşlarını çatıyor. "Uykun mu var?"

"Berbat," omuz silkerek onaylıyorum. "İyi olacağım. Dün yerine baktığın için teşekkürler."

"Önemli değil," diye beni rahatlatıyor. "Ayrıca, sana bahsettiğim arkadaşlarım var ya? Haftaya buraya gelecekler ve planları

"Seninle konuşmak için geldim."

"Harika." Ona gülümsedim. "Hafta sonu çalışmak isteyen bir lise öğrencisi de işe aldım, cumartesi başlıyor. Onu eğitmeme yardım eder misin?

Eğitimine yardım eder misin? Daha önce barista

olarak çalışmış." "Tabii, seve seve."

Kapı açılır, zil çalar ve Bridger'ın içeri girdiğini görürüm ve gülümserim.

Ama o gülümsemedi.

Hatta iyi ve sinirli görünüyor.

"Ne oldu? Birdie mi? Oh, lanet olsun, bana ihtiyacın var mı?"

"Hayır, o iyi," der başını sallayarak. Etrafına bakınıyor, yakınlarda kimse var mı diye, sonra eğilir ve

öfkeli, alçak bir sesle "Holden'la evlendin mi?" diyor.

Gözleri elime kayd, ama bu sabah işe gelmeden önce bandajı çıkarmıştım.

"Kim..."

"Evet mi, hayır mı, Mill."

Yanaklarımdan kanın çekildiğini hissediyorum. Candy'nin yakınlarda durduğunu ve *her şeyi* duyabildiğini biliyorum.

"Ben senin en iyi arkadaşınım ve bana gerçeği söylemelisin."

"Evet." Fısıltıyla söylüyorum. "Utanmıyorum ya da sır saklamıyorum, ama ailelerimize söylemedik, Bridger."

"Lanet olsun!" Sesi yükseliyor ve birkaç kişi bize doğru dönüyor, o da yutkunup tekrar sessizleşiyor. "Kardeşlerin onu öldürebileceğini hatırlatmam mı gerekiyor?"

kardeşlerin onu öldürebilir mi?"

"Hayır, öldürmezler. Mutlu olmazlar, ama ona zarar vermezler." "Tanrım,

Millie."

Elini tutup iki elimle sıkıca kavrırım ve gözlerimle ona yalvarırcasına bakarım.

"Lütfen. Şimdilik kimseye söyleme, kendim söylemek için zamanım olsun. Lütfen, Bridger."

"Onu seviyor musun?" diye soruyor, sesi hâlâ alçak. "Yoksa seni zorladı mı?"

"Tanrım, beni nasıl *zorlayabilir* ki?" Gözlerimi deviriyorum. "Hayır, hayır. Şu anda söyleyebileceğim tek şey bu. Benden duymadığın için üzgünüm

. Nereden duydun?"

Kapı tekrar açıldığında sözümü kesiyorum ve bu sefer Holden içeri giriyor. Gözleri, elinde tuttuğum yere düşüyor

Bridger'ın elini tuttuğum yere düşüyor ve kararır;

çenesi sıkılır. Birden nefesim kesilir.

"Sonra konuşuruz," diye mırıldanarak Bridger çekildi. "Burada bunu yapıp dükkânında olay çıkaramam."

"Sonra," diyorum, o arkasını dönüp Holden'a omzuyla bakarak dışarı çıkarken. Nefesimi veriyorum. "Erkekler neden bu kadar

aptal?"

sabah boyunca kafamda bedavaya yaşıyan adam sakın adımlarla bana doğru yürür,
o ateşli mavi gözleriyle beni izler.

dükkânımdaki herkesin önünde, tezgâhın üzerinden uzanıp elini boğazıma koyar,
sonra eğilip

dudaklarını

kulağıma yapıştırır.

"Merhaba,

karıcığım."

Tanrım, Meryem, Yusuf, ıslandım. Bir anda. Neden bu kelime beni tahrik ediyor?

"Bridger'a söyledin," diye fısıldıyorum, o da başını çekip elini benden tamamen
çekmeden önce başparmağıyla çenemin çizgisini okşuyor.

benden tamamen çekmeden önce.

"Bu bir sır değil, Millie."

"Hayır, ama *aileme* söylemek istiyorum," diye ona fısıldadım. İnsanlar şimdi bize
bakıyor. Kesinlikle bakıyorlar ve konuşmaya başlıyorlar.

ve ben başımı sallıyorum. "Ve şimdi acil bir toplantı yapmam gerekiyor. Hemen."

"Sen git," diyor Candy nazıkçe, her şeyi duyduğu için yanakları kızarmış. "Ben
hallederim."

"Emin misin?" diye soruyorum ona.

"Kesinlikle. Git hallet. Ve, uh, tebrikler." Göz kırıyor ve ben derin bir nefes alıp
ofisime geri dönüyorum,

Holden peşimden geliyor.

Kapıyı kapatınca cep telefonumu cebimden çıkarır ve aile grubuna mesaj atarım.
Herkes vardır.

kızlar ve ailem dahil, ve bunu gerçekten önemli şeyler için kullanıyoruz.

Ben: Merhaba millet. Acil bir toplantı yapmam gerekiyor. Hemen, on dakika önce.
Benimle konuşmadan önce

benimle konuşmadan kimseyle konuşmayın. Lütfen herkesin müsait olduğunu söyleyin.

Alt dudağımı ısırıyorum, Holden'ın duvara yaslanmış, kollarını göğsünde
kavuşturmuş, her şeyi gören

her şeyi gören mavi gözleriyle beni izlediğinin çok farkındayım.

Neden birdenbire sarılmaya ihtiyacım olduğunu hissediyorum? Sarılmayı sevmem
ki. Tabii, dün gece mutfakta olan güzeldi, ama ben

sarılmayı seven

biri değilim. Ya

da dokunmayı.

Birkaç saniye içinde cevaplar geliyor.

Babam: Çiftliğe gel.

Rem: Çiftlikte buluşalım. Ryan:

Güvende misin?

Tamam, bu mesaj gözlerimi yaşarttı. Chase:

Summer ve ben oraya gidiyoruz. Ben:

Güvendeyim. Sadece konuşmam lazım.

Brady: Abbi ve ben mülkteyiz. Orada buluşuruz. Ben: Mümkünse

çocuklar olmasın. Lütfen.

Hala dudağımı ısırarak Holden'a bakıyorum.

"Ağladığın zaman senden nefret ediyorum." Sesi alçak ve sert, bu da *sarılma* ihtiyacımı hiç azaltmıyor.

"Bu hiç eğlenceli olmayacak."

"Özür dilerim. Gerçekten özür dilerim, Mill."

Yutkunarak başımı salladım. Ona inanıyordum. Tamamen samimi geliyordu.

Uzun bir nefes verdikten sonra telefonumu cebime koyuyorum. "O zaman ben gidip halledeyim."

"Hayır, *birlikte* halledeceğiz."

Ona kaşlarını çatarak bakıyorum. "Çiftliğe gitmen imkansız."

"Gitmem mümkün *değil*," diye karşılık verir ve öne doğru ilerleyerek çenemi parmaklarıyla tutar. "Sen benim karımsın.

gidersen ben de giderim. Artık hiçbir şeyi tek başına yapmak zorunda değilsin."

Elimi kaldırıp bileğini kavradım ama onu itmedim. Gözleri parmağıma dikildi ve kaşlarını çattı.

"Yüzüğüm nerede?"

"Cebimde."

"Neden parmağında değil?"

Neden tüm bunlar beni tahrik ediyor, bilemeden zorlukla yutkunuyorum. Belki de Holden Lexington'ın yaptığı her şey beni tahrik ediyor.

Cehennem gibi. "Çünkü henüz kimseye söylememiştik ve herkesin konuşup bana henüz cevap veremeyeceğim sorular sormasını istemiordum

çünkü henüz ailelerimizle konuşmadık, Holden. Buranın *küçük* bir *kasaba* olduğunu hatırlatmam mı gerekiyor?"

Elini kot pantolonumun cebine soktu ve yüzüğü çıkardı, sonra elimi tutup parmağıma taktı.

.

"Bir daha çıkmasın, Mill. Bu *benim* için çok önemli. " "Kural mı?"

diye soruyorum.

"Evet. Bir kural. Hadi, şunu halledelim."

"Kamyonetinde silah var mı?"

Elimi tutup dükkânımdan dışarı çıkararak ön tarafta park etmiş kamyonetine götürürken sırtımdan sorar. Kapıyı benim için açar

ve ben güvenli bir şekilde içeri girdiğimden emin olduktan sonra arabasının etrafından dolaşıp direksiyona geçiyor.

Şu anda hayatımdaki bazı seçimlerden pişmanlık duyuyorum.

Çünkü aileme gerçeği söylemem gerektiğini bilmeme rağmen, bunun nasıl sonuçlanacağını

olacağını

Holden'ı çiftliğimize getirip onun benim kocam olduğunu nasıl söyleyebilirim?

Ne yaptım ben?

Kasabadan ayrılırken Holden uzanıp elimi tuttu, dudaklarına götürdü ve cildimi öptü. Bu, midemin biraz

biraz yatıştırıyor.

Yani, katil eşek arıları çok sinirli, ama bu temas yardımcı oluyor.

"Ben fiziksel olarak çok sevgi dolu bir insan değilim," diye fısıldadım, o da elimin arkasına bir öpücük daha kondururken.

"Eskiden öyleydin." Bana bir bakış atar ve kaşlarını çatır.

"Evet, eskiden öyleydi." Ama elini uyluklarına koyup kendi eliyle örtünce elimi çekmiyorum. Çiftliğe

çiftliğe yaklaştıkça, kusacakmış gibi hissediyorum. Bu yüzden nefes alıyorum.

Ve omuzlarımı dikleştiriyorum.

Bu benim *ailem*. Bu durumu sevmiyor olabilirler, ama beni seviyorlar ve şüphesiz ki, rahatsız edici olsa da

her şey yoluna girecek.

"Neden şimdi sevgi göstermiyorsun?" diye soruyor, açıkça dikkatimi dağıtmaya çalışıyor.

"Sadece çok sık dokunulmadığım için rahatsız oluyorum." Bunu paylaştığım için mutlu olmadan kaşlarını çatıyorum. "Çocukları her gün kucaklıyorum."

Zaman ve ailem gayet iyi, ama genel olarak ben duygusal bir insan değilim.

"Hmm."

Holden bizim sokağa girdi, ben kapının şifresini girdim ve kapı sorunsuz bir şekilde açıldı. Arabayı çiftlik evinin önüne park ettiğinde

çiftlik evine geldiğinde, herkesin dışarıda, evin önündeki büyük verandada oturmuş beni beklediğini gördüm.

Ve biz son gelenleriz.

Kamyoneti görünce herkes ayağa kalkar ve babamın yüzü kızarır. Oh, lanet olsun, babam kalp krizi geçirecek.

"Oraya park et," derim, Ryan'ın Aston Martin'inin yanındaki yeri göstererek. İkimiz de kamyonetten ineriz ve ben

Holden önde, ben onun elini tutuyorum ve o da benim elimi sıkıyor.

"Ne oluyor lan?" Remington, birbirine kenetlenmiş ellerimize gözlerini dikerek sorar.

"Uh, merhaba." Boğazımı temizleyip Holden'a bakıyorum. Hiç gergin ya da korkmuş görünmüyor. Hatta şapkasını çıkarıp

tüm kızlara başını sallıyor.

"Hanımefendi," diyor anneme.

Annem ona çekingen bir gülümseme gösterir.

"Selam millet," diyor Erin, mutlu görünmeye çalışarak. "N'aber? Ne var ne yok?"

Chase, bebek August'u tutuyor ve Summer'a dönüyor. "Al, sarışın, bebeği al."

Bebeği teslim ettikten sonra, tüm erkek kardeşlerim ve babam merdivenlerden aşağı inerken, kızlar beş basamaklı

.

"John," diye başlar annem, ama babam elini kaldırarak onu durdurur ve ben kaşlarımı çatarım. *Asla* ona böyle yapmazdı. Normalde annem onu

canlı canlı yalar.

"Benim mülkümde ne halt ediyorsun?" Babam Holden'a seslenir ve ben içgüdüsel olarak kocama geçerek

gelmek üzere olan fırtınadan korumak için kocanın

önüne geçiyorum. Tüm kardeşlerim bunu fark

ediyor. Ryan'ın çenesi titriyor.

Ama Holden nazikçe omuzlarımı ellerine alır ve beni kenara çeker, sonra şakağıma öper ve yemin ederim ki

Rem homurdanır.

"Ben hallederim, Mill." Yukarı bakıyorum ve bana yumuşak bir gülümsemeyle baktığını görüyorum. Gözleri sert, ama bu bana değil, ve cinayet

saldırganlığım biraz azalır. "Biz hallederiz. Merak etme."

"*Cinayet*ten endişeleniyorum," diye tıslayarak ona hatırlatırım.

"Yok, gerek yok." Babama dönerek, "Efendim, Millie ve ben buraya gelip hepinizle evlendiğimizi duyurmak istedik."

evlendiğimizi

duyurmak için

buraya geldik." Bir

hayret nidası

duyulur.

Biri "Hay sıçayım" diye mırıldanır.

"Tebrikler," der Summer parlak bir gülümsemeyle, oğlunu bir yandan diğer yana sallayarak. "*Her şeyi* bilmek istiyorum. Bu çok

heyecan verici."

Ama sonra, kelimenin tam anlamıyla kimse bir şey söylemeyince gülümsemesi kaybolur.

Babamın bakışları bana, sonra parmağımdaki yüzüğe düşer ve tekrar gözlerime bakar. Onu hiç bu kadar

bu kadar kızgın görmemiştim. Elim yine Holden'ın eline uzanır ve o parmağımyı yatıştırıcı bir şekilde ovarken ben de sıkıca tutarım.

Kusacakmışım gibi hissediyorum.

"Hayatımda hiç bu kadar hayal kırıklığına uğramamıştım." Babamın sesi hiç bu kadar sert olmamıştı. Çok sert.

Chase gözleri kan çanağıyla ileri doğru adım atar ve ben artık yeterince katlandım, bu yüzden ayağımı yere vurup kaşlarımı çatarak onu

durmak zorunda kalıyor.

"Yeter," diye homurdandım. "Sizin neyiniz var böyle?"

"Yanında kim duruyor, görmüyor musun?" Remington, cinayet işlemiş gibi bakarak sorar.

Holden'a bakıyorum, ama o hala tamamen sakın görünüyor. Yine de, güzel mavi gözlerinde biraz incinmişlik görebiliyorum ve bu beni

beni çok sinirlendiriyor.

"Evet." En büyük kardeşime dönerek, "Görüyorum. Ve hepiniz birer pislik gibisiniz. Holden *iyi* bir insan. O babası değil

O sadece çok çalıştı, çalışanlarına iyi davrandı ve kız kardeşlerini sevdi. Kız kardeşlerini o büyüttü. Bu kasabada çok sevilen biridir

ve onu botunuzun altındaki bir parça bok gibi davranmanız için hiçbir neden yok."

"O bir Lexington," diye tükürdü babam ve ben öfkeden kızardım.

"Evet, ve tahmin et ne oldu? Artık ben de o soyadını taşıyorum, baba. Bu da *beni* bir Lexington yapar."

"Tatlım," diye başlar annem, ama babam başını sallar ve onu yine keser.

"Bırak konuşsun baba, Tanrı aşkına." Brady başını sallar ve sinirli bir şekilde ensesini ovuşturur.

"Bu ne cüret?" Babamın sesi artık ölümcül, her kelimesi jilet gibi. "Bu ne cüret?"

"Tamam," diye başlar Ryan. "Baba, yeter. Kızgın olduğunu biliyorum, ama yapma. Holden iyi bir çocuk."

"Evet, bırak konuşsunlar," diye ekler Brady ve ben minnettarlıkla onları öpebilirim.
"O kadar da kötü değil."

"O burada istenmiyor," der babam, kardeşlerimi görmezden gelerek ve cinayet arıları tekrar öfkelenmeye başlar.

Holden elimi sıkıca tutar, sanki sessizce bana her şeyin yolunda olduğunu söylemek ister gibi.

Ama kesinlikle iyi *değil*.

"O burada hoş karşılanmıyorsa, *ben* de burada hoş karşılanmıyorum," diye cevap veriyorum, sesim yumuşuyor. Ama ağlamıyorum çünkü ağlamayı reddediyorum

lanet olasıca ağlamayı reddediyorum. "Çünkü ben nereye gidersem o da oraya gelir. Biz bir takımız. Eğer gerçekten böyle hissediyorsan, biz gidiyoruz."

Gözlerimi ailenin geri kalanına gezdiriyorum. Kızların hepsinin gözleri yaşlı. Erin yanaklarını silmek zorunda ve

gözlerindeki acıyı görebiliyorum. Polly, "*Seni seviyorum*" diyor.

Ona gülümsüyorum.

"Görüşürüz."

Gitmek için döndüm ama Holden benimle birlikte hareket etmedi ve ona kaşlarımı çattım.

"Gitmeden önce," dedi tereddüt etmeden, "hepinize şunu açıkça belirtmek istiyorum, hepiniz her zaman

Evimize hoş geldiniz. Millie sizi seviyor. Siz onun ailesisiniz. Bu hiçbir şeyi değiştirmez.

O başını sallar ve beni yolcu koltuğuna oturtur, sonra kamyonete biner, motoru çalıştırır ve tüm o gözler

bizi izlerken, yola çıkıyoruz.

Yan aynadan evimin gittikçe küçülmesini izlemekten kendimi alamıyorum, ta ki otoyola doğru dönene kadar.

Holden Wild'ın arazisinden çıktığında, gözyaşlarım sel gibi akmaya başladı.

"Bu... bu beklediğimden çok daha kötüydü."

"Dayan, bebeğim," der ve kasabadan uzaklaşarak kendi mülküne doğru yönelir.

"Çok sinirliyim! Nasıl *yapabilirim*? *Onlar* nasıl yapabilir? Ne pislikler! Onlar benim ailem. Her zaman bana

ne olursa olsun benim için orada olacaklarını söylediler. Ne saçmalık ama. Ne pislikler. Nereye gidiyoruz?

gidiyoruz?"

"Çiftliğimdeki tek güvenli yere," diye homurdanıyor ve beni pek kullanılmayan bir toprak yola sürüyor.

Sonunda bir açıklığa varır ve durur, ben nefesimi tutarım.

Bu, *benim* çiftliğimden gördüğüm manzara. Dağları gören, benim mutlu olduğum yer ve daha da çok ağlıyorum. Çünkü

bu, üzgün olduğumda gitmek istediğim yerdin ve sanki Holden bunu *biliyormuş* gibi.

Kamyonetten atlayıp benim tarafıma gelir, kapıyı açar, kemerimi çözer ve beni ona doğru çevirir

ama beni araçtan çıkarmıyor. Elleri uyluklarımda, sadece beni izliyor ve ben öne eğilip

alnımı göğsüne yaslayıp gözyaşlarımda akmasına izin veriyorum.

Tanrım, onlara çok kızgın, üzgün ve hayal kırıklığına uğradım.

İyi gitmeyeceğini biliyordum ama *bunu* beklemiyordum. Babamın bana bu kadar hor bakmasını görmek, kalbimin bunu kaldırabileceğini bilmiyorum.

kalbim dayanabilir mi bilmiyorum. Ve bundan kurtulabilir miyiz, onu da

bilmiyorum. "Ah, Rosie," diye fısıldadı ve bu beni daha da ağlattı.

Ona bana öyle dememesini

söyledim. Ama ağzımdan

kelimeler çıkmıyor.

"Çok üzgünüm." Sanki yaralı bir hayvanı teselli etmeye çalışır gibi bana şarkı söylüyor. Ve ben gerçekten yaralı hissediyorum.

Ruhumun derinliklerinde yaralı hissediyorum.

"Lütfen ağlama, bebeğim. Onlar senin gözyaşlarını hak etmiyorlar." Başımın üstüne öpücük konduruyor ve kollarımı yukarı aşağı okşuyor

ben onun tişörtüne sarılıp göğsüne ağlarken. "Üzgünüm."

"Senin suçun değil," diye çıkardım ağzımdan. "Babam çok kötüydü. Bana *hiç* öyle bakmamıştı. Ve ben onu çok seviyorum."

çok seviyorum."

"Biliyorum." Başımı tekrar öptü. "Biliyorum. Biraz zamana ihtiyacı var. Hepsi bu. Bu onun için şok oldu ve biraz zamana

ihtiyacı var."

Kafamı sallayıp derin ve titrek bir nefes alıyorum. Sonunda ona baktığımda, Holden sert mavi gözleriyle bana bakıyor

gözlerle bana bakıyordu ve ben de buna karşılık gözlerimi kırptım.

"Şimdi, bazı şeyleri açıklığa kavuşturmamız lazım, bebeğim."

BÖLÜM SEKİZ

HOLDEN

"Ne yapacağız?" Yutkunup gözyaşlarını siler, ama alt dudağı, ailesinin ona yaşattığı acıdan hala titriyor

, ve sakın kalmak için elimden gelen tek şey bu.

Onlara bağırarak istedim. Babasına bağırarak istedim. Ondan özür dilemelerini ve onu kucaklayıp dokunamayacakları bir yere götürmelerini istedim.

onların ulaşamayacağı bir yere götürmek istedim.

Ama bunun hiçbir faydası olmazdı ve onu daha fazla incitmekten başka bir işe yaramazdı. Ve artık hayatımın misyonu, bu kadına bir daha

asla zarar gelmemesini sağlamak.

"Evet, var. Birincisi, bir daha asla önüme geçmeyeceksin. Beni tehlikeden korumayacaksın. Ne bugün ne de

başka gün."

"Onlar..."

"Ve ben bununla başa çıkardım, ama sen çapraz ateşte kalmayacaksın, Millie. Bunu bir daha asla yapmayacaksın. Anladın mı?

Beni anladın mı?"

titremesi beni öldürüyor.

"Sadece seni onlardan korumak istedim." Bu itiraf bir fısıltı gibidir ve içimdeki her şeyi yumuşatır.

"Biliyorum, ama buna gerek yok. Biz birlikteyiz . " Ellerimi ondan çekemiyorum, bu yüzden saçlarını yanağından çekiyorum.

"Bu kamyonetten inip biraz temiz hava alabilir miyim?"

Geri adım atıp ona inmesine yardım ediyorum. O da yaklaşık üç metre uzaklaşıp kollarını kendine doluyor ve dağlara bakıyor.

dağlara bakıyor.

"Burası onun benim için mahvetmediği tek yer," diyorum ve ellerimi ceplerime sokup, kızımın

"Düşünmek ve yalnız kalmak istediğimde geldiğim yer burası." "Bizim çiftlikte de aynı manzaraya sahip bir yer var."

"Benim de çiftliğimizde aynı manzaraya sahip aynı tür bir yer var. Beni şu anda getirebileceğin daha mükemmel bir yer seçemezdin."

Tanrıya şükür, bunu mahvetmedim.

"Söylemem gereken ikinci şey," diye başlıyorum, sonra dudaklarımı yalayıp boğazımı temizliyorum, çünkü o bunu duymayı hak ediyor.

Bunu biliyorum, ama eminim ki çok öfkeli bir tepkiyle karşılaşacağım.

"Ne?" Bana dönüp bakmadı, ben de yanına gidip karşısına geçtim.

"Senden özür dilemem ve affetmen için yalvarmam gerekiyor, ikisini birden."

Kaşlarını çatıyor. "Hayır, gerek yok. Orada harikaydın Holden. Çok sakın ve kendinden emindin, beni tamamen

daha iyi hissettirdin."

"Bugün için değil," diye karşılık veriyorum, başımı sallayarak. "Sekiz yıl önce."

Sessizleşir ve bir adım geri atar, sanki ona vurmuşum gibi geri çekilir ve duvarlar gözlerinin üzerine çöküverir.

Siktir.

"Bugün beni savundun," diye devam ediyorum, Tanrı'ya içtenlikle onun beni dinlediğini umarak. "Hayatım boyunca hiç kimse benim için

. Bu, hayatımda gördüğüm en harika, en heyecan verici şeydi ve beni alçakgönüllü yaptı. Ve biliyorum ki

bunun tam da sekiz yıl önce *benden* istediğin şey olduğunu biliyorum ve ben sana bunu veremedim."

"Holden." Gözlerini kapatıyor ama ben başımı sallayıp yüzünü tekrar ellerimle kavıyorum. Bileklerimi sıkıca tutuyor ama

gözlerini açmıyor. "Bana

bak, bebeğim." "Kural

numara..."

"Şu anda kurallar umurumda değil. Bu dakika için, cesaretimi kaybetmeden bunu yapmama izin ver."

Dudaklarını kapatıp gözlerini açarken hafifçe başını sallar. "Tamam."

"Aramızdaki ilişkinin yürümesi için, geçmişte olan her şeyi açıkça anlatmam gerektiğini biliyorum.

gerçekten geride bırakabilmemiz için her şeyi itiraf etmem gerektiğini biliyorum."

"Ne olduğunu biliyorum. Sen tam bir pisliktin. Beni yatağa attın, sonra da terk ettin. Aslında bu benim hatam.

Gençtim ve daha akıllı davranmalıydım."

"Kes. Konuşma. O gecedен sonra ne olduğunu bilmiyorsun. O muhteşem, mükemmel gecedен sonra." Gözlerimi kapatıyorum

ve uzaklaşıyorum, korkunç anıların zihnimi doldurmasına izin veriyorum ve aniden Millie'nin eli koluma konuyor.

"Ne oldu, Holden?"

"O sabah eve geldiğimde babam beni bekliyordu." Mide bulantısına karşı zorlukla yutkunuyorum. "Bizim hakkımızda

bunu öğrendiğini bilmiyorum ama öğrendi. Sana görünmememi emretti, bir sürü küfür de etti, ama onları tekrarlamayacağım.

Soyadın yüzünden. Ve eğer ben yapmasaydım...

Nefesimi içime çektim ve Millie elini kolumda yukarı aşağı okşayarak beni sakinleştirdi. "Sorun değil. Bana anlatabilirsin."

"Eğer söylemeseydim, ikinizi de öldürürdü." Sözler hızlıca dökülüyor, çünkü aksi takdirde bunları ağızımdan çıkaramazdım.

"Tanrım, bunu daha önce hiç yüksek sesle söylememiştim." O

çok hareketsiz, ben de ona bakmak için başımı eğiyorum.

"O ciddi değildi."

"Oh, kesinlikle ciddiydi. Babam boş tehditler savurmazdı. Kızları umursamıyordu, ama

Charlie ile benim özellikle yakın olduğumuzu biliyordu. Ve seni korumak için dünyada yapmayacağım hiçbir şey yok. Yani, başka

seçeneğim yoktu."

"Ama vardı. Bana söyleyebilirdin. Tanrım, Holden, babamı devreye sokabilirdim ve..."

"Anlamıyorsun." Ona tekrar döndüm ve saçlarını kulağının arkasına attım. "Seni riske atamazdım, kız kardeşimi riske atamazdım

kız kardeşimi riske atamazdım. Başka seçeneğim yoktu. Seni benden nefret ettirmek zorundaydım çünkü senden uzak durmanın başka yolu yoktu

ve o da tehdidini yerine getirirdi."

" Sadece '*Millie, artık okula geri dönüyorsun, bence biraz ara vermeliyiz*' gibi bir şey söylemedin.

Hayır, kalbim kırılırdı ama bununla yaşayabilirdim. Bunun yerine, bana çocuk olduğumu söyledin,

lanet olası bir bakire olduğum konusunda yalan söylediğimi ima ettin ve benim birçok kişiden biri olduğumu ve benimle ilgili özel bir şey olmadığını söyledin.

"

Yutkunuyorum, kendimden yine nefret ediyorum. Çünkü o haklı. Bütün bunları söyledim. Ve o zaman olduğu gibi

, midem bulanıyor.

"Bana çok çirkin davrandın," diye devam etti, vücudunun her kasında öfke titriyordu. "Şimdi bana

"Hayır, öyle demek istemedim!"

"Tabii ki hayır, öyle demek istemedim!" Bu sözler bir çılgılık olarak çıkınca gözleri şaşkınlıkla açılır. "Tanrım, ben *sana aşıktım!*

Seni ertesi gün evlenirdim. Hasta ve öfkeliydim ve *tüm kız kardeşlerimi* öldürecek bir adamın merhametine kalmıştım

kız kardeşlerimi öldürecek bir adamın insafına kalmıştım. O adamdan uzak duracağıma dair söz vermiş olmama rağmen,

sana uzak duracağıma dair sözlerime rağmen, her şeyi yapacağına dair tehditlerine rağmen ne kadar korktuğumu bilemezsin. O, sekiz yıl boyunca beni korkuttu, ta ki

Sonunda öldü ve umarım cehennemde yanar."

Sessiz, gözyaşlarıyla dolu gözlerle bana bakıyor. Etrafımızdaki orman da sessiz, sanki o da az önce söylediklerime inanamıyormuş gibi

söylediğime inanamıyormuş gibi.

"Bu gerçekten berbat, Holden."

"Hangi kısmı?"

"Hangi kısmı?"

"Hepsi. Çok berbat. Saymaya bile başlayamıyorum."

Başımı sallayıp zorlukla yutkunuyorum. "Bunu bilmeye hakkın vardı ve artık o öldü, gitti, sana zarar veremez. Bir daha kimseye zarar veremez.

asla." "Seni de

dahil."

Aşağı bakıp başımı salladım. "Ben burada önemli değilim."

"Saçmalık. Bir daha asla önemli olmadığını söyleme, Holden Lexington." Millie'nin bu kadar

ateşli davranması. "Çünkü yanılıyorsun. Yanılıyorsun. Hala sana kızgınım, ama sen haklısın." "*Hala* bana kızgın mısın?" Ona gülümsemeden edemiyorum.

"Evet. Çok acımasızdın ve ben gençtim, ve ilk kez biriyle birlikte olmuştum, bunu bana kötü davranmayan biri için saklayabilirdim."

bana kötü davranmayan biri için saklayabilirdim."

Gözlerimi ona dikiyorum. Hayır, onu başka biri için saklayamazdı.

Başka birinin onun tenine dokunduğunu düşünmek bile istemiyorum. İçine girmesini. Onun küçük inlemelerini duymayı

ve inlemelerini duymayı, onun bir penisin etrafında titremesini

hissetmeyi. Siktir et.

"Dikkatli ol, karıcığım."

"Sadece söylüyorum." Zorlukla yutkunuyor. Ona karım demem hoşuna gidiyor. "O tür saçmalıkları söyleme."

"Sen yapmazsan ben de yapmam."

Birbirimize bakarak, ikimiz de somurtuyoruz.

"Hadi," dedim sonunda ve elini tuttum. "Seni yemeğe çıkaracağım." "Berbat görünüyorum, Holden."

"Sen her zaman güzelsin, bunu biliyorsun." Onu kamyonete bindirip ben de binip motoru çalıştırdıktan sonra

otoyola doğru yola çıktık. "Nerede yemek istersin?"

"Şu anda kayak merkezindeki Snow Ghost'ta büyük bir hamburger yemek çok iyi olurdu."

"Hiç gitmedim. Hadi gidelim."

Millie, çiftlikte bir saatten fazla konuştuğumuz sırada telefonunu kamyonette bırakmıştı ve şimdi kontrol ediyor.

Şimdi bakıyor.

"Hay sıçayım."

"Ne oldu?" Telefonuna baktım ve en az yirmi okunmamış mesajın olduğunu gördüm.

"Herkes mesaj atıp arıyor. Ryan, hemen geri aramazsam cep telefonumu takip edip beni bulacağını söyledi."

"O da gözlerini devirdi. "O çok dramatik." "Onu aramalısın."

"Hiçbiriyle konuşmak istemiyorum. Beni utandırdılar." "O senin ağabeyin, bebeğim. Onu aramalısın."

O içini çekip pes eder ve ekrana dokunur, hoparlörü açar ve Ryan ikinci çalışmada cevap verir.

"Öylece gidip bana cevap vermeden bırakamazsın, Millie." "Uh, evet. Yapabilirim. Ne oldu?"

Sessizlik olur ve ben elimle ağzımı kapatarak gülümsemeden edemem. Kardeşlerini kızdırmak Millie'ye kalmış.

"Bilmem, sadece arayıp biraz sohbet edelim diye düşündüm. Hobilerin nasıl gidiyor diye bakayım. Lanet havadan bahsedelim."

"Güzel." Millie gülümser. "Çok yağmurlu bir hafta oldu, değil mi?"

"Saçmalama Millie. Senin için endişeleniyorum. Babam haddini aştı, öyle olmamalıydı."

"Her şey düşündüğüm gibi gitti, Ry. Bu haberi nazikçe vermenin bir yolu yoktu."

"Yine de haddini aştı, bunun için üzgünüm. Şimdi bana gerçeği söyle, yalan söylüyorsan anlarım."

Dudaklarından bir tıslama sesi çıkardı ve ben hala gülümsüyordum.

"Tamam. Evet, sen gerçekten evlatlık alınmışsın ve hepimiz senden sırrı sakladık. Üzgünüm, daha önce söylemeliydim."

"Sen çok komiksin."

"Öyle değil miyim?"

"Gerçekten güvende misin, Mill? Her şey yolunda mı?" Sesi yumuşadı ve daha önce Ryan Wild'a saygı duymuyorsam, bu

beni ona hayran bırakırdı. "Orada kendi isteğinle değilsin, değil mi?"

"Hayır." Millie'nin sesi de artık alaycı değil. "Ryan, ben geręekten iyiyim. Olanlardan sonra incindim ama sonunda

atlatacağım. Güvendeyim."

Tabii ki güvende.

"Eğer geręekten bir şeye ihtiyacın olursa..."

"Biliyorum, Ry. Teşekkürler. Ben de seni seviyorum. Diğerleri gibi pislik gibi davranmadığın için teşekkürler."

O, burnundan nefes vererek güldü. "Sonra konuşuruz, ufaklık."

Telefonu kapatır ve uzun bir nefes alır. "En azından *hepsi* benim için ölmüş sayılmaz."

"Hiçbiri senin için ölü değil." Ona gülümsedim. "Her şey yoluna girecek." "Evet.

Tabii. Bana yemek ver."

"şu anda oraya gidiyorum."

Onu kayak merkezine götürdüm ve onun talimatlarıyla Snow Ghost adlı pub ve restoranı buldum. Öğleden sonra garip bir saatti

, akşam yemeği için kesinlikle biraz erken, ama az önce yaşadığımız tüm duygusal travma,

A bir kişi.

Restoranda sadece birkaç kişi var, bu yüzden hemen kayak pistlerinin manzarasını gören bir masaya yönlendiriliyoruz.

Millie menüyü bir kenara koyar. Ne istediğini çoktan

bilmektedir.

Ben de onunla aynı şeyi almaya karar verip menümü onun menüsünün üzerine koydum.

"Ee?" Dirseklerine yaslanarak öne eğildi, ama garson siparişlerimizi aldı, suları getirdi ve

sonra telaşla

uzaklaşıyor. "Ee?"

"Ailene ne zaman söyleyeceksin?" Güzel ela gözleri savunmasız görünüyor ve tereddüt etmeden telefonumu

çıkartıp kızlarla olan grup mesajlaşmasını açtım.

Ben: Hey, millet. Dün her şey yolunda gitti. Millie Wild ile evlendim. Artık Millie Lexington oldum. Daha sonra ayrıntıları anlatırım

sonra anlatırım.

Telefonu bir kenara koyup Millie'ye gülümserim.

"Bitti." O kaşlarını çatıyor. "Onlara *grup mesajıyla mı* söyledin?"

"Tabii. Evleneceğimi biliyorlardı. Sadece kiminle evleneceğimi söylememiştim. Artık biliyorlar."

"Mesajla mı, Holden?"

"Dinle, güzel karımla akşam yemeğindeyim. Acil bir aile toplantısı için zamanım yok."

Dirsekimin yanındaki masanın üzerinde duran telefonum, kız kardeşlerimin cevaplarıyla yanıp sönmeye başladı. Cevap vermek yerine,

telefonu Rahatsız Etmeyin moduna alıp cebime attım.

Millie'nin ağzı açık kaldı.

"En azından sorularını cevaplamayacak mısın?"

"Sonra." Uzanıp elini tutuyorum. "Sana söyledim, karımla akşam yemeğindeyim. Sanırım bu bizim ilk resmi

randevumuz."

"Oh, hayır." Kararlı bir şekilde başını sallar. "Kesinlikle olmaz. Buna randevu diyemeyiz."

"Bir restoranda birlikte, baş başa. Bunun randevu sayılacağına eminim Mill."

"Hayır. Çünkü berbat görünüyorum, bugün duygusal olarak çok zor bir gün geçirdim ve ilk randevumuzda böyle görünmeyi ve hissetmeyi reddediyorum.

Başka bir zaman denemen gerekecek." Sanki öyle demek

istememiş gibi kaşlarını çatı.

"Aslında bu sahte bir evlilik, yani randevuya çıkmamıza gerek yok." "Millie?" O

bana bakana kadar parmaklarını sıkıyorum. "Kapa çeneni."

O cevap vermeden telefonu çalmaya başlar ve arayanın Charlie olduğunu görürüm, bu yüzden telefonu Millie'nin elinden alıp kendim cevaplarım

.

"Aman Tanrım, meraklı Nelly, onu rahatsız etme. Yemeğe çıktık. Onu rahat bırak Charlie, ciddiylim."

"Hayır, ayrıntıları öğrenmem lazım. *Millie Wild* mı? Aman Tanrım, bu harika. Onu seviyorum! Ama babası seni öldürecek, Holden.

Güvende değilsin. Tanık koruma programına girmen gerek..."

Telefonu kapattım ve Millie'ye geri vermeden önce numaramı girdim, kişiye atadım ve ardından "Arama Engelle" moduna aldım.

Rahatsız etme ve geçip git.

"Onunla konuşmalısın," diyor, gözleri gülüyor.

"Olmaz. Soruları başka zaman cevaplarım. Artık ailelerimiz biliyor, sır olarak saklamamız gerekmez."

"Sır olarak saklamayı planlamamıştım. Tanrım, bir yıl boyunca yalan söyleyemem. Bu delilik."

Hayatın boyunca dene, bebeğim.

Ama tek söylediğim "Hmm" ve suyumdan bir yudum alıyorum.

Haklı, buradaki yemekler çok lezzetli. Burger, yediğim en iyi sığır etinden yapılmış ve soğan halkaları da fazla yağlı değil.

Restorandan çıkıp eve vardığımızda ikimiz de çok yorgunuz ve saat daha akşam altı bile değil.

.

"Bu kadar geç olmasaydı, biraz kestirirdim," diyor Millie, ben ön kapıyı açarken esneyerek.

"Hala dinlenebiliriz," diye cevap veriyorum. "Git sıcak bir duş al ve

rahatına bak." "Tartışmayacağım," diyor ve tam da öyle yapıyor.

O duшта meşgulken, onun çıplak ve ıslak halini düşünmemeye çalışıyorum ve bunun yerine rahat

kendi rahat kıyafetlerimi giyiyorum, sonra mutfak tezgahında bir şişe şarap bulup açıyorum ve ona bir kadeh dolduruyorum.

Kendime iki parmak tekila doldurup viski almayı hatırlıyorum.

Genelde bu kadar içmem, ama bugün hayatımın en stresli günlerinden biriydi.

Millie banyodan çıktığında, dilim damağıma yapışıyor.

Bu gece çok büyük eşofman giymemiş. Hayır, benim seksi kadınım, neredeyse hiç görünmeyen sarı bir tişört ve

önü açık fermuarlı bir kapüşonlu

sweatshirt giymiş. O, yürüyen bir

ıslak rüya.

"Oh, şarap." Elini bardağına uzatıyor. "İyi fikir. Şimdi ne yapalım?"

Seni o acınası kıyafetlerden soyup pazar gününe kadar altı pozisyonda sikkeliyim; işte yapmamız gereken bu.

Ve bunu gözlerimden okumuş olmalı ki, boğazını temizleyip şarabından bir yudum aldı.

"Holden?"

"Evet, Rosie?"

"Hoşuma gitse de gitmese de bana öyle sesleneceksin, değil mi?" "Muhtemelen."

"Peki." Gözlerini devirip kanepeye doğru yürüdü. "Televizyonda aptalca bir şey izleyelim."

"Neden aptalca bir şey olmak zorunda?"

"Çünkü beynim çalışmıyor. Bu gece ciddi bir şey izleyemem. Ama belki komik bir şey izleyebiliriz."

"Ne istersen izleyebiliriz. Ama kanepeyi paylaşmak zorundasın çünkü o küçücük sandalyede

"Kanepesi büyük."

"Kanepe büyük." Omzunu silkiyor ve yana kayıyor, ben de hemen yanına oturuyorum, uyluğum onun uyluğuna değiyor. Kolumu

kanepenin arkasına, omzunun etrafına koyuyorum. "Holden?"

"Evet?"

"Beni sıkıştırıyorsun."

"Evet. İzleyecek bir şey seç, karıcığım."

Gözlerini devirdi, ama uzaktan kumandayı alıp televizyona doğrulttuğunda yanakları zevkle kızardı. Sandra Bullock'un romantik komedi filmini bulmak için uzun süre aramasına gerek kalmadı

uzun sürmez ve sonra sanki bana yaslanmak istemiyormuş gibi bir süre kendini kasık.

Ben de onu yanıma çekip şakağına öpücük kondurarak kulağına fısıldadım:

"Rahatla, bebeğim."

Üç saniye sonra rahatlar. Bana sokulur ve bu aptal filmi izleriz, günüm gözümün önünden geçer.

Beni savundu. Ailesine karşı. Önümde durdu, bu beni çok kızdırdı, ama bunu sadece

beni korumak istediğı için

yaptı. Tanrım, bu kadını

seviyorum.

BÖLÜM DOKUZ

MILLIE

Sanki uçuyormuşum gibi hissediyorum.

Aslında, gözlerimi açtığımda, gerçekten de süzülüyor *olduğumu* fark ediyorum.

"Sorun yok. Ben buradayım," diyor Holden ve şakağıma öpücük konduruyor. Beni kucağına alıyor ve yatağı yatırıyor.

Yorganın üstündeyim ama umurumda

değil. Çok yorgunum.

Nasırlı parmaklarının saçlarımı yanağımdan çekip almasını hissediyorum, sonra dudaklarını alnıma bastırıyor.

"Bu şimdiye kadarki en güzel rüya olabilir."

Bu benim sesim mi? Kalın, boğuk ve belki biraz muhtaç. Holden gülüyor, ama sonra tekrar uykuya dalıyorum.

Yatağın çökmesini hissedene kadar, sonra en sevdiğim kabarık battaniye – ekstra büyük olan – üzerime örtülüyor ve Holden

yanımda ve onun sıcaklığına kendimi bırakmaktan başka çarem yok.

Güçlü kollar beni kendine çekiyor ve şimdi rüya gördüğümü anlıyorum çünkü Holden'ın benimle yatakta olmasının başka bir açıklaması yok.

.

Ama itiraf etmeliyim ki, bu gerçekten çok güzel.

Bu yüzden iç çekip bu tatlı, rahatlatıcı rüyaya kendimi bırakıyorum. Holden beni kollarıyla sarıyor ve ben

ona sokuluyorum, uzun zamandır hissetmediğim kadar mutluyum ve uyku bir kez daha beni sarmalıyor.

Uyandığımda ve saati kontrol etmek için döndüğümde hala karanlık. 4:45.

Kollarımı başımın üzerine uzatıp yüzümü yastığa geri çeviriyorum. Orada Holden'ın kokusunu alınca duraksıyorum.

Neden yastığım Holden gibi kokuyor?

Sanırım beni yatağa taşıdı. Bunu hatırlıyorum. Bulutların üzerinde uçmak dışında, başka bir şey hatırlamıyorum.

Fiziksel ve duygusal olarak bitkin durumdaydım.

Bir kez daha esnedikten sonra kalkıp banyoya gidiyorum. İhtiyacımı giderdikten sonra saçımı topluyorum, yüzümü yıkayıp

yüzümü yıkadıktan sonra, her zamanki iş kıyafetlerim olan kot pantolon ve Bitterroot Valley Coffee Co tişörtünü giydim, sonra biraz maskara ve

dudak kremi sürüp mutfaka gittim.

Holden oradaydı. Saçları duştan ıslaktı ve kışına mükemmel oturan soluk iş kot pantolon giymişti. Geniş

omuzları mavi tişörtü dolduruyor ve mutfak sandalyesinin arkasına flanel bir gömlek asmış olduğunu görüyorum.

Döndüğünde, yıkıcı mavi gözleri kısalıyor ve sanki beni ezberlermişçesine üzerimde dolaşiyor, sonra gülümsüyor.

"Günaydın."

"Günaydın," diye cevap veriyorum. "Beni yatağa

götürdüğün için teşekkürler." Ne dediğimi fark edince

gözlerim fal taşı gibi açılıyor. "Yani..."

Holden gülerken kahve fincanını dudaklarına götürdü. "Ne demek istediğini anladım. Rica ederim. Sen bayılmıştın."

"Ne zaman uykuya daldım?"

"Sekizden önce." Gülümsemesi kaybolur. "Yorgundun, küçük kız."

"Çılgın bir gündü." Omuzlarımı silkiyorum ve babamın bana bakışlarını ve ailenin geri kalanının sessizliğini düşünmemeye çalışıyorum.

ailemin sessizliği hakkında düşünmemeye çalışıyorum. Kalbim acıyor.

"Kahve ister misin?" diye sorar.

"Hayır, işten alırım. İstersen yanında götürmek için bardaklarımız var."

"Ahırda bir demlik var," diye cevaplar. "Her zaman doludur."

Bana doğru gelir ve parmak uçlarıyla çenemi okşar, sonra boğazımı o her zamanki şekilde tutar, bu hareketim beni

Katil eşek arıları vızıldamaya başlar. Beni daha önce de böyle tutmuştu. Sanki beni ele geçirmiş, sahiplenmiş gibi ve ben muhtemelen uzaklaşmalıyım

ama yapamıyorum.

"İyi misin?" Başparmağı çenemin altını okşadı ve dudaklarına bakmaktan kendimi alamadım. Kocamın

harika dudakları var. "Mill?"

"Ha?"

"Bugün iyi misin?"

"Oh, evet. Kalbim biraz incindi, ama umarım babam fikrini değiştirir." Dürüst olmak gerekirse, incinmekten öte bir şey. Ben her zaman

babasının kızı oldum ve dün bana bakışı kalbimi milyonlarca parçaya ayırdı.

"Yapacaktır. Dediğim gibi, sadece biraz zamana ihtiyacı var. Gitmem gerek, ama bugün geç kalmayacağım. Bütün gün boş musun?"

Mutfağında durmuş, evli çiftler gibi en sıradan sohbeti yapıyoruz. Tek fark, eli

boğazımı sarmış, içime göndermemesi gereken sinyaller gönderiyor ve ben onu baştan aşağı yalamak istiyorum.

"Bebeğim?"

"Üzgünüm." Gözleri mizahla dolu ve ben de suratımı asmaktan kendimi alamıyorum. Bana ne yaptığını çok iyi biliyor. Dudaklarımı yalıyorum ve

gözlerinden tüm mizah kayboluyor ve gözleri ağzıma iniyor. En azından bu şehvet tek taraflı değil. "Bugün birkaç kızla görüşeceğim, ama

Üç civarı işim biter.

O başını sallar, sonra bana doğru eğilir ve dudaklarını yanağımdan kulağıma doğru kaydırır.

Tanrım, bunu yaptığında dizlerim titriyor.

"İyi günler, karıcığım."

Bununla birlikte, bırakıp uzaklaşıyor, botlarını ve şapkasını alıyor, sonra kapı arkasından kapanıyor ve ben

göğsümü elimle kapatıp, cinayet arıları ve çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

Neden lanet olası bir kalp hırsızıyla evlenmek zorundayım?

Düğün günümüz dışında, beni hiç öpmedi. *Gerçek anlamda* öpmedi. Bana dokundu, flört etti ve dudaklarını

a m a lezzetli, bağımlılık yapan dudaklarını kendine saklaması muhtemelen en iyisi, ancak bir parçam

hayal kırıklığına uğramış olsa da.

Öpüşmemek benim kurallarımdan biri değil.

"Kendine gel," diye mırıldanarak çantamı ve anahtarlarımı alıp evin kapısını kilitleyerek şehre doğru yürüyorum.

Bugün yağmur yağmayacak ve kahve dükkanım sadece altı blok ötede, bu yüzden sabahın erken saatlerinde hızlı bir yürüyüş iyi gelir.

Güzel. Bahar kesinlikle geldi ve ağaçlar taze yeşil tomurcuklarla doldu. Nergisler ve laleler çitlerin arkasından tembel tembel gülümsüyor

ve hava çok güzel kokuyor.

Çiftlikte en sevdiğim zaman neredeyse geldi: damgalama ve bahar buzağılarının bakımı. Bu zor işi,

çitlerin içine girip, iple bağlayıp, aşı yapmayı seviyorum.

Bu yıl yardım için davet edilmeyebileceğim aklıma gelince adımlarım sendeliyor. Daha önce hiç davet edilmeye ihtiyacım olmamıştı

. Burası benim evim. Ben buradayım.

Ama artık orada hoş karşılanmıyorum ve bu, kalbimin etrafındaki yara izini acıtıyor. Dün gerçekten yaşandı mı?

Bütün ailem orada durup bana bu kadar hor ve hayal kırıklığıyla baktı mı?

Tamam, bu adil değil. En kötüsü çoğunlukla babam ve Remington'du. Chase de pek iyi değildi. Annem kafası karışmıştı,

en azından. Ve diğer herkes... sessizdi. Brady ve Ryan mantıklı davranmaya çalıştılar, ama babam ailenin reisi

ve onun sözü geçer.

Ve düne kadar bu sorun değildi, çünkü o her zaman iyi, nazik, güçlü ve onurlu bir adamdı. Ve şimdi,

tek gerçek evimde istenmiyorum.

"Sanırım Holden'a yardım edeceğim," diye fısıldayarak kahve dükkanımın bulunduğu sokağın köşesini döndüm. Sabahın bu saatleri çok sakın

ve bu saatte dışarıda tek başıma dolaşıyorum. Böyle olmasını

seviyorum.

Diğer büyük bomba, ailemle konuşmamızdan sonra, Holden'ın seks yaptıktan sonra

, benimle ilişkisini sonlandırırken çok acımasız davrandı. Bütün bu yıllar boyunca, onun için bir şaka olduğumu düşünmüştüm

Aşağılanmış ve kalbi kırılmıştım, tüm varlığımla ondan nefret ediyordum. Ben de ona acımasızca davrandım. Yine de

arada her zaman bir kimya vardı ve son birkaç yıldır ona karşı yumuşamaya başlamıştım çünkü kendime engel olamıyordum.

Ama şimdi, bana kötü davranmak, beni uzaklaştırmak zorunda *kaldığını*, tüm bunları beni ve kız kardeşlerini korumak için yaptığını öğrendim.

Çünkü babası kötü, korkunç bir orospu çocuğuydu.

Ve bunu nasıl sindireceğimi bile bilmiyorum. Söylenen ve yapılan her şeyi bir kenara atıp, ona yeniden aşık olup, ona tüm kalbimi ve ruhumu tekrar vermem mi gerekiyor?

ona aşık olup, ona tüm kalbimi ve ruhumu tekrar vermem mi gerekiyor? İçimin büyük bir kısmı bunu yapmak istiyor. Ama

bana nasıl güldüğü, bana nasıl soğuk soğuk baktığı ve alay ettiği, beni *bir hiçmişim* gibi hissettirdiği anılar hala

en derin anılarımda yer etmişti ve bunun bir daha olmayacağına güvenmeye hazır mıyım, bilmiyorum.

Kalbimin Holden Lexington'da güvende olduğuna inanmaya hazır mıyım, bilmiyorum.

Güneş dağların üzerindeki gökyüzünü aydınlatmaya başladığında başımı kaldırıyorum ve ruhumun biraz sakinleştiğini hissediyorum. Dağlar her zaman beni sakinleştirir.

beni sakinleştirir.

Bitterroot Vadisi benim kanımda var. Ailem ve Holden'ın ailesi, yüz yıldan fazla bir süre önce bu bölgeye yerleşti ve

Kurucu ailelerden biri olmaktan gurur duyuyoruz. Kasabamı seviyorum. Üniversite için buradan ayrılmış olsam da, bir an önce geri dönmek istedim.

Her zaman buraya ait olduğumu biliyordum.

İçeri girer girmez, Candy dükkanı her zaman çok temiz bırakmasına rağmen, hemen temizliğe başlıyorum ve sonra

güne hazırlanırım. The Sugar Studio'ya uğrayıp günün pastalarını aldıktan sonra vitrini doldururum

kapıyı açıp güne başlıyorum.

"Andrea ve Macy'nin anlaşmasına çok sevindim," diyor Candy parlak bir gülümsemeyle. "Onlar çok tatlı kızlar ve bu iş

onlar için mükemmel bir iş olacak."

"Ben de sevindim," diyorum. "Hannah da hafta sonları yardım ediyor, çünkü hala okula gidiyor, ve sonra da

Program gevşiyor, yaz boyunca işlerimizi halledebiliriz. Daha uzun süreli çalışanları çekmek için tam zamanlı çalışanlara ne gibi avantajlar sunabileceğimi araştıracağım.

daha uzun süreli çalışanları çekmek için tam zamanlı çalışanlara sosyal haklar sunmak için ne yapmam gerektiğini araştıracağım. Turistik bir kasabada küçük işletme sahibi olmak kolay değil

ve böyle bir yerde çalışmak da kolay değil."

"Bu harika olur," diyor Candy. "Ama beni bilirsin. Ne olursa olsun senin yanımdayım, bebeğim."

"Sen en iyisin." Kolumu omuzlarına doluyorum ve cep telefonum bir mesajla titrerken onu sıkıca sarıyorum. "Arkadan biraz daha vanilya ve karamel şurubu getirir misin?"

vanilya ve karamel şurubu alabilir misin?" "Tabii."

Candy depoya giderken ben de telefonumu çıkarırım.

Kocam: Kız kardeşlerim bu sabah beni aile toplantısına zorladılar. Sadece bunu bilmeni istedim.

Bu öğleden sonra size doğru geliyorlar. Mutlular, bu yüzden paniğe kapılmayın.

Telefona somurarak baktım. Holden'ın numarası bende yoktu ve *kocama* onun adını kesinlikle vermemiştim.

dün restoranda yapmış olmalı.

Önce bir cevap yazıyorum.

Ben: Haber verdiğin için teşekkürler! Her şeyin yolunda gitmesine sevindim.

Sonra onun iletişim bilgilerini açıp adını *Big Jerk* olarak değiştiriyorum, sadece kendimi güldürmek için.

Bir saat sonra, öğle yemeği telaşı bittikten sonra, Lexington kardeşlerin dördü de dükkanıma girip bana sırtarak bakıyorlar.

Darby hariç. Bana açıkça düşmanca bakmıyor, ama bana ters ters bakıyor.

Ama sorun değil.

"Sen benim *baldızımsın*!" Charlie tezgahın etrafından koşarak bana sarılır ve beni kocaman kucaklar. "Ben

İnanın bana. Çok *mutluyum*.

"Merhaba, çocuklar." Gülererek, iki kucaklamaya daha kapılıyorrum, bu beni şaşırtıyor ve normalde biraz

rahatsız ederdi çünkü sarılmayı pek sevmem, özellikle de yakın olmadığım insanlarla. Sonra Darby yine bana bakıyor.

"Oh, lanet olsun," Alex kız kardeşine diyor. "Çocukluk yapma."

"Yapmıyor," diyorum ve Darby'nin elini sıkmak için elimi uzatıyorum.

"Anlıyorum."

Bakışları elime düşer, sonra isteksizce elimi sıkmak için uzanmadan önce tekrar yüzüme döner.

"Eğer ona zarar verirsen, cesedini asla bulamazlar. O, dalga geçilecek biri değil."

Kalbim yumuşar. "Onu asla kasten incitmem."

Beni birkaç saniye daha izledikten sonra, bir kez başını sallar. "Tamam o zaman."

"Kaçıp evlenmen çok kötü," diyor Dani. "Charlie sana muhteşem bir parti düzenlerdi. Oh, sana çiçek de getirdik.

çiçek getirdik. Her gelin çiçek ister."

Tamam, gözlerim yaşardı. Ailem bizi evden attı, ama *onun* ailesi beni kabul etti ve çiçek getirdi.

Duygusal şoktan bahsetmişken.

Charlie bu bölgedeki en iyi düğün ve etkinlik organizatörü ve kendi kardeşim Erin'in düğününü de dahil olmak üzere neler yapabildiğini gördüm.

Erin'le olan düğününü de dahil. O çok yetenekli ve eğer böyle bir etkinlik düzenleyecek olursam, kesinlikle ona emanet ederim.

"Teşekkür ederim." Çiçekleri kenara koyup, bardakları doldururken gülümsemeye çalışan Candy'yi gördüm. Dinlediğini belli etmemek için elinden geleni yapıyordu.

.

Onunla konuşmam gerekirdi ama her şey o kadar hızlı gelişti ki, fırsat bulamadım. Bugün konuşacağım.

Holden'ın kız kardeşleri çok güzel. Onun gibi, koyu saçlı ve mavi gözlüler. Charlie uzun ve zayıf, neredeyse bir balerin gibi.

Darby daha kısa boylu ve çarpıcı kıvrımlara sahip. Alex ve Dani ise ikisinin arasında bir yerde.

Dördü bir araya geldiğinde, sanki bir dergi kapağına çıkmış gibiler.

"Çalıştığını biliyoruz," diyor Alex gülümseyerek. "Ama sana uğramadan edemedik."

Candy'ye tekrar bakıyorum. Kız kardeşlerinin, vasiyet yüzünden evlendiğimizi bildiklerini biliyorum, ama Holden ve ben

bu konuyu nasıl halledeceğimizi tam olarak konuşmadık. Şimdiye

kadar bunu aramızda sakladık.

Dani boğazını temizledi. "Yakında bir kızlar gecesi planlayalım, daha fazla konuşabiliriz. Aileye hoş geldin Millie."

"Yine boğazım düğümleniyor," diyorum yarı gülerek. "Teşekkür ederim. Bu güzel çiçekler için de teşekkürler."

Veda ediyoruz ve dönüp Candy'nin beni izlediğini görüyorum.

"Biliyorum. Sana neler olduğunu anlatmam gerek."

"Hayır, söyleme," diyor, başını sallayarak. "Beni ilgilendirmez. Umarım mutlusundur."

"Ben... iyiyim." Yavaşça başımı sallayarak düşünürüm. "Mutsuz değilim, ama durum karmaşık."

"Tatlım, ben burada büyüdüm. Ünlü Wild-Lexington kavgası hakkında bilinecek her şeyi biliyorum. Eğer karmaşık olmasaydı

"

Buna gülmeden edemiyorum ve kapı açıldığında oraya bakıyorum ve kızlarım içeri girdiğinde kalbim duruyor.

Erin, Summer, Polly ve Abbi'yi dükkânıma soktu ve gözlerim doldu, yanaklarım kızardı.

"Dün gece senin evine gelecektik," diyor Abbi yaklaşırken, "ama mesajlarımıza cevap vermediğin için biraz zamana ihtiyacın olabileceğini düşündük."

"

Dudaklarım titremeyi kesmiyor ve Erin tezgahın etrafında dönerek beni tekrar kucaklamak için çekiyor.

Tanrım, bugün herkes bana dokunuyor ve ben bundan hiç rahatsız olmuyorum.

"Seni seviyorum," diyor Erin. "Hepimiz seni seviyoruz. Hiçbir şey değişmedi."

"Kapıyı kilitleyeceğim ve bugün kapalıyız yazan bir levha asacağım," diyor Candy sessizce. "Daha

yarım saat erken. Mahremiyetine hakkın var Mill."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum ve Candy'nin halletmesine izin veriyorum. "Ve yanılıyorsun, E. Her şey değişti."

"Hayır," Polly diğerleri başlarını sallarken araya girer, "değişmedi. Sadece baban aklını kaçırdı. Remington bile

neden bu kadar acımasız davrandığını sordu."

"Rem, Holden'ı *sevmiyor*," Erin de aynı fikirde, "ama o bile kimseye karşı kin beslemediğini kabul ediyor."

"Onlar Holden'a babasının yaptıklarını yüzüne vurmadılar," diye ekliyor Summer, sırtımı dairesel hareketlerle okşarken. Tanrım, bu kızları

kızları çok seviyorum. "Chase bile. Dün gece çok kötü hissetti. Uyuyamadı. Atölyesinde uzun süre kalıp bir şeyler zımparaladı

"

"Çok kızgıyım," diye mırıldanıyorum ve yanaklarımdan gözyaşlarını siliyorum. "Hepsinin benim gibi Holden'ın yanında olmasını istedim.

Yani, *tam olarak* benim gibi olmasalar da, daha çok çabalamalarını istedim."

"Herkes yüzünün sürprizini yapmış olabilirsin," diye hatırlatıyor Polly. "Hiçbirimiz bunun mümkün olduğunu bilmiyorduk

olduğunu bilmiyorduk. İkinizin birbirinize attığı ateşli bakışları gördük, ama o ne zaman gelse, ona pislik diyip siktir git diyordun

söylüyorsun. Onun hakkında konuşmuyordun bile Millie."

"Evet." Buna gülümsüyorum. "Öyle yaptım. Bak, bu hikaye çok uzun, dükkânımda anlatamayacağım kadar. Ayrıca

çok alkol gerektiriyor. Ama buraya geldiğiniz için hepinizi seviyorum. Kendimi biraz daha iyi hissediyorum."

"Seni her zaman seviyoruz," diyor Summer, elimi tutmak için uzanarak. "Sen bizim ailemizsin."

"Tamam," gözyaşlarım tekrar akmaya başlayınca tek söyleyebildiğim bu oldu ve sonra kendimi dev bir grup kucaklaşmasının ortasında buldum.

"Çiftlikten kovulmadım," diyor Abbi. "Asla."

"Eğer k-kocam hoş karşılanmıyorsa, ben de hoş karşılanmam. Sen de aynı şekilde hissederdin."

"Kim karımı ağlattı?" ONUNCU BÖLÜM

HOLDEN

Sesimi duyunca hepsinin başı şaşkınlıkla yukarı kalktı. Candy çıkarken kapıyı benim için açmıştı ve duyduğum ilk

duyduğum şey, karımın gözyaşları içinde konuşmasıydı ve kanım hemen kaynamaya başladı.

Hayatının geri kalanında dökmeye yetecek kadar gözyaşı dökmüştü.

Millie'nin ıslak bakışları benimkilere takılırken, diğerleri sırtarak

ayaklarını sürter. "Merhaba Holden," der Polly elini hafifçe sallayarak.

Ben de başımı sallayarak karşılık verdim, ama hala ne olup bittiğini öğrenmek istiyordum.

"Kötü bir ağlama değil," Millie bana yaklaşıp elini yanağıma koyarak bakışlarımı kendine çekerek beni sakinleştirmeye çalışır.

O muhteşem gözleri cam gibi ve bu midemi ağrıtıyor. "Beni sevmeye geldiler."

Ve bir anda, omuzlarımdaki gerginliğin kaybolduğunu hissediyorum ve ona alnından öpmeden önce başımı sallıyorum.

"Onun iyi olduğundan emin olmak istedik," diyor Erin. "*Sen* nasılsın Holden?"

Şaşkınlıkla gözlerimi kırpyorum. "Harikayım. Karıma bak. Bundan daha iyisi olamaz."

Millie'nin ağız açık kalır ve Summer, "Aww, çok *seksi*," der.

"Mill, kızlar gecesi yapmalıyız," diyor Abbi, kızlar yanıımızdan geçip kapıya doğru yürürken. "Acil. Dün gibi. "

"Seni çok iyi anladım," diyor Millie gülerek. "Bunu yapacağız. Bu arada, gidip kardeşlerimin içkilerini

içkilerini zehirleyin. Seks yapmayın. Lastiklerini kesip biçin."

"Neden *bizi* cezalandırmaya çalışıyorsun?" Summer göz kırparak sorar. "Merak etme. Kendilerini berbat hissediyorlar."

"İyi," diye homurdanıyor Millie. "Sizi seviyorum kızlar."

"Seni daha çok seviyorum," der Polly el sallayarak, sonra dördü birden gider ve Millie kapıyı arkalarından kilitler.

Gözleri elimdeki kutuya düşer ve kaşları çatılır. "Orada ne var?"

"Ah, yanıımda olduğunu unutmuşum. Jackie'nin dükkanından sana bir cupcake aldım." Kaşları şaşkınlıkla kalkar. "Ne tür?"

"Kırmızı kadife."

Gözleri yine nemlenir ve ona yaklaşırken başımı sallar. "Bugün daha fazla ağlama Rosie. Dayanamıyorum. Sadece

senin için bir ikram iyi olur diye düşündüm, ve kahve dükkanı senin olduğu için kahve olmazdı."

"En sevdiğimi almışsın," diye fısıldayarak kutuyu benden alır ve dudağını ısırır.
"Yıllardır bunlardan yemedim."

"O zaman zamanı gelmiş." Kutuyu tezgahın üzerine koyarken ona gülümsedim,
sonra derin bir nefes alıp parmaklarını

Yanaklarını silerek gözyaşlarını sildi. "Görüşmelerin nasıl gitti?"

"Çok iyi. İkisi de yarın başlayacak, böylece Candy ve ben onları eğitebilir ve
dönüşümlü bir çalışma programı yapabiliriz. Bu yaz çok işimize yarayacak."

."

"İyi." Ellerimi kendime tutamayıp uzattım ve at kuyruğundan kaçan bir tutam saç
kulağının arkasına yerleştirdim.

Bütün gece onun yanında uyudum ve hayatımda hiç bu kadar iyi uyumamıştım.

Ve o bunun farkında bile değil.

"Sana bir soru soracağım," diye başlıyor, sonra gözlerini sıkıca kapatıp dudağını
ısıyor.

"Tamam. Sor."

"Bunun için kendimden nefret ediyorum." Sesi biraz titriyor, ben de parmaklarımı
onun parmaklarının arasına geçiriyorum.

"Kendini yargılama ve sor."

Çenesini kaldırıyor ve altın rengi gözlerini benimkilere dikerek, "Beni öpecek
misin?" diyor.

Bağırsaklarım kasılır, penisim sertleşir ve elimi ondan çekmek zorunda kalırım. Ne
yazık ki, o bunu yanlış anlar

ve geri çekilir, başını sallar.

"Özür dilerim, aptalca davrandım. Tabii ki beni öpmek isteseydin öperdin. Sadece sana yapma demedim ve sen..."

Yüzünü ellerimle tutuyorum ve onu öpüyorum... Yumuşak, tatlı bir öpücükle değil, sanki onu yutmak istercesine.

Çünkü istiyorum.

Tanrım, o hayatımda tanıştığım en güzel, en muhteşem kadın ve onu o kadar çok istiyorum ki nefes alamıyorum. Ama

onun neye hazır olduğuna karar vermesine izin vermeliyim çünkü daha sonra benden nefret etmesini istemiyorum.

Boğazının derinliklerinden inliyor ve karnını benim aletime yaslıyor, ben de bir elimi boğazına doğru kaydırıyorum

diğer elimi kıkına kaydırıp onu bana doğru çekiyorum. Tanrım, o benim her şeyim.

O bana kendini isteyerek açıyor ve ben de tereddüt etmeden dilimi onun ağzına sokup, dilini onun diline sürterek

onun içinden çıkan inlemeleri içime çekiyorum.

Nefes almak için başımı kaldırıp alnımı alnına dayadığımda, Millie zorlukla yutar.

"Bunu yapmak zorunda değildin," diye fısıldadı.

"Kapa çeneni, Rosie."

Gülümser, kollarını boynuma dolayarak beni kaldırır, bacaklarını belime dolayarak onu tezgaha taşıyım ve

onu tezgaha taşırken tekrar öpüştük. Ellerim dolaşp mükemmel göğüslerinden birini kaplayabilsin diye onu yere indirdim ve gömleğinin üzerinden sertleşmiş meme ucunu okşadım.

.

Elini tişörtümün kenarından içeri soktu ve tatlı dokunuşu karnımın üzerinden kayıp kaburgalarımaya ulaştığında kaslarım titredi.

kaburgalarımın üzerine kayınca kaslarım gerildi.

"Bebeğim, seni eve götürmeliyim," diye fısıldıyorum boynuna, dişlerimi batırıp emmeye başlamadan önce.

Ona iz bırakmak istiyorum.

Bu kadının *benim* olduğunu tüm dünyanın bilmesini istiyorum.

"Mm," diye onaylıyor, ama uzaklaşmıyor.

"Biri bizi görebilir," diye hatırlatıyorum ve yanağına öpücük konduruyorum. "Ve biz evliyiz, kimse bizi böyle göremez."

Bana bakarak, sanki kalın bir sisin içinden sözlerimi anlamaya çalışır gibi gözlerini kırıştırır. Sonunda, uzun ve derin bir nefes alır.

"Kendimi teşhirci olarak tanımlamam," diyor kaşlarını çatarak.

"Takıldık," diye cevap veriyorum. "Ve bu çok gecikmişti. Seni aceleye getirmek istemedim."

Parmak ucuyla alt dudağımı okşadı. "Beşinci kuralı çiğneyeceksin, değil mi?"

"Mümkün olan en kısa sürede."

Gülümsemiyor. Gözleri hala dudaklarımda, sanki dünyanın tüm yükü omuzlarında gibi iç çekiyor.

"Benimle konuşmalısın, bebeğim. Senin sözlerine ihtiyacım var."

İsteksizce bana bakar ve bakışlarındaki endişeyi sevmem. Zorlukla yutar. "Sekiz yıl boyunca

hayatımın en büyük pişmanlığı birlikte geçirdiğimiz geceydi."

Bıçak alıp boynumdan sikime kadar kesebilirdi. Dudaklarımdan kaçan çaresizlik iniltisine engel olamıyorum

Millie ellerini yüzüme koyup tuttu.

"Bilmiyordum, Holden."

"Çok üzgünüm. O gece, bu kadar karanlık bir dünyada tek parlak nokta olduğu için, öleceğimi sandım."

Dudaklarımı yumuşakça, şefkatle öper, sanki ikimizi de teselli ediyormuş gibi.

"Biliyorum." Sesi bir fısıltı gibidir. "Ben de üzgünüm. Listedeki beşinci maddeyi çıkarıyorum çünkü vücudumu

"

Gözlerimi ona dikiyorum. "Peki vücudun ne diyor, Rosie?"

Cevap vermiyor. Dudaklarını ısıırıyor ve ellerimi kendine doğru çekiyor, ben onu kucaklayana ve o başını göğsüme yaslayana kadar.

göğsüme yaslayana kadar.

"Vücudum pes et ve bir ağaç gibi sana tırman diyor."

Memnuniyet beni doldurur.

"Ama kalbim..."

"Sorun değil." Başının üstüne bir öpücük konduruyorum. "Bana söyleyebilirsin." "Çok dikkatli ol diyor."

Nefes veriyorum. "Anlıyorum."

Bu sözler onu geri çekip bana şaşkınlıkla bakmasına neden oldu. "Anlıyorsun?"

"Elbette. İkimiz de yaralar taşıyoruz, Millie. Hala konuşacak çok şey var. Seni o kadar çok istiyorum ki, acıyla doluyorum."

Gözleri büyüdü.

"Kahretsin, bütün gece seni kucakladım ve o kadar çok içine girmek istedim ki, ama..."

"Biliyordum. Bu sabah yastığım senin kokuyordu."

Ona gülümsedim. "Sen uyanmadan önce gizlice çıktım. Bu arada, bir daha yalnız uyumaya niyetim yok."

"Bu yılın sonunda, her şey bittiğinde, acımasız olma Holden. Tek istediğim bu."

Ona bunun bitmeyeceğini söylemek istiyorum. Asla bitmeyecek, çünkü Millie benim . O bana ait, tıpkı kalbim

ona ait ve o da benden asla kurtulamayacak.

Bunun yerine dudaklarımı onun dudaklarına değdirdim. "Seni bir daha kasten incitmeyeceğim, küçük gülüm. Sana söz veriyorum."

O gülümser, ben de kaşlarımı çatarım.

"Ne komik?"

"Kız kardeşlerin geldiğinde Darby'ye de hemen hemen aynı şeyi söylemiştim ve o bana öfkeyle bakıp beni öldürmekle tehdit etmişti.

Eğer seni incitirsem.

Kız kardeşimle ölüm tehditleri hakkında konuşacağım. "Öyleyse

anlaştık. Birbirimizi kasten incitmeyeceğiz."

"Bu anlaşmayı beğendim."

Ona tekrar dalmadan önce, telefonu çalar ve kızgın bir ifadeyle bakıyor. Telefonunu cebinden çıkarır ve gözleri

genişledi.

"Jake arıyor." Ekrana dokundu. "Selam dostum, ne haber?"

"Mill teyze?" Telefonun diğeri ucundan sesini duyuyorum ve çok mutsuz geliyor. Jake'in

İyi bir çocuk. "İyi misin, Jake?" Millie, ona yer açmak için geri çekilirken sorar.

"İyi misin Jake?" Millie sorar ve ben ona yer açmak için geri çekilirim.

"Evet, iyiyim, ama benzinim bitti ve cüzdanımı evde unuttum. Şehirde misin? Bana yardım edebilir misin?"

"Tabii ki, evlat. Neredesin?"

"Lisedeyim. Bu sabah benzin bitmiş olmalı, fark etmemişim."

"Yoldayım. Eve uğrayıp benzin bidonu almam lazım, otuz dakika kadar bekler misin?"

"Teşekkürler. Lütfen babama söyleme, tamam mı?"

Millie sırtıttı. "Tabii ki. Birazdan görüşürüz."

Telefonu kapattı ve bana baktı.

"Bir genci kurtarmak ister misin?"

"Hadi gidelim. Seni eve kadar takip

ederim."

"Seni bekliyordum. Bu sabah yürüdüm."

Onu durdurup ona sertçe baktım. "Yürüdüün mü? Tanrım, neden söylemedin? Seni bırakırdım."

birazdan gelirdim."

"Çünkü bu benim istediğimin tam tersi olurdu. İşe yürüyerek gitmeyi seviyorum."

"Sabahın beşinde olmaz, Millie. Kesinlikle olmaz."

Bana gözlerini devirdi, bu da ona kışına bir şaplak kazandırdı ve bana hayretle baktı.

"Az önce bana *şaplak* mı attın?" Yanakları zevkten kızardı ve ben bu küçük bilgiyi daha sonra kullanmak üzere aklımın bir köşesine yazdım.

"Senin güvenliğin söz konusu olduğunda bana karşı gelemezsin, küçük kız."

"Tanrım, çok otoriterisin." Çantasını alır ve beni kapıya götürür.
Alarmı kurup kapıyı kilitledikten sonra

Bizi gördüğünde, beni kamyonetime kadar takip etti ve ben ona kapıyı açtım. "Şey, şaplak meselesi."

Kaşlarımı kaldırdım.

"Yaparsan, ben de sana vururum."

Kamyonete eğilip dudaklarımı kulağına dayadım. "Meydan okumanı kabul ediyorum."

Emniyet kemerini taktıktan sonra kapıyı kapatıp kamyonetin benim tarafına geçiyorum.

"Arkada benzin bidonu var," diyorum. "Eve uğramıza gerek yok." "Çok iyi."

Liseye vardığımızda, Jake park yerinde kalan son çocuktur. Açık bagaj kapağının üzerinde oturmuş, telefonunda bir şeye bakıyor

ve bizi duyunca başını kaldırıyor.

Kamyonetimi görünce şaşırmış gibi görünüyor ve biz de arabadan inip yanına yaklaşıncaya hemen elini uzatıyor.

"Merhaba, ben Jake. Teyzem Millie ile evlendiğini duydum."

Sıkı el sıkışmasından etkilenererek uzattığı eli tutuyorum. "Evet, evlendim."

Jake Millie'ye gülümsüyor. "Tebrikler. Herkes kaçtığınız için kızgın sanırım."

"Neden öyle diyorsun?" diye sordu Millie, Jake ona sarılırken.

"Çünkü kızgın görünüyorlar ve bunun için başka bir neden düşünemiyorum." Omuzlarını silker ve Millie'nin gözleri yaşlarla dolar ve

Jake panik içinde bana bakar.

"Kahretsin, ağlama. O kadar kızgın olduklarını sanmıyorum. Sözümü geri alıyorum, Mill. *Lütfen* "Sen dünyadaki en tatlı çocuksun," der ve onu annelik sevgisiyle kuc

"Sen dünyadaki en tatlı çocuksun," der ve onu annelik sevgisiyle kucaklar, bu sahne kalbimi sızlatır.

Onu ileri geri salladı. "En iyi çocuk. Sen benim en sevdiğim yeğenimsin."

"Johnny'ye her zaman en sevdiğin o olduğunu söylüyorsun. August'u kucağına aldığı anda da öyle." Jake bana göz kırpmıyor, ben de ona gülümsüyorum

ona gülümserim. "Hangisi doğru?"

"Hepiniz benim en sevdiğim insanlarsınız," diye cevaplar kızım burnunu çekerek. "Ve en güzel sarılmalar da sizinkiler. O zaman size bir iyilik yapıp

babanı aramayacağım."

Jake yüzünü buruşturur. "Bu üçüncü kez benzinim bitiyor ve babamın sinirlendiğinden eminim. Bağırıyor ama

bunu anlayabiliyorum."

"Bir fikrim var," diyorum, gencin dikkatini çekerek. Cüzdanımı cebimden çıkarıyorum. "Bu kırk doları al ve

dahili el kitabının olduğu yere ya da başka bir yere koy. Böylece, cüzdanını tekrar unutursan, yolda kalmazsın.

Her zaman yanında nakit para olur."

"Oh, gerek yok..."

"Al," dedi Millie. "Ve kamyonetine biraz benzin al. Bizim getirdiğimiz yakıtla çiftliğine gidip

geri dönmene yeter."

"Sen en iyisin," dedi Jake ve ona bir kez daha sarıldı. "En sevdiğim teyzem."

"Bunu hepimize söylüyorsun."

Jake sırtıttı ve omuz silkti. "Bunu ne doğrulayabilirim ne de yalanlayabilirim."

"Yaramaz." Kız, Jake'in saçını çeker. "Bu arada, istediğin zaman beni arayabilirsin. Her şey için. Her zaman seni almaya gelirim."

"Biliyorum." Cevabındaki mutluluk ve kendinden emin tavrı beni gülümsetir.

"Aileye hoş geldiniz, Bay Lexington."

"Bana Holden diyebilirsin," diye cevap veriyorum, onun sözleri beni garip bir şekilde duygulandırmış. "Ve çok teşekkür ederim."

Deposuna benzin doldurup yola çıkıyor. Millie ve ben bir dakika kadar kamyonette oturup sonra eve gitmek için motoru çalıştırıyoruz.

evimize gitmek için.

"Dün senin için de böyle olmalıydı," diyor ve zorlukla yutkunuyor. "Kız kardeşlerin gibi."

bugün bana verdi.”

“Bebeğim, ben

iyiyim.”

Bana dönüp dudağını ısırды. "Ben iyi değilim. Hiç iyi değilim."

"Eve gidelim," diye mırıldanıp kamyoneti çalıştırdım ve birkaç blok ötedeki evimize doğru yola çıktım. Sürpriz bir şekilde, Millie'nin annesi

verandada oturmuş, çok mutsuz görünüyordu. "Anne,"

dedi Millie şaşkınlıkla.

Ben durur durmaz Millie arabadan atlayıp verandaya koşar, annesi de kızına kollarını açarak onu karşılar.

Onlar birbirlerine sıkıca sarılırken ben kamyonetten inip eve doğru yürüdüm.

"Bayan Wild." Ona şapkamı kaldırarak selam veriyorum ve o da Millie'yi bırakarak bana başını sallıyor. Kızım konuşmadan

devam ettim. "Mill, ben bir süreliğine çiftliğe gidiyorum. Her an doğuracak bir kısırağım var, ona bakmak istiyorum.

Birkaç saat sonra evde olurum.

"Teşekkürler," der Millie ve elimi tutup sıkar. "Görüşürüz."

Kamyonetime dönüp arkama bakınca iki kadının içeri girdiğini gördüm. Joy'un Millie'yi görmeye gelmesine sevindim.

dün olanların Millie için olduğu kadar annesi için de yıkıcı olduğunu anlayabiliyordum.

Aile ilişkileri en iyi günlerde bile kötüdür. Kötü günler eklenince ise çok daha kötü olur.

Millie ile evliliğimin onun ailesini altüst etmesinden nefret ediyorum. Bu, başıma gelen en güzel şey.

Ahıra vardığımda, Vance ve Levi'nin doğum yapmak üzere olan kısırağın ahırında olduğunu görüyorum.

"Bir şey oldu mu?" diye soruyorum.

"Hayır," diyor Levi. "Tim bize akşam yemeği almaya gitti. Sanırım bütün gece burada kalacağız, ama nöbetleşe çalışacağız."

Adamlarım, babamın isteğine karşı ve kendi paramla yaklaşık beş yıl önce onlara yaptırmış olduğum bir barakada yaşıyor.

. Bu bekarların kasabada yaşayıp her gün gidip gelmeleri mantıklı değildi.

"Teşekkür ederim."

"Bugün ayrıldın sanmıştım," diyor Vance.

"Ona bakmak istedim. Bu sabah korkmuş görünüyordu." "Sen çok

yufka yüreklisin patron," diyor Levi, sırtarak. "Siktir git."

Gülerler ve ben binanın sonundaki ofise doğru dönerim.

"Bir süre ofiste kalıp evrak işlerini halledeceğim. Onunla ilgili bir değişiklik olursa haber verin."

"Tamam." Vance başını sallayıp tezgaha geri döner ve konuşmaları kaldıkları yerden devam eder.

Keşke evde kızımınla birlikte, kahve dükkanında kaldığımız yerden devam etseydik, ama onun annesiyle vakit geçirmesi gerekiyor, o yüzden

biraz beklemeliyim.

Zaten sekiz yıl bekledim. İki saat daha ne fark eder ki? ONBİRİNCİ

BÖLÜM

MILLIE

"Bana bir kez daha sarıl." Annem beni kendine çekip kollarıyla sarar ve sıkıca tutar. Holden'dan, kız kardeşlerinden ve kalben kardeşlerimden çok destek görmüş olsam da

Holden, onun kız kardeşleri ve *benim* kalben kız kardeşlerimden çok destek görmüş olsam da, buna gerçekten ihtiyacım vardı.

Annemin sarılmasına.

"Çok üzgünüm," diye kulağına fısıldadım. "Babamın kızacağını biliyordum, ama *bunu* beklemiyordum. "

"Hadi. Oturalım ve konuşalım. Çay var mı?"

"Mutfakta."

Annem öncülük eder ve su ısıtıcısını doldurup kupaları bulmayı üstlenir. Ben çay poşetlerini ve balı çıkarır ve

tezgahın üzerine koyuyorum.

"Baban iyi bir adam," diyor su ısıtıcısının altındaki ocağı açtıktan sonra. "Harika bir adam. Ama o da insan,

ve ben bile onunla Holden'ın babası arasında neler olduğunu tam olarak bilmiyorum. Bazı parçaları biliyorum, ama John

beni ondan korumak konusunda her zaman kararlıydı."

Lawrence'ın nasıl bir insan olduğunu daha iyi anladığım için, şimdi daha iyi anlıyorum. Annem keskin gözlerle bana dönüyor.

"Onun yaptıklarından biraz olsun biliyor *musun*?" diye soruyor.

"Biraz," diye onaylayarak nefes veriyorum. Tanrım, birine içimi dökmem lazım, ve annem her zaman benim için o kişi olmuştur

. "Sanırım bir şeyi itiraf etmem gerekiyor ve bunu gerçekten konuşmam lazım."

"Bu yüzden buradayım." Yumuşak bir gülümsemeyle ama gözleri hüzünlü. "Benden hiç sır saklamazdın. Aramızda öyle bir ilişki yoktu."

böyle bir ilişkimiz yok."

Su ısıtıcısı ıslık çalmaya başlar ve çayımızı hazırlamak için bir dakika bekledikten sonra küçük, yuvarlak mutfak masasına geçip

karşılığa otururuz.

"Sır saklamaktan nefret ediyorum. Bu konuda iyi değilim."

"Genelde aklından geçen her şeyi çekinmeden söylersin. Bu özelliğini her zaman takdir etmişimdir."

Derin bir nefes alıp veriyorum ve baştan başlıyorum.

"On dokuz yaşındaydım," diye başlıyorum ve annem eğilip dikkatle dinliyor. Ona *her şeyi* anlatıyorum. Holden ve benim o yaz birlikte geçirdiğimiz zamanları, bana ne kadar tatlı davrandığını, bana karşı ne kadar şefkatli olduğunu.

, bana ne kadar tatlı davrandığını, bana karşı ne kadar şefkatli olduğunu. Güzel yüzünde pek çok duygu belirir,

endişeden bayılmaya, öfkeye kadar. Sonuna gelip onun bana nasıl konuştuğunu, beni nasıl uzaklaştırdığını anlattığımda. "Kalbim

kalbim kırılmıştı."

"Elbette öyleydi." Elimi tutar. "O yılı hatırlıyorum. Geri döndüğünde çok uzaklaşmıştın.

okulda, ve bunun sadece derslere çok yoğun olduğun için olduğunu düşünmüştüm.

"Derslerle meşguldüm, ama derslerle değil." Kafamı sallayıp çayımı içiyorum. "Çok kafam karışıktı. Kişiliği

180 derece değişmişti ve o olaydan sonra insanlara güvenemedim. Kendi karakter yargıma güvenemedim."

"Senin suçun değildi." Elimi sıkıyor ve ben de sıkıca tutuyorum. Bunu onunla paylaşmak çok iyi geliyor.

"Şimdi anlıyorum." Holden'ın bu sahte evlilik konusunda neden bana geldiğini ona söylemeyeceğim. Henüz değil.

nasıl halletmek istediğini konuşmadım ve bu onun aile meselesi. "Son birkaç yıldır, yumuşamaya başladım

ona karşı. Flörtöz ve nazikti, ve babası öldükten sonra, bir ay boyunca tanıdığım adam, her şey dağılmadan önceki haline geri döndü.

her şey dağılmadan önce tanıdığım adam. Ve sonra, dün çiftliğe gittikten sonra, babam yaptığını yaptı ve ben çok üzuldüm. Holden beni

çiftliğindeki özel yerine götürdü, tam da *benim* gittiğim dağın manzarası olan yere."

Annemin ağzı gülümsemeye başladı.

"Ve tekrar özür diledi ve sonunda her şeyin neden böyle olduğunu anlattı." Gözleri büyüdü ve sonra doldu.

Holden'ın babasının kız kardeşine ve bana tehditler savurduğu hikayeyi anlatırken gözyaşları içindeyim.

Ve bitirdiğimde, o da yanaklarından gözyaşlarını silmek

zorunda kalıyor.

"Zavallı çocuk," diye fısıldıyor, başını sallayarak. "Ne korkunç bir adam."

"Ona bu kelime bile fazla." Sesim öfkeyle doludur, ama kendimi durduramıyorum.
"O çocukların tüm hayatlarını mahvetti

Hayatlarını mahvetti, anne. Onlara acı çektirdi. Holden'a yaptıklarının yarısını bile bilmiyorum, ama eminim ki saf istismardı,

buna şüphe yok."

"Sanırım haklısın." Diye iç çekerek parmaklarını alnına bastırıyor. "Ve şimdi, onca zaman sonra, birbirinize

birbirinize geri dönmenin yolunu buldunuz."

Romantik olmayı anneme bırakalım.

"Evet, öyle de diyebilirsiniz."

"Lexington çocuklarını hep sevmişimdir," diyor. "Hepsi yetişkin, çocuk değiller, biliyorum, ama onları seviyorum. Ve annelerini gerçekten

annelerini çok severdim. Okulda çok eğlenceli biriydi. Tiyatro kulübünü severdi ve ponpon kızdı."

"Onu tanıdığını bilmiyordum."

"Tabii, Barbara ve ben aynı sınıftaydık. Komik ve hayat dolu biriydi. Sonra *o adamla* evlendi ve onu kasabada neredeyse hiç görmedik.

onunla neredeyse hiç görüşemedik. Sanırım çiftlikten pek çıkmasına izin verilmiyordu ve market ya da

gördüğümde nazikti ama gözlerinde ışık yoktu. Bu beni çok üzdü. Kocası... ne pislik bir adam."

Onaylayarak başımı salladım ve annemin konuşmasına izin verdim. Belli ki bu konuda çok duygusal.

"O öldüğünde..."

"Dur," diye araya girdim. "Nasıl öldü? Daha gençti."

"Daha otuzlu yaşlarındaydı," diye annem onayladı. "Charlie, hatırladığım kadarıyla, zar zor yürüyordu. Resmi raporlara göre

merdivenlerden düştüğü bildirildi."

Nefesimi tutarak ellerimle ağzımı kapattım. "Aman Tanrım."

"Ancak baban ve benim şüphelerimiz var." Çayından bir yudum aldı. "Ve eminim ki şüphelenen tek kişiler biz değiliz."

"Ne tür bir... Tanrım, sence *onu* o mu *öldürdü*?"

Bir an fincanına bakıyor, sonra bana dönüyor. "Evet. Öyle düşünüyorum. İçimden öyle hissediyorum. O zamanlar bile babana söylemiştim

oraya koşup o çocukları alıp eve götürmek istediğimi söyledim. Tabii ki, yasal olarak

Bunu yapmak için bir nedenim vardı ve onların orada kalmak zorunda olmalarından nefret ediyordum.

Dudaklarım titriyor. Holden gördü mü acaba... Düşünemiyorum bile.

"Kahretsin," diyorum ve yanağımdan bir gözyaşı siliyorum. "Bencilce, görmediğine sevindim, çünkü o zaman

Holden'ı kardeşim olarak büyütmüş olurdum ve... iğrenç."

O buna gülerek elimi okşadı. "Baban uzun süre bununla mücadele edecek, canım. Bunu senden çıkardığı için nefret ediyorum

sana çıkardığına çok üzüldüm ve ona da söyledim. Gözlerinde utanç gördüm, ama o iki adam arasında ne olduysa, yoğun bir

Babanın içindeki nefret ve şiddetli koruma içgüdüsü. Çok zamana ihtiyacı olacak.

"Holden de öyle dedi," diye yanıtlıyorum yumuşak bir sesle. "Zamana ihtiyacı olduğunu."

"Kocan akıllı bir adam." Bir an sessiz kalırız, sonra ekler, "Ayrıca oldukça yakışıklı."

Ona gülümserim. "Biliyorum. Lanet olsun, onun keskin çenesi ve ateşli mavi gözlerinden etkilenmemeye çalıştım, ama feci şekilde başarısız oldum."

Annem tekrar güler ve çayını son yudumlar. "Kimse seni suçlayamaz. Hiç de bile. Şimdi, bu kadar endişelenmeyi bırak

ve her şeyin yoluna gireceğine güvenmelisin."

Başımı sallıyorum. "Umarım öyledir. Ailemi çok seviyorum, onları bir daha göremeyeceğim diye düşünemiyorum bile."

"Peh," diyor, başını sallayarak. "Sadece iki gün oldu Millie. Güven bana, her şey yoluna girecek."

"Babamla ne zaman konuşmaya çalışmalıyım? Ona biraz zaman verip durumu yatıştırmalı mıyım, yoksa hemen yüzleşmeli miyim?"

"Baban seni çok seviyor. Bunu asla unutma. Ben olsam ona birkaç gün zaman verirdim, sonra gidip onu görürdüm. Belki bu sefer

bu sefer tek başına git."

"Tamam." Kendimi çok daha iyi hissediyorum. Onunla bu zamana ihtiyacım vardı. "Geldiğine çok sevindim."

"Ben de. Evden ayrılır ayrılmaz peşinden koşmak istedim, ama diğerlerini sakinleştirmem gerekti ve

Babanın bazı şeyleri sindirmesine yardım et. Bence bütün gece içtiği viski ona benden daha çok iyi geldi.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Bir şişe viski mi içti?"

"İkinci şişeye uzandı ama ben araya girdim ve onu yatağa gönderdim."

Derin bir nefes alıyorum. "Zavallı babam."

"O iyi olacak. İkiniz de iyi olacaksınız. Şimdi eve gitsem iyi olacak." Ayağa kalkar ve beni tekrar kucaklar. "Sadece mutlu ol,

Millie. Senin için tek istediğimiz bu. Holden sana bu mutluluğu verirse, onu kabul et ve ona sıkı sıkı sarıl."

"Teşekkürler, anne." Onun yanağına bir öpücük kondurup kapıya kadar eşlik ediyorum. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Yanağımı okşadı ve sonra SUV'sine doğru yola çıktı. "Ah, sana köfte yaptım."

İçimde kabaran kahkahayı tutamıyorum. "Buna gerek yoktu."

"Bir şey yapmam gerekiyordu ve mutfakta olmak beni rahatlatıyor." Arka koltuktan yalıtımlı bir kutu çıkarır ve

bana verir. "Soğuk. Bütün öğleden sonra buzdolabında durdu. Isınana kadar fırına koy."

"Sen en iyi annesin."

Gülerek arabasına geri döndü. "Yarın ara beni."

El sallayıp onun gitmesini izledikten sonra, köfteyi buzdolabına koyup kapattım.

İçimde çok fazla duygu var. Holden ve ailesi için üzülüyorum, ama annemle her şeyi konuşabildiğim için rahatladım.

Annemle her şeyi konuşabildiğim için rahatladım. Onu ilk gördüğümdeki kadar yorgun değilim ve sanki üzerimden büyük bir yük kalkmış gibi hissediyorum, ama gerçekten biraz havaya ihtiyacım var.

Yürüyüşe çıkabilirim. Hava henüz kararmadı ve mahallede uzun ve güzel bir yürüyüş yapabilirim. Ama mahallenin yarısını

Bu sokakta yaşıyanların çoğunu tanıyorum ve sohbet etmek için durmak istemiyorum.

Fazla düşünmeden anahtarlarımı ve çantamı alıp SUV'uma biniyorum. Holden'ın çiftliğine gitmek, ailemin çiftliğine gitmekten sadece beş dakika daha uzun sürüyor, çünkü iki çiftliğin sınırları komşu ve ikisi de toprakla kaplı.

dakika sürüyor, çünkü iki çiftlik birbirine komşu ve Holden'ın beni dün götürdüğü yere giden küçük toprak yolu kullanıyorum.

yoldan Holden'ın dün beni götürdüğü yere gidiyorum.

Arabayı durdurup dışarı çıkıyorum ve dağıma bakıyorum. Küçük bir

kızken beri bu dağı *benim dağım* olarak görmüşümdür.

Uzun ve derin bir nefes alıp etrafımdaki tüm tazeliği ve sükuneti içime çekiyorum, sonra nefes verip acıyı ve acıyı bırakıyorum.

acıyı bırakıyorum.

Uzun zamandır üzüntü ve acı taşıyordum. Son iki günden çok daha uzun bir süredir.

Ve artık hepsini bırakıp ilerleme zamanı. Çünkü

kötülükler taşımak için çok ağır.

ON İKİNCİ BÖLÜM HOLDEN

"Selam patron." Levi kapıdan başını soktu. "Yol kamerasında görmem gereken bir şey var."

Kaşlarımı çatıp hemen ekrana bakarım. "Hangisi?"

"Altı numara. Kuzey yolu. Aracı tanımıyorum. Kaybolmuş biri olabilir, ama o kadar uzağa gelmişler.

."

Kamera altı ekrana gelene kadar sayfaları çeviriyorum ve bir anda şaşkınlık hissediyorum.

"Bu Millie."

"Oh." Levi dikleşir. "Üzgünüm, karınızın arabasının neye benzediğini bilmiyoruz."

"Onun burada çok fazla kalmasını istemiyorum." Ayağa kalkıp sandalyemi yerine itiyorum. "Gidip ne yaptığını bakayım. Bu gece ahıra gelmezsem

ahıra dönmezsem, Sunshine'dan haber verin."

"Tamam. Bu gece doğum yapacağını sanmıyorum, ama seni haberdar ederim."

Anahtarlarımı alıp Millie'yi getirdiğim yere doğru sürerken başımı salladım. Arabayı park ettiğimde Millie'nin hala orada durduğunu görünce rahatladım.

yanına yanaştığımda hala burada park etmiş olduğunu görünce rahatladım.

Dönerek, kollarını beline doladı ve kendine sarıldı. Kalın, kestane rengi saçları açık ve hafif bahar rüzgârında dalgalanıyordu.

hafif bahar rüzgârında dalgalanıyor. Ağlamıyor, bu beni çok rahatlatıyor.

Kızımın son birkaç gündür çok fazla ağladığını gördüm. Gözlerindeki ateşi geri görmek istiyorum, bu

siktirip gitmemi söylese bile.

O bana yaklaşırken, ellerimi ceplerime sokarak dağa bakmak için geri döndü.

"Çiftliğine gelmemi istemediğini biliyorum." Zorlukla yutkundu ve başını salladı. "Ama..."

"Buraya her zaman gelebilirsin," diyorum ona rahat bir şekilde. "Her zaman."

"Nerede olduğumu nasıl bildin?"

"Kameralarımız var. Levi arabana geldiğini gördü ve burada biri olduğunu söyledi."
Ona dokunmak istiyorum, ama

onun ruh halini tam olarak anlayamadığım için bekledim. "Joy'la görüşmen nasıl geçti?"

"Harika." Dudakları hafifçe gülümser. "Artık her şeyi biliyor. Konuşmam
gerekiyordu. Ona söylemediğim tek şey

evlendiğimiz nedeni." Bana

kaşlarını çatarak dönüyor.

"Bunu sadece aramızda saklayıp saklamayacağımızı henüz konuşmadık." "Ben
isterim, ama sen rahatsızsan..."

"Sorun değil," diyor omuz silkerek. "Benim için sorun değil. Annem her zaman
olayları bana doğru perspektifle gösterir ve kendimi

daha iyi hissettirir."

"Sevindim. Millie, şu anda seni anlayamıyorum. Nasıl hissettiğini ve sana
dokunabilir miyim, çünkü sana dokunmam

dokunmam gerekiyor."

Derin bir nefes alıp bana dönüyor, kollarını yanlarına indiriyor.

"Rahatladım." Gözleri - şu anda altın renginden daha çok yeşil - artık duygusuz
değil ve içinde rahatlamayı görebiliyorum. "Sadece

bir sürü şeyi bırakmam gerekiyordu, anlıyor musun? Öfkeyi ve kinimi atmam
gerekiyordu ki... yaşayabileyim. Hayatımı yaşayabilmek ve

mutlu olabilmek için, ve şimdi çok daha hafif hissediyorum."

"Annenle ilginç bir konuşma olmuş."

Gülümsedi, yüzünü gökyüzüne doğru çevirip uzun ve derin bir nefes aldı, nefesini verdi ve tekrar bana baktı.

"Sorunun ikinci kısmına gelemim." Kaşlarımı

kaldırdım.

"Lütfen, Betty White'ın hatırı için, bana dokun . "

Bu davet bana yeter. İki adımda onun önüne geçiyorum, yüzünü ellerimle tutuyorum, dudaklarım dudaklarına değiyor ve vücudumdaki her sinir ucu

vücudumun her sinir ucuna yayıldı.

Millie dudaklarıma inleyerek parmaklarını saçlarıma geçirip yumruk yapar.

"Burada olmaz," diye fısıldıyorum yanağına, boynuna doğru öperek ilerlerken, her içgüdüm bana geri çekilme, eğilme diyor

ama kameralar var ve bunu burada yapmayacağım. "Bunu dışarıda tekrar yapmayacağım çünkü sen bir yatağı hak ediyorsun ve

seni bir kez çıplak gördüğümde, bir süre öyle kalacaksın. Ve *burada* seninle sevişmeyeceğim."

"Çiftlikte mi, yoksa bu özel yerde mi?"

"Hayaletleri kovmaya çalışıyorum, ama bu biraz zaman alacak."

Kollarını bana sarar, o kadar tatlı bir şekilde ki

kalbim sızlayacak kadar tatlı, ben de aynısını yapıp onu uzun ve sıkı bir kucaklamaya çekiyorum. "Eve gitmeliyiz."

"Keşke iki arabamız olmasaydı." Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum. "Sen sürerken sana oral seks yapmak isterdim

. Hayatımda hiç oral seks yapmadım ama bence şimdi iyi bir zaman olur."

Omuzlarından tutup onu geri çekiyorum ve sırttan yüzüne bakıyorum. *Siktir et beni.*

"Seni kızdırabilir diye düşündüm."

"Birden fazla şekilde." Tanrım, çok sertleşmişim. Eğilip kot pantolonumu düzeltmem lazım. "Gidelim. Hemen.

lanet arabana bin." "Tamam,
orada buluşuruz." "Seni takip
ediyorum."

Millie gözlerini devirdi. "Buna gerek yok. Ben gayet güvendedeyim." "Az konuş,
çok sür, seksi kadın."

Buna gülüyor ve haklı. Birkaç saat öncesine kıyasla onda bir değişiklik görüyorum.

Omuzları daha hafif, sanki dünyanın yükü omuzlarından kalkmış gibi ve bu beni onun için mutlu ediyor.

Garaj yoluna girene kadar uzun yirmi dakika geçiyor. O kapıyı açamadan ben kapısına varıyorum ve elini tutuyorum.

. Paylaştığımız küçük evin ön kapısına vardığımızda, şifreyi giriyorum ve içeri giriyoruz. Anahtarları ve

Çanta yere düştü ve o kendini kollarıma attı, bacaklarını bana doladı ve sanki bir kadın gibi beni öpmeye başladı.

.

Her şeyi bana sarılıyor. Hanımeli ve güneş gibi kokuyor ve elimi gömleğinin altına soktuğumda

, göğüs kafesinin üzerindeki cildi sıcak ve yumuşaktı.

"Sen inanılmazsın." Onu kanepeye taşıyıp üstüme oturttum ve bu muhteşem kadın bacaklarını belime doladı, tişörtünü tutup başının üstünden çıkardı ve yere attı. Ağzım kurudu. "Lanet olsun,

kollarını belinde birleştirip tişörtünü tutup başının üzerinden geçirerek yere attığında ağzım kurur. "Lanet olsun,

Mill."

"Sen de." Bacaklarımın üzerine geri çekildi, böylece tişörtüme ulaşabildi, onu çıkarmak için tırmaladı ve ben de ona yardım ettim.

Onu başımdan çekip kendi başının üzerine attı. "*Holden*."

Muhteşem gözlerinde ateşle, parmak uçlarıyla sağ omzumdaki dövmleri ve kolumu nazikçe izledi,

oradaki pembe yabani gülü çevreledi. Dudaklarını yalarken, ellerim yanlarından yukarı doğru kaydı ve sonra onun muhteşem göğüslerine ulaştı,

zaten sertleşmiş meme uçlarını okşadım.

"Bunlar hakkında sana o kadar çok soru sormak istiyorum," diye fısıldadı ve sonra biraz daha sertçe çimdiklediğimde nefesini kesip başını geriye attı.

daha sertçe çimdiklediğimde, nefesini tutarak

"Bana her şeyi sorabilirsin. Sonra." Oturup dudaklarını alıyorum, ondan asla doyamayacağımı bilerek. O,

ben, göğüslerini göğsüme bastırıyorum ve sırtındaki lastiği çözüyorum, o da sütyenini kollarından aşağıya bırakıyor. Hiç

bir an bile duraksamadan ağzımı sertleşmiş meme ucuna yapıştırdım, o da sırtını bükerek omuzlarıma tutundu. "Bebeğim."

"T a n rım, ağzın," diye inledi. "Senin ağzın olmadan nasıl yaşadım?"

"Hareket etmeliyiz."

"Eğer bunu yapmayı bırakacaksan, hayır."

Onun cildine gülümserim, onun her şeyini seviyorum ve dişlerimi hassas teninde gezdiririm, o

tüyleri diken diken olduğunda tatmin oldum.

"Seni yere yatırıp her bir santimini görmek istiyorum, bebeğim. Lanet olsun, seni taparcasına *seveceğim*."

"Şey, öyle deyince..."

Onu kollarımda tutarak kısa koridordan yatak odamıza doğru yürüdüm, onu yatağa yatırdım ve kot pantolonunu çıkardım.

kot pantolonunu çıkardım. O kalçalarını kaldırarak uzun, ince bacaklarından pantolonun aşağı kaymasını kolaylaştırdı ve sonra sadece

küçük mavi külotla yatıyor.

Kızımın amcığı ıslak ve bu beni kükretir.

"Sıra sende," diye fısıldadı ama onu duymazdan gelerek yatağa sürünerek bacaklarını ellerimle kavradım, bacaklarını genişçe açtım ve

mavi kumaşın üzerinden öpüyorum, onu içime çekiyorum. Millie'nin elleri yatağa sıkıca tutunurken, tüm vücudu benimle birleşiyor. "Oh, Tanrım."

"Tanrım, ne kadar ıslaksın. Sen mükemmelsin." Onu öperek yukarı doğru ilerlerken ona gülümsüyorum. Evet, onu yalamak istiyorum

ama onu keşfetmek için beklemesi gerekecek.

Karnı dudaklarımda altında dalgalanıyor ve burnumu göbeğine daldırıyorum.

Sekiz yıl önceyle aynı olan çok şey var, ama çok şey de farklı. Büyümüş, daha da kadınlaşmış

ve ona doyamıyorum.

"Neden bu kadar iyisin?" diye fısıldadı. "Cevap verme."

Gölerek diğler meme ucunu öperken parmaklarımla onun meme ucunu yuvarlarım.
"Bazı kurallar koymalıyız, Rosie."

"Artık kural yok." Başını ileri geri salladı, kaşlarını çatarak. "Kurallardan bıktım.
zaten en önemlisini çiğniyoruz."

"Bunlar önemli." Göğüs kemiğini ve köprücük kemiğini öperim ve kalçalarının
sanki benim aletimi arıyormuş gibi hareket etmesini çok
seviyorum. Ve onu alacak.

"Bir numara." Dudaklarının kenarını ısııyorum. "Herhangi bir anda durmamı
istersen ya da rahatsız olursan, söyle."

"Utangaç değil, hatırladın mı?"

Çenesine gülümserim. "Güzel. İkincisi." Elim yan tarafına dokunur ve kızım
mırıldanır.

Sanki *mırıldanıyor*.

"Birlikteyken beni soğutacak ya da hislerimi değiştirecek hiçbir şey söyleyemez ya
da yapamazsın. Kendini tutma

Millie. Anladın mı?" "Hmm."

Çenesini ellerimle tutup gözlerime bakmasını sağladım.

"Anladığını söyle."

"Çok otoriter oldun." Ben sadece kaşlarımı kaldırdım ve o sırttı. "Kendini tutma.
Anladım. Pantolonunu ne zaman çıkaracaksın?"

"

"Bir dakika sonra." Soruları olacak ve bu işi uzatacak, ben buna hazır değilim. En azından bir kez boşalmasını sağlayacağım

"Üç numara." "Holden?" "Sadece bir tane daha, bebeğim. Bir

tane daha." Elim karnından göğüslerinin arasına kayar ve

boğazını tutar.

"Sadece bir tane daha, bebeğim. Bir tane daha." Elim karnından göğüslerinin arasına kayıyor ve her zamanki gibi çenesinin altından boğazına tutunuyor.

çenesinin hemen altında, her zaman yaptığım gibi. "Bunu yapar yapmaz, sen benim olacaksın *benim olacaksın*. Bundan geri dönüş yok. Seni

Benden sonra buraya gelen herkesin hafızasını sil, o zaman benden sonra kimse kalmayacak.

Onun altın rengi gözleri, şimdi yeşille dolmuş, genişliyor.

"Holden." Bir fısıltı.

"Az önce söylediklerimi anladığımı söyle. Bunu duymam lazım."

Bileğimi tutuyor ama beni çekmiyor. Dudaklarını yalıyor, bakışlarını ağızma indiriyor ve sonra tekrar

gözlerime. Aniden gergin görünür. "Holden."

"Evet, bebeğim?"

"Senden sonra kimse olmadı."

Dünya dönmeyi bırakıyor. Görüşüm bulanıklaşırken ondan gözlerimi alamıyorum. Kalbim göğsümden çıkacak gibi atıyor.

göğsümden çıkacak gibi atıyor.

"Ne dedin?" Sesim boğuk, duygularımla dolmuş, yüzünü avuçlarımla arasına alıyorum.

"Kimse," diye fısıldadı, gözlerinde yoğun bir kırılganlık varken, benimle birlikte olduğu tek seks deneyiminin

tek seks deneyimi olduğunu itiraf ederken,

gözlerinde kırılganlık belirir. Bu nasıl mümkün

olabilir?

Sessizliğimi kötü bir şey olarak algılıyor çünkü gözleri kapanmaya başlıyor ve ben ona öpmek için eğiliyorum

şefkatle öpmek için eğiliyorum.

"Sakın yapma." Dudaklarımı iki kez daha dudaklarına değdirirken ellerim kollarından aşağı kayıyor. "Burada benimle kal.

Beni dışlama. Ben sadece çok... Lanet olsun,

Millie." "Evet, lanet olsun Millie."

Dudaklarına gülerek, bu yeni bilgiyi hala sindirmeye çalışıyorum. Benimle

birlikte olduğu sekiz yıl boyunca, *kimse* yoktu.

Tek bir orospu çocuğu bile ona dokunmadı. Onun içine girmedi.

"Sessiz kalmana nefret ediyorum," diyor, parmaklarını tekrar yanağımdan aşağı çekerek. "Sana düzinelerce erkekle yattığımı söylemeliydim

, o zaman hızını kesmezdin."

Gözlerimi kısarak onu yumuşak ve yavaşça öptüm.

Bunu hak etmiyorum. Bu kadının tüm iyi ve harika yanlarını hak ettiğim bir evren yok.

"*Millie.*"

O kadar yumuşak, o kadar tatlı gülümsüyor ki, içim acıyor. Bakışları yükseliyor ve kendi parmaklarının alnındaki saçları okşadığını izliyor.

.

"Holden, bu uzun süren kuraklığı sona erdirmen için sana ihtiyacım var. Tamam mı? Duygusal olabilir ve hislerimizi daha sonra konuşabiliriz

şu anda, yaptığın şeyi yapmaya devam etmen gerekiyor çünkü bu konuda gerçekten çok iyisin ve ben sana ihtiyacım var."

içimde olmana ihtiyacım var."

Beni öpmek için eğildi ve bu, kafamın tekrar oyuna dönmesi için yeterli oldu. Haklıydı, bunu daha sonra konuşabilirdik.

Çok sonra.

şu anda, kız arkadaşımı akılsızca sikeceğim.

"Sen çok tatlısın," diye mırıldanarak kulağına doğru öpücükler yağdırırken ellerim vücudunu keşfetmeye devam ediyor. "

Burada prezervatif var mı?"

Bana "*Cidden mi?*" der gibi baktı ve bu beni sırtıtmaya itti.

"Uzun zamandır doğum kontrol hapı kullanıyorum," diyor ve sonra bana kaşlarını çatıyor. "Eğer bir fahişe sana hastalık bulaştırırsa..."

Tekrar gülerek onu öpmeye devam ettim ve onu yatağı bastırdım.

Bu kadını öpmeyi bırakamıyorum. Öldüğüm güne kadar onu öpmeyi asla bırakmayacağım. O benim yaşam gücüm. Her şeyim

.

"Hastalık yok, bebeğim." şimdi, gövdesinden aşağıya, külotunun içindeki o küçük ıslak noktaya doğru ilerliyorum. Onu

Onu yutmak, her santimini yalamak ve adımı haykırmasını sağlamak

istiyorum. "Pantolonunu çıkar."

Kafamı sallayıp göbeğini ısırıyorum. "Ağzıma boşaldıktan sonra, bir dakika bile önce değil."

"Holden..."

"Dördüncü kural," diye sözünü kesiyorum, onu ateşli bakışlarımla sabitleyip, gözleri büyüdüğünde tatmin oluyorum. "Burada patron sen değilsin, Rosie."

O benim. Şimdi çeneni kapat ve bırak da seni taparcasına seviyeyim."

Dişlerini alt dudağına geçirir, gözleri cam gibi olur ve ben bunu, kontrolü ele almamdan hoşlandığını anlamak için kullanırım.

Güzel. Bunu sık sık yapacağım.

Omuzlarımı bacaklarının arasına soktukten sonra, parmağımı sıırıslıklam ıslak külotunun kenarına takıp çekerek

böylece parıldayan yarıklarına bakabiliyorum.

"Bebeğim, benim için çok ıslandın."

O inliyor, ben eğilip onu açıklığından klitorisine kadar yalarken beni ateşli gözlerle izliyor ve yatağı geri düşüyor,

Yatak örtüsünü yumruklarıyla sıkıştırır.

"Lanet olsun."

Şimdi iş zamanı. Dilimi klitorisinin üzerinde gezdirip dudaklarına indiriyorum ve onları ağzıma alıp

etrafında titreşir.

Millie'nin elleri saçlarıma daldı ve sıkıca tuttu.

"Çok güzel," diye fısıldıyorum, sonra tekrar yalamaya başlıyorum ve parmağımı içine sokuyorum, o da beni sıkıca kavrayınca inliyorum.

beni bir mengene gibi sıkınca inlerim.

Tanrım, beni öldürecek.

Kalçaları dairesel hareketler yapıyordu, beni harekete geçmeye, ona hayatının en güzel anlarını yaşatmaya devam etmeye teşvik ediyordu.

Ve artık beni hiçbir şey durduramaz.

Başka bir parmağımı daha ekleyip kıvrımlarını okşayarak, başını bir yandan diğer yana sallamasına neden olan o pürüzlü bölgeyi ovuşturuyorum.

düşünceler güzel ağzından dökülüyor ve beni sıkmaya devam ediyor.

"Doğru." Onunla konuşmak için bir saniye dilimi başparmağımla değiştiriyorum.
"Kendini bırak, bebeğim.

Beni geri çevirme. Kontrolünü kaybet, Millie. Ver kendini bana. Tanrım, çok güzelsin."

"*Holden.*"

"Ver bana. Ağızma boşal."

Onu tekrar kapattım, yalayıp emdim, parmaklarımı içine sokup çıkardım. Kasılmaya başladı, bacakları titremeye başladı

orgazm onu sararken çığlık attı ve ben onu yeterince hızlı yalayamadım.

Nefes nefese, yumuşak inlemelerle, bacaklarının ve karnının birleştiği yere ıslak öpücükler konduruyorum ve sonunda

külotunu çıkarıp omzuma atıyorum, sonra parmaklarımı temizlemek için yalıyorum, onun her damlasını ağızımda

ağzımda olsun istiyorum.

"Çıkan. Çıkan." Sesi sert, emredici ve ben ona sırtarak bakıyorum, yüzümü silmeye bile tenezzül etmeden üzerine atlıyorum ve

Ağzını ağzımla kapatıyorum.

O şaşkın bir inilti çıkarır ve sonra yüzüme tutunur, beni ateşli bir şekilde öperken, ben kot pantolonumu açar ve

kalçalarımın aşağı doğru indirirken.

Ellerini yanlarımdan aşağı kaydırır ve testislerimi avuçladı, başım yıldızlar gördü. Tanrım, ne isterse yaparım.

Her şeyi.

Sonra o yetenekli küçük el sert, zonklayan sikimi yukarı doğru hareket ettirir ve uca geldiğinde gözleri açılır.

"Bu ne lan?" ON

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MILLIE

"Göster bana." Onun altından çıkmaya çalışıyorum ama Holden beni sıkıca tutuyor, mavi gözleri üzerimde. Tanrım, vücudum yanıyor

ateş gibi yanıyor. Bana daha önce hiç hissetmediğim şeyler hissettiriyor. Beni sikmezse yanıp patlayacakmışım gibi hissetmenin mümkün olduğunu bilmiyordum.

. "Holden, sikine dokunmama izin ver."

"Siktir, ağzını seviyorum." Alt dudağımı ısırır, sonra dilini kullanarak yatıştırdı. "Soruların olduğunu biliyorum ve

seni sikip, içindeyken ve seni tekrar boşaltıp tatmin ettikten sonra cevaplayacağım, Rosie."

"Bir bakayım." Dudaklarımı ısıyorum ve gözleri ağzıma düşüyor. "*Lütfen.*"

Dizlerinin üzerine çöküp büyük, sert sikini eline alır ve ben de metalin parladığı yerden gözlerimi alamam.

.

"Lanet olsun, çok acıdır." "Ama amaç da buydu."

"Ama amaç da oydu."

O bana kaşlarını çatarak bakar ve başını sallar. "Sonra. *Sonra* konuşuruz, bebeğim."

Öne eğilir ve ıslak yarıklarımın üzerinden kendini sürter ve saf elektrik beni sararken keskin bir nefes alırım. Ve

O metal toplar klitorisime sürtündüğünde, yıldızları gördüğüme eminim. Hatta cenneti bile görebilirim.

"Ödüllendiriliyorum," diye mırıldanıyorum ve nefesimi tutmaya çalışırken dudağımı ısıyorum.

"Ne?" diye gülerek soruyor ve penisinin başı içimde muhteşem şeyler yapmaya devam ederken meme ucumu çimdikliyor.

"Ödül. Kuru dönem için. Tanrım, Holden." Ona uzanıyorum ve o beni tekrar örtüyor, gülümseyerek bana bakıyor ve

"Lütfen, içimde olmana ihtiyacım var. Hemen."

Beni öper, dili ağzımın içine girerken, penisi yavaşça, çok *yavaşça* içimi doldurur ve ikimiz de

uzun, alçak bir inilti. Sonunda geldi ve ağlayacak gibi hissediyorum. Kaybettiğimiz onca yıl için hıçkırarak ağlayabilirim. Başını eğip

başını eğip dudaklarını dudaklarıma değdirdi.

"Sen, hayatımda gördüğüm en seksi kadınsın."

Ve sonra en lezzetli ritimle içime girip çıkmaya başladı. Kalçalarım onunla birlikte hareket ediyordu, sanki yıllardır bunu yapıyormuşuz gibi

sanki aramızda hiç zaman geçmemiş gibi, ve yüzünü boynuma gömüyor, nefesi kesiliyor.

"Tanrım, seni özledim, bebeğim." Kulakımın hemen altındaki cildimi ısıırıyor ve bu beni kendi boşalmama daha da yaklaştırıyor.

"Sen çok inanılmazsın. Çok güzelsin."

"Oh, lanet olsun." Tekrar içimde hareket ettiğini hissediyorum. Holden'dan beri bir erkekle seks yapmamış olabilirim, ama yıllar boyunca kendime

orgazm oldum. Dürüst olmak gerekirse, çok fazla. Ama

hiçbiri böyle hissettirmemişti.

"Boşalacağım. Oh, lanet olsun, Holden."

"Evet, bebeğim. Benim için boşal. Üzerime boşal, benim değerli kızım. Benim Rosie'm."

Onun sesi, içimde masaj yapan metalin hissi ve *her şey* birleşince, kendimi kaybettim.

Patladım, ona sarıldım, bacaklarımı etrafına doladım. İtmeye ve sıkmaya başladım ve kendimi tamamen kaybettim, hayatımın en inanılmaz orgazmını yaşadım.

Hayatımın en inanılmaz orgazmını yaşıyorum.

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyor, ama sesi gergin ve ben onun da benimle birlikte boşalmasını istiyorum. Kendini bırakmasını istiyorum.

"Gel," diye fısıldıyorum kulağına. "İçime."

Nefesi kesilir ve üç kez daha itip kakmadan önce, bir haykırıyla boşalır, içime boşalırken beni sallayarak.

.

Üzerime yığılmasını, nefes nefese kalmasını, bana ağırlığını vermesini seviyorum, sadece bir dakika bile olsa, sonra yanıma yuvarlanıp

. Hala birbirimize bağlıyız ve metalin tenimde sürtündüğünü hissedebiliyorum, bu da beni onun etrafında

.

"Lanet olsun," diye mırıldanıyor, parmağıyla dudaklarımı izliyor. "İyi misin?"

"*İyi mi* miyim?" Tavana bakıp durumumu değerlendiriyorum. "Hayır. O kelimeyi hiç kullanmazdım. İyi değilim. Ben... çok iyi becerildim.

Ben... mırıldanıyorum. Gerçekten mutluyum."

Gülümsemesi parlak ve gururlu, önce burnumu, sonra dudaklarımı öpüyor. "Daha da büyük bir karmaşa yaratmadan önce seni temizleyeceğim."

daha büyük bir pislik yapmadan önce seni temizleyeceğim."

Çekilirken sinir uçlarım bir kez daha uyanır ve inlememe neden olur. Sırtarak odadan çıkar ve

bana etkileyici kalçalarının muhteşem manzarasını sunuyor.

Birkaç dakika sonra geri döndüğünde, yanında sıcak bir bezle geliyor ve beni nazikçe siliyor, sonra bezi çamaşır sepetine atıyor

ve ikimiz battaniyenin altına kıvrılıyoruz. "Sorular,"

diyorum ve o gülüyor.

"Sor bakalım. Her şeyi cevaplarım, biliyorsun."

Ona kıvrılıp başımı omzunun kıvrımına yasladım ve kolumu beline doladım, o da dudaklarını alnıma bastırdı.

. Parmakları omurgamda yukarı aşağı kayıyor ve bu beni mırıldanmak istememe neden oluyor. Çıplak bir şekilde onun yanında yatmak lüks bir his ve ben

Bir saniye dur ve bunu iyice sindir.

"Sormuyorsun," diye mırıldanıyor ve dudaklarını alnıma yapıştırıp öylece bırakıyor.

"Acele yok." Göğsüne başımı yasladım. Normalde çok sevecen biri olmadığımı biliyorum, ama ellerimi ve dudaklarımı bu adamdan uzak tutamıyorum.

bu adamdan uzak tutamıyorum. Onun kollarında olmak... rahatlatıcı. "Piercingleri soracağımı biliyorsun."

"Tahmin etmiştim." Parmak uçları omurgamda yukarı aşağı kayıyor, sonra saçlarıma giriyor ve ben de sanki bir kedi gibi parmaklarına bastırıyorum.

"Ve dövmele. Seni son gördüğümde beri vücuduna

"Ve dövmele. Seni son çıplak gördüğümde beri vücuduna çok şey yapmışsın, Holden."

"Hmm," diye onayladı. "Ne kadar derine iniyoruz, Rosie?"

"O kadar derine girmiştin ki neredeyse ciğerimi delecektin, bu yüzden oldukça samimi olduğumuzu söyleyebilirim."

Bu onu güldürür ve sonra beni yanıma çevirip yumuşak ve yavaşça öper.

"Komiksin," diye fısıldadı, burnumu okşayarak. Tanrım, sevimli Holden harika. "Her zaman komik oldun."

Böyle yatmayı seviyorum, sadece yatağın başındaki ışığın yumuşak ışığıyla, bu adamla birlikte battaniyenin altında. Çok tatlı

ve samimi, umarım sık sık yaparız.

"İstemiyorsan söylemek zorunda değilsin." Yüzünü avuçlarım ve o dönüp avucuma bir öpücük kondurur.

"Her şey yabani gül dövmesiyle başladı," diye başlıyor, elimi eline alıp parmaklarımızı birbirine kenetledikten sonra, parmaklarımızı birbirine yakın tutarak

. Onun dövmeli cildinin benim dokunulmamış tenime değdiği anın tadını doyamıyorum.

"Bunu ne zaman yaptırdın?"

"Seninle ayrıldıktan yaklaşık bir ay sonra." Gözlerim

şaşkınlıkla açıldı. "Vay canına, Holden."

"Seni özlüyordum ve bu çok acıtıyordu. Bu yüzden, kalbimdeki acıyı gizlemek için fiziksel olarak acı veren bir şey yapmaya karar verdim. ve kalbimdeki acıyı gizlemeye çalışmak istedim. Ve

sekiz uzun yıl boyunca böyle devam etti."

Gözyaşlarımı tutmaya çalışarak zorlukla

yutkunuyorum.

"Seni özlemem çok fazla olduğunda, bir tane daha yapardım. Ve bir tane daha, kol bitene kadar."

Serbest elimle mürekkebi takip ederek dikkatle dinliyorum. Bütün bunları beni özlediği için mi yaptı?

"Neden piercing yaptırdın, Holden?"

Bakışlarım yine ona takılıyor ve o kadar dayanılmaz bir üzüntüyle bakıyor ki nefesim kesiliyor.

"İlki, sen üniversiteden mezun olduğunda, seninle kutlayamadığım için yaptım. Birlikte olduğumuz bir ay boyunca,

sen mezun olduğunda seni istediğin yere götürmeye karar vermiştim. Avrupa ya da tropikal bir yer. Umurumda değildi.

Önemli olan sendin ve senin ne istediğin."

"İkinci sınıfın öncesinde birlikteydik, Holden." Gözleri

benimkilerde sabitlenir ve kalbim biraz daha acır. "Peki ya

ikincisi?" diye sorarım, cevap vermez.

"Kahve dükkanını aldığında, seninle çok gurur duymuştum, Rosie. *Çok* Gurur duydum. Sana büyük bir parti vermek ve

ve ortalığı velveleye vermek istedim, ama buna hakkım yoktu. Bu benim haddim değildi. Ve bu beni mahvetti."

"Bana çiçek getirdin," diye fısıldıyorum, gözlerine bakamadan. "Güzel çiçekler, ve ben sana pislik dedim."

"Hey." Parmakları çenemin altında ve yüzümü ona bakmam için yukarı kaldırıyor. "Bebeğim, kendine bunu yapma."

"Çok kötü davrandım," diye fısıldıyorum. "Sen bana çok iyi davrandın. Ama kafam karıştı ve sana güvenemedim. Ve her şeye rağmen

Yıllar önce olanlara rağmen, hala sana öyle bir pislik olduğun için ceza vermek istedim."

"Bunu hak ettim." Dudaklarımı nazıkçe öptü ve ben onun bunu hak etmediğini düşünmeden edemedim.

bunu hak etmediğini *düşünmeden edemiyorum*. Ben sadece daha iyisini bilmiyordum.

"Peki ya elin?" diye soruyorum, o geri çekildiğinde. "Geçen sonbahara kadar kolun bileklerinden bitiyordu."

"Bridger'la yatıyorsun sanmıştım." O kadar basit bir şekilde söylüyor ki, durup sözlerini sindirmem gerekiyor.

"Başka biriyle yattığımı düşündüğün için eline dövme mi yaptırdın?"

"Evet." Mavi gözleri benimkilerden ayrılmıyor. Bakışlarını kaçırmıyor, çekinmiyor, tereddüt etmiyor. Yutkunuyorum.

"Holden, bırak bırak bunu bunu anlayayım. Şu geçmek son düz yıl benim yüzümden kendine bilerek acı çektin mi?"

"Hayır." Eli boğazımda, o kadar nazık ki, bu tek başına gözlerimi yaşartıyor. "Bunu sana yaptıklarımın cezası olarak yaptım

ve hayatımdaki diğer tüm korkunç şeyleri unutmak için yaptım."

"Baban."

Gözlerini kısıyor. "Evet, o da büyük bir payı vardı."

"Tanrım, kendimi çok suçlu hissediyorum." Ona yaklaşıp, kendimi ona sıkıca sararak sarılırım. Ona yeterince yaklaşamıyorum.

"Şşş, bebeğim. Hayır, suçluluk duymayın. Hepsi benim hatam."

Başımı sallayıp geri çekilip ona bakıyorum. "Çiftçi pazarında seninle deli gibi flört ettim. Resmen seni

telefon numaramı aldın."

"Bir kadından hoşlanmadığımda hayır demeyi bilmediğimi mi sanıyorsun?" Kaşları kalkıyor.

ama bu beni daha iyi hissettirmiyor. "Millie, başından beri babamın kızacağını biliyordum. İkimiz de biliyorduk, ama yine de yaptık

Yine de yaptık. Ve bunu değiştirmedim. Şey, sonunu ve onun yaptıklarını değiştirirdim. Ama yapamam."

"Çok üzgünüm." Yüzünü ellerimle tutarak, ne kadar pişman olduğumu ona göstermek için çaresizce uğraşıyorum. "Bütün bunları yaşadığın için

Çok üzgünüm, Holden."

"Bebeğim." Beni öptü ve sonra beni kendine çekti, elini başımın arkasına koyarak bana sarıldı.

Yaklaş. "Lütfen yapma. Ben iyiyim. Ben seninleyim ve tek istediğim bu."

"Onu öldürmek istiyorum," diye itiraf ediyorum boynuna, saf öfkeyle titreyerek.

"Tekrar tekrar. O, kız kardeşlerine, sana, bize yaptıkları için acı çekmeli.

Tanrım, çok sinirliyim."

Holden iç çekip şakaklarıma öpücükler kondurur. "Hayatımıza devam etmeliyiz Millie. Burada takılıp kalamayız."

"Biliyorum. Bu gerçekten sağlıklı değil." Boynuna ve sonra çenesine bir öpücük konduruyorum. "Ama itiraf etmem gereken bir şey var."

Gözleri kısılır. "Dinliyorum."

"Mürekkep ve piercinglerin ardındaki mantığı sevmesem de, çok seksi görünüyorlar."

O yıkıcı gülümseme dudaklarında yayılır ve ben onu sırt üstü yatırıp vücudumla onu örterim.

"Şimdi, ciddi konuşmayı bırakalım. Telafi etmem gereken zaman var."

O itiraz etmez. Hatta, ben omzundan göğüs kaslarına doğru öperken hiçbir şey söylemez. Ellerim

karnının kaslarını ve kalçalarını oluşturan mükemmel V şekline doğru iner.

Tecrübeli olmayabilirim, ama çocuk da değilim ve Holden'ın yanında utangaç değilim.

O çoktan tekrar sertleşmişti, gümüş rengi metal bana göz kırpıyordu, ben onun penisini elimle tutup ucunu kendime bastırıırken, sonra

kendimi onun üzerine indiriyorum.

Elleri kalçalarımı kavradı ve ben yukarı aşağı hareket etmeye başladığımda, beni zahmetsizce yönlendirdi.

"Siktir," diye inledim, bu açıdan hissettiğim şeyi seviyordum. Çok derindi, daha önce hiç dokunmadığı yerlere çarpıyordu ve ben kendimi tutamayıp

başımı geriye atmaktan kendimi alamıyorum.

"Sen lanet olası bir tanrıçasın," diye homurdanıyor, bir eliyle göğsümü kavrarken, parmakları arasında meme ucumu yuvarlıyor. "Şu haline bak.

Tanrım, kendine bir bak."

Sözleri beni daha da seksi hissettiriyor ve daha hızlı hareket ederek parmaklarımla klitorisimi kapıyorum ve gözleri

karar.

"İşte böyle, bebeğim, kendini dokun."

Onu sıkıca kavradım ve o dişlerini gösterdi. "Aferin

kızım. Oh, bebeğim."

Seks yaparken benimle konuşmasını çok seviyorum. Beni daha da tahrik ediyor. Daha sert ve daha hızlı hareket etmemi sağlıyor ve aniden

oturur, kollarını bana dolayarak sevişirken beni öper, yatakta ortada oturur.

"Gel buraya," diye fısıldıyor dudaklarıma. "Benim için gel, bebeğim."

İstesem bile ona hayır diyemezdim. Bu orgazm, gökyüzünde tembelce gürleyen bir gök gürültüsü gibi içimden geçer ve Holden'ın gözleri

kapatıyor, alnını alnıma dayıyor ve beni kendi doruğuna kadar takip ediyor.

Yatağa geri uzanıp uykuya dalmak üzereyken, sırtım onun göğsüne yaslanmış ve kolları beni sarmış

beni sarmalarken fısıldadı, "Sana bir sorum var, Rosie." "Tamam."

Sesim yumuşaktı ve çok memnun görünüyordum. "Sor." "Neden başka

kimse yok?"

Gerilmiyorum. Mazeret uydurmaya çalışmıyorum. Bir hafta önce, bu ikisini de yapardım, ama çok şey

oldu, yarı gerçekler ya da kaçamak cevaplar

veremezdim. "Çünkü onlar sen değildin."

Kollarını bana daha sıkı sarar ve ay ışığında metalin parıltısını tekrar görürüm.

Ellerimizin birbirine kenetlendiği yerdeki evlilik yüzüklerimiz.

"İyi uykular, kocacığım," diye fısıldadım.

"İyi geceler, karım."

ORGASMLA UYANDIM.

"Ne oluyor lan?" Kalçalarım titriyor ve ellerim içgüdüsel olarak Holden'ın saçlarına uzanıyor. Yüzü benim en hassas yerime gömülü, klitorisimi yalıyor

ve emiyor, parmakları çoktan içime girmiş, nasıl bu hale geldiğimizi bile bilmiyorum.

"Günaydın," diye homurdanıyor. "Uyanma zamanı, bebeğim." "*Siktir.*"

"Oh, yapacağız." Parmakları daha hızlı hareket ederken bana sırtıtarak bakıyor ve sonra üzerime sürünerek kolayca içeri giriyor.

Testisleri tamamen içeri girdiğinde, beni uzun ve yavaşça öpüyor. "Senin için hazır olduğundan emin olmak istedim."

"Sanırım bu evet demek."

Uzun vuruşlarla hareket ediyor, beni doldurup çekiyor, tekrar tekrar, ve metalinin sürtünmesi

çok

Elimi tutup başımın üstüne, yatağın üzerine sabitliyor ve onu kaldıraç olarak kullanarak daha hızlı ve daha sert hareket ediyor.

"Benim," diye kulağıma homurdanıyor. "Benim olduğunu söyle."

"Senin." Boğazım düğümleniyor, ona o kadar kapılmışım ki düzgün düşünemiyorum. "Her zaman."

Birkaç hamleden sonra ikimiz de kendimizden geçiyoruz ve sonra beni kaldırıp duşa götürüyor.

Beni yıkarken sessizdir, sonra kendini yıkar ve ikimizi de duruladıktan sonra beni fayanslara kaldırıp tekrar sikmeye başlar.

Her yerim acıyor ama ona hayır diyemiyorum çünkü bana sanki doyamayacakmış gibi bakıyor.

Sanki yok olacağım gibi.

"Buradayım," diye onu sakinleştiriyorum, ellerimle yüzünü kavrayıp, o beni duvara doğru itip çekmeye devam ederken

duvara doğru itip çekmeye devam ederken onu öpüyorum. "*Buradayım.*"

İnliyor ve beni sertçe öpüyor, klitorisime sürtünüyor ve ikimizi de başka bir orgazma ulaştırıyor.

"Geç kalacağız," diyor ama iki elini duvara dayamış, nefes nefese ve bana bakıyor.

.

"Benden uzaklaşma." Ona kaşlarını çatarak baktım. "Senin kapandığını hissediyorum ve bunu kabul edemem, Holden."

"Öyle değil." Beni kendine çekip sıkıca sarılırken, sıcak su üzerimize yağmaya devam eder. "Söz veriyorum, öyle değil.

sabah en kötü kabusum gibiydi ve..."

"Bir daha asla." Başımı şiddetle salladım. "Bir daha asla öyle olmayacak. Bugün sonra görüşürüz. Söz veriyorum."

Başımın üstüne, sonra alnıma öpücük konduru p iç çekerek beni bırakıyor.

"Teşekkür ederim." Musluğu kapatıp havluyu alır, aynı nemli havluyu kendine kullanmadan önce benim kurduğumdan emin olur.

.

Kısa bir süre sonra giyinip evden çıkmaya hazırız.

"İşe yürüyerek mi gideceksin?"

"Evet." Kocama neredeyse meydan okurcasına çenemi kaldırıyorum. "Dışarısı çok güzel."

"O zaman yanında arabayla gelip güvenle varmana bakayım." "Saatte 5 km hızla yanımda sürmeyeceksin herhalde."

Şapkasını başına takar ve bana alaycı bir şekilde bakar. "İzle de gör."

"Holden..."

"Artık o benim adım değil."

Ona kaşlarımı çatarak baktım. "Felç mi geçirdin?"

"Sanırım diğer kelimeyi daha çok sevmiştim. Uyumadan hemen önce."

Gözlerimi kırpıştırıp geriye dönerek düşünürüm ve sonra iç geçiririm. "*Kocam*, işe yürüyerek gidebilirim."

"Hayır." Beni sertçe öper ve sonra *beni* kapıdan dışarı, kamyonetine doğru *kovar*. "Beni mutlu et, bebeğim."

"Sen gerçekten çok otoriter birisin, bunu biliyorsun, değil mi?"

O sadece omuz silkiyor ve sonra dükkânıma doğru yola çıkıyoruz. Önündeki kaldırıma yanaşıyor ve ben atlamadan önce elimi tutup

elimini tutup kendine çekerek beni öper. "İyi günler,

karıcığım."

Dudaklarına gülümserim. "Sana da. Görüşürüz."

Son bir öpücükten sonra arabadan atlayıp kapıyı açtım. İçeriye güvenle girdikten sonra Holden arabayı hareket ettirip çiftliğe doğru yola çıktı.

çiftliğe doğru yola çıktı.

Vücudum *ağrıyor*. Dün gece yaptıklarımıza alışkın değilim, ama bu kötü bir ağrı değil. Bu... tatmin edici . Hatta Holden'ın çenesi yüzünden uyluklarımın iç kısmında sert

Holden'ın sakallarından dolayı uyluklarımın iç kısmında sertleşmiş yerler var ve bu pek rahat değil ama onun

.

İki adım daha ilerledim ve durdum. Ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Bir terslik var.

Hemen cep telefonumu cebimden çıkarıp kardeşimi arıyorum. Chase, Bitterroot Valley'de polis ve

buraya hemen

geleceğini

biliyorum.

"Millie?"

"Şu anda aramız iyi değil, biliyorum, ama dükkanda bir terslik var." "İki dakika,"

diyor ve telefonu kapatıyor.

Holden'ı geri aramalı mıyım? Bir sorun olup olmadığından bile emin olmadığım için bu aptalca geliyor. Sadece *bir terslik var gibi* hissediyorum.

Telefonumu açıyorum ve *Big Jerk'in* yerini *Your Husband'ın* aldığını görüyorum ve bu beni gülümsetiyor. Hemen

ona bir mesaj atıyorum.

Ben: Hey, burada garip bir şeyler var. Chase yolda. Sadece haber vermek istedim.

Mesaj gönderilir gönderilmez, Chase üniformasıyla kapıda duruyor. Bugün işe erken gitmiş olmalı.

"Merhaba," diyorum kapıyı açarken. "Muhtemelen bir şey değildir."

"Ne oldu?" Gözleri çoktan etrafı taramaya başlamıştı. "Bir şey mi var?"

"Bilmiyorum. Üç adım attım ve garip hissettim, o yüzden seni aradım. Biliyorum, aptalca..."

"Değil," diye sözümü kesip alnıma bir öpücük kondurdu. "Her zaman içgüdülerine güven, Mill. Ben etrafa bir bakayım, tamam mı?"

Orada olduğu için minnettar

olarak başımı salladım. "Teşekkür

ederim."

Ön kapıda onu beklerken, yaklaşık beş dakika sonra geri döner ve başını sallar. "Orada bir sorun yok.

Arka kapı kilitli. Kameralarda bir şey gördün mü?"

Bu evi aldığımda ön ve arka kapılara güvenlik kameraları taktırmam için ısrar etmişti.

"Hayır, hiçbir şey tetiklenmemiş. Muhtemelen hepsi kafamda." Nefes alıyorum ve sonra kendimi tutamıyorum. Ona sarılıyorum. "Ben

Üzgünüm, Chase.

"Hayır, *ben* üzgünüm. Seni önceden aramalıydım. Çok inatçıyım." "Summer sana nasıl katlanıyor bilmiyorum."

O gülerek beni bırakır. "Ben de bilmiyorum. İyi misin?"

Aniden kapı çalınır ve dönüp bakınca Holden'ı görürüm, gözleri kararmış, tüm vücudu gergin.

"Oh, ona mesaj attım," diyorum ve aceleyle kapıyı açıp onu içeri alıyorum. "Önemli bir şey yok. Chase etrafa baktı, bir sorun yok."

"Emin misin?" Holden, sadece ciddi bir şekilde başını sallayan kardeşime sorar. Holden bana döner ve yüzümü avuçlarının arasına alır.

"Sen gittikten sonra içimde garip bir his vardı ama yanılmışım. Geri gelmene gerek yoktu."

"Bebeğim, mesaj attın ve bir sorun olduğunu söyledin, sonra da polis olan kardeşini aradın. Sence buraya

hemen buraya gelmeyecek miyim sanmıştın?"

Dudaklarımı ısırıyorum. "Evet, sanırım haklısın. Mesaj atmamalıydım." Chase

arkamda gülüyor ve ben ona dönüp somurtuyorum.

"Onunla iyi şanslar," diyor Chase, yanımdan geçip kapıya doğru yürürken. "O çok yaramazdır, bilirsin."

"Geldiğin için teşekkürler," diyor Holden.

"O benim kardeşim, dostum. Tabii ki geldim. Sonra görüşürüz."

Elini salladı ve gitti. Holden ise hala gergin bir şekilde bana bakıyordu.

"Çiftliğe gidebilirsin."

"Beni korkuttun," der yumuşak bir sesle. "Ve aptalca bir şey söylemeden önce, *evet*, beni aramalıydın."

"Aww, ne tatlı." Gözlerini kısıyor ve ben gülüyorum, sonra parmak uçlarına basıp onu öpüyorum. "Şimdi sen de

işine git de ben de gideyim. Burada her şey yolunda. Kameralar hiçbir şey kaydetmemiş. Hepsi benim çılgın hayal gücümün ürünü."

"Önce ben bir bakayım." Chase az önce bunu yaptığı için itiraz etmek istiyorum ama Holden başını sallar ve bana sert bir bakış atar.

"Sen burada kal."

"Tamam. Aşırı koruyucu musun?" diye mırıldanıyorum. O uzaklaşırken ellerimi belime koyup dudağımı ısıyorum. Mesajımı aldıktan sonra buraya koşması hoşuma gidiyor. Kendimi...

mesajımı okuduktan sonra buraya koşarak gelmesini seviyorum. Kendimi... önemsenmiş hissediyorum. Birkaç dakika sonra Holden geri döner, şimdi daha rahat dönüyor.

"Hiçbir şey görmedim."

"Sana söylemiştim."

"Sen benim karımsın," diyor ve beni kollarına alıyor. "Kardeşinin hemen gelmesine sevindim, ama her zaman

senin güvende olmanı sağlayacağım, Rosie."

"Belki de bu, o güzel poponu buraya geri getirmek için bir bahaneydi, böylece beni biraz daha öpebilirdin."

Dudaklarıma gülümsüyor ve isteğimi yerine getiriyor, beni geriye doğru eğip ağzımı yalıyor, başımı döndürüyor.

"Mmm. Evet, kesinlikle bir hileydi," diye mırıldanıyorum, onu güldürüyorum. "Şimdi, işe git bebeğim, yoksa seni arka odaya götürüp

odaya götürüp istediğimi yapmadan."

"*Bebeğin* kim olduğunu bilmiyorum." Gözleri bana dikilir, bacaklarımın beklentiyle kasılmasını sağlayan bir şekilde yanar.

"Holden."

"Tekrar dene." Kaşlarını kaldırdı.

"Büyük Jerk."

Dudakları seğirir, ama *hayır anlamında* başını sallar.

"Kocam, artık işe gitmelisin."

Hırıldayarak beni tekrar öptü ve çekildiğinde başım öncekinden daha da dönüyordu.

"Git." Ona kapıyı gösterip hafifçe itiyorum. "Sonra görüşürüz." "*Bir şey* gerekirse ara."

"Evet, evet, ararım." Ellerimle onu dışarıya doğru iteklerim. "İyi günler."

"Bunun için sonra kışına şaplak atacağım."

"Deneyebilirsin, kocacığım. Deneyebilirsin."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

HOLDEN

Evleneli bir hafta ve bir gün oldu. Hayatımın en harika haftasıydı. Millie benim karım, o tamamen benim

ve bu gezegendeki en muhteşem, en güzel yaratık.

Şimdi, babamın sevdiği şeyi yıkıp bitirmem gerekiyor ki onunla hayatıma devam edebileyim.

"Atları gece burada bırakmama izin verdiğin için teşekkürler," diyerek Beckett Blackwell'in elini sıkıyorum. "Bugün onları korkutmak istemedim."

onları korkutmak istemedim."

"Anlaşılabilir. *Her şeyi* yakacak mısınız?" diye sordu, kaşlarını kaldırarak.

"Yakabileceğim her şeyi," diye onaylıyorum. "Yeni bir ahır inşa edene kadar ahır yakamam, o yüzden bir sonraki projem o."

"Bugün orada yardıma ihtiyacın var mı?" diye soruyor, ben atımın yanağını okşarken.

"Bridger getiriyor ateşimizi yangın itfaiye ve bir çift adam birkaç çevre bölgelerden antrenman yapmak isteyen birkaç kişi var. Çiftliğim

çalışacak, bu yüzden sorun olmaz sanırım."

"Yardım isterseniz arayın," dedi. "Ve bu adamlar için endişelenmeyin. Burada güvendeler."

Double B Ranch olarak bilinen Blackwell arazisi, benim ve kız kardeşlerim için her zaman güvenli bir yer olmuştur.

Ve bugün de durum farklı değil.

"Çok teşekkür ederim. Yarın gelip alabilir miyiz?"

"Yangın söndüğünde ve hazır olduğunuzda gelip alabilirsiniz. Önceden aramanıza gerek yok."

Başımı sallayarak, şoför koltuğunda oturan Levi'nin yanına atladım ve mülke geri dönmek için yola çıktık.

"Burada güvende olduklarına sevindim, özellikle de o minik tay," dedi Levi.

Sunshine birkaç gün önce nihayet doğum yaptı ve çok minik bir şey. "Katılıyorum."

Levi sürerken, kız kardeşlerime grup mesajı attım.

Ben: Günaydın kızlar. Bilginiz olsun, bugün her şeyi yakacağım. Sadece haber vermek istedim.

Telefonu kaldırmadan önce, yanıtlar yağmur gibi yağmaya başlar.

Charlie: Parti yapmalıyız.

Dani: Zamanı gelmişti!

Darby: Bize ihtiyacın var mı?

Alex: Marshmallow getirebilirim. Gülerek

cevap veriyorum.

Ben: Gelmenize gerek yok. Bugün parti ya da marshmallow yok, ama belki hafta sonu şehirdeki evimizde yaparız.

Sizi seviyorum çocuklar.

Bir sürü kalp emoji'si geliyor ve sonra telefonumu cebime koyuyorum. "Hazır mısın?" diye soruyor Levi.

"Hazırlıktan da

öte." "Açık

konusabilir

miyim?"

Profiline bakmak için dönerim. Levi benden birkaç yaş büyük. Onu uzun zamandır tanıyorum.

"Öyle tercih ederim."

O da başını sallar. "Her şeyi yakıp kül ettiğine sevindim. Baban o kadar kötü biriydi ki, her şeyi mahvetti.

bir zamanlar güzel olan bir şeyi çöp yığının'a çevirdi. Eğer tüm bunları silip yeni bir başlangıç yaparsan, hayatın

harika bir şey olabilir."

Yutkunup ön cama bakıyorum. Sesim kısık çıkıyor: "Evet. Planım bu. O orospu çocuğunu

bir kez ve sonsuza kadar ortadan kaldırmam lazım."

"O zaman gidip o orospu çocuğunu ortadan kaldıralım."

Arabayı park ettiğimizde, Bridger ve adamları çoktan gelmiş, kamyonetlerini stratejik noktalara park etmiş, gerekirse ateşi yönlendirmek için hazır bekliyorlar.

Bugünkü öncelikli hedefimiz, yakındaki ağaçları da ateşe vermeden burayı güvenli bir şekilde yakmak.

"O yaprak dökmeyen ağaçları ısıtıyoruz," diyor Bridger selam vererek, bize katılırken elimi sıkıyor. "Ve çiftlik evinden

çiftlik evinden mi

başlayalım?" "Evet. Ben

başlıyorum."

"Harika, başlayalım. Binaların içinden başka bir şey çıkarmak istemediğine emin misin?"

"Hayır. Hepsini yakın."

Bridger bana sırtarak bakıyor. "Bu çok eğlenceli olacak."

Bir ekip olarak çalışıyoruz, dizel ve benzinle dolu birkaç tahta paleti binanın ortasına taşıyoruz

. Etrafıma bakmıyorum, lanet olası anıların beni saldırmaya fırsat vermiyorum, başımı eğip yaptığımız işe odaklanıyorum

evde ilerliyoruz, ateşi besleyecek bol oksijen olması için tüm pencereleri açıyoruz.

"Bunları birinci katın ortasına koyun," diyor Bridger, paletleri yere koyarken. "Ayrıca bu

alçıpanları söküp kirişleri ortaya çıkarmak ve işleri daha eşit ve hızlı ilerletmek istiyoruz."

"Bir balyoz getireyim," diyorum.

Bir saat sonra, Bridger'ın arkasında durmuş, onun blowtorch ile tahta paletleri yakmasını izliyorum, sonra evden çıkıp

ve alevlerin yayılmasını bekliyoruz.

“Çocuklar evde antrenman yapacaklar, biz de diğer yapıları ateşe verebiliriz. Onlar daha küçük, o kadar uzun sürmez

Zaman alır. Adamlarımı bu işe alabilir miyim?"

"Tabii," diye başımı sallayarak cevap verdim. Öncelikle çiftlik evinin tamamen yok olduğundan emin olmak istiyordum.

Alevler beklediğimden daha gürültülü. Camlar kırılıyor. Ateşin bu kadar çabuk yayılması şaşırtıcı.

Yaklaşan lastik sesini duyunca dönüp Remington Wild'ın geldiğini görünce kaşlarım havaya kalkıyor.

Güvenli bir mesafede park ediyor ve sonra bana doğru büyük adımlarla geliyor, gözleri şimdi alevler içindeki eve dikilmiş.

"İyi misin, Holden?"

Başımı sallayıp elimi uzatarak onun elini sıkmak için uzattım, o da hemen elimi tuttu.

"Bu planlı bir yangın. Üzgünüm, sana haber vermeliydim. Muhtemelen evinden dumanı görmüşsündür."

"Gördüm. Bir kontrol etsem iyi olur diye düşündüm. Nedenini sorabilir miyim?"

Kaşlarını kaldırıp çenesiyle yangını işaret etti.

"Çünkü babamın değer verdiği her şeyin onunla birlikte yok olmasını istiyorum."

Remington yutkundu ve tekrar etrafına bakındı. "Anladım. Yardıma ihtiyacın olursa kalabilir miyim?"

Ona gözlerini kısarak bakıp ellerimi ceplerime soktum. "*Yardım etmek* mi istiyorsun?"

Rem derin bir nefes alır ve ayaklarını sürter. "Karım sana bir özür borçlu olduğumu düşünüyor. Erin ne isterse yaparım

çünkü o bu dünyadaki en değerli şey ve ne isterse onu alır." "O duyguyu bilirim."

Bana gözlerini kısarak baktı. "Seninle hiç sorunum olmadı. Sorunum, bize haber vermeden kız kardeşimle evlenmendir

söz vermeden evlenmene bir sorunum var, sanki büyük bir sırmış gibi. Sorunum bu. Adının ne olduğu umurumda değil. Bu benim

babamın sorunu ve onun adına konuşamam."

"Anladım."

"Bu, karıma istediğini vermediğim nadir durumlardan biri olabilir," diye devam etti somurtkan bir ifadeyle. "Çünkü

kız kardeşimi korumak istediğim için özür dileyemem. Roller tersine dönseydi, sen de aynısını yapardın herhalde."

Gözlerimi ondan ayırmadan düşünürüm ve sonra yavaşça başımı sallarım. "Evet, muhtemelen suratını dağıtırdım."

"Aynen öyle. Şimdi, kalıp yardım etmemi istiyor musun, istemiyor musun?"

Büyük resimde, bu Remington ve benim paylaşabileceğimiz en yakın zeytin dalı olacak

paylaşacağımız en yakın şey olacağını düşünüyorum.

Ve bunu kaçırmayacağım.

"Kalabilirsiniz. Garajı, kulübeyi ve şuradaki eski kulübemi de aydınlatıyoruz."

"Bugün büyük gün," diyor şaşkınlıkla.

"Diğer departmanlar da yolda," der Bridger bize katılırken. "O zaman diğerlerini de yakabiliriz, böylece

her şeyi kontrol altında tutacak çok sayıda ekip olur. Hey, Rem."

"Bridger," Remington diğer adamın elini sıkarak diyor. "Bu... ilginç."

"Sen söyledin." Bridger sırtarak tekrar aceleyle uzaklaşır, Remington ve ben yan yana durup çiftlik evine bakarız.

Alevler şimdi evin içini aydınlatarak dışarıya doğru yayılıyor.

Sadece kafamın içinde var olan çığlıkları duyabiliyorum. Annem hıçkırarak ağlıyor. Babam onları dövdüğünde acı içinde çığlık atan kızlar,

babam onlara işkence yaparken hayvanların yaşadığı dehşet.

Annemin merdivenlerden düşüp boynunu kırarken attığı son nefes.

Sanki çığlıklar ve ağlamalar dumanla birlikte gökyüzüne yükseliyor.

"Her şey temizlendikten sonra bunlarla ne yapacaksın?" diye soruyor Rem, evin diğer tarafına doğru yürürken, yapının yıkılmasını izlemeye devam ederken.

"Bunu otlığa çevirip ineklerin üzerine sıçramasına izin vereceğim."

"Burayı otlak yapacağım ve ineklerin üzerine sıçmasına izin vereceğim."

Bir an sessiz kalırız, sonra Remington şaşkın bir kahkaha atar. Şaşkınlıkla ona döndüğümde, o gülmeye devam ediyor

ve ben de ona gülümsemeden edemiyorum.

Aniden, adımın bağırıldığını duyarım ve kalbim göğsümde takılır, kanım donar.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

MILLIE

"Son birkaç gündür *çok* mutlu görünüyorsun," diyor Candy, ben onun yanından geçip Americano yapmak için geçerken. "Şanslı biri gibi."

Şanslı biri gibi."

"En şanslı olan." Ona göz kırptım ve Macy bize dönüp gözlerini kocaman açtığında sııttım, sonra da

"Fark ettiğin için teşekkürler."

"Kızım, bunu kaçırmak imkansız. Senin adına çok mutluyum. Aşk sana yakışıyor."

Aşk

Kalbim biraz takıldı. Onu seviyor muyum? Kesinlikle. Kendime bile inkar edemem. Eğer bir şey

ve Holden'la artık birlikte olamazsam, dünyam durur.

O benim tüm kalbim.

Ama henüz birbirimize söylemedik. Sekiz yıl önce, genç ve deneyimsizdim ve ona bu kelimeleri söylemeye tamamen cesaretliydim.

söylemeye cesaretim vardı.

Ve şimdi, yaşadığımız onca şeye rağmen, bu kelimeler içimde sakladığım tek şey. Ancak, her gece,

Sevişip birbirimize sarılmış olarak uykuya dalıyoruz, sanki birbirimizi asla bırakmak istemiyormuşuz gibi.

Bu çok tatlı. Ve ben *sarılmayı*

seven biri oluyorum. Bu çok

garip.

Americano'yu tezgahın üzerinden kaydırıp *Jeff'i* çağırdığımda Jackie Harmon dükkana girdi.

"Duydunuz mu?" Gözleri fal taşı gibi açılmış ve birden içime kötü bir his doldu.
"Lexington

Çiftliği'nde büyük bir yangın çıkmış. Çok şiddetliymiş. Umarım kimse yaralanmamıştır."

"Git," dedi Candy, beni iterek. "Çık dışarı. Biz hallederiz, sorun yok."

Ona bakıyorum, görmüyorum, o da ellerini omuzlarıma koyuyor. "Millie. Çiftliğe git. Hemen. Git."

"Oh, Tanrım." Sesim kesiliyor, ama kapıdan koşarak çıkıyorum, bu sabah havanın serin olmasına ve işe arabamla gelmeme şükrederek.

Çalışmak için arabamı getirdiğim için minnettarım. Koşarken cebimden telefonumu çıkarırım.

Kalbim güm güm atıyor, gözyaşlarım akmak üzereyken Holden'ın numarasını çeviriyorum ama cevap vermiyor. Telefon çalıyor, çalıyor ve

sesli mesaj çıkınca sesim titriyor. "Kocam, hemen beni ara.

HEMEN!"

Telefonu yolcu koltuğuna atıp çiftliğe doğru yola çıkıyorum, normalden çok daha hızlı sürüyorum ama bu yolu avucumun içi gibi biliyorum.

avuç içi gibi biliyorum.

Gözüm kapalı bile sürebilirim.

Ve korkudan gözlerim kör olduğu için, bir nevi kör sürüyorum. Mutlak

bir dehşet içindeyim. Ya yaralanmışsa? Tanrım, ya...

"Hayır, yapma," diye kendime telkin ediyorum ve yanaklarımdan gözyaşlarımı siliyorum. "O iyi. Her şey yolunda. Derin nefes al, Mill.

O iyi."

Derin nefes alıyorum, ama sonra hıçkırıkla boğuluyorum.

Eğer iyi olsaydı, telefonuna cevap verirdi. Ya da beni geri arardı.

Neden geri aramadı?

Ana çiftlik yoluna saptığımda dumanı görebiliyorum. Tanrım, çok fazla duman var. Bu çok büyük bir yangın. Ve eski çiftlik evine ve Holden'ın eski kulübesine yaklaştıkça

eski çiftlik evine ve Holden'ın eski kulübesine yaklaştığımda, o kadar çok itfaiye aracı var ki, geçemiyorum.

Bu yüzden arabayı durdurup park yerine park ediyorum ve arabayı kapatmaya ya da kapıyı kapatmaya bile zahmet etmeden arabadan atlayıp koşmaya başlıyorum.

Dumanın nereden geldiği.

Çok fazla insan var. Biri bağılıyor, "Hey, yapamazsınız..." Ama ben

onları duymazdan geliyorum.

"Holden!" Tanrım, onu göremiyorum. Sadece itfaiyeciler var. Çok fazla itfaiyeci var.

"Millie." Güçlü bir kol belimi sarıyor, beni ayağımın üstünden çekip çiftlik evinin çatısı çökmeden hemen önce durduruyor

çökmeden önce beni durdurur ve ben çığlık atmaya başlarım.

"HOLDEN! HOLDEN! Tanrım, kocam nerede?" "Millie, durmalısın..."

Ama sonra onu görüyorum. Tanrım, onu görüyorum! Koşuyor, bana doğru *koşuyor* ve beni tutan kişiyi itip

ona koşuyorum, kollarına atlıyorum ve ağlayarak ona sarılıyorum. "Oh,

Tanrım. İyi misin? Oh, Tanrım."

"Hey, ben iyiyim. Buradayım Rosie. Ben iyiyim."

Beni tutuyor, sıkıyor, yüzümü öpüyor ama ben ağlamayı kesemiyorum.
Yukarı baktığımda, devasa, uzun

sanki ateş yakıyormuş gibi evin dış duvarlarını ortaya doğru itiyorlar.

Sanırım öyle yapıyorlar. Ve

ben ağlamayı kesemiyorum.

"Ben... düşündüm." Yüzümü boynuna bastırarak zorlukla yutkunuyorum. "Lanet olsun, Holden."

"Bebeğim, sesimi dinle." Dudakları kulağımda ve beni ateşten uzaklaştırıyor.
Gözlerimi ondan ayıramıyorum

. Tanrım, ya o içeride olsaydı? "Beni duyuyor musun? Beni dinle, karım."

Karım. Tanrım, bu kelimeyi duymaya

bayılıyorum. Hafifçe başımı sallıyorum.

"Ben güvendedim. Kimse yaralanmadı. *Kimse yaralanmadı, Millie.*"

"S-sen zarar göremezsin," titreyerek ısrar ediyorum.

"Bebeğim. Sesimi duy." Bir şeyin üzerine oturur ve beni kucağına alır, parmaklarını
yanağımdan aşağı doğru sürer. "Gözlerime bak

gözlerime bak, Rosie."

Bunu yaptım ve ilk kez sakinleşmeye başladım.

"Ben buradayım." Eli boğazıma doğru hareket etti ve başparmağı çenemi okşadı,
ama gözyaşlarım durmak bilmiyordu

durduruyorum. "Ah, bebeğim, lütfen ağlama."

"Ona söylemedin mi?"

Kaşlarımı çatıp omzuma bakıyorum ve Remington'u burada görünce şaşkına dönüyorum. Başparmakları kot pantolonunun ceplerinde ve ağzım

açılır, ama ses çıkmaz ve tekrar denemek zorunda kalırım.

"Öldüm mü?" diye sorarım.

"Bir daha asla böyle söyleme," diye Holden kulağıma bağıyor.

"Hayır, gerçekten. Kardeşim Lexington mülkünde duruyor. Sen de görebiliyorsun, değil mi? Alternatif evrende burada neler oluyor?"

"Bu planlı bir yangındı, Millie," diyor Holden, bak

"Bu planlı bir yangındı, Millie," diyor Holden, bakışlarımı kendine çevirerek.

"Bridger ve adamları bunu eğitim

ve ben de bu çiftlikten babamın son izlerini silebiliyorum."

"Bana söylemedin." Sözlerim fısıltı gibi çıkıyor. Çok *kızgınım*. Ve hala panik atak geçiriyorum. "Nefes alamıyorum."

Ayağa kalkıp ondan uzaklaşıyorum, ciğerlerimi doldurmaya çalışıyorum ve sonunda etrafıma bakıyorum ve bunun sadece

Yanan çiftlik evi. Kulübe.

Garaj.

Holden'ın
kulübesi.

Hepsi alevler içinde.

"Aman Tanrım." Ellerimle ağzımı kapatıp Holden'ın Remington'un yanında durduğu yere döndüm. "Ne yaptınız?"

Ne yaptın?"

"Son hayaletleri kovuyorum. Nedenini sonra konuşuruz."
Holden bana doğru gelir ve gözlerime bakabilmek için

çenemi kaldırır. "Bana güven."

"Jackie dükkana geldi ve büyük bir yangın olduğunu söyledi, ben *buna*
Hazırlıklı değildim, Holden Lexington! Panikledim.

Tanrım, hâlâ panik içindeyim."

"Millie." Remington'un sesi, çocukluğumdan beri bana karşı kullandığı tonla
aynıydı ve bu beni kendime getirdi.

"Dur. Her şey yolunda."

"Bir daha *asla* yanan bir binaya koşma," Bridger yanımdan geçerken, somurtarak ve
beni işaret ederek bağırır.

Göğsüne. "Beni duyuyor musun?"

"Sen benim patronum değilsin, *Şef!*"

"İşte orada," diye mırıldanır Holden ve alnımı öper. "Benim sert karım." "Karın
daha da sert olacak, Holden Lexington."

"Kim o?" Kaşlarını kaldırır ama ben ona ters ters bakarım.

"Bugün bu oyuna hiç havamda değilim."

Arkamızda daha fazla ayak sesi duyuyorum ve Holden, yaklaşan kişiyi görmek için
başımın üzerinden bakarken gözlerini kısıyor.

Döndüğümde kalbim göğsümde takılır.

Dört erkek kardeşim de orada durmuş, etrafa bakınıyor, sonra endişeyle bana
dönüyorlar.

"Her şey yolunda mı?" diye sorar Brady. "Ahırdan duman çıktığını gördük ve yardıma ihtiyacın var mı diye bakalım dedik."

Holden zorlukla yutkunur ve ben hala yüzümden akan gözyaşları arasında onlara gülümserim.

"Bu yangın *bugün* mü çıktı?" diye sorar Chase, beni kaşlarımı

çatmaya zorlayarak. "Bunu biliyor muydun?"

"Herkesin bunu bildiğini sanıyordum," diye cevaplar Chase ve hepimiz ona bakınca omuz silker. "İtfaiyeyle konuşuyorum

itfaiyeyle konuşuyorum, biliyorsunuz."

"Söylediğin için teşekkürler," diye mırıldanıyorum ve sonra beni duygusuz gözlerle izleyen kocama sert bir bakış atıyorum. "Ben gitmiyorum."

"Tamam," diye yanıtladı Holden rahat bir şekilde. "Ama yolumuzdan çekil."

"Arabayı kapattım ve kapıyı kilitledim," diyor Ryan ve Holden'ın kollarından çekip beni kendine doğru çekerek

kendi kollarının arasına alabilmek için. "Merak etme, tamam

mı?" Bu da beni tekrar ağlatır.

Ne benim neyim var böyle? Birdenbire sarılan, ağlayan *birine* dönüştüm.

"Tanrım, onu mahvettin," diyor Brady ve beni ona uzatıyor, o da büyük eliyle sırtımı okşuyor. "Ağladığında

Ağladığında nefret ettiğimizi

biliyorsun." "Ağlamıyorum."

Buna gülüyorlar, sonra Brady'nin kucaklamasından çıkıp dördüne de kaşlarını çatarak bakıyorum, sonra Remington'a odaklanıyorum.

"Özür dilerim," diyor ve beni çok şaşırtıyor, çünkü huysuz ağabeyim asla özür dilemez.

gözlerimin büyüdüğünü ve gözyaşlarımın kuruduğunu hissediyorum ve tek yapabildiğim ona bakmak. "Daha iyi davranmalıyım."

"Lanet olsun."

Şimdi Rem bana sarılıyor, başımı öpüyor, sonra ben çekiliyorum ve yüzümü onun flanel gömleğine siliyorum.

Burnümü de silmeliydim. O bunu hak ediyor. Ama yapmıyorum.

"Sizinle kavga etmekten hoşlanmıyorum." Burnumu çekip yutkunuyorum ve sonra beni kısık gözlerle izleyen Holden'a bakıyorum.

Elleri yumruk halinde. Çenesinin seksi kasları seğiriyor. O

da benim ağlamamı sevmiyor.

"Sana vurdu mu?" diye soruyorum kocama. "Dostum,

daha yeni geldik," diye hatırlatıyor Ryan.

"Hayır, o." Rem'i işaret ediyorum ve en büyük ağabeyim bana sırtıyor.

"Yapmadın!"

"Hayır, yapmadım." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur.

Sonunda Holden'a dönüp kollarımı beline doladım, yüzümü göğsüne gömdüm ve kardeşlerimin izlediğini umursamadan

.

Kamp ateşi gibi kokuyor, ama hayatta ve yaralı değil.

"Bize ihtiyacın var mı?" diye sorar Chase.

"Burada çok insan var," diye cevapladı Holden. "Kalmanıza gerek yok. İtfaiyeciler bunu eğitim tatbikatı olarak kullanıyor

ve her şey soğuyana kadar burada kalacaklar."

Uzaklaşmıyorum. Sadece gözlerimi kapatıyorum, kollarının arasında, kocama ve kardeşlerimin konuşmalarını dinliyorum, kalbimin

kalbimin yavaşlamasını ve nefesimin normale dönmesini

diliyorum. Bu günü bir daha asla yaşamak istemiyorum. Asla.

"O zaman biz gidiyoruz," diyor Brady. "Yeni bir atı eğitiyoruz. Ama ihtiyacınız olursa geri gelebiliriz."

"Teşekkürler," diye cevaplar Holden. Hareket ettiğini ve sağ kolunu benden çekip onların ellerini sıkmak için uzattığını hissediyorum.

"Hoşça kalın çocuklar," diye sesleniyorum. "Sizi seviyorum!"

"Görüşürüz, Mill," diye cevaplar Brady, sonra uzaklaştıklarını duyuyorum.

"Ben de gidiyorum," diyor Rem sessizce. Elini saçlarımın üzerinden geçirdiğini hissediyorum ve gözlerim yeniden doluyor. "Bana ihtiyacın olursa ara

."

Konuşmadan başımı sallıyorum ve sonra ayak sesleri uzaklaşıyor ve ben kocamla baş başa kalıyorum.

"Kardeşlerim bu çiftliğe sanki hiçbir şey olmamış gibi girdiler . " Holden

başımın üstüne öpücük kondurur. "Evet. Hoşuma gitti."

"Holden." Gözlerine bakıyorum ve gözyaşlarımın tekrar akmak istediğini hissediyorum. "Kahretsin, hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım."

"Her şey yolunda. Bu gece konuşuruz, ama işim bitene kadar burada kalmam gerek. Eve gitmek ister misin?"

ve beni bekleyecek misin? Yoksa işe geri dönecek misin?"

"Sana söyledim, seni terk etmeyeceğim. Beni ağaçtaki koala gibi taşıyabilseydin, mükemmel olurdu."

Gülümsedi ve dudaklarını alnıma bastırarak beni hafifçe sıktı. "Bunun işe yarayacağını sanmıyorum. Sen burada kal, bu

kütüğün üzerine otur ve bu yanan yapılara yaklaşma."

"Sadece içinde sen olabileceğini düşündüğüm yere koştum."

Gözleri yumuşar ve dudaklarını benimkilere bastırır. "Bir daha da bunu yapma."

"Tamam, kışın yansın."

Holden gözlerini devirip beni işaret eder. "Kal."

Uzun bir gün olacak. Birinin, çok fazla yapı olduğu için her şeyi istedikleri gibi yapmak için uzun zaman alacağını söylediğini duydum.

Bridger, anlamadığım tatbikatlar yapar. Öğle vakti, kasabaya gidip aç olanlar için yaklaşık yirmi

pizza aldım ve yirmi dakika içinde hepsi bitti. Sanırım çok acıkmışlardı.

Sonunda, güneş batmaya başladığında, bazı adamlar itfaiye araçlarına tırmanmaya ve uzaklaşmaya başlar.

Bridger ve yaklaşık beş kişilik ekibi son çıkanlardır. Kül yığınlarından artık buhar çıkmamaktadır

ve Bridger, Holden'a her şeyin soğuk olduğunu garanti ediyor.

"Teşekkür ederim," diyor Holden, Bridger'ın elini sıkarak. "Sana borçluyum."

"Önemli değil." Bridger bana bakar. "Bir daha beni böyle korkutma."

"Kocamın diri diri yandığını sandım." Bunu söyledikten sonra zorlukla yutkunuyorum. "Sen de bana aynısını yapmazsın

"

Aptal olduğunu mırıldanır ve uzaklaşır. "Hadi eve gidelim," der Holden, elini uzattı. "Kamyonetin nerede?"

"Ahırda. Yarın getiririm. Bu gece seninle eve gitmek istiyorum."

Elimi onun eline soktum ve o parmaklarımızı birbirine geçirdikten sonra dudaklarına götürdü ve sonra beni

, eminim ki herkesin çıkabilmesi için yolun kenarına çekmiş olduğu arabama götürdü ve beni yolcu koltuğuna oturttu.

O sürücü tarafına eğildiğinde, ben hala emniyet kemerini tokaya takmaya çalışıyorum, ama ellerim hala titriyor ve

tutamıyorum.

Holden kemeri benden alır ve tamamen sakın bir şekilde yerine

takar. "İyi misin?" diye sorar, gözlerime bakarak.

"Hadi eve gidelim."

O da başını salladı, arabayı çalıştırdı ve bizi kasabaya, kardeşim ve Polly'den kiraladığımız küçük eve götürdü.

Tek kelime etmeden evin içinden geçip duşa giriyorum, soyunuyorum ve sıcak suyun altında günün yorgunluğunu yıkıyorum.

Uyku şortu ve tişört giyip, ıslak saçlarımı başımın üstüne toplayınca, Holden de duşa girip aynı şeyi yapıyor.

Aynı şeyi

Genellikle, ikimizden biri diğetine duşu girip girmeyeceğini sorar ya da hiç bir şey söylemeden duşu girerdi.

Ama şu anda ikimiz de o havada değiliz.

Holden'a bir bardak viski ve kendime bir bardak tekila doldurmuştum ki, o gri eşofman altı ve üstünde hiçbir şey giymeden

ve üstünde hiçbir şey giymeden içeri girdi. Tanrım, bu adam çok güzel. Tüm o dövmeleeri, kasları ve

yüzündeki sakalları. O koyu saçları.

Kasları ve dövmelelerinden bahsetmiş miydim? Lanet olsun, sanki filmde oynaması gerekmiş gibi görünüyor. Ya da bir derginin kapağında

derginin
kapağında
olmalı.

Hatta ikisi
de.

"Sen böyle bakarken seninle konuşamam."

Kaşlarını kaldırdı. "Nasıl?"

Elimi büyük bir daire çizerek *onu* işaret ettim. "Öyle."

Kocam sırtıttı ve viskiye uzandı. "Bir hafta önce Bridger'la tüm binaları yakması için anlaştım.

çiftlikteki tüm binaları yakmak için anlaştım."

Gözlerim fal taşı gibi açılır ve *onun* karşısındaki mutfak tezgahına yaslanırım.
"Neden?"

"Hâlâ oradan hayaletleri temizliyorum," diye cevaplar. Neredeyse fazla sakin, sanki içindeki her şeyi kullanarak

"Neden bana söylemedin?"

"Neden bana söylemedin?"

Gözlerini kırptırıp viskisine bakarak kaşlarını çatıyor. "Çünkü oradayken, işimi hallederken, seni hiç düşünmüyorum

"

Kalbime saplanmış bir ok gibi. Acı içimi kaplarken küçük bir çığlık atmadan edemiyorum ve aniden bana yaslanıyor, beni sarıyor,

mavi gözleri yoğun bir şekilde bana bakıyor.

"Öyle demek istemedim. Dışarıdayken seni düşünemiyorum çünkü bu beni paniğe sokuyor." Sıkı sıkı kontrol altına alınmış

Kontrolüm kayıyor. Gözleri ateş gibi, elleri titriyor ve parmak uçlarını yanağımdan aşağı doğru sürüyor. "Çünkü o orospu çocuğunun

lanet olası yüküm var ki, senin oraya adım atmayı düşündüğünü düşündüğümde, lanet olası bir

panik atak geçiriyorum. O seni öldürürdü Millie, hiç düşünmeden. Tanrım."

"Ama şimdi beni öldüremez . "

Beni itip, sanki bir şeye yumruk atmak istercesine mutfakta dolaşıyor. Kasları gergin, saçları ıslak

hala sırtından biraz damlıyor ve muhteşem görünüyor. O

benim.

"Holden..."

"O benim lanet olası adım değil."

Mavi gözleri beni izlerken sertleşir, göğsü inip kalkar ve ben cesurca ona doğru yürür ve yüzünü ellerimle tutarım.

"Kocam," diyorum yumuşak bir sesle, ellerimde hissettiğim sakalının dokusunu severek. "Bana bunları söylemelisin."

"Neden?"

"Çünkü ben senin karınım." ON

ALTINCI BÖLÜM

HOLDEN

Beni sakinleştiriyor. Sakinleştirmeye çalışıyor. Sanki hayatım boyunca taşıdığım öfke ve korkunun son kalıntıları içimden akıp gidiyor

içimden geçip, bugün içtiğim sigaranın dumanıyla birlikte vücudumdan atılıyor ve duygularımı ya da vücudumu kontrol edemiyorum. Sadece

ona ihtiyacım olduğunu biliyorum.

"Ben senin karınım," diyor yine, altın rengi gözleri beni dinlemem için yalvarıyor. "Artık bir takımız Holden. O çiftlik artık senin

. Senin. *Bizim*. Ve eğer her şeyi ateşe vereceksen, bunu bilmem gerek çünkü..."

Alt dudağı titriyor ve ben buna dayanamıyorum. Alnımı onun alnına yaklaşıyorum, tatlılığını içime çekiyorum. "Ağlama, küçük gül."

"Çünkü hazırlıksız yakalandım," diye devam ediyor bir nefes aldıktan sonra, "ve seni kaybedebileceğimi düşündüm, ve tam anlamıyla üç dakika önce seni geri kazandım."

dakika önce geri kazandım."

Düşünmeden onu tezgaha yaslayıp ellerimi aşağıya kaydırarak kalçalarını kavradım ve içime girerken inleyerek

tüm dikkatim kollarımdaki bu kadına odaklanırken, tek içgüdüm insanca mümkün olan en hızlı şekilde onun içine girmek.

Dilimi dudaklarına değdirdiğimde inliyor ve sonra ağzına bastırıyor, karnını zaten sertleşmiş ve şişmiş penise doğru itiyor.

sertleşmiş ve şişmiş sikime bastırdı. Ve onun da bana en az benim kadar ihtiyacı olduğunu anlamam için bu kadarı yeterliydi.

Onun küçük tişörtünü yırtıp bir kenara atıyorum, sonra eğilip meme ucunu ağzıma alıyorum ve parmakları saçlarıma dalıyor.

saçlarıma dalar.

"Kocam," diye inliyor ve bu tek kelimeyle kontrolümü kaybediyorum.

Kısa şortu bir anda yok olur ve ben onun amını kapatıp iki orta parmağımı içine sokarım ve avucumun içini

klitorisine bastırıp hafifçe sallıyorum.

"Lanet olsun," diye inliyor, alnını omzuma yaslayarak.

"Bu yumuşak ve yavaş olmayacak, bebeğim," diye onu uyarıyorum. "Seni sert ve hızlı becereceğim. Eğer istemiyorsan şimdi durdur beni."

"Asla."

Gülümserim ve boynunu öperken o da eşofmanımı kalçalarımın aşığı indirir ve sikimi eline alır.

Onu döndürüyorum. "Ellerini tezgaha koy."

Sikimin başını onun amının üzerinde yukarı aşığı sürüyorum, ıslaklık içinde parıldamasını izliyorum. Ve sonra onun içindeyim, ellerim

ellerim kalçalarında, onu sertçe kendime çekiyorum, söz verdiğim gibi hızlı ve sert bir şekilde sikiyorum. Tanrım, ona doyamıyorum

Onu yeterince yapamıyorum. Onu sürekli arzulamaktan kendimi alamıyorum.

"Bugün o ateşe doğru koştuğunda..." O anı yeniden yaşarken başımı sallıyorum, göğsümü korku sarıyor. "Tanrım, beni çok

korkuttun beni."

Onun kıcına sertçe vuruyorum, o da şaşkınlıkla nefesini tutuyor ve

sonra inliyor. "Ve bu, hayatımda gördüğüm en seksi şeydi."

Her iki kolunu da arkasına çekip dirseklerinden kendi kolumu geçiriyorum, sırtını kavilerken serbest elim

karnının aşağısına doğru kaydırıp sert klitorisini buluyorum.

"Kocam!" Titriyor ve boşalmaya çok yakın olduğunu biliyorum, bu yüzden o sert yumruğu ovmayı bırakıp omzunu ısıriyorum.

"Henüz boşalmayacaksın." "Ne oluyor

lan?"

"Henüz değil," diye tekrarlıyorum ve içinden çıkarken inliyor.

O benim sikimdeki metali çok seviyor. Bu iyi bir şey çünkü onu onun için aldım.

Onu tezgahın üzerine çıkarmadan önce, bu inanılmaz kadın dizlerinin üzerine çöküyor, iki elini benim

sert sikimi avuçlar, ucunu tatlı, pembe ağzına alır, sonra dilini piercinglerin üzerinden geçirir ve gözlerim kararmaya başlar.

Dizlerim titremeye başlayınca, tezgahın üzerine eğilmek zorunda kaldım.

"Bebeğim."

O inleyerek üzerimde yukarı aşağı hareket ediyor, beni ağzının derinliklerine kadar alıyor, boğazının arkasına kadar giriyorum. Sonra kaslarını gevşetiyor

ve daha da aşağı doğru itiyor, ben de elimi saçlarına daldırıp onu nazikçe yönlendirmeye dayanamıyorum.

Beni boşaltacak ve ben buna hazır değilim, bu yüzden onu omuzlarından tutup yukarı çekiyorum.

"Hey, henüz bitirmemiştim..."

Onu sertçe öpüyorum, çenesini elimde tutuyorum, sonra onu tezgahın üzerine kaldırıp göğüs kemiğine elimi bastırarak

onu yatmaya zorluyorum.

Gözleri parlak ve benimkilere bakarken, göğsü sert nefeslerle inip kalkarken, bacaklarını omuzlarıma kaldırıp

içine girerek ikimizi de inlemeye başladık.

"Oh, Tanrım." Kendi göğsünü kapattı ve meme ucunu imdikledi, beni sıkı sıkı sarıldığını hissettim. Baldırını öptüm, sonra

ayak bileğine öpüyorum, başparmağımı klitorisine bastırıyorum ve *onu sikiyorum*. "Oh, Tanrım!"

"Kime aitsin, karım?" Hızımı kesemiyorum. Ona tekrar tekrar sertçe giriyorum, göğüsleri sallanıp zıplıyor,

ve o boynunu geriye doğru eğip sanki bir çapa arıyormuş gibi kolumu sıkıca kavrar. "Cevap ver."

"Sana. Sana aitim."

"Doğru. Sen benimsin. Lanet olsun, çok güzelsin. Çok muhteşemsin."

"Boşalacağım. Lütfen, boşalabilir miyim?"

Gülümseyerek başparmağımı daha sert bastırdım. "Boşal, aşkım. Yap."

O boşaldığında bir tanrıça gibidir. Çılgılık atar, sırtını kamburlaştırır ve sikimi o kadar sert sıkar ki yıldızlar görürüm ve beni

ben de onunla birlikte doruğa ulaştım.

Nefesimizi toparlarken bacaklarına öpücükler konduruyorum, sonra içinden çıkıp onu oturur pozisyona getiriyorum ve tatlı, şişmiş dudaklarını öpüyorum.

dudaklarına öpücükler konduruyorum.

"Daha iyi hissediyor musun?" Sorusu dudaklarımın dibinde fısıldanıyor ve ben kollarımı onun etrafına dolayarak ona sıkıca sarılıyorum. "Bugün olan

, sadece bu değil, bugün olan her şeyden sonra."

"*Bu* her şeyi çok daha iyi hale getirdi," diye onayladım ve dudaklarımı alnına bastırdım.

"Bir dövme istiyorum."

Bu basit cümleye kaşlarımı çatıp geri çekildim, ona bakabilmek için.

"Hayır." Başımı sallayıp ellerimi kollarından aşağıya doğru kaydırıyorum. "Hiç acı çekmeni istemiyorum, bebeğim."

Kaşlarını kaldırır. "Sadece bir dövme, biliyorsun. Senin bir milyon tane var."

"Ve nedenini biliyorsun."

Gözleri yumuşayarak kolumdaki gülün çizgilerini takip ediyor, sonra elime iniyor ve onu dudaklarına götürüyor, sonra

benim avucumla kalbini kapattı.

Bu anda karımdan daha çok sevdiğim kimse ya da hiçbir şey yok. "Sen ne yazdırırdın?" diye soruyorum ona yumuşak bir sesle, saçlarını yanağından çekerek.

"Düğün tarihimiz." Boğazını yutar. "Sol bileğimin iç kısmına."

Şaşkınlıkla çenesini kaldırıp o güzel gözlerine bakıyorum. "Millie."

"Çünkü," diye devam ediyor, sesi giderek yumuşuyor ve onu duyabilmek için eğilmem gerekiyor. "Bu sadece bir yıl olsa bile, hayatımın en önemli yılı olacak."

hayatımın en önemli yılı olacak."

Alnımı alnına yaklaştırdığımda nefesim kesildi. O tek cümlede yatan kırılganlık şaşırtıcıydı.

"Seni bir yıl sonra bırakmayacağım, karım. Seni yüz yıl sonra da bırakmayacağım. Ben sana aitim, kalbimle, ruhumla. Sen

Yaptığım her şeyin sebebi sensin."

Kollarını bana dolayarak, sanki içime girmek istercesine sıkıca sarılır.

Ve onu suçlayamıyorum çünkü *onun* içi benim en sevdiğim yer.

"Eğer dövmeyi istiyorsan, yaptırmalısın," diye kulağına fısıldıyorum. "Belki ben de aynısını yaparım."

"Eşleşen dövmeler mi?" Bana gülümseyerek sordu. "Ne eğlenceli. Seninkini nereye yaptıracaksın?"

"Tabii ki kalbimin üzerine." Onu nazıkçe öptüm ve ayağa kalkmasına yardım ettim. "Temizlenmemiz lazım. Acıktın mı?"

"Açlıktan ölüyorum. Buzdolabında taco malzemesi kalmış."

"Sen yırtık olmayan bir şeyler giy, ben her şeyi hallederim." O uzaklaşırken elimi saçlarından geçiriyorum

ve sonraki birkaç dakikayı yalnız kalarak yerdeki spermi temizlemek, kendimi silmek ve

taco etini ısıtmak için kullanıyorum.

O geri geldiğinde, sistemim normale dönmüştü.

"Hey, bir sorum var," derken saçlarını topuz yapar.

"Sor bakalım." Başparmağımdan biraz peynir sosu yalayıp ona dönerek bakıyorum, sonra başparmağım hala ağzımda donup kalıyorum. "Ne

ne giymişsin?"

Kaşlarını çatıp, o kadar ince ki, sanki çıplakmış gibi güzel pembe meme uçlarının hatlarını net bir şekilde görebildiğim beyaz tişörtüne bakıyor.

"Sadece eski bir tişört. Bu, sahip olduğum en rahat şey olabilir

"Sadece eski bir tişört. Bu, sahip olduğum en rahat şey olabilir." "Tanrım, karıcığım, sen yürüyen bir rüya gibisin."

Yüzünde yayılan gülümseme tatminle doludur. "Hâlâ bir sorum var."

"Cevap evet." Gözlerimi göğüslerinden alamıyorum. "Kesinlikle evet, ne istersen."

Şimdi gülüyor ve bir tortilla cipsi alıyor. "Sen tam bir *erkeksin*." "Hiç aksini iddia etmedim."

"Hey, gözlerim burada." Hala gülümseyerek eğilip gözlerime bakıyor. "Kaba olma."

"Kaba davranmıyorum. Karımın muhteşem vücudunu hayranlıkla izliyorum." "Dostum. İki saniye önce seviştik. Odaklan."

"Odaklandım."

"Holden."

Şimdi gözlerim onun gözlerini bulur ve kısılır.

"Kocam, bir sorum var."

"Tamam." İç çekip taco yapmaya geri döndüm. "Ne oldu?"

"Çiftliğinizde damgalama ve kısırlaştırma ne zaman yapılıyor? Zamanı gelmedi mi?"

Ona kaşlarını çatarak bakıyorum. "Evet, aslında perşembe günü." "Yani üç gün sonra mı?"

"Evet."

Gözlerini kırıştırır. "Yardım etmek istiyorum. Yılın en sevdiğim zamanı." Şaşkınlıkla ona bakarım. "Yardım etmek mi istiyorsun?"

"Tabii ki. Atımı almam lazım. Zaten bunu yapmak istiyordum. Onu özledim. Lucky ve

çocukların ona iyi baktığını biliyorum ama onu bu kadar uzun süre görmemiştim. Neyse, Perşembe gününe kadar

Perşembe gününe kadar? Yemek çadırı hazır mı?"

"Yiyecek çadırı mı?" Kafam allak bulluk oldu. Karım, benim için yılın en önemli günlerinden birinde, çiftliğimde bana yardım etmek istiyor.

Blackwell ailesi ve birkaç komşu aile yardım etmeye gelir, ama kadınlar hiç gelmez.

Babam çok kızardı.

"Yemek çadırı." Bana kaşlarını çatıyor. "O aç kovboyları beslemiyor musun?"

"Genelde sandviç falan sipariş ederim." Omuz silkiyorum, birden önemli bir şeyi kaçırmışım gibi hissediyorum.

"Tamam, yemeği ben hallederim. Erin ve Summer da gelirler. Ama ben seninle çalışacağım. Ben kovboyum, yardımcı değilim.

yardımcın değilim."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Sen kovboy musun?"

"Tabii ki öyleyim. Bekle de gör. Kız kardeşlerini de davet et, ne olduğunu görsünler. Sanırım

at binmelerine bile izin verilmiyorsa, yılın en eğlenceli gününde yardım etmelerine de izin verilmezdi."

Kaşlarımı kaldırdım. "Sanırım onları davet etmeliyim."

"Onlara binmeyi öğretmeyi teklif edeceğim."

şaşkınlıkla tabağımı itip kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Neden?"

"ünkü onlar bir çiftlikte büyüdüler ve bunun tadını hiç ıkaramadılar. Eğer benim sözüm geçerse, şimdi tadını çıkaracaklar.

Aslında Jake insanlara binmeyi öğretmekte çok iyidir ve Ryan'ın çiftliğinde bir sürü harika, uysal at var, o yüzden

Kız kardeşlerin oraya gitmek ister mi diye bir sorayım. Eğlenceli olur."

Tacodan bir ısırık aldı ve beni daha da aşık eden şeyleri söylemeye devam ettiğinin farkında değildi.

Onu seviyor, devam ediyor.

"Herkesi ne zaman oraya çağırsam iyi olur?" "Ne?"

"Markalama günleri saat kaçta başlıyor?" "Sekiz civarı

sanırım."

"Çok kolay." Elindeki salsayı yaladı. "Heyecanlıyım. Umarım bu yıl ailemin çiftliğinde yardım edebilirim. Babam

bana izin vermeyebilir."

"Hayır, baban *izin* vermez," diye nazikçe hatırlatıyorum. "Gidebilirsin, kızım."

"Sen olmadan olmaz." Yarısı yenmiş tacoya kaşlarını çatarak baktı. "Onunla konuşurum."

Sersemlemiş bir halde yemeğimizi bitirip mutfığı topladıktan sonra yatmaya gideriz. Saat dokuzu geçmiştir ve ikimizin de sabah erken kalkması gerekir.

Tabii ki, bu gece ona bir kez daha sevişmek istiyorum.

Bu yüzden, karanlıkta, o pijamalarını çıkardıktan ve yorganın altına girdikten sonra, üstüne çıkıp bacaklarının arasına kıvrılıyorum.

"Şimdi yumuşak ve yavaş olacak," diye fısıldıyorum dudak

"Şimdi yumuşak ve yavaş olacak," diye fısıldıyorum dudaklarına. "Seninle sevişeceğim, karıcığım."

"Oh, kulağa hoş geliyor."

O sırtıyor ve ben onun içine giriyorum, o lezzetli dudaklarından o küstah gülümsemeyi siliyorum.

Uzun, yavaş hareketlerle onun içinde ilerledim. "Sen inanılmazsın."

"*Sen* inanılmazsın." Sessizce sevişirken seslerimiz fısıltıya dönüşüyor.

Beni kendine sarıyor, bana sıkıca sarıyor ve ben yüzümü boynuna gömüyorum.

"Yeterince yaklaşamıyorum," diye mırıldanıyorum.

"Senin her şeyini istiyorum." Yanağıma öpücük konduruyor. "Bana her şeyini ver."

"Sen zaten sahipsin. Her zaman sahip oldun."

Bana sıkıca sarılır ve ben de önceki kadar sert bir şekilde boşalıyorum, onun ıslak sıcaklığında sallanarak.

Daha sonra, yine temizlendikten ve birbirimize sarıldıktan sonra, hareketsiz yatıyoruz; odadaki tek ses bizim

nefeslerimizdir.

Aniden, sessizlik içinde, onun fısıldadığını duyarım: "Seni çok seviyorum."

Boğazım düğümlenir ve onu kendime çekip çenesini kaldırmadan önce zorlukla yutkunurum. Ay ışığında ona fısıldayarak cevap veririm: "

seni de çok seviyorum. Çok."

Gözleri büyüdü. "Uyuyakaldın sanmıştım."

Boğazımdan bir kahkaha kaçır. "Sadece ben uyurken mi tatlı sözler fısıldıyorsun? O zaman daha uzun süre uyanık kalmaya başlasam iyi olacak."

"Boş laf değil." Küçük eliyle yanağımı okşadı. "En önemli şey."

Duygularla dolmuş bir şekilde, avucunu öptüm, sonra dudaklarını. "Her şey

demek." ON YEDİNCİ BÖLÜM

MILLIE

Bugün huysuzum.

Bunu tamamen itiraf edebilirim. Ruh halim çok kötü. Öncelikle, pazartesi gecesinden beri kocamı neredeyse hiç görmedim.

markalama günü için hazırlık yapmak ve yangınların temizliğini yapmak için çok erken kalktı.

Dün on sekiz saat çalıştı, gece yarısına kadar eve gelmedi ve bu sabah dörtten önce yine kalktı.

Onu çok özledim.

Üstüne üstlük, bu sabah o çıktıktan sonra uyuyakaldım, bu yüzden iş yerine açılış saatinden on dakika önce yetiştim, ki bu hiç

hazırlanmak için yeterli zamanım var. Neyse ki, bugün aylık Iconic Women's Collective öğle yemeğine gitmem gerektiği için

Candy, Macy ve Andrea bütün gün çalışmak için buradalar, en azından Candy'nin evde yalnız kalacağı için endişelenmeme gerek yok.

Yarın da hepsi burada olacak, böylece ben çiftliğe gidebilirim.

Yaz için iyi ve güvenilir yardımcılar bulduğuma çok sevindim.

"Gladys!" Orta yaşlı bir kadın yaklaşıp mochayı almak için gülümserken, mochayı tezgahın üzerine koydum. "İyi günler."

."

"Bugün çok yoğun," diyor Andrea gülümseyerek. "Bunu seviyorum."

"Senin de sevmene sevindim." İç çekip bu tavrı umursamama çalışıyorum. Bundan acı çeken tek kişi benim.

Ama tam kendimi daha neşeli, güneşli bir ruh haline sokmak üzereyken, "Holden Lexington'la tanıştırmak isterim"

Lexington'la tanıştırmak fena olmaz."

Gözlerimi kısarak başımı çevirip, yakın masada oturmuş kahve içip dedikodu yapan üç kadına bakıyorum.

"Değil mi?" diye sorar sarışın kadın. "O çok seksi bir kovboy. Onu sürmek isterdim."

"Biliyor musun," diyor ilk sesin sahibi, esmer kadın, kapımın üstündeki zil bir müşterinin geldiğini haber verirken, "kız kardeşim

kız kardeşini tanıyor. Eminim tanıştırılabilirim. O adamın dünyasını alt üst ederim. O dövmele! Onları yalamak istiyorum."

"Onu her yerinden yalamak istiyorum."

"Holden'in karısı bunu onaylamazdı herhalde."

Üçü de sesime dönüp yüzüme bakarken gözleri fal taşı gibi açıldı.

Eminim isyan çıkarmak üzereler. İyi ki bu tezgah bizi ayırıyor, yoksa onları saçlarından tutup buradan dışarı atardım.

"O evli değil," diyor sarışın kız somurtarak, ben de elimi kaldırıp yüzüğümü gösteriyorum.

"Evet, evli. Benimle. Ve kocama böyle konuşman hoşuma gitmedi. İnan bana, eğer öğrenirsem..."

Eğer herhangi biriniz, kocaman kirli dillerinizin ucunu bile kocamın dövmelerine değdirmeye kalkışırsanız, bu, onları kafanızdan koparmadan önce tattığınız son şey olur.

"Tanrım, cadalozluk yapma," diye kızıl saçlı kadın hırsla bağırdı. "Sadece seksi bir

"Tanrım, bu kadar cadaloz olma," diye homurdandı esmer kadın. "Sadece seksi bir adamdan bahsediyoruz. Sakin ol."

"Siktir et. O *benim* seksi erkeğim ve bu işin sahibi de benim, o yüzden o aptal kışkılarınızı sandalyelerimden kaldırın, buradan defolun

ve bir daha asla geri gelmeyin."

Çeneleri düşer, ama ben sadece onlara hırslıyorum ve dışarı çıkmaya başladıklarını gördüğümde, adamın kendisi

gülümsüyor, gözlerimi kamaştırıyor.

"Ona bakmayın lanet olasıcalar," diye kızlara bağıyorum. "Onun yönüne nefes bile almayın! Duydunuz mu beni?"

Sonunda kapıdan çıkıyorlar ve kocam bana doğru geliyor, çiçekleri tezgahın üzerine bırakıp seksi

Dövmeli eli boğazıma kadar uzanmış ve başparmağıyla çenemi okşuyor. Dudaklarını kulağıma yapıştırıyor.

"Beni hayatımda hiç olmadığım kadar sertleştirdin, karıcığım
. Bu gece seni

sen benim adımı haykırarak inleyene kadar sikmek için sabırsızlanıyorum."

Zorlukla yutkunup, beklentiyle bacaklarımı birbirine bastırdım ve sonra dudakları benim dudaklarıma yapıştı, aç ve sahiplenici, ve

etrafımızdaki alkışları duyuyorum.

O çekilip beni ateşli mavi gözleriyle bakarken gülüyorum. "Bravo,"

diyor Candy, en yüksek sesle alkışlayarak. "Bravo!"

"Sanırım söylediklerini beğenmedin?" diye sorar Holden.

"Hayır, yapmadım. Bu onlara başka bir kadının erkeği hakkında öyle konuşmamaları gerektiğini öğretir. Ayrıca, neden bu kadar seksi olmak zorundasın? Bundan sonra hayatım böyle

Bundan sonra hayatım böyle mi olacak?"

"Ah, bebeğim, bana yaptıklarına bak." Beni tekrar öptü, dudaklarımda uzun süre kaldı, sonra geri çekilip çiçekleri aldı.

çiçekleri aldı. "Bunlar senin için. Seni pek göremedim, uğrayıp merhaba demek istedim."

"Hepimiz geldiğine sevindik," Andrea gülerek onu teselli eder. "Şimdi bir erkek arkadaş bulmam lazım çünkü bu

şimdiye kadar gördüğüm en seksi şeydi."

"Teşekkürler." Onu görmezden gelerek, burnumu kırmızı güllerin ve ayçiçeklerinin arasına gömdüm. "Çok güzeller."

"Bugün ne yapacaksın?" diye sorar, tezgaha yaslanarak tüm dikkatini bana verir.

Parmaklarımla kolundaki pembe gülü okşuyorum.

"Birkaç dakika sonra IWC öğle yemeğim var, sonra eve gideceğim. Çiçek dikmek istiyorum."

Bu sözler onun kaşlarını şaşkınlıkla kaldırdı. "Gerçekten mi? Ne tür çiçekler?"

"Bilmiyorum. Bahçede biraz zaman geçirip stratejimi planlamam lazım. Hangi çiçeklerin gölgeye, hangilerinin güneşe

bakması gerektiğini bilmiyorum. O yüzden bugün

eve erken döneceğim." "Maalesef ben

gelemeyeceğim." Derin bir nefes alır.

"Çiftliğe gelip yardım edeyim mi? Hiç sorun değil."

"Hayır." Başını sallar. "Bahçenin tadını çıkar. Orada çok yardımcım var. Brady ve Rem de öğleden sonra birkaç saatliğine

uğrayacaklar."

Bu habere gözlerim fal taşı gibi açılır. "Şaka

yapıyorsun." "Hayır."

"Vay canına. Bu çok iyi."

"Gitmeliyim." Beni bir kez daha öptü ve kapıya doğru yöneldi, beyzbol şapkasını başına taktı. "İyi günler,

bebeğim." "Sen

de."

"Oh, inan bana, bütün kasaba bu sabah BVCC'de olanları duydu," diyor Erin gülümseyerek, Summer'ın

en sevdiğimiz pub olan Snow Ghost'un masalarına çiçek aranjmanları yerleştirirken, Erin gülümseyerek diyor. Burası, her ay öğle yemeği için toplandığımız yer.

öğle yemeğimizi yediğimiz, en sevdiğimiz pub olan Snow Ghost'ta.

Iconic Women's Collective, daha iyi bir kelime bulamadığım için, kayınbiraderlerim ve benim kurduğumuz bir tutku projesi, bir *kulüp*.

Birkaç yıl önce. Beşimiz de iş kadınıyız ve iş dünyasındaki diğer kadınları desteklemenin bir yolunu bulmak istedik.

Birbirimizin destekçisi olmak, ağ kurmak ve başarı için ipuçları ve püf noktaları paylaşmak. Çünkü günün sonunda, hepimizin büyük başarılar elde etmek için yer var.

Tabii bu sabah kahve dükkanındaki o üç ev yıkıcı hariç.

"Kimse birinin kocası hakkında öyle konuşmamalı," diye ısrar ediyorum ve Summer ile Polly sırtarak birbirlerine bakarken ellerimi belime koyuyorum.

gülümserken ısrar ediyorum. "Siz de bir kadının, kocanızı akşam yemeğinde yemek istediğini duyarsanız hoşunuza gitmez."

Bu, Abbi'nin suratını asmasına neden oldu. "Hayır. Hayır, bunu sevmezdim."

"Gördün mü? Neyse, belki de toplum içinde daha iyi davranırlar ve bu tür konuşmaları özel kızların

geceleeri saklarlar, bir hanımefendi gibi."

Erin buna burun kıvırdı. "Summer, bu şakayıklar çok güzel . "

"Biliyorum. Toplantıdan sonra istediğin kadar alabilirsin." Summer, kasabadaki çiçekçi dükkanı Paula's Poseys'in sahibidir ve her zaman

masalara taze buketler getirir. "Erin, bize bugünkü konuk konuşmacımızdan bahset. Adı Cora mı demiştin?"

"Cora harika biridir," diye cevapladı Erin. "Onu çok iyi tanımıyorum. Ailesi bizim ailemle tanışıyor ve o New

Orleans. O, katil bir iş adamı ailesinde doğdu. Bugün size her şeyi anlatacaktır, eminim. Rem ve ben

Rem ve ben Mardi Gras için New Orleans'a kaçtığımızda onu gördüm ve bizimle konuşmasını rica ettim.

"Bir sorum var," diyorum, elimi sallayarak. "Dünyada, ailenin bilmediği ünlü ve önemli bir kişi var mı?"

ailen tanımıyor mu?"

Erin çenesine dokunup gözlerini kısarak gülümsedi. "Hayır."

"Hey, bu bizim için iyi," diye hatırlatıyor Abbi. "Böylece toplantılarımıza harika konuk konuşmacılar davet edebiliyoruz."

"Doğru," diye onayladı Polly, insanlar toplantıya gelmeye başladığında.

Herkesi görmekten her zaman çok mutlu olurum. Fotoğrafçılar ve emlakçılar var. Avukatlar, doktorlar, hemşireler ve bir köpek

ve bir eğitmen var.

O kadar çeşitli ve harika bir grup insan ki, her zaman katılımın çokluğuna şaşıyorum, şaşırmamam gerekse de.

"İşte buradasın!"

Charlie elinde bir bardak kola ile bana doğru gelirken dönüp gülümserim.

"Selam!" Bana sarılır ve bu beni hiç garip hissettirmez. "Nasıl gidiyor?"

"Düğün sezonu başlıyor, bu da harika ve yoğun olduğum anlamına geliyor, ama aynı zamanda nefes almaya bile vaktim yok."

Nefes alamıyorum bile." Charlie omzunu silkiyor. "Ama her şey yolunda, hiç şikayetim yok. Ama asıl soru şu. *Sen* nasılsın?"

"Bunu konuşacak vaktimiz yok sanırım." Gülmeden edemiyorum. "Ama sonuçta ben de gayet iyiyim."

"Bunu duyduğuma sevindim. Peki, bugün bizimle kim konuşacak?"

Çilli yüzlü, keskin yeşil gözlü bir kıvıll saçlı kıvının odaya girdiğini fark ettim ve onun konuşumuzun konuşmacısı olduğundan eminim.

konuşmacı olduğundan eminim.

"New Orleans'tan gelen harika bir kadın. Tek bildiğim bu, bu yüzden ne söyleyeceğini merakla bekliyorum."

"Ben de." Charlie omzuma hafifçe vurur. "Ben gidip bir yer bulayım. Sonra konuşuruz."

Başımı sallayıp onun arkasından bakıyorum ve Erin Cora'yı selamlarken arkadaşlarımla yanına katılıyorum. "Seni tekrar görmek çok güzel," diyor

Erin gülümseyerek.

"Ben de. Vay canına, bu kasaba muhteşem." Onun aksanını seviyorum. Bana Bayou'daki sıcak, nemli geceleri hatırlatıyor ve ben

Bayou'ya hiç gitmedim. "Bir ara kuzenlerimi buraya getirmeliyim."

"Kesinlikle yapmalısın," diyor Erin başını sallayarak. "Çok eğlenceli olur."

Hepimiz Cora ile tanıştık. Cora inanılmaz derecede samimi görünüyor ve o yeşil gözlerinde yüksek zekâya sahip bir kadın görüyorum.

zeki bir kadın olduğunu görebiliyorum. Konuşmasını sabırsızlıkla bekliyorum.

Herkes öğle yemeği için yerini aldıktan sonra, Erin odanın önüne geçip arkadaşını tanıttı ve hepimiz yerlerimize oturduk.

yerlerimize oturduk. Beşimiz, diğer bayanlarla da sohbet edebilmek için odanın farklı yerlerine dağılmaya çalıştık.

"Merhaba, millet," diyor Erin, dikkatimizi çekerek. "Bu ayki IWC öğle yemeğine geldiğiniz için teşekkürler. Unutmayın,

İki hafta sonra bahar resmi etkinliğimiz var. Sosyal medyada ve haber bülteninde duyuracağız, takipte kalın."

Evet, yaklaşıyor! Yılda dört kez, büyük ve şık bir parti düzenliyor ve eşlerimizi veya sevgililerimizi davet ederek

.

Bu sefer, kocamı da yanımda getirebileceğim ve bu, karnımda katil arıları uyandırıp cha-cha yapmaya başlıyor.

"Şimdi, daha fazla uzatmadan, arkadaşım Cora'yı tanıtmak istiyorum. Buraya gelmek için New Orleans'tan geldi.

bugün burada bizimle birlikte. Cora'nın ailesi gemi inşa işinde ve, şey, bunu size onun anlatmasına izin vereceğim. Cora'ya bir alkış alalım!

Alkışlarımız eşliğinde, güzel yeşil elbisesiyle güzel kıvılcı saçlı Cora mikrofonu Erin'den alır ve hepimize gülümser.

"Vay canına, bu odanın önünde durmak çok heyecan verici. Erin, Iconic Women's Collective ile en yakın arkadaşlarının yaptıkları

ve bana sizlerle konuşmamı istediğinde bu fırsatı hemen yakaladım. Normalde

utangaç biriyim, ama bu havalı çocukların kulübüne katılmak istedim."

Seyircilerden kahkahalar yükselir ve Cora devam eder.

"Benim adım Cora Boudreaux ve Erin, New Orleans'tan olduğumu söylerken haklıydı. Büyük, gürültücü ve çılgın bir ailem var.

Orada çok sevdiğim bir yer var. Büyük büyük büyük dedem yaklaşık

ve şirketimizin adı Boudreaux Enterprises. Babam Eli Boudreaux şirketin CEO'su, ama

ben onun yanında staj yapıyorum çünkü o sonunda emekli olup kalan yıllarını annemi şımartarak geçirmek istiyor.

."

Biz tekrar güldüğümüzde gülümsüyor ve milyarlarca dolarlık bir şirketi yönetmenin zorlukları hakkında konuşmaya başlıyor.

ve çok önemli bir şirketi yönetmenin zorlukları hakkında konuşmaya başladı.

Ve buradaki bazı kadınların şöyle düşündüğünü anlayabiliyorum: "*Ama bu benim küçük işletmeme nasıl yardımcı olabilir ki?*"

"Bir sorum var," diyorum, elimi kaldırarak. "Topluluğunuzla iletişim kurmanın ve yerel

insanlara ulaşip onlara yardım etmeyi başarıyorsunuz?"

Cora bana gülümsüyor. "İyi soru. Çünkü küresel ve oldukça büyük bir şirket olsak da, yerel topluluğumuzda yer almaya da önem veriyoruz."

yerel topluluğumuzla bütünleşmeye kararlıyız."

Sonunda, Boudreaux Enterprises'ın New Orleans'ta yaptıklarından bahsetmeye başlıyor ve şimdi etrafımda daha fazla ilgi uyandığını

.

Erin'e bakıyorum, o da *teşekkür eder* gibi dudaklarını hareket ettiriyor ve ben de ona gülümsüyorum.

İki saat sonra, herkes ayrıldıktan ve çiçekleri topladıktan ve büyük temizlik işlerine yardım ettikten sonra

araçlarımıza doğru yürüdük.

"Harikaydı," diyor Polly iç çekerek. "Ayrıca, konuk konuşmacı seçimlerimizi de sürekli iyileştiriyoruz. Çok etkileyiciydi."

"Ayrıca, amcasının beyzbolcu olduğunu ve kuzeninin şu anda profesyonel beyzbolcu olduğunu söylediğinde,

ailesi hakkında daha fazla bilgi edinmek istedim. Senin ailen gibi görünüyorlar, Erin," diyor Abbi.

"Evet, oldukça havalılar." Erin gülümsüyor. "Umarım Cora onları buraya ziyarete getirir ve Ryan'ın evinde büyük bir parti veririm."

Ryan'ın evinde büyük bir parti veririm."

"Biz varız," diyor Polly. "Tamam, bayanlar, ben eve, bambino'ya gitmeliyim. Lottie her an uyanabilir."

"Aynı durum bizde," Summer de aynı fikirde. "August dış çıkarıyor ve huysuz. Ama yarın görüşürüz Millie. Hepimiz

çiftliğine yardım etmeye geliyoruz. Joy tüm çocuklara bakacak."

Ona şaşkınlıkla bakıyorum. "Hepiniz geliyor musunuz?"

"Tabii ki," diyor Erin, omzuma hafifçe vurarak. "Bugün markalama günü."

Göz kırpar ve ardından herkes evlerine gitmek için araçlarına biner. Ben de arabama binirim, minnettarlık ve duygu dolu bir şekilde,

park yerinden çıkmadan önce bir an durmak zorunda kalıyorum.

Nesillerdir, Wilds ve Lexington aileleri arasında çiftliklerinde birbirlerine yardım etmemeleri *kesin bir*

kuraldır. Diğer komşular yardım eder, ama bu iki rakip

aile etmez.

Asla.

Ama şimdi o kötü adam öldü ve gömüldü, Holden ve ben evlendik, işler değişiyor ve ben bunu çok seviyorum.

"Değişikliklerin başlamasının zamanı gelmişti. Keşke babam da fikrini değiştirse."

Arabamı çalıştırıp gitmek için kalkıyorum, ama telefonum çalıyor ve arayanın Bridger olduğunu görünce kaşlarımı çatıyorum.

"Selam, ne haber?"

"Selam, önümüzdeki birkaç saat meşgul müsün?" Sesinde yorgunluk hissediyorum. Birdie'ye bakacak birine ihtiyacı var. Kemiklerimde hissedebiliyorum.

Kemiklerimde hissediyorum. Ailesi Florida'ya taşındığından beri, zavallı adam tatlı kızına bakacak kimse bulamıyor.

"Özellikle yok. Ne oldu?"

"Missoula'da bir toplantıya gitmem gerekiyor ve günün geri kalanında çocuklarıma bakacak kimse yok. Eve dönene kadar

Birdie'ye bakabilir misin? Eve dönmem yaklaşık sekiz gibi olur."

Bahçe planları suya düştü ama olsun. O küçük kızı çok seviyorum. "Tabii, elbette.

Nerede? Onu benim eve götürsem sorun olur mu?"

"Hiç sorun değil." Derin sesindeki rahatlama gerçektir. "Bulabildiğim tek bakıcıyla evde, ama az önce

beni terk etti."

"Tamam, merak etme. Ben hallederim. Şehre döndüğünde uğra."

"Teşekkürler, Mill. Çok nazıksın."

"Dikkatli sür."

Telefonu kapatıp şehre doğru yola çıktım, evimin önünden geçip birkaç blok ileride, kasabanın kenarında bulunan Bridger'ın evine gittim.

. Evi sevimli, bahçesi bakımlı, ama tam bir bekar evi. Çiçek yok, veranda ya da teras mobilyası yok.

Rüzgâr çanları yok. İçinin de aynı şekilde sade olduğunu biliyorum. O ve Birdie'nin her türlü konforu var, ama

duvarda resim yok, kanepede ekstra güzel yastıklar yok. Çok... *sıkıcı*.

O tam bir erkek.

Garaj yoluna girdiğimde, tanımadığım bir genç kapıdan koşarak bana doğru geldi.

"Birdie'yi almaya mı geldin?" Çocuğu kurtulacağı için çok heyecanlı geliyor.

"Evet. Sen kimsin?"

"Shayna," dedi, sanki bunu otomatik olarak bilmem gerekiyormuş gibi. "Üzgünüm, bugün daha fazla kalamayacağım. Yapmam gereken işler var."

"Ama işi kabul etmiştin."

"Evet, ama Bridger'ı gördün mü? Sonra onun burada olmadığını fark ettim. Sadece çocuk var ve bu çok sıkıcı.

Partiye gitmem lazım. Görüşürüz!"

Sonra arabasına koşar ve o kadar hızlı uzaklaşır ki, lastiklerinden duman çıkmamasına şaşırıyorum.

Birdie ve ben bir dakika birbirimize bakarız, sonra gülmekten kendimi alamam.

Birdie gülümser ve küçük siyah örgüsüyle oynar.

"Merhaba, tatlı kız."

"Merhaba, Millie Teyze. Beni sevmedi."

"Oh, seni sevmemek imkansız. Sanırım Shayna babanıza aşık oldu ve bunu iyi düşünmedi."

Yeni evime gelip benimle vakit geçirmek ister misin?"

Heyecanla zıplamaya başlar ve aniden gününün beklenmedik bir şekilde değişmesine sevindim. Son zamanlarda bu küçük kızla

ve onu özlemiştim. "*Evet!* "

"Güzel. İçeri girip birkaç şey alalım, sonra benim eve gidelim. Sana bir şeyler hazırlayayım. Nasıl

Nasılsın?"

Birdie, kimsenin tam olarak teşhis edemediği bir hastalıkla mücadele ediyor. İyi günleri ve kötü günleri var, son zamanlarda daha çok iyi

son zamanlarda daha iyi, bu da büyük bir rahatlama.

Bazı doktorlar bunun sadece geçici bir şey olabileceğini düşünüyor, ama ne olduğunu bilsek daha iyi olurdu.

olduğunu bilmek daha iyi olurdu.

"İyiyim. Biraz uykulu."

Halsizlik en büyük suçluydu. Bu çocuğu uyanık tutmak neredeyse bir yıldır süren bir angarya olmuştu.

"Biraz kestirmek ister misin?"

"Şu anda değil." İçeri girerken küçük elini benimkine soktu. "Evinizi görmek istiyorum."

"Tamam, bebeğim. Hadi gidelim."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

HOLDEN

İki gündür karımın içine giremedim ve bu durum *şimdi* değişmek üzere. Arkadaşlarım ve ben çok çalıştık.

Bugün yangınların temizliğini bitirip yarınki markalama için her şeyi hazır hale getirmem gerekiyor, bu da akşam yemeğine yetişmek için

akşam yemeğine yetişmek için eve gidiyorum.

Ve akşam yemeğinde, onu iki yana açıp Millie'yi doyasıya yemeyi planlıyorum.

Bu sabah dükkânında o kadınlara küfürler yağdırmasını duymak çok seksi idi. Kızımı bu kadar kızdıran şeyin ne olduğunu bilmiyorum,

ama onu beni sahiplenirken, onlara alyansını gösterip sonra da kışlarına tekmeyle basarken izledikten sonra, onu

tezgahın üzerine kaldırıp hemen içine girmek istedim.

Kızginken çok güzel.

Arabayı garaja park edip kapıdan içeri girerken, "On saniyen var, soyun!" diye bağıriyorum.

Koyu saçlı, kahverengi gözlü küçük bir kızın bana bakarken donakaldım ve akşam için yaptığım tüm planlar bir anda

değişti.

"Uh, hey, Birdie."

"Holden!" Birdie zıplar ve bana koşar, kollarını belime dolayarak sıkıca sarılır.
"Geldin!"

"Evet." Gülerek eğilip kafasına öpücük konduruyorum. "Burada yaşıyorum." "Millie teyzeyle mi?" Kaşlarını çatıyor. "Neden?"

"Çünkü biz evliyiz, tatlım. Bu arada, o nerede?"

"Tuvalete gitti." Birdie elimi tutup beni kanepede oturduğu yere götürdü. "Paw Patrol izliyorum.

Paw Patrol izliyorum. Gel, yanıma otur."

"Bir dakika izin ver, tamam mı?" Onu yatırıp tekrar başını öptükten sonra karımı aramaya gittim. "Millie?"

"Burada." Yatak odasından boğuk sesini duyuyorum ve onu dolapta buluyorum.
"Çamaşırları asıyorum. Tişörtlerin

Tişörtlerini asayım mı, katlayayım mı?"

Kalbim durdu, sonra kulaklarımda çarpmaya başladı. Tanrım, hiçbir kadın böyle görünmeye cüret etmemeli.

Kısa şort giymiş, poposunu zar zor örten türden, ve beyaz bir tişört. Saçları dağınık bir topuz halinde başının üstünde toplanmış ve

sepetten çamaşırları asıyor.

Ben kadın düşmanı değilim. Karımın ev işlerini yapmasını, yemeklerimi pişirmesini ve emrimde olmasını beklemiyorum.

Ama lanet olsun, onu sikmek istiyorum.

Bunun yerine, ona doğru yaklaşır, yüzünü ellerimle çerçeveler ve ona açmışım gibi öperim, çünkü gerçekten öyleyim.

O şaşkınlıkla inliyor ve sonra her zamanki gibi bana yaslanıyor, kollarını belime doluyor.

"Çamaşır yıkamak seni tahrik mi ediyor?" diye soruyor nefes almak için başımı kaldırdığımda.

"Sen beni tahrik ediyorsun." Saçlarını kulağının arkasına atıyorum. "Giysilerimi yıkaman gerek yok, bebeğim."

"Yine de yıkayacağım." Sanki önemsiz bir şeymiş gibi omuz silkiyor. "Birdie yüzünden planlarım biraz değişti.

Onu kontrol etmem lazım."

"O iyi. Televizyon izliyor. Orada ne oldu?"

"Çocuk bakıcısı gelememi ve Bridger beni aradı. Önemli bir şey değil." Parmaklarıyla yanağımı okşadı ve ben de onu

Elini tutup dudaklarımı avucuna bastırıyorum. "Beklediğimden erken geldin."

"Karımla çıplak vakit geçirebilmek için çok çalıştım." Gözleri büyür ve sonra iç çeker. "Özür dilerim..."

O cümleyi tamamlayamadan dudaklarını dudaklarımla kapatıp ona sıkıca sarılıyorum. "Özür dileme. Hala evdeyim

ve daha sonra çıplak kalabiliriz."

"Anlaştık."

"Neredesiniz?" Birdie koridordan geçerken seslenir.

"Buradayım, bebeğim," diye cevaplar Millie ve bana gülümser. "Acıktın mı?"

"Açlıktan ölüyorum," der Birdie ve onu kaldırıp omzuma attığımda kıkırdar. "Hey! Ben patates çuvalı değilim

patates çuvalı değilim!"

"Evet, öylesin. Seni kızartıp akşam yemeğinde yiyeceğim." Onun yanına gıdıklayarak onu güldürdüm. "Hadi, Millie teyze çamaşırları bitirene kadar

Millie teyze çamaşırları bitirene kadar." "Nugget yapabilir miyiz?"

"Tatlım, ne istersen yiyebilirsin."

Küçük kızı mutfak tezgahının üzerine indiriyorum, böylece mutfakta koşturmamı izleyebilsin. Ellerimi yıkadıktan sonra

Buzdolabını iyice açtım. Eve gelmeden önce çiftlikte duş aldım. Bunun için ahıra duş taktırmıştım.

"Tamam, ufaklık, bakıyorum da dondurucuda gerçekten nugget var. Ama sana onları yapacaksam, sebze de yiyeceğine

söz vermelisin."

Birdie sevimli burnunu kırıştırır. "İğrenç. Sebze istemiyorum. Sebzeler sağlığa zararlı."

Ona gülümserim ve o da masum görünmeye çalışır, sonra kahkahalara boğulur.

"Sen bela bir çocuksun, biliyor musun?"

"Evet, babam da öyle diyor."

BRIDGER'IN FARLARI garaj yolundan çıkarken, Millie'nin kanepede kıvrılmış uyuduğı yere döndüm.

O ve Birdie, Disney filmi izlerken uykuya dalmışlar. Bridger küçük kızını almaya geldiğinde ikisi de uyanmadı.

kızını almaya geldiğinde ikisi de uyanmadı.

Kapıyı kilitledikten sonra karımı kollarımın arasına alıp yatak odasına taşıyorum, yatağa yatırıp üstünü örtüyorum, sonra giysilerimi çıkarıp

ve yanına giriyorum.

Bu gece hiç planladığım gibi gitmedi ve bu gece seks olmayacağı belli, ama umurumda değil. Yıllardır tek istediğim

Millie ile birlikte olmak, aynen böyle. Birbirimize sarılıp, onu kollarımda sıkıca tutarak, ona dokunmamın ona zarar verebileceğinden korkmadan.

ona dokunmamın onu inciteceğinden korkmadan.

Uykusunda mırıldanarak bana sokulur, iç çeker ve ben de onu öpüp rüya alemine doğru onu takip ederim.

"O İYİ." Vance, çitin yanında benim yanımda duruyor, botlarımız en alt basamakta, Millie'nin atını sürerken

ve bir buzağıyı kementle yakalıyor.

O sadece iyi değil. O lanet olasıca harika.

Bunu yapabildiğini bilmiyordum. Bu kadının yaptığı her şey beni nasıl bu kadar tahrik ediyor?

Çiftliğim hareketli bir arı kovanı gibi. Buzağılar bir ağılda, anneleri de onları sakın tutmak için yanlarında.

Beş Blackwell kardeşi, dört kız kardeşim, tüm Wild kardeşler eşleri ve çiftlik çalışanlarıyla birlikte ve birkaç

diğer aileler de burada.

Millie sözünü tuttu ve yengeleri bütün gün yemek çadırında çalıştı. Çadırı kendileri getirip

sıfırdan kurup tüm kovboylara sıcak yemek servisi yapıyorlar.

Rem ve Brady'nin çocukları, Birdie ile birlikte, ortalıkta koşuşturup, yaramazlık yapmaktan ç o k yardım ediyorlar.

Hatta Jake bile o ağılda aşı yapıyor.

"Bazı çiftliklerin böyle işlediğini bilmiyordum," diye yanımda kıkırdayan Vance'e söylüyorum. "Neden söylemedin

"

"Çünkü bir faydası olmazdı," diyor başını sallayarak. "Baban kendi kurallarına bağlıydı ve artık çiftliğin bu kısmıyla pek ilgisi kalmamış olsa da

artık çiftliğin bu kısmıyla pek ilgisi yoktu, bu tür bir işletmeyi asla kabul etmezdi.

Hayatını kolaylaştırsa ve günün daha hızlı geçmesini sağlasa bile. Toplumun bir parçası olmak onu pek ilgilendirmezdi,

Holden."

Hayal kırıklığıyla iç çekip kız kardeşlerimin baktığı yere doğru bakıyorum. Yan yana durmuşlar,

her şeyi izliyorlardı ve Millie'nin geçen gün söylediği sözler aklımdan çıkmıyordu.

Bir çiftlikte büyüdüler ama hiç tadını çıkaramadılar.

Onların yanına gidip gülümsedim. "Hala kaçmaya hazır mısınız?"

"Hayır," diyor Dani, başını sallayarak. "Burası gerçekten çok güzel. Millie geldiğimizde bize çok şey anlattı."

"Ögle yemeğine yardım etmeye gidiyorum," diye ekledi Alex. "Bebeklerin ağlamasını duymayı sevmiyorum."

"Sadece bir dakika acıyor," diye onu teselli ederek omzuna hafifçe vuruyorum.

Babam, Alex'i hayvanlarla en çok işkence ederdi çünkü o en yufka yürekliydi.

Adice.

"Bütün gün kalamam," diye ekler Charlie iç çekerek. "Çok işim var, ama bu dünyaya gelmeyi asla kaçırmazdım.

Bizi ağırladığınız için teşekkürler."

"Burası senin de çiftliğin." Ona göz kırparak, Dani'nin Bridger'ın Birdie'nin ayakkabısını bağladığı yere doğru yürüdüğünü fark ettim.

"Hey," der ve Bridger'ın dikkatini çeker.

Bridger başını kaldırır, çenesi gerilir, ama onu görünce gözleri parlar. "Selam, Dani."

"Senin evinin karşısındaki evi kiraladım. Artık komşuyuz."

"Oh, Dani," Alex yanımda mırıldanır.

"Kardeşin Bozeman'dan ayrıldığını söyledi," der Bridger başını kaldırarak. Dani ellerini

ceplerini kontrol edip yere bakıyor, sonra arkadaşına gülümsüyor.

"Evet. Babam öldükten sonra, zaten buraya geri dönmek zorunda kaldığım için kalmaya karar verdim. Bu sonbaharda ilkokulda öğretmen olacağım."

öğretmen olacağım."

"Tebrikler. Senin adına sevindim." Yumuşak bir gülümsemeyle omzuna dokunmak için elini uzatır, ama Dani sanki

önemli bir şey değilmiş gibi omzuna dokunmak için elini uzatır, ama ben bunun çok önemli bir şey olduğunu çok iyi biliyorum.

"Teşekkürler. Görüşürüz. Birdie'yi okulda görürüm."
Dani küçük kıza gülümsedi. "Bugün eğleniyor musun?"

"Evet!" Birdie küçük bir sıçrama yapar ve Dani'yi güldürür.

"İşe dönsem iyi olacak," der Bridger, ama uzaklaşmadan önce kız kardeşime göz kırpar ve Dani bize geri döner.

"Buna flört etmemek mi diyorsun?" Alex ikiz kız kardeşine sorar.

"Biz sadece arkadaşız." Dani çenesini kaldırır, bana yan gözle bakar ve sonra dönüp gider. "Yiyecek çadırında bana ihtiyaçları var mı diye bakacağım."

"

O ve Alex gittikten sonra Darby'ye dönüyorum. "Bridger'ı öldürmem gerek mi?"

"Hayır. Sorun senin kız kardeşin."

Kız kardeşime kızgın bir bakış attım. "Neden sorun o?"

"Çünkü Dani, Bridger'ı arkadaşlık bölgesine koydu ve onun arkadaşlık bölgesinden çıkmak istediğinden eminim."

"*Darby.*"

"Ne? Bu gerçek. Dani yıllardır ona aşık olmasına rağmen bunu görece kadar kör. Bridger onu ateşliyor,

Bunu anlıyorsan tabii."

Bana göz kırpar, kaşlarını oynatır ve sonra uzaklaşır. Gözüme batacak bir şey bulmak isterim.

"Hadi bebeğim, gidelim," diyor Millie, atına konuşarak ve bir kez daha dikkatimi çekerek. Tanrım, o bir hayvan gibi seksi.

.

Gün normalden çok daha sorunsuz geçiyor. Birkaç saat içinde tüm buzağıları damgalayıp aşıladık ve

sonra onları otlığa geri götürüyoruz. Millie'nin yanına yaklaşıp ona bir şişe su uzatıyorum.

"Nasıl her zaman yanında su bulunduruyorsun?" O şişenin kapağını açıp bir yudum aldı. "Sihir gibi bir şey."

"Ya da öyle bir şey. Senin susuz kalmamanı sağlamalıyım, bebeğim."

"Hey, Millie!"

Levi yanımıza yaklaşınca başımızı çeviriyoruz, gözleri takdirle parlıyor ve ben erkeğime dik dik bakıyorum.

"Senin için Bayan Lexington, Levi."

Benim sert ses tonuma hızlıca gözlerini kırptırdı, zorlukla yutkundu ve sonra gergin bir kahkaha attı. "Üzgünüm patron. Sadece karınıza

"Oh, iyi. Çok küçük," der Millie, buzağıyı izlerken. "Onu aşı yaptırmaya tereddüt ettim. Ama iyi görünüyor."

"Oh, iyi. *Çok küçük*," diyor Millie sessizce, buzağıyı izlerken. "Onu aşı yaptırmaya tereddüt etmişim. Ama iyi görünüyor."

"İyi o l a c a k ," diyorum, Millie'nin yanımda olmasından keyif alarak. Onu korumak için onu

onu korumak için onu arazimden uzaklaştırmak istedim, ama bunlar geçiciydi.

Belki de her şeyi ateşe vermek gerçekten işe yaramıştır.

Levi uzaklaşırken Millie, "Bölgesel davranmana gerek yok," diye mırıldanır. "Senin çiftlik işçilerinden biriyle kaçmayacağım,

biliyorsun."

"Eğer yaparsan onu öldürürüm." Bakışları benimkilere kayar ve sonra güler. "Şaka yapmıyorum, Rosie."

"Sen çok ciddi bir adamsın, kocacığım."

"Sen benimsin. Herkes bunu ne kadar çabuk hatırlarsa o kadar iyi."

"Haftaya bizim çiftliğe gelmek isterseniz, buyurun," diyor Remington, ateşin yanında yanıma otururken. Şaşırtıcı bir şekilde,

her şey temizlenip yerlerine konduktan sonra, insanlar otomatik olarak dağılmadılar.

Daha fazla yemek, müzik, gülmek ve takılmak için kaldılar.

Hatta Wilds ailesi bile küçük bebeklerini eğlenmeye getirdi ve Millie, Ryan'ın kızı Lottie'yi kucağına alıp

küçük kafasına öpücükler konduruyordu.

Hayatımda hiç bu kadar uzun süre bu kadar çok insanı çiftliğimde

ağırlamamıştım. Ve bundan hiç rahatsız değilim.

"Bunu takdir ediyorum," diye cevap verdim Remington'a. "Ama babamla konuşana kadar, ona saygımdan dolayı, bu seferlik katılmayacağım.

bu işi beklemeliyim. Ama lütfen kız kardeşini de dahil et. Gelemezse çok üzülür ve ben gelemezsem o da gelmeyeceğini söyleyecektir, ama onu ikna ederiz."

gidemezsem o da gitmeyeceğini söyleyeceğini biliyorum, ama onu ikna ederiz."

Bir dakika sessiz kalır, ateşe bakarak. "Onu seviyorsun."

"Dünyadaki her şeyden çok."

Gözlerine dik dik bakıyorum.

"Babam ikna olur, dostum. Sadece inatçılık yapıyor."

"Millie ile konuşmayı reddediyor." Millie'nin Lottie'nin yaptığı bir şeye gülmesini izlerken iç çekiyorum. "O da ona ulaşmaya çalıştı, ama

telefonuna cevap vermiyor. O bunu hak etmiyor."

Rem başını sallar. "Onunla konuşmaya çalışacağım. Bu arada, burada ne yapmayı planlıyorsun? Artık

, işlerinle ne yapmak istiyorsun?"

"Sürüye daha fazla baş eklemek istiyorum. Onun dışında, emin değilim."

Düşünceli bir şekilde başını sallar. "Eğer fikir alışverişi yapmak istersen, ben buradayım. Her şeye cevap verebileceğimden değil, ama işimizi o kadar da

kötü değil."

Gözlerimi kısarak düşünürken, zihnimde bir fikir oluşmaya başlar.

"Biliyor musun, senin teklifini kabul edebilirim."

"İyi. Yap. Karım beni çağırıyor, gidip ne istediğine bakayım."

Ayağa kalkar, ben de aynısını yapar ve kendi karımı ararım.

Onu buluyorum, benim flanel gömleklerimden birini giymiş, Summer'ın yanında duruyor, Summer da bebek August'u kucağında tutuyor.

"Bu gömleği kamyonunda buldum," diyor Millie. "Üşümüştüm. Umarım sorun olmaz."

"Hiç sorun değil."

Onun benim kıyafetlerimi giymesini çok *seviyorum*. İstersen hepsini alabilirsin.

"Hey, onu tutar mısın?" Summer, yerinde dans ederken bebeği kollarıma iterek diyor. "Hemen tuvalete gitmem

."

O aceleyle uzaklaşırken, ben de büyük mavi gözleri ve koyu saçları olan bu sevimli küçük çocuğun hüzünlü gözlerine bakıyorum.

"Merhaba, küçük adam." Onu omzuma yaslayıp biraz sallıyorum.

"Neden bebeklerle bu kadar iyisin?" Millie beni dikkatle izleyerek sorar.

"Dördünü de ben büyüttüm," diye hatırlatarak August'un başına öpücük kondurdum. Ona gülümsedim, o da bana gülümsedi. "Çok tatlısın, değil mi?"

Bir gün kovboy olacak mısın? Eminim olacaksın."

"Holden." Yanakları kızarmış ve boynundaki damarları hızla atan Millie'ye bakıyorum.

"İyi misin?"

"Sanırım yumurtalıklarım patladı."

Gözlerimi ona dikip eğildim, bebeği hala sıkıca tutarken kulağına fısıldadım.

"Rosie, burada düzinelerce insan var. Kardeşlerin bizi izliyor ve ben bir bebek tutuyorum. Şu anda seni en yakın yüzeye

en yakın yüzeye, o yüzden bana öyle bakma."

Dudaklarını yalar. "Elimde değil. Tanrım, bebekle çok seksisin. Onun küçük kafasını tutarken dövmelerin? Giysilerim

düşmek üzere. Cidden, bu yasadışı olmalı." Sırıttım.

"Kendine gel, Rosie."

"Deniyorum." Sertçe yutar. "Holden?" "Holden

kim?"

Gözlerini kısıyor, ama bunu yaptığımda hoşuna gittiğini biliyorum. "Kocan mı?"

"Evet, karıcığım?"

"Bir gün çocuk ister misin?"

August'un başına öpücük kondurup, küçük yanağını göğsüme yasladığında iç çekiyorum. "Hiç düşünmemiştim. Babamın ulaşabileceği bu çiftliğe çocuk getireceğimi hayal bile edemezdim

baba'nın ulaşabileceği bu çiftliğe getirebileceğimi hayal edemezdim, ama şimdi sen varsın... evet. Kendimi

Beni, çocuğumla birlikte, tombul görüyorsun. Ya sen?"

"Evet. Yani, bugün değil. Acelem yok ama... bir gün." Gülümserim ve tatlı

dudaklarına öpmek için eğilirim. "Bir gün."

"Çocuğuma kötü örnek oluyorsun." Chase yaklaşır ve oğlunu almak için ellerini uzatır, ben de onu ona veririm.

"Hadi August, bu müstehcenliğe maruz kalmana gerek yok."

"Her neyse. Sen her fırsatta annesiyle öpüşüyorsun," Millie, uzaklaşırken gülerek kardeşinin arkasından seslenir.

"Bugün harikaydı." Millie'yi kendime çekip kollarıyla sararken sesim kısık çıkıyor ve burnumu onun saçlarına gömüyorum

"Burada her zamanki gibi değildi."

"Eskiden çok sıkıcıymuş gibi geliyor." Çenesini göğsüme yaslayıp bana bakıyor.
"Bu çok daha eğlenceli."

"Öyle. Ve herkes yardım ettiğinde temizlik de daha az oluyor." "Eskiden tek başına mı temizlik yapıyordun?"

"Tabii."

"Hayır, artık öyle yapmıyoruz. Bu daha iyi."

Elimle yanağını kavradım ve başparmağımla cildini okşadım. "Buraya gelip her şeyi alt üst ettin, değil mi

değil mi?"

Sadece bugünden bahsetmiyorum. Hayatımı en iyi şekilde tamamen alt üst etti.

"Ben..." Kaşlarını çatı. "Eğer bu işe karışmamı istemiyorsan, karışmam. Özür dilerim. Çok sevdiğim için heyecanlandım, ama

"Dur." Çenesini kaldırıp onu sertçe öptüm. "Senin istemediğin hiçbir şey yapmadın. Fark etmediysen, seni sevi

"Dur." Çenesini kaldırıp onu sertçe öptüm. "Sen benim istemediğim hiçbir şey yapmadın. Fark etmediysen, senin burada olmanı seviyorum

burada olmanı seviyorum ve bunu söyleyeceğimi hiç düşünmemiştim çünkü eskiden burada olman beni çok korkutuyordu."

"Şeyler değişiyor." Omuzlarını silkiyor ve bana gülümsüyor. "İyi yönde." "Evet, çok iyi yönde."

"Hey, Holden," Jake bize yaklaşırken diyor. Kendi yaşlarında, rüya gibi bir gülümsemeyle ona bakan kızıl saçlı bir kızın omuzlarına kolunu dolamış.

gülümsüyor. "Bugün bizi davet ettiğiniz için teşekkürler. Çok eğlendik."

"Yardım ettiğiniz için teşekkürler." Elini sıkıp kız arkadaşına gülümsüyorum. "İkiniz çıkıyor musunuz?"

"Evde olmam gerek," diyor kız arkadaşısı omuz silkerek. "Can sıkıcı."

"Önemli değil," Jake onu teselli edip bana dönüyor. "Yardım gerekirse tekrar gelebilirim."

"Sanırım hallettik. Her şey bitti sayılır. Tekrar teşekkürler." "Tabii ki. Hoşça kal, Mill Teyze."

"Görüşürüz, tatlım."

Genç çift uzaklaşırken, kızın elinin erkeğin arka cebinde olduğunu fark ettim.

"Ryan onunla konuştu, değil mi?" diye soruyorum karıma.

"Tanrım, umarım öyledir. Bir yıldan fazladır birlikte ve çok tatlılar, ama onların seks yapmak.

"Hmm." Onun şakağına öpücük kondurdum ve rahatladım, Jake'in ayrılmasıyla herkesin de çıkmaya karar vermiş gibi görünüyordu.

dışarı çıkmaya karar vermiş gibi görünüyor.

"Bugün eğlenceliydi," diyor Beckett gülümseyerek. "Aferin dostum."

"Hepsi onun sayesinde," diyorum ve övgüyle gururlanan Millie'yi işaret ediyorum.

"Aferin, Millie." Beckett ona göz kırparak uzaklaşıyor.

Brooks'un eşyalarını topladığını görünce, onunla konuşmak için en uygun zamanın şimdi olduğunu düşündüm.

"Brooks gitmeden onu yakalayayım," diyorum Millie'ye, kafasına bir öpücük kondurarak. "Bir dakika izin ver."

"Acele etme," diye cevapladı. "Kız kardeşlerine ben veda ederim." Brooks yaklaşırken bana baktı. "Bugün iyi geçti."

"Evet, iyi gitti. Yardımın için teşekkürler. Kamyonet ne durumda?"

Çiftliği ateşe vermeden önceki gün eski Ford'u ona bıraktığımdan beri bu konuda hiçbir şey duymadım.

"Berbat durumda, dostum." Başını sallayıp yarı gülerek, "Tamamlanması birkaç ay sürer." dedi.

"Acelem yok. Onarıp düzelttiğin için teşekkür ederim."

O kamyoneti asla satmayacağım, ne olursa olsun. Millie bana arka koltuğunda bekaretini vermişti.

Herkes gittikten ve çiftlik işçilerim yatakhanelerine gittikten sonra, Millie'yi kamyonetime götürüp içeriye yardım ettim, sonra

sürücü koltuğuna tırman.

"Duş almam lazım," der iç çekerek.

" Duş alırız." Elini tutup parmaklarını öptüm. "Sonra da üç gün boyunca

"

"Ben de su içip bir şeyler yemeliyim."

Gülerek parmak eklemlerini tekrar öptüm. "İyi fikir."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

MILLIE

Sıcak su cennet gibi.

Artık çiftlikte pek çalışmıyorum. Herkese bir yıl sadece birkaç günlüğüne uğruyorum, çünkü çok

ve herkesin yardımı gerekiyor. Bu, çiftliği özlediğimi ve kasabada kendi işim olduğu için mutlu olduğumu

kendi işimin sahibi olduğumu hatırlatıyor.

Çünkü, vay canına, varlığını unuttuğum kaslarım şimdiden ağrıyor ve bugün çok çalıştıkları için hiç de etkilenmediklerini belli ediyorlar.

. Ama aynı zamanda tatmin edici bir ağrı çünkü Holden'ın çiftliğindeydik ve hayatında ilk kez

kocam işin nasıl yapılması gerektiğini gördü.

Biraz şaşkın olduğunu anlayabiliyordum, ama her zamanki sakin haliyle, o atın üzerinde çok seksi görünüyordu.

Vücudumu yıkamayı bitirmiş, saçımı yıkamak için geriye yaslanmak üzereydim ki kapı açıldı ve kocamın

muhteşem mavi gözleri tembelce vücudumda gezindi. İçeri girdi ve ben tek kelime etmeden kollarımı indirdim ve o devraldı.

Ellerim onun kalçalarında, Holden saçlarımın ıslak olduğundan emin olduktan sonra "Adım at" diye fısıldadı.

O geri çekilirken, ben küçük bir adım öne atarım, saçlarım sudan çıkar, o da ellerine biraz şampuan döküp

uzun saçlarıma masaj yapmaya başlar.

Bir iç çekerek gözlerimi kapatıyorum ve bana özen gösterdiği anın tadını çıkarıyorum. Buhar etrafımızda dalgalanıyor, bizi çevreliyor.

sıcak bir koza içinde, ve her santimimi görmüş, benimle sevişmiş, beni deli gibi sıkış olmasına rağmen, en samimi anlar

en samimi anlar. O şefkatli ve sessiz

olduğunda.

Biraz yoğun.

Ne düşündüğünü tam olarak anlayamıyorum, ama sorun değil, çünkü belli ki benimle bu anı yaşamaya ihtiyacı var ve ben de bunu ona, bize seve seve veriyorum.

ona veririm. Bize.

Kafamın derisine dokunan ve ıslak saçlarımın arasında kayan güçlü parmakları beni uykuya daldırabilir. Bir süre sonra diyor ki

"Geri gir."

"Geri gir" diyor. Ben de itaat ederek başımı suya eğiyorum, o da köpüğü duruluyor ve sonra aynı işlemi

. Son durulama için düşün altına girmeden önce saçlarımın karışmadığından emin oluyor.

Beni duştan çıkarıp havluyla kurulamadan önce, pozisyonlarımızı değiştirip temiz bir havlu ve onun sabununu aldım.

ve onu yıkamaya başladım. Tanrım, vücudu çok güzel. Omuzları geniş, kalçaları ince ve kasları benim dokunmamı bekliyor gibi.

dokunmam için yalvarıyor.

Sessiz, elleri yanlarında, ben onunla ilgilenirken o yoğun gözleriyle beni izliyor. Vücudunun her

cildinin her santimini yıkadığımda, duvardan duş başlığını çıkarıp onu duruluyorum. Saçlarını yıkayarak iyiliğine karşılık vermek istiyorum, ama o çok uzun.

Gözlerimi kısıyorum.

Holden sırtarak önümde dizlerinin üzerine çöküyor ve bu gözlerimi yaşartıyor.

Saçlarını ıslatmak için başını geriye eğmeden önce, dudaklarımı onun başının üstüne indirip, ellerini

Uyluklarımdan kalçama doğru ilerliyor. Parmakları etime gömülüyor, sıkıca tutunurken, göbek deliğimin hemen altına tatlı bir öpücük konduruyor.

"Uslu ol," diye uyarıyorum onu, başını tekrar suya sokarken ve şampuanı alırken. Saç derisini masaj yapıp

saçlarını ovuşturuyorum ve Holden gözlerini kapatıp sadece kalçalarım tutunarak yıkamama izin veriyor. Köpük omuzlarından aşağı kayıyor

vücudunun tepeleri ve vadilerinden akıyor ve bu o kadar seksi ki, ayakta durmak için tüm gücümü kullanıyorum.

Her yeri temizlenince, beni tekrar öper, sonra ayağa kalkar ve duşu kapatır.

"Çok sessizsin, kocacığım."

Beni kendine çekip sıkıca sarar, ıslak başımı öper ve fısıldar, "Bunu kelimelerle anlatamam."

Sesindeki şefkat, kalbimi acıtıyor. Sevgisi... Ve ellerimle yüzünü çerçeveleyip onu yumuşakça öpmeye.

Birbirimizi kuruladıktan sonra, elimi eline alarak beni yatağıma götürdü. Beni ayaklarımdan kaldırıp nazikçe yatağa yatırır.

"Sen çok güzelsin." Beni örterken sesi boğuk çıkıyor, tüm ağırlığını bana veriyor.
Dirsekleri başımın iki yanında

, elleri ıslak saçlarıma gömülü, ağzı benimkinden sadece birkaç santim uzakta.
"Bugün senden daha fazla gurur duyduğum kimse olmadı."

senin kadar gurur duymadım."

Ellerimi sırtında gezdiriyorum, üzerimde, etrafımda hissetmenin tadını çıkarıyorum.

"Aynı şekilde."

Gözleri ağızıma kayıyor. Alt dudağımı ısırmaya dayanamıyorum ve o da
homurdanarak ağızımı kapatıp

beni deli gibi öpüyor.

O sert değil. Sabırsız da değil.

Ama titizdir ve bacaklarımı daha geniş açıp kalçalarına daha yükseğe kaldırdığımda,
onun uzun, sert uzantısını

içimde hissediyorum.

"Sana ihtiyacım var, kocam."

Gözleri açılır ve burnunu burnuma sürter. "Tekrar söyle."

Kalçalarımı kaldırıyorum, ıslaklığımın içinde kaymasını seviyorum. "Sana *ihtiyacım*
var. Kocacığım."

Alnını alnıma indirir, kalçalarını geri çeker ve uzun bir hamle ile içime girer, beni o
kadar tamamen doldurur ki

ben nefes alamaz hale geldim.

Lanet olsun, o metal duvarlarıma sürtünüyor ve vücuduma elektrik akımı geçiyor.

"Evet."

"İstedğin bu mu, bebeğim?" Dudaklarımı ısırıp kulağıma doğru ilerliyor. "Sikimi istiyor musun?"

"Her şeye ihtiyacım var."

Bir an için hareketsiz kalır, sonra sakinliği ve nazikliği kaybolur. Hızlı hareket etmeye başlar, sertçe itip çekerek,

elini boğazıma kapatıp başparmağını nabız noktama koyduğunda, mutluluktan inliyorum.

"Oh, bebeğim, nabzın deli gibi atıyor. Üzerimde boşalmanı istiyorum." Sesi kulağımda bir hırıltı gibi, beni daha da ateşliyor.

daha fazla. "Bana verebileceğin her şeyi vermeni istiyorum, küçük gül. Beni duyuyor musun?"

"Tanrım."

"Ver bana." Sertçe iterek, klitorisime kökünü sürüyor ve göz kapaklarımın arkasında yıldızlar patlıyor. "Bana bak

bana, karım."

Gözlerim açıldı. Bana o kadar çok sevgiyle, o kadar yoğun bir şekilde bakıyordu ki, beni kendimden geçirdi, kasılmalar ve

orgazm beni sararken onun etrafında kasılmaya başladım.

Ağladığımı bile fark etmiyorum, ta ki o parmağını yanağıma sürerek gözyaşlarımı silene kadar.

"Ağladığında beni mahvediyorsun, bebeğim."

Ama kendimi tutamıyorum. Kollarımı ve bacaklarımı ona dolayarak, ona sarılıp, sahip olduğum her şeyi ona veriyorum.

"Sen benim kalbimsin," diye fısıldıyorum gözyaşları içinde. "Sen her şeyimsin."

O duraksıyor, sonra kalçaları sarsılıyor ve bir haykırıyla boşalıyor, sonra yuvarlanıp beni de kendine çekiyor, hala birbirimize bağlıyız,

ben onun üzerine düz bir şekilde uzanana kadar.

Böylesine sert bir adam için oldukça rahattı.

Nefeslerimiz düzelip kalp atışlarımız normale dönene kadar sessiz kalıyoruz. Bir süre sonra başımı öpüyor ve sonra

Beni yana çevirip bizi temizleyebilsin diye.

Sonra bana katılır, ay ışığında bana karşı durur. Dışarıda şimşek çakar, ardından gök gürültüsü duyulur ve ben gülümserim.

"Fırtınaları seviyorum."

"Neden?" Yüzümden bir tutam saçımı çekip, sanki bana dokunmadan duramıyormuş gibi parmak eklemlerinin arkasını cildimde gezdirir.

dokunmadan duramıyormuş gibi.

"Sanki Doğa Ana öfkelenmiş gibi. Gürültülü ve dramatik. Biraz eğlenceli."

"Hmm."

"Peki ya sen? Sen seviyor musun, yoksa korkuyor musun?"

Kaşlarını çatıyor ve gözlerinde bir gölge geçiyor, ben de elini tutup öpüyorum ve sonra benim elimle birlikte çenemin altına sıkıştırıyorum.

"Bana söyleyebilirsin."

"Kız kardeşlerim fırtınaları sevmezdi." Sesi sessiz. "Ve o bunu komik bulurdu, bu yüzden onları dışarıya kilitlerdi, böylece fırtınanın ortasında

fırtınanın ortasında oturmak zorunda kalırlardı."

Hiç duraksamadan kollarımı omuzlarına doladım ve onu kendime doğru çektim, o da yüzünü boynumun kıvrımına gömdü

boynuma gömdü ve

bana sarıldı. "Tanrım,

Holden."

"Ama şimdi seninle bu anım var. Artık o kadar da kötü olmayacak." "Nasıl hayatta kaldınız?"

O iç çekip omzuma, sonra yanağıma öpücük kondurur ve tekrar yastıklarımıza uzanıp birbirimize bakarız.

"Hayatta kalmak zorundaydım çünkü kızlarım vardı, Millie. Annem öldükten sonra onlara değer veren tek kişi bendim. Bu yüzden

onlar için bir yol bulmak zorundaydım. Ama fırtınalar gibi zamanlar vardı ki, onun hasta ve boktan

yöntemlerinden koruyamadığım zamanlar oldu. O benden çok daha güçlüydü."

Çevremizde şimşekler çakıp gök gürültüsü duyulurken bir an sessiz kalıyoruz.

"Biliyor musun, birkaç hafta önce, burada böyle olacağımızı, evleneceğimizi ve aşk ve tüm bu

duygusal şeyleri konuşacağımızı söyleseydin, seni

kalbinden bıçaklardım." O sırtarak gülümser. "Duygusal

şeyler mi?"

"Biz tamamen duygusalız. Ve ben genelde duygusal *biri* değilim." Zorlukla yutkunup kaşlarını çatmış. "Sana bir şey söyleyeceğim ve

benden kaçmanı istemiyorum, tamam mı?"

"Söyleyebileceğin hiçbir şey beni senden uzaklaştıramaz, Millie." Gözleri ciddi, bakışlarından hiç ayrılmıyor. "Asla."

"Eskiden senden nefret ederdim." Yine yutkunuyorum, şimdi çok yanlış gelen sözler boğazımda düğümleniyor. "Gerçekten nefret ederdim."

sen kasabada ortaya çıktığında sana çok kızardım, daha da kötüsü, beni kurtarmaya geldiğinde.

barın içinde olduğum ve o aptal turistler pisliklik yapmaya karar verdiklerinde, en büyük pisliği yumrukladığını

dindirdin mi?"

"O sana dokundu. Hala nefes alabildiği için şanslı."

Bu beni duraksattı. Kocam bazen çok sert olabilir ve itiraf etmeliyim ki, bunu biraz seviyorum.

"Sanırım o aptal turiste kızdığımından çok, senin araya girmiş olmana kızdım. Ben ona yumruk atardım.

Onun çocuk sahibi olma yeteneğini elinden alırdım."

"Hiç şüphem yok. O gecedan sonra bu dövmeıi yaptırdım." Kolunu kaldırıp kükreyen bir dağ aslanını gösterir. "Çünkü o gece

küçük bir cehennem kedisi gibiydin. Seni oradan çıkarmak ve sana zarar vermeyi düşünen herkesten korumak istedim.

Ama yapamadım."

Gözümün köşesinden düşen bir gözyaşını sildim.

"Benden uzak durmak istemiyordun ve her seferinde sana vurmak istedim. Sana vurdum. Sana

Sana korkunç şeyler yaptım ve daha da kötüsünü düşündüm.

"Bebeğim, kendini hırpalamayı bırakmalısın." Gözyaşlarını sildi.

"Neden beni yalnız bırakmadın? Neden benim öfkemi daha da körüklemek için geri geldin?"

"Çünkü senden uzak duramadım." Cevabında hiç duraksamadı. Düşünmek ya da düşünmek için bir an bile yoktu. "Çünkü ben

bencilim ve seni bir balığın suya ihtiyacı olduğu gibi görmeye ihtiyacım vardı. Bana siktir git dese bile, en azından sesini duyabilirdim

sesini duyabilirdim. Bana öfkeyle bakıp zihninde ölümümü planlıyor olsan bile, en azından o muhteşem gözlerini görebilirdim. Senin

"Çok acı çektin, Holden." Titreyen ellerimle yüzünü çerçeveliyorum. "Hiç kimsenin çekmemesi gereken acıyı çektin."

"Çok acı çektin, Holden." Titreyen ellerimle yüzünü avuçlarımdan arasına aldım. "Hiç kimsenin

. Bunu hak etmiyorsun ve bu *artık* sona erecek. Anlıyor musun?"

"Oh, bebeğim, sen benimle evlenmeyi kabul ettiğin anda her şey durdu. Sen yanımda olduğun sürece hiçbir şey bana dokunamaz."

Hıçkırarak ona sarılırken, o da beni sıkıca kucaklar ve güçlü elleriyle sırtımı okşarken

kulaklarıma aşk sözleri fısıldadı.

Daha sonra, sakinleşip birbirimize sarılmış halde uykuya dalıyoruz.

"Bugün nasıl izin alabildin?" Yatakta oturmuş, öğle yemeği için paket hamburger yiyoruz. Onun tişörtlerinden birini giymişim

o da beni çıldırtan gri eşofmanını giymiş, bütün sabah odadan neredeyse hiç çıkmadık.

"Ben patronum, bebeğim." Ona patates kızartması uzattığımda sırtarak ağzını açıyor. "Sen nasılsın?"

"Aynı." Omuz silkiyorum. "Dün markalama için dışarıda olduğum için gitmeliydim, ama her şey kontrol altında ve

bu hafta seni neredeyse hiç görmedim. Sonuçta biz yeni evliyiz." Gözlerini

bana dikti. "Balayına çıkmalıyız."

Sırıttım. "Hayır, gitmiyoruz."

"Bu yeni evlilerin yaptığı bir şey."

"Bence bizim evliliğimiz gelenekselden çok uzak." Hamburgerimi bitirip ambalajları yatağın yanındaki yere atıyorum.

. "Taş, gelinlik ve seyahate ihtiyacım yok."

Taş'tan bahsedince bakışları parmağıma düşer ve ben başımı sallarım.

"Grubumu *seviyorum*. Yemekle uğraşıyorum, bu yüzden bir grup en hijyenik seçenek. Cidden, hiçbir şikayetim yok. Bu konuşmaya nasıl

başladık ki?"

Konuyu değiştirmek istiyorum. Ondan, bana zaten verdiği şeylerden daha fazlasını istediğimi düşünmesini istemiyorum.

"Öğleden sonra babamı görmeye gitmeliyim." İç çekip ellerimle yüzümü ovuşturuyorum. "Mesajlarıma ve aramalarıma cevap vermiyor

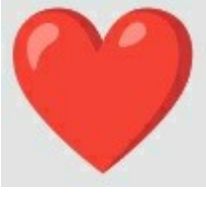
çağrılarımı cevaplamıyor, benden sonsuza kadar kaçamaz. O benim babam . Bu yüzden kontrolü ele alıp onunla konuşacağım."

Beni keskin mavi gözleriyle izleyen kocama bakıyorum. "Yalnız

gitmeliyim."

"Katılıyorum. Ama ihtiyacın olursa, sadece beş dakika uzaklıktaki çiftliğimde olacağım."

Holden'ın her zaman bana yardım etmeye, beni korumaya ve sevmeye hazır olmasını seviyorum . Bana yardım etmesini istemek için tek yapmam gereken şey ona sormak olduğunu bilmek

tek yapmam gereken ondan yardım istemek olduğunu bilmek

Giysilerimizi giyip ayrı araçlarla şehirden çıkıyoruz. Ben önce Wild River Ranch Road'a sapıyorum, Holden ise

otoyoldan kendi evine doğru devam ediyor.

Yol çatallandığında sağdan devam ediyorum, ailemin yaşadığı yere doğru, hepimizin büyüdüğü çiftlik evinden daha yeni ve daha küçük bir eve.

Remington ve ailesi artık büyük evde yaşıyor, olması gerektiği gibi.

Babamın büyük beyaz kamyoneti garaj yolunda duruyor, yani evde olmalı.

Park ettikten sonra telefonumu alıyorum ve Holden'ın bir mesaj gönderdiğini görüyorum. Kocan: Başarabilirsin.

Neden bu kadar mükemmel? Öpücük emojiyle cevap veriyorum.

Telefonumu çantama koyup arabadan indim ve iki basamaklı merdiveni çıkararak ön kapıya doğru yürüdüm. Hayatımda hiç

kapısını çalmamıştım.

Hiç

Ama bu sefer öyle hissediyorum ve bu çok garip, ağlamak istiyorum. Ancak, son birkaç haftadır yeterince ağladım ve

bu sefer kendimi toparlamaya kararlıyım.

Annem kapıyı açıyor ve gözleri biraz büyüyerek beni kendine çekip kocaman sarıyor.

"Merhaba, cesur kızım."

"Merhaba. Babama

ihtiyacım var."

O da iç çekerek beni bırakıyor. "Biliyorum, bebeğim. Arka bahçede."

Başımı sallayıp annemin elini sıkıyorum, sonra evin içinden geçip arka kapıya gidiyorum, kapıyı açıp dışarı çıkıyorum.

Babam, sırtı eve dönük, elleri belinde, uzaktaki dağlara bakıyor. Uzun boylu bir adam, tıpkı

geniş omuzlu kardeşlerim. Yaşla birlikte kaslarını kaybetmemiş, muhtemelen emekli olmasına rağmen hala çiftlikte çok çalışıyor

çalışıyor.

"Hastaneye gönüllü olarak gitmek üzere olduğunu sanıyordum." Arkasına bakmıyor ve sesi sert. Beni annem sanıyor

beni annem sanıyor.

"Bunun için vaktim yok. Babamla aramı düzeltmem lazım."

Aniden dönüp beni geniş, şaşkın gözlerle süzdü. Bana sarılmak istiyor gibi görünüyordu, ben de yanına gidip

kollarımı onun boynuna doladım ve hatırlayabildiğim kadarıyla her zaman yaptığım gibi ona sıkıca sarıldım.

"Babama ihtiyacım var," diyorum ona kararlı bir şekilde. "Ve kızgın olduğunu biliyorum, ama lanet olsun, seni çok seviyorum ve senin de beni sevdiğini biliyorum

ve tüm bu olanlar saçmalık."

Sonunda o da bana sarılır ve başımın üstüne öpücük kondurur, ben de rahat bir nefes alırım.

"Seni seviyorum." Sesi öncekinden daha sert ve yanılmıyorsam gözlerinde yaşlar var gibi geliyor, ama

onu kucaklamayı bırakamıyorum. "Seni kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar çok seviyorum, bunu biliyorsun."

"Ama benimle konuşmuyorsun. *Beni* dinlemiyorsun ve *beni görmezden geliyorsun*. Buna dayanamadığımı biliyorsun, baba."

"Hey." Omuzlarımı ellerine alıyor ve gözlerime bakabilmek için beni geri çekiyor. "Çok sinirliyim.

Sana öfkeyle vurmadım ama kışını pataklamak

istiyorum." Babam küfür edebilir ama bana asla etmez.

"Bunu çok iyi anlattın." Göğsüne kaşlarımı çatarak bakıyorum. "Hayatımın geri kalanını bana kızgın ve konuşmadan geçiremezsin."

"Ondan boşanacak mısın?" "Kesinlikle

hayır."

"O zaman evet, yapabilirim."

O uzaklaşmak için arkasını döner ve ben öfkeyle peşinden koşarım, damarlarımdan öfke fişkırmaktadır.

"*Baba*. Mantıksız davranıyorsun..."

"Sen hiçbir şey bilmiyorsun." Bana dönerek, sıcak ve öfkeli bakışlarıyla beni sabitler. "Neden böyle hissettiğimi bilmiyorsun

ve neden bu konuda taviz vermeyeceğim. Hiçbir Lexington ailemin bir parçası olamaz. Arazime ayak basamazlar."

"Baba." Fısıltıyla söylüyorum ve başımı sallıyorum. "Neden?"

"Seni ilgilendirmez."

"Hayır, bu saçmalık." Ellerimi belime koyup çenemi kaldırıyorum. "Kendi babam beni reddetmeye hazırsa,

nedenini bilmeye hakkım var."

"*Hak etmek* mi?" Sanki Rusya'ya taşınacağımı söylemişim gibi bana bakıyor.

"Nedenini bilmeye hakkın var. Gizlice kaçıp

ve kaçıp buraya geldikten sonra, o adamı gözümüzün önünde sergileyip, bizim lanet olası karınlarımızı gösterip

ve lanet olası karınlarımızı göstermemizi

talep ettikten sonra?" "O öyle değil..."

"Lanet olası bir tartışma olmadı Millie. Kimse gelip bana senin elini istemedi. Annen telaşlanıp

tek kızı evlenirken annelerin yaptığı şeyleri yapamadı. O yüzden bana neyi hak ettiğinden bahsetme, küçük kız. Çünkü

biz senin gösterdiğinden çok daha fazla saygıyı hak ediyorduk ve bunu sen de biliyorsun."

"Haklısın." Ona göz kırptım ve omuzlarım düştü. "Ben iyi idare edemedim. Kimse iyi idare edemedi.

büyük bir karmaşaydı."

Bu evliliğin sahte olarak başlamış olması önemli değil. Artık gerçek. Onu her şeyden çok seviyorum ve bir yıl sonra

bir yıl sonra çekip gideceğim.

Asla olmaz.

"Boşanmayacağım. Eğer k o c amı görmek istemiyorsan" — bu kelimeye irkildi —
"sorun değil. Buraya gelmeyeceğiz"

. Ama sen benim babamsın. Beni her zaman sevdin ve o kadar çok korudun ki,
benimle hiçbir ilgin olmadığını

benimle hiçbir şeyin olmamasını isteyeceğine inanamıyorum. Sen benim ilk
aşkımsın ve bu asla değişmeyecek. Ama benden utandığını söyledin

ben de senden utanıyorum. Çünkü her şeyi bilmiyorsun ve dinlemek istemiyorsun.
Çok

inatçısın, baba."

"Merhaba, Pot."

"Ah!" Kendimi tutamıyorum. Sinirden ayağımı yere vuruyorum ve ellerimi yumruk
yapıyorum. "Seni seviyorum. Hazır olduğunda

Mantıklı, beni nasıl bulacağını biliyorsun. Ve babamın sarılmasına ihtiyacım
olduğunda, seni bulmaya gelirim."

"Tamam, öyleyse."

Başımı sallayıp eve doğru yürürken, beni durdurup adımı söylüyor.

"Evet?"

"Ben de seni seviyorum."

"Bu kadar inatçı olma, ihtiyar." "Sen

de öyle olunca ben de olurum."

Çiftlikten ayrılıp Holden'a doğru yola çıktığımda kendimi biraz daha iyi
hissediyorum. Ama babamla aramızdaki sorunlar çözülmedi.

onunla konuşup neden Holden'la evlenmeme bu kadar karşı olduğunu öğrenmek için ne yapacağımı veya ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Holden'ın babasından nefret ettiğini biliyorum

sevmediğini biliyorum, ama kocam ona hiçbir şey yapmadı. Bildiğim kadarıyla, birbirlerine üç kelime bile konuşmadılar.

İnsanları sevmek karmaşık bir şey.

Holden'ın çiftliğindeki ahıra vardığımda keyfim yoktu. Mülk, ilk gördüğümünden çok farklı görünüyordu.

Buraya geldiğimden beri ilk kez. Sanki toprağın ve bu toprağın sahibinin üzerinden bir yük kalkmış gibi hissediyorum.

Kocam ahır kapısından çıkıp geldi, arabadan indiğinde kaşları kalktı.

"Nasıl gitti?"

Uzun ve derin bir nefes alıyorum. "O çok inatçı."

"Üzgünüm." Göğsü benim göğsüme değene kadar yürümeye devam ediyor ve kollarıyla beni sıkıca sarıyor. "

çok üzgünüm, Rosie."

"Evet, neyse. Ben de inatçıyım, o da eninde sonunda kendine gelir. Betty'ye binmem lazım."

Geriye yaslanıp bana kaşlarını çatarak baktı. "Ben de seninle gelirim."

"Sorun yok." Başımı sallıyorum ve o, benim onu uzaklaştırmak istediğimi sanarak kendini gerginleştirdi, ellerimle yüzünü kavriyorum.

"Sadece atımla baş başa bir saat geçirmek istiyorum, kocacığım. Kişisel bir şey değil."

O nefes verir ve alnını alnıma yaklaştırır. "Hoşuma gitmedi."

"Burada bana hiçbir şey zarar veremez, unuttun mu? Hepsi gitti. Burası aynı yer gibi bile görünmüyor ve kesinlikle

eski gibi hissettirmiyor. Güvendeyim."

Holden'ın ciddi mavi gözleri yüzümde dolaşır ve sonunda bir kez başını sallar.

"Tamam."

Gülümseyerek parmak uçlarına yükselip dudaklarından öptüm. "Çok uzun sürmez."

Cep telefonumu cebimden çıkararak Remington'a bir mesaj attım.

Ben: Hey, bil diye söylüyorum, gezmeye çıkıyorum ve muhtemelen Lex'ten Wild mülküne geçeceğim. Yalnızım.

arkadaşlarından biri beni vurmasın.

Holden kaşlarını kaldırırken sırttım ve telefonu kot pantolonuma geri

koydum. "Rem'e etrafta dolaşacağımı söylemem gerekiyordu."

Yan yana ahıra giriyoruz ve ben kızımı eyerlemek için acele etmiyorum.

Binicilik deneyiminin tamamını seviyorum,

bitirdikten sonra yapılan temizlik dahil.

Betty'nin yanında olmak beni rahatlatıyor. O, on altıncı doğum gününden beri benim atım. Birlikte büyüdük.

"Burada mutlu mu?" diye soruyorum, Holden ve Levi'nin çok uzakta olmadıklarını hissederek. "Onu daha sık kontrol etmeliyim

daha sık bakmalıyım."

"Oraya iyi uyum sağladı," diyor Levi beni rahatlatmak için. "Diğer atlarla bir sorunu yok."

"Sosyal bir kızdır." Burnunu öpüyorum, o da omzuma dokunarak karşılık veriyor.

"Son zamanlarda ayı gördün mü?"

"Hayır, hanımefendi," diye cevaplar Levi ve ben Holden'ın neden bir şey söylemediğini görmek için dönüp bakarım. O sadece bana bakıyor, kolları göğsünde kavuşturulmuş

, gözleri sıcak ve kısılmış, ellerimin atın üzerinde hareketlerini izliyor. "Birkaç haftadır ayı yok.

"Kaşlarımı çattım. "Anne?"

"Yavru ayı görmedik," diye cevapladı Levi. "İşini iyi biliyorsun, Bayan Lexington."

"Bu benim kanımda var, Levi. Tabii ki işimi biliyorum. Ayı spreyi var ama tüfeğim yok. Gerekir mi?"

"Hayır." Bu sefer Holden konuşuyor ve bana doğru gelip başımın üstüne öpücük konduruyor. "Sana hiçbir şey olmaz, küçük

gülüm."

Yumuşak bir gülümsemeyle "Tamam" diyorum.

"Doğu sınırında cep telefonu çekmiyor," diye devam ediyor yumuşak bir sesle. "Her ihtimale karşı oradan uzak dur. Beni her zaman arayabilmeni istiyorum."

Bana her an ulaşabilmeni istiyorum."

Başımı sallayıp kaşlarımı çatıyorum. "Bekle, doğu sınırın Vahşi Batı sınırı, ben de mülkler arasında dolaşmayı planlamıştım."

"Kuzey tarafına doğru yap, sorun olmaz. O kör nokta beni endişelendiriyor, oraya bir kule dikmeliyiz."

"Dere kuzeyinde kalırsan," diye ekler Levi, "sorun olmaz."

Başımı sallayıp kızımın üzerine çıkıyorum, yerleşirken boynunu okşuyorum. "Dere kuzeyinde. Anladım."

Holden'ın kocaman eli uyluğumu okşadı, sonra Betty'nin yanına indi. "Dikkatli ol, karıcığım."

Başımı sallayıp Betty'yi ahırdan çıkarırım. Sıcak bahar güneşinin altında, ağaçların arasından mülkün kuzey tarafına doğru dörtnüklere atılırız.

ağaçların arasından mülkün kuzey tarafına doğru

koşmaya başlıyoruz. YİRMİNCİ BÖLÜM

HOLDEN

"Patron, bir şey söyleyeceğim ve bunun için sikimi kesmeni istemiyorum."

Gözlerim, otlakta ağaçların olduğu yere doğru at süren karımdan ayrılmıyor.
"Karımın seksi olduğunu düşündüğünü söyle.

ve sadece kovulmakla kalmayacak, gözlerini de oyacağım."

Onun yutkunduğunu duyarım, sonra içtenlikle güler. "Ne diyecektim, unuttum."

Omzuma hafifçe vurup uzaklaşırken, Millie'nin atının yavaşlayarak yaprak dökmeyen ağaçların arasında kayboluşunu izledim.

O atın üzerinde çok seksi. Aslında her şeyi yaparken seksi ama ahırında, hayvanına bakarken, bu benim için neredeyse dayanılmaz

dayanamayacağım kadar seksi.

Babasını ziyaretinin onu sarsmış olduğu ve sinirlerini yatıştırmak için biraz yalnız kalmaya ihtiyaçı olduğu

benim duygularımı incitmemesi

gerekirdi. Ama bir an için incitti.

Ve bu çok saçma. Yirmi dört saat birbirimize yapışık yaşayamayız. İnsanların ihtiyaç duyduklarında kendilerine zaman ayırmaları normaldir.

kendine zaman ayırması normaldir.

Ama ben sekiz lanet yıl kendime ayırdım ve artık bunu aştım.

Kafamı sallayarak ahıra geri döndüm ve Millie yokken yaptığım işlere geri döndüm. Burada yapmam gereken her şey

burada yapmam gereken her şeyi adamlarım halledebilir. Bir ay izin alsam bile çiftliğim bundan zarar görmez.

Ancak, burada çalışmaktan keyif alıyorum. Millie'nin atının sırtında sakinleşmesi gibi, bu da beni rahatlatıyor.

O, o muhteşem kafasında ne olup bittiğini çözmeye çalışırken, ben burada kalıp onu bekleyeceğim. Bir saat süresi var,

ben onu aramaya çıkmadan önce buraya dönmesi için.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

MILLIE

"Burası çok güzel," diyorum Betty'ye, yabani çiçeklerle dolu başka bir güzel çayır keşfederken. Morlar, kırmızılar

ve sarılar esintiyle dalgalanıyor ve nefes aldığımda k o k uları beni sarıyor.

Yeni bir mülkü keşfetmek çok eğlenceli. Ailemin arazisinin her santimetrekaresini muhtemelen yüzlerce kez dolaştım.

Elimin altı gibi biliyorum. Bu yüzden, burada kendi başımıza keşfetmek çok eğlenceli.

Ve babamla yaptığımız konuşmanın yarattığı hayal kırıklığını gidermeye yardımcı oluyor.

"Uzun zamandır bunu yapmamıştık, değil mi bebeğim?" Betty'nin boynunu okşarken tarlada yürüyoruz. "Sadece sen ve ben,

dolaşıyoruz. Bize bahsettikleri dere şurada."

Dağların yerini tahmin edip Betty'yi sola yönlendiriyorum.

"Kuzeyde kalmalıyız."

Telefonumu kontrol ediyorum, hala sinyal var, yani doğru yönde gidiyoruz. Holden'ın sinyalim olmamasını istemediğini biliyorum

, bu benim de en son istediğim şey.

Dere kenarında hava daha serin. Ferahlatıcı. Betty'yi derenin kenarına çekip durduruyorum ve ellerimi suya sokuyorum.

ellerimin üzerinden akması için bisikleti durduruyorum. Kar erimesinden dolayı hala buz gibi ama iyi geliyor.

Sağ tarafa bakıyorum ve yaklaşık otuz metre ötede küçük bir geyik ailesi görüyorum. Benekli yavru geyik,

İki tanesi beni izlerken, uzun kulakları seğiriyor.

Gülümsüyorum ama onlardan uzaklaşırken ses çıkarmıyorum. Onları korkutup ormana kaçırmak istemiyorum.

Onların bölgesindeyim.

Betty sudan bir yudum alır ve bitirince, ben eyerin üzerine atlarım ve o da kolayca akıntıyı geçip

diğer tarafa geçer ve kıyıya tırmanır.

Kırk dakikadan fazla dolaştık. Sadece dolaşıp manzarayı seyrediyor, uzun

sonra güneşin altında ısınmak için ortaya çıkıyoruz. Lexington arazisinin bu kadar güzel olduğunu fark etmemiştim.

Bir şey beni bir ağacın gövdesine bakmaya zorluyor ve sonra gülümsüyorum.
Bir iz kamera var. Holden şu anda beni izliyor mu acaba

diye merak ediyorum ve her ihtimale karşı el sallıyorum.

Sonra ona bir öpücük

gönderiyorum. YİRMİ İKİNCİ

BÖLÜM HOLDEN

Gülümseyerek, iki elimi masaya dayayıp, kızımın kameraya el sallamasını, sonra bana öpücük göndermesini ve

küstahça göz kırıyor. Kan damarlarımdan çakılıp aletime akıyor.

Arazide dolaşırken her hareketini izlemedim. Ona mahremiyetini verdim. Sadece

bu kamera monitöre takılıydı ve kameradaki hareket dikkatimi çekti.

Ama onun eğlendiğini ve iyi görüldüğünü görmekten memnunum.

Omuzlarım gevşiyor.

Saate bakıyorum, neredeyse bir saattir dışarıda, ama her şeyin yolunda olduğunu açıkça görebildiğim için onu rahat bırakacağım.

istediği kadar kalabilir. Benim istediğim gibi derenin kuzeyinde, bu yüzden endişelenecek bir şey yok.

Betty ve güzel binicisi gözden kaybolur ve ben ofisten çıkarım. YİRMİ ÜÇÜNCÜ

BÖLÜM

MILLIE

Şu anda Wild arazisindeyiz. Çitlerde bir boşluk var, bunu çocuklara söylemeliyim ki gelip tamir etsinler,

ama benim ve Betty için sorun olmadı. Nerede olduğumu biliyorum. Yakınlarda, çocukken

kardeşlerimle çocukken oynardık.

Babam burada oynamamızdan *nefret ederdi* ve yaralanmamamız için madeni kapatmıştı. Üstelik

ve bizi bu kadar uzağa gitmemizi istemiyordu.

Ve şimdi, işte buradayım, sanki hiç olmamış gibi, iki arazi parçası arasında amaçsızca dolaşıp duruyorum.

Bir insanın hayatını sonlandırabilecek bir kan davası. Muhtemelen o zamanlar bir veya iki kişinin hayatını sonlandırmıştır. Ve o tarihin sona erdiğini bilmek gerçekten iyi hissettiriyor.

Çünkü bana kalırsa, bu sadece aptalca bir şeydi. Her iki ailenin de işlerini yürütmek için fazlasıyla yeterli arazisi vardı

başarılı olmaları için yeterli araziye sahipti. Hatta hala da var.

Bu kadar nefret ve çirkinliğin hiçbir sebebi yoktu.

"Aferin kızım," diye Betty'ye şarkı söyler gibi konuşuyorum. Holden burada cep telefonu çekmediğini söylemişti ama yine de

telefonumu kontrol ediyorum ve bir çubuk sinyal var. Bir şey olursa, birine ulaşabilirim. Belki de sadece onun tarafında sinyal yoktur.

çalışmıyor, çünkü daha önce hiç sorun yaşamamıştık.

Büyük bir daire çizmek istiyorum ve Lexington mülküne geri döndüğümde, tekrar iyi bir cep telefonu sinyali alacağım.

Sorun olmayacak.

Betty ve ben yol alırken dağ önümde yüksek ve gururlu bir şekilde yükseliyor.
Daha önce gördüğümüz geyik dışında, başka hiçbir

vahşi hayvan görmedim.

Ama sonra yere bakıyorum ve ayı dışkısı görüyorum.

"Hmm." Yanından geçerken gözlerimi kısıyorum. "Birkaç gün öncesine ait gibi.
Taze değil. Muhtemelen çoktan gitmişlerdir."

Betty hiç endişeli görünmüyor, ama ben yine de eyer çantasından ayı spreyi çıkarıp
eyerin yanına takıyorum,

"Ayıları yeterince gördük," diye ikimize hatırlatıyorum, gözlerimi sağa sola gezdir

"Ayıları yeterince gördük," diye ikimize de hatırlatıyorum, gözlerim sağa sola
bakınıyor. "Ama aptalca davranmaya gerek yok."

"Millie?"

Betty ayağa kalkarken dönüp Brady ve Bruiser'ın çok uzak olmayan bir mesafede at
sürerken gördüm.

"Beni korkuttun!"

"Burada ne yapıyorsunuz?" Kardeşim atını benimkinin yanına getirip yavaşlarken
bana kaşlarını çatarak baktı. Bruiser biraz geride kaldı.

biraz geride kalır.

Bruiser'ın eskiden benden hoşlandığını sanıyorum, ama ailem için çalıştığı için bana
hiç çıkma teklif etmedi. Her zaman mesafeli davrandı.

saygı duyulacak bir mesafe. Ve onu seviyorum. Boyu 1,95'i aşan *dev bir adam*, ama
içten içe kocaman bir oyuncak ayı gibi.

Eğer on dokuz yaşından beri kocama aşık olmasaydım, Bruiser ile bir ilişki
yaşayabilirdim.

"Atımı sürüyorum. Tabii ki." Gözlerimi deviriyorum ve Brady bana kaşlarını çatarken Bruiser eliyle gülümsemesini saklıyor.

"Neden?" diye sorar Brady.

"Çünkü binmek istedim. Holden ve Remington ne yaptığımı biliyorlar. Çıkmadan önce Rem'e mesaj attım."

Brady'nin omuzları biraz gevşedi. "O şehirde, ama onu görmedim. Sen iyi misin?"

"Evet, babamla yine tartıştık, kafamı dinlemem gerekti."

Brady başını salladı, ağzı sertçe kapanmıştı. "Anlıyorum. Seni kameralarımızdan gördüm ve telefonuna cevap vermediğin için iyi misin diye merak ettim."

telefonuna cevap vermedin."

Kaşlarımı çatıp telefonuma baktım ve sinyalim olmadığını gördüm.

"Bir dakika kadar kapsama alanı dışında kalmış olmalıyım. Özür dilerim. Sadece dolaşıyorum, ama benim için endişelenme. Ayı

ve bu benim ilk yolculuğum değil."

"Oh, kendinizi koruyabileceğinizi biliyorum," Brady göz kırparak söyler. "Sadece emin olmak istedim çünkü ben senin kardeşinim ve

bizim işimiz bu."

"Evet, hayatım boyunca aşırı koruyucu kardeşlerim oldu." Yumuşayarak iki adama da gülümserim. "Beni kontrol ettiğiniz için teşekkürler

gerçekten iyiyim. Yaklaşık iki mil güneye gideceğim, sonra Holden'ın arazisine dönüp ahıra bir tur atacağım

ahıra döneceğim. Bir saatten az sürer. Binmek için güzel bir gün."

"Döndüğünde bana mesaj at, tamam mı? Sadece güvende olduğunu bilmek için."

Kimseye gereksiz stres yaratmak istemediğimden başımı salladım. "Tamam. İlgilendiğin için teşekkürler. Git babamla konuş ve ona pislik gibi davrandığını söyle."

pislik gibi davrandığını söyle."

Bruiser öksürdü ve Brady başını salladı. "Yaşamak istiyorum, teşekkürler. Onun böyle davranmasının iyi bir nedeni olabileceğini hiç düşündün mü?

olabileceğini hiç düşündün mü?"

"Tabii, ama sordum ve konuşmak istemedi. Neyse, Zen'imi bulmaya devam edeyim. Seni seviyorum. Daisy'ye öpücüklerimi ilet

ve Abbi'ye kızlar gecesi yapmamız gerektiğini söyle."

"İkisini de yaparım." Bruiser'a dönüp başını salladı. "Burada işimiz bitti."

"Görüşürüz, Bayan Millie," der Bruiser, şapkasını bana doğru kaldırarak, sonra iki adam gelmiş oldukları yöne doğru atlarını sürerek uzaklaşırlar.

"Betty, etrafımız kendini beğenmiş, aşırı alfa ve aşırı koruyucu erkeklerle çevrili." İki adamın kayboluşunu izlerken onun boynunu nazikçe

okşadım. "Çok sinir bozucu. Elma ister misin?"

Ona biraz dinlenmesi için atından indim ve yanımda getirdiğim elmayı eyer çantasından çıkardım. O da elmayı elimden nazikçe aldı

mutlulukla ısırmaya başladı.

"Sen benim en iyi arkadaşımsın. En iyi kızım." Yanağına öpücük konduruyorum ve kahverengi gözlerinde bana yansıyan sevgiyi görüyorum. "Biliyorum,

sen de beni seviyorsun. Her hafta en az bir kez dışarı çıkıp seni süreceğim, eskisi gibi. Tamam mı? Sen ve ben, Bets, bütün yaz

bütün yaz boyunca binmeye devam edeceğiz."

O burnunu çekip başını sallar ve

ben gülümserim. Bu fikri

beğenmiştir.

"Tamam, geri dönelim mi? Akşam yemeği vakti geldi." Kendimi tekrar onun üzerine atıyorum, şimdiden çekimini hissediyorum.

Son zamanlarda hiç kullanmadığım uyluk ve kalça kaslarım, sırtıma kadar. "Belki Holden için özel bir şey yaparız

. Kızarmış tavuk yaparım, oldukça iyiyimdir. Acaba kızarmış tavuk sever mi? Sevmelidir. Kim sevmez ki, değil mi?"

Çitlerin kenarından Lexington'ların arazisine doğru yürürken *tavuk kızartmasıyla* ilgili bir country şarkısı söylüyorum

ve çitin bir kısmı kırık olduğu için kolayca geçebiliyoruz.

"Kıştan kalma çok fazla çit yıkılmış," diye mırıldanıyorum, başımı sallayarak. "Biz geçebiliyorsak, diğer hayvanlar ve

inekler de geçebilir. Adamlara haber vereyim. Beş yıldır çit sürmedim."

Çiftlik işinden hiç nefret etmedim. Aslında, dürüst ve zorlu bir iş ama çok tatmin edici. Ama yaz boyunca sıcak güneşin altında çalışmayı hiç sevmedim

Bu beni bitiriyor.

Bir virajı döndük, hala mülk sınırına yakındık ve başka bir çitin yanında tekrar dereyi gördük. Mülk

burada biraz zikzak yapıyor olmalı.

"İçmek ister misin, bebeğim?"

Yine atladım ve Betty bir şeyler içti.

Bu kadar içmesine *gerek* yok ama bugün çalışmıyor. O benim arkadaşım. Ve benim acelem yok.

O içerken, ben de çiti incelemek için yanına gidiyorum. Diğlerinden daha eski görünüyor ve mülkiyet sınırından yaklaşık yirmi metre uzakta olduğumuz için

gerçek mülkiyet sınırından yaklaşık yirmi metre uzakta olduğumuz için burada olması mantıklı değil.

"Belki de sadece çok eski bir mülkiyet sınırı itidir," diye mırıldanarak yaklaşıyorum. "Belki orijinal bir parçadır ve duygusal nedenlerle hala ayakta duruyordur."

duygusal nedenlerle hala ayakta kalmış olabilir."

Ve sonra dünya altımdan kayıp gitti.

ığlık atarak düşerim, sağ ayak bileğim sert bir şekilde yumuşak toprağa çarpar. Hızla ayağa kalkarım, ama ayak bileğim incindiği için

toprağın duvarına yaslanmak zorunda kalıyorum. Dışarıya sarkan kökler var ve şu anda etrafımda sürünen böcekleri

etrafımda dolaştığını düşünmek bile istemiyorum.

Tanrım, böcekler!

Telefonumu çıkarırım ama sinyal yok. Lanet

olası sinyal yok.

El fenerini açıp etrafa tuttuğumda, bir zamanlar burada ölmüş bir hayvanın kemiklerini görünce çığlık attım

belki bir rakun ya da bir opossum. "İğrenç,

Çok iğrenç."

Delik büyük değil. Genişliği yaklaşık iki metre, derinliği ise en az üç metre. Atlarsam bile ellerimle tepesine ulaşamıyorum

ama ayak bileğimden dolayı zıplayamıyorum.

Panik başlamak üzere, ama derin bir nefes alıp yavaşça veriyorum, tırnaklarımla aklımı kaybetmemeye çalışıyorum.

"Tamam," diyorum kendi kendime, etrafıma bakarak. "Bel

"Tamam," diye mırıldanarak etrafa bakınıyorum. "Belki kökleri tutup kendimi dışarı çekebilirim."

Yararlı olmayan telefonu cebime atıp bir avuç kökü tutarak, ağrıyan ayak bileğimi umursamadan, sanki

Bu bir kaya duvarı ve ben Alex Honnold, El Capitan'da serbest solo tırmanış yapıyorum.

"Evet, çünkü bunu herhangi bir hayatta yapabilirim," diye mırıldanıyorum, ama sonra bir deniyorum ve kendimi sırt üstü yatmış, başımın üstündeki mavi gökyüzüne ve elimdeki kırık kökleri

mavi gökyüzüne ve elimdeki kırık kökleri izliyorum. Ayağa kalkmaya çalışıyorum. "Kahretsin."

Ağrının geçmemesi üzerine ayak bileğimi çevirmeye çalışıyorum ve iniltiyle ağlıyorum.

"Kırık değil, ama kesinlikle burkulmuş." Diye iç çekerek yukarı bakıyorum ve sonra durumun ciddiyeti boynumu sarmaya başlıyor

boynuma dolanıp sıkışmaya başlar, ciğerlerimdeki havayı çeker. Kalbim deli gibi atıyor ve kan kulaklarımdan akıyor.

Lexington arazisinde, derin bir çukurun dibindeyim ve cep telefonu sinyali yok. Yardım çağırıyorum. Holden'ın ahırından en az birkaç

kilometre uzaktayım ve ailemden daha da uzaktayım.

"Betty?" diye sesleniyorum, sesim zımpara kağıdı gibi çıkıyor. "Betty! Buraya gel kızım."

Tanrım, içine düşmesini istemiyorum, ama belki başını eğerse dizginlerine ulaşabilirim. Yukarıda ayak seslerini duyuyorum ve

sonra uzaklaşıyor.

Yaklaşmıyor.

"Yardım çağır, Betty!" diye bağıyorum, beni duymakla kalmayıp anlamasını da umarak. "Yardım çağır, kızım!"

Şimdi panik yerleşiyor, vücudumun her zerresine sızıyor. Daha önce hiç panik atak geçirmemiştim, ama kalp çarpıntısı,

nefes darlığı ve hayatın gözlerinin önünden geçmesi gibi bir hisse kapılıyorsan, o zaman ben de o durumdayım.

Telefonumu olabildiğince uzağa tutuyorum ama hala sinyal yok. Betty su alırken çok zayıf bir sinyal aldığımı yemin edebilirim.

su alırken küçük bir sinyal vardı.

Ama görünüşe göre, korkunç bir umutsuzluk çukurunun dibinde, telefon çekmiyor.

Bu delik neden burada? Vahşi hayvanlar için mi? Neden vahşi hayvanları tuzağa düşürmek istesinler ki?

Bu çok garip.

"İmdat!" diye bağıyorum, umarım biri beni duyar. Belki kameralarda ses vardır ve ofisteki insanlar beni duyar.

"YARDIM!"

Ama boğazım isyan edene kadar bağıyorum ama yakınlarda kimse yok. Ayak sesi yok, ses yok.

Dere suyu ve birkaç kuş sesi duyuyorum. Hepsi bu.

Birkaç saat yalnız kalmaya ihtiyacım vardı, ama şimdi bu lanet mezarda, sonsuza kadar yalnız başıma ölebilirim.

"Ne güzel bir düşünce," diye mırıldanıyorum, kalp atışlarımın yavaşlaması için kendimi zorluyorum. Toprağa oturmak istemiyorum. *İstemiyorum.*

Ama ayak bileğim çok acıyor ve ayakkabımın içinde şiştiğini hissediyorum, bu da neredeyse dayanılmaz bir rahatsızlık yaratıyor. Bu yüzden

ve o kemiklerden olabildiğince uzak oturduğumdan emin olup ayağımı bir toprak yığınınına dayadım.

En azından, umarım oraya gömülü bir şey değildir, sadece bir toprak yığınıdır.

"Tanrım. Tamam, sakın ol. Üç saniye nefes al, üç saniye tut, üç saniye nefes ver."

Üç saniye mi yapmam gerekiyor? Yoksa dört mü? Bilmiyorum, bir yerde duymuştum ama işe yaramıyor.

"Dur," diye fısıldıyorum ve tekrar yukarı bakıyorum. Boynum yukarı bakmaktan çoktan ağrımaya başladı. "Ahıra dönmezsem,

Holden beni bulur."

Holden beni bulacak.

Tanrım, beni bulmak zorunda.

"Saçmalama, tabii ki gelir. Akşam yemeğine kadar dönmezsem, büyük bir arama ekibi gönderir ve beni

buradan çıkaracaklar ve bir gün torunlarımıza anlatacağımız bir

hikaye olacak." Bu düşünceyle kalbim duruyor.

Torunlarımız.

Gözlerimi kapatıp uzun bir nefes veriyorum. İkimiz de evliliğimizin bir yıl sonra sona ermesini istemiyoruz. İkimiz de

bunu dile getirdik. Ve evleneli sadece birkaç hafta olmasına rağmen - ve ondan önceki gün, bana yan bakmış diye

boynuna bıçaklamış olsam da, onu sevmeyi hiç bırakmadığımı itiraf edebilirim.

Sanki içime girip bir daha hiç çıkmamış gibi. "Hadi, kocacığım.

Gel beni bul."

Telefonuma göre, yağmur başladığında bir saatten fazladır buradayım. Başımı geriye yaslayıp yukarı bakıyorum.

"Tabii ki. Çamurda oturmak bunu daha keyifli hale getirecek," diye mırıldanarak, sağlam bacağımı göğsüme çekip

kollarımı etrafına doladım. Sonra şimşek çaktı, gök gürledi ve bir sarsıntı beni sararak en azından

ayak kadar havaya sıçradım. "Ciddi misin?"

Bu öğleden sonra fırtına olacağını bilmiyordum, ama Montana'da bahar var. İlkbaharda neredeyse her gün

öğleden sonra fırtınalar olur.

Şu anda çoktan evde, g ü vende, akşam yemeğini hazırlıyor olacağımı sanıyordum. Belki babam hakkında dert yanardım, sonra Holden

beni flörtöz ve seksi bir şeyle dikkatimi dağıtırdı ve sonunda ateşli, çılgın seks yapardık.

Gözlerim doluyor ve gözyaşları yağmurla karışarak üzerime dökülüyor. Sanki bir musluk açılmış gibi ve

ben açık havada duşta

oturuyormuşum gibi. Ya da çok

kirli bir açık hava küvetinde.

Holden nerede?

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

HOLDEN

Uzakta gök gürültüsü duyuyorum ve şu ana kadar Millie'den hiçbir iz yok.
Somurtarak telefonumu açıp onu aramaya çalışıyorum

onu aramaya çalışıyorum ama direkt sesli mesaja

düşüyor. "Siktir," diyorum. "Sinyal yok."

"Patron!" Vance ofisten koşarak çıkar ve yüzündeki panik beni somurtmaya ve midemi korku kaplamasına neden olur.

"Patron, bunu görmelisiniz."

Onun arkasından koşarak ofise giriyorum. "Konuş."

"Burada," der ve kamerayı başka bir açıya çevirir. "Bu Betty ve yanında kimse yok."

Hayır.

Ciğerlerim sıkışıyor, beynim patlayacak gibi hissediyorum ve sonra harekete geçiyorum.

"Diğerlerini çağır ve hazır olun. Hemen. Wilds'ı arıyorum."

Vance ofisten koşarak çıkar, giderken diğerlerini çağırır ve ben hemen Remington'un numarasını çeviririm.

"Alo."

"Elindeki tüm adamlara ihtiyacım var."

Bir an sessiz kalır, sonra "Ne oldu?" der.

Millie'nin *üç saat önce* ata binmeye çıktığını ve monitörde Betty'yi gördüğünü anlatıyorum.

"Telefonla ulaşamıyorum. Nerede olursa olsun, sinyali yok."

"Brady onu eski altın madeninin yanında gördüğünü söyledi," diyor Rem sert bir sesle. "O ve Bruiser onu kontrol etmek için dışarı çıktılar, ama

bu iki saat önceydi."

Başka bir korku dalgası içimi kaplarken küfürler savuruyorum.

"Onu bulacağız. Beckett'ı ve onun da yardım edebilecek adamlarını çağırın, çok uzak değiller. Siz kendi tarafınızı arayın, biz bu tarafı hallederiz, Blackwell'ler ikisini de halledebilir."

sen kendi tarafını ara, biz bu tarafı hallederiz, Blackwell'ler de

ikisini birden yapabilir." "Anlaşıldı. Tanrım, Rem..."

"Onu bulacağız," diye tekrarlar, sesi bu sefer daha sert. "O iyi. Yaralanmış olabilir, ama iyi."

"Telsizi alıyorum," dedim. "Kanal dokuz. Telefonlar çok kesik kesik."

"Biz de öyle yapalım. Hadi başlayalım."

Telefonu kapattı ve Millie'nin kardeşleri ile adamlarının aramaya çıktıklarını bildiğim için hemen Beckett'ı aradım.

"Hepimiz yardıma geleceğiz, telsizlerimizi de getireceğiz," diyor beş dakika sonra. "Bugün Blake de burada. Bizim

yolumuzun üzerinde."

Telefonu kapatır ve ben de dört atın eyerleri atılmış, beni bekleyen adamlarımı bulmak için aceleyle dışarı çıkarım.

"Dağılalım," diyorum, boğazımdaki düğümü bastırarak ve her birimiz kemerimize telsizleri takarken. Sesim

kırılmak istiyor ama ben zorla yutuyorum. "Biriniz Betty'yi bulup hemen buraya getirin. O

atın Millie'den ne kadar uzaklaştığını bilmiyoruz, ama çok uzak olmamalı. Wilds ve Blackwell aileleri de yardım ediyor."

Planın geri kalanını özetliyorum ve adamlarım hep onaylayarak başlarını sallıyor. Ayıklar, biraz korkmuşlar ve yanılmıyorsam

sinirli.

Hepimiz kızımın bir an önce sağ salim bulunmasını istiyoruz.

"Anlaşıldı patron," diyor Levi başını sallayarak. "Ben Betty'yi alıp buraya getireceğim, sonra kuzeye doğru yola çıkacağım."

"Ben güneye gideceğim," diye ekliyor Vance.

"Tim." Çocukluğumdan beri burada olan yaşlı adama bakıyorum. "Yakınlarda kalmanı istiyorum."

Burada, o ormandan çıkıp yılın hikayesiyle gelirse diye. Kameralara dikkat edin ve kullanabileceğimiz bir şey görürseniz bizi arayın.

kullanabileceğimiz bir şey görürsen bizi ara."

"Anlaşıldı patron," der Tim ve hemen ofise doğru yürür.

Çevremizde şimşekler çakıyor, gök gürliyor ve gökyüzü açılıyor, yağmur damlaları yağıyor.

"Kahretsin," diye mırıldandım.

O dışarıda, belki yaralanmış, sırlıklam olmuş.

Su geçirmez bir kılıfın içine sarılmış fazladan bir battaniyeyi alıp atımın sırtına atıyorum, sonra eyerin üzerine çıkıyorum.

"Doğuya gidiyorum. Ölü bölgeye doğru. Eğer cevap vermiyorsa, o orada olmalı."

Orada olmalı, çünkü başka bir ihtimal yok, cevap veremiyor olabilir ve bu ihtimal...
Düşünemiyorum bile.

Blackwell'lerin atlarla dolu devasa römorklarıyla geldiğini duyabiliyorum.

Bridger kamyonetten ilk çıkan kişi ve bana doğru koşarak geliyor. "Nerede olabileceği hakkında bir fikrin var mı?"

"Hiçbir fikrim yok." Sesim sert ve kimse sesimdeki korkuyu fark etmiyor. Kalbim orada bir yerde, tehlikede ve nerede *olduğunu bilmiyorum*.

"Dağılalım. Wilds da kendi taraflarında aynısını yapıyor."

"Buraya gelirken Blake ve Brooks'u ahırlarına bıraktık," diyor Beckett. "İkimiz orada, ikimiz burada ve

Billie de Birdie ile çiftlikte."

"Teşekkürler."

"Onu geri getirdikten sonra teşekkür et. Gidelim," diyor Bridger ve hepimiz ahırdan farklı yönlerle doğru yola çıkıyoruz.

.

Yağmur durmak bilmiyor ve hepimiz ağaçların altında olduğumuzda şimşeklerden daha az korkuyorum. Kimsenin

yıldırım çarpmasın.

Doğruca doğu sınırına yöneldim. Orada fazla zaman geçirdiğini sanmıyorum, çünkü oranın güvenli olmadığını biliyorduk

ama belki de hiçbir şey düşünmeden oradan geçiyordur. Ya da belki kaybolmuştur.

Tanrım, onu asla yalnız bırakmamalıydım. Bu mülkü tek başına dolaşacak kadar iyi bilmiyor.

Ben aptalın tekiyim. Onunla birlikte gitmeliydim, ona görülecek her şeyi göstermeliydim, böylece en azından nereye gittiğini bilirdi.

gittiğini bilirdi.

Bir saat sonra yağmur diner ve şimşekler kesilir, ancak gök gürültüsü uzaktan devam eder.

İki mülkteki adamlardan haber alıyorum, hepsi onu görmediklerini söylüyor.

"Ben Levi," diyor bir ses hoparlöründen. "Betty'yi buldum ve ahıra götürüyorum, sonra güneye doğru yola çıkacağım. Yaralı değil

Yaralanmadı. Tamam."

"Anlaşıldı," diyorum telsizime. Atın iyi olmasına sevindim, ama *ne haltlar dönüyor burada?*

Doğu sınırında at sürerken, çitin tamir edilmesi gereken bir yer olduğunu fark ettim. Buradan gelmiş olabilir.

. Dereye çok uzak değil ve Wild çiftliğinden benim çiftliğime geçmek için iyi bir yol olur.

Aniden, ensemdeki tüyler diken diken oldu ve atı durdurup kulaklarımı dikip dinlemeye başladım.

Dere sesi onu bastırmış olabilir, ama sonra *bir şarkı sesi* duydum.

Bir anda attan atladım. "Millie? *MILLIE?*" "Holden!"

Hiç hissetmediğim bir rahatlama beni sarar, neredeyse dizlerimin üzerine çökmek üzereyim, ama sonra o bir şey bağırır ve

tüylerimi diken diken ediyor.

"DİKKAT ET! DÜŞME!"

Hareket etmeyi bırakıyorum, ellerimi genişçe açarak çılgınca yere

bakıyorum. "Nereye düşeceğim?"

"Benim içinde bulunduğum bu kocaman çukura!"

Kalbim ağzımda, daireler çizerek dönüyorum ve sonra onu görüyorum. Eski bir çitin yanında, yerde büyük bir çukur ve ben oraya doğru koşuyorum

oraya koşup karnımın üstüne uzanıyorum ve aşağıya bakıyorum. Karımın bana geniş, çılgın gözlerle baktığını görünce rahatlıyorum.

"Oh, şükürler olsun." Ağlamaya başlar ve hayatımda hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim.

"Millie." Sesim kararlıdır ve kendimi nasıl tuttuğumu bilmiyorum, sadece onu oradan çıkarmak için onun dikkatini toplaması gerektiğini biliyorum.

oradan çıkarmak için ona odaklanmasını istiyorum. "Beni dinle. Beni dinle, bebeğim."

Yutkunup, gözlerini benden ayırmadan yutuyor. "Hava

kararıyor," diye ağlıyor.

"Biliyorum, ama ben buradayım ve seni oradan çıkaracağız. Yaralandın mı?"

"Ayak bileğim." Ayağa kalkar ve yüzünü buruşturur. "Ayak bileğim burkuldu. Onun dışında sadece çok korkuyorum. Beni bu çukurdan çıkar,

kocam."

Kemerimden telsizi çıkarıp ağzıma götürdüm.

"Ben Holden. Onu buldum ama bir çukura düşmüş ve onu tek başıma çıkaramayacağım. Çukur derin ve çamurlu."

Yumuşak zemin altımda kaymaya başlar ve üzerine çökmesinden korkarım, bu yüzden geri çekilirim.

"Sakın beni terk *etme*!"

"Buradayım," diyorum ona. "Gitmiyorum."

Yutkunarak walkie'ye konuşmaya devam ediyorum.

"Mülk sınırının hemen ötesindeyiz, yaklaşık on metre içeride, eski altın madeninin yaklaşık bir mil kuzeyinde. Tamam."

"Brady burada," diye cevap geliyor. "Anlaşıldı. Onu daha önce gördük ve nerede olduğunuzu biliyoruz. Hepimiz orada buluşacağız

orada buluşacağız. Tamam."

"Blake'e ayak bileği burkulması için ihtiyacım var.

Tamam." "Ben Blake, yoldayım. Tamam."

"Lexington tarafındaki herkes de size doğru geliyor. Tamam." Bu Levi'nin sesi ve yardım gelmesine sevindim.

Delikten farklı bir açıdan yaklaşıp aşağıya baktım. "Eğilirsem elimi tutabilir misin?"

"Atlayamam," diyor, paniklemeye başlıyor. "Holden, beni buradan çıkarman lazım."

"Zıplayamazsan, seni çıkaramam." Tanrım, daha da titremeye başladı ve yüzü buruşuyor. Ona ulaşmam

onu sakinleştirmem lazım.

Bu yüzden aklıma gelen tek şeyi yapıyorum ve onunla birlikte aşağı atlıyorum.

"Lanet olsun." Bana sarılıyor, çaresizce titriyor, nefes alamıyor. "Bu mülkte tuzaklar kurduğunu bilmiyordum, k-koca."

"Ben de bilmiyordum."

"Ben de bilmiyordum." Sertçe, kirli yüzünü ellerimle tutup dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyorum. Ona dokunmaktan, parmaklarımla

Onu gerçekten iyi olduğundan emin olmak için onu bana teslim etti. "Bebeğim, beni dinle."

"Aman Tanrım." Panik atak geçirmeye başlıyor, ben de alnımı alnına yaslıyorum.

"Millie. Bana bak. Ben buradayım, aşkım. Ben buradayım ve sen iyisin. Buradan çıkacağız. Derin bir nefes al."

Gözlerini gözlerime dikip ciğerlerine hava çekiyor. Gözyaşları yanaklarından akmaya devam ediyor ve kirli cildinde izler bırakıyor

ve bu benim kalbimi parçalamaya yetiyor. "Ama

şimdi *ikimiz de* burada mahsur kaldık."

"Hayır, herkes geliyor. Seni buradan çıkarmama yardım edecekler. Sen çıldırırken yukarıda kalamazdım.

Birlikte çökersek daha iyi olur." "Sen de

korktun mu?"

"Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım." Kollarımı ona dolayarak sıkıca sarıldım. "Seni bir daha asla bırakmayacağım

. Tanrım, Millie."

Yağmurdan çamur içinde boğuluyoruz ve yan tarafın sanki her an çökmek üzereymiş gibi eğik durması hoşuma gitmiyor.

Eğer öyle olursa, bittik demektir.

"Beni nasıl buldun?" Yüzü göğsüme yapışmış, sanki ortadan kaybolacakmışım gibi bana umutsuzca sarılıyor.

burada tek başına kalacakmış gibi.

"Betty'yi dolaşırken gördük." Ona hayatımın son iki korkunç saatini anlatıyorum ve bitirdiğimde, bana

bana daha da sıkı sarıldı. "Betty ahırda güvende. Tanrım, çok üzgünüm aşkım. Seni asla

."

"*Bana izin verir misin?*" O yumuşak bir şekilde gülümsedi ve eliyle yanağımı okşadı. "Ah, kocacığım.

Bana emir verebileceğini mi sanıyorsun?"

"Tabii ki, ve sen de dinleyeceksin, yoksa kıcına şaplak atarım."

"Sapık." Beni öper, sonra yüzü buruşur ve tekrar ağlamaya başlar. Ben de onu kendime çekip sıkıca sararım.

"Eve gitmek istiyorum." "Biliyorum, bebeğim. Diğerleri buraya geliyor. Seni Blake'e göstermeden önce."

"Biliyorum, bebeğim. Diğerleri buraya geliyor. Seni ata bindirmeden önce Blake'in sana bakmasını istiyorum."

"Blake mi?" Bana kaşlarını çatarak bakar, şaşkınlık gözyaşlarını durdurur. "Beni kim arıyordu?"

"Bütün ailen, adamlarım ve Blackwell'ler. Karanlık basana kadar seni bulamasaydım, Bitterroot'taki herkesi çağırırdım."

Vadi. Yanılma, küçük gül, seni her yerde bulacağım." "Holden!"

"Buradayım," diye cevap verdim. "Dikkatli ol! Bu lanet çukura düşüp bizi öldürme!"

Aniden, yaklaşık sekiz kişi deliğin üstüne eğilip bize bakmaya başladı.

"Bu ne lan?" Ryan, deliğin içine bakarak sorar.

"Bilmiyorum lan," diye bağırarak ona cevap verdim. "Ama öğreneceğim. Şimdi bizi buradan çıkar."

"Holden, eğilip Millie'yi omuzlarına alabilir misin, sonra biz de ellerinden tutup onu dışarı çıkarabiliriz."

Cevap vermeden, aynen öyle yapıyorum, omuzlarımda dururken ayakkabılarından sıçrayan çamuru umursamadan.

"Uzan, Mill," diyor Chase, sert bir sesle ona uzanırken. "Bir elinle beni, diğer elinle Bridger'ı tut."

"

"Ellerim ıslak ve kaygan," diyor, sesinde gözyaşları var.

"Sorun yok, eldivenlerimiz var," diye cevapladı Bridger. "Seni tutuyoruz, bebeğim. Hadi."

Aniden, kızım benden kalkar ve yukarı bakınca onun deliğin kenarından kaybolduğunu görürüm.

Levi elinde bir ip tutuyor ve Ryan ve Remington ile birlikte bana bakıyor. "Bunu indireceğim ve atım

senin çıkmana yardım edecek, tamam mı patron?"

"Harika."

Halatı aşağıya atar ve ben onu yakalarım. Atın çekmesiyle duvarı kolayca tırmanırım.

Hemen Millie'nin yanına, yere oturduğu yere düşüyorum ve Blake çoktan onun yanına oturmuş, ilk yardım çantasını açmış

yanında duruyor.

"Hey, Mill." Blake, Blackwell ailesinin doktorudur ve kızıma gülümsüyor.
"Yaralandığını duydum."

"Ayağım," diyor, çamurla kaplı sağ ayağını kaldırarak. "Sanırım sadece burkuldu.
Çok acıyor."

Remington ve kardeşlerinin konuşmalarını duyuyorum ama onları duymazdan gelip
Blake'in Millie'nin ellerine odaklanıyorum.

Eğer o bir doktor ve benim arkadaşım olmasaydı, o ellerini kaybederdi.

"Şişmiş," diyor, çorabını ve ayakkabısını çıkarırken, ıslak çamurun altındaki beyaz
teni ortaya çıkararak. "Zaten oldukça morarmış."

. Bana kesinlikle burkulmuş gibi görünüyor."

Eğip büküyor, Millie'nin yüzünü buruşturuyor ama memnun görünüyor.

"Burada kırık yok. Birkaç gün boyunca buz ve ibuprofen ile yüksekte tutun.
İyileşmesi için üzerine basmayın."

Başını vurmadın mı?"

"Sert değil."

Ona homurdandım ve o başını salladı. "İkinci kez
düştüğümde..."

"İkinci kez mi?" diye soruyorum.

"Çıkmak için kökleri tutmaya çalıştım ama kökler kırıldı ve geri düştüm. Uzak
değildi. Toprağa çarptım ama yıldızları görmedim

hiçbir şey görmedim. İyiyim . "

"Ben değilim," diye homurdandım ve onu daha sıkı tuttum.

"Başka ağrıyan yerin var mı, Millie?" Blake beni görmezden gelerek sorar.

"Bağırıp şarkı söylemekten boğazım ağrıyor. Popom morardı ve muhtemelen bir süre travma sonrası stres bozukluğu yaşayacağım, ama

iyiyim. Yağmurdan üşüdüm, o kadar."

"Şarkı mı söyledin?" Chase sırtarak sorar. "Vahşi hayvanları korkutmaya mı çalışıyordun?"

"Kriz anlarında çok komiksin. İş arkadaşların seninle çalışmayı seviyorlardır. Beni duyacak biri varsa ses çıkarmam gerektiğini biliyordum."

duymak için bağırmam gerektiğini biliyordum." Boğazını temizledi. "Ve bağırmak gerçekten yorucu." "Bebeğim," diye fısıldadım ve başını öptüm.

"Onu eve götür, temizle ve birkaç gün dinlenmesini sağla," diyor Blake, keskin gözleri tamamen iş modunda. "Eğer

terapist listesi istersen, sana verebilirim."

Hayatımda yaşadığım onca kötü şeyin arasında, *bu beni* terapistle gönderecek tek şey olabilir.

"Bu deliklerden mülk sınırında daha var mı?" Brady, Millie'yi ayağa kaldırırken soruyor.

"Bunun varlığından haberim yoktu," diye hatırlatıyorum. "Bu çiftliği milyonlarca kez dolaştım ve hiç böyle bir şey görmedim

"Biz de."

"Biz de," Levi başını sallayarak cevaplar.

"Bu araziye avucumuzun içi gibi biliyoruz," diye Vance söz aldı. "Böyle bir şey hiç görmedim."

"Bu bir vahşi hayvan tuzağı değil," diye mırıldanır Rem, aşağıya bakarak.

"Evet, ama kemikler v a r d ı , yani olabilir." Millie titreyerek ayağa kalkar ve onu sanki eşikten geçirecekmiş gibi kollarımın arasına alır.

sanki onu eşikten geçirecekmiş gibi kollarımın arasına alırken titrer. "Ve bu çok ürkütücü."

"Çok üzgünüm, küçük gülüm." Onun şakağına, sonra yanağına öpücük konduruyorum.

Sonra gözlerim yukarı kayar ve mülk sınırının diğer tarafındaki çitin üzerinde bir atın üzerinde oturan John Wild'ı görürüm.

"Millie," diye fısıldayarak dikkatini çektim ve o benim omuzlarımı daha sıkı sararken çenemle babasını işaret ettim.

.

"Baba, neden oradasın?"

"O topraklara adımımı atmayacağım." Sesi sert ama gözlerinde yaşlar var gibi görünüyor.

"Baba, lanet olsun," diye başlar Ryan, başını sallayarak, ama John sadece oğluna sert bir bakış atar ve sonra bakışlarını tekrar bize çevirir.

"Sen ona sadece acı verdin," diyor, gözleri benim üzerimde. "Ve o ölene kadar yapacağın tek şey bu olacak."

"*BABA!*" Millie'nin sesi sert ve yüksek, babasına bağırıyor. "Kes şunu. Hemen kes. Bu bir kazaydı."

"O çukur oraya sihirli bir şekilde kazara ortaya çıkmadı," diyor John, gözlerini kısarak. "Sahip olduğum her şeyi bahse girerim ki, onun

bunu yapacağını bilerek kazdı. Görünüşe göre dileği kabul oldu."

Onun söylediklerine karşı çıkamadığım için yutkunuyorum. İlk düşüncem de aynıydı.

Tim ve ben uzun bir konuşma yapacağız, çünkü yaşlı adam bunun benim babamın yaptığı bir şey olup olmadığını bilir.

"Eğer," diye başlıyorum, Brady'nin söylemek üzere olduğu şeyi keserek babalarına hitap edebilmek için, "Millie'nin

burada tek başına binmesine izin verdiğimi, buraya düşüp boynunu kırmasını umduğumu düşünüyorsanız, kafanız boka batmış, Bay Wild. Saygıyla söylüyorum.

tabii ki."

John'un dudağı alaycı bir şekilde kıvrılır ve ben konuşmaya devam ederim.

"Betty ile yalnız kalmaya ihtiyacı vardı çünkü *seninle* yaptığı konuşma yüzünden kendini suçluyordu. O yüzden

devam et ve kızını kimin incittiğini bana söyle." Gözlerimi

kıсарım ama bana cevap vermez. "Ben de öyle

düşünmüştüm."

"Tanrım," diyor Chase. "Diğer delikleri aramak için birkaç adam gönderelim."

"Ben hallederim," diye daha sakin bir sesle cevap veriyorum. "Bunun için adamlarım var, yarın ilk iş olarak hallederiz."

"Yardıma ihtiyacın olursa," Remington, babasının sert bakışlarını görmezden gelerek, "bize haber ver. Bizim de adamlarımız var."

"Teşekkürler."

"Lütfen dur, baba," diyor Millie, yumuşak ve yalvaran bir sesle. "Bu kimsenin suçu değildi. O çoktan gitti."

"Evet, ama hala ailemle uğraşıyor."

John başını sallayarak atını döndürür ve diğer yöne doğru sürer.

"Babanın beni sevmesi biraz zaman alacak galiba," diye Millie'nin saçlarına fısıldadım, o da boğuk bir kahkaha attı.

"Önemli değil, onu ikna edeceğim."

"İşte bu ruh," der Blake gülerek atına binerken. "Ahırda görüşürüz patron."

Arkadaşlarım yola çıkar.

"Onu yukarı çıkarmama yardım ister misin?" diye

sorar Ryan. "Evet. Onu incitmek istemem."

Millie'yi ata bindirmek için üçümüzün yardımı gerekiyor, ayak bileğine zarar vermemeye dikkat ediyoruz. Battaniyeyi su geçirmez kılıfından çıkarıp

ve onu ısıtmak için sıkıca sarıyorum. Arkasına atlıyorum ve dizginleri tutmadan önce

tüm arkadaşlarıma ve Millie'nin

ailesine bakmadan önce dizginleri

alıyorum. "Gerçekten ne diyeceğimi

bilemiyorum..."

"Aile böyle yapar," diyor Remington omuz silkerek, şapkasını kaldırıp uzaklaşıyor.

Diğerleri de başlarını sallayıp uzaklaşırken, sanki yine nefesim kesilmiş gibi hissettim.

"O...?"

"Evet," diyor Millie, bana yaslanmak için geriye doğru kıvrılırken, mükemmel küçük poposunu benim kasıklarına doğru itiyor. "Babam bir pislik,

Bu arada, babam hakkında böyle bir şey söyleyeceğimi hiç düşünmemiştim. Diğer herkes iyi görünüyor, bebeğim.

“Üzgünüm.” Atı dikkatlice ahıra doğru yönlendirirken kızımın başına öpücük kondurdum. Adrenalin etkisi geçiyordu ve

etrafımızı karanlık sarmaya başladıkça yorgunluk hissediyorum. Kızım mahvolmuş olmalı. "Bu bebeği

bu bebeği

tanımıyorsun."

"Holden."

"Hayır."

"Hayatım." Sesinde gülümseme duyuyorum.

"Kim?"

Yumuşak bir kahkaha atıyor. "Kocan."

"İşte geldi." Başının üstüne öpücük konduruyorum. "İstersen uyu, karıcığım. Ben yanıdayım. Seni bir daha asla bırakmayabilirim,

gözümün önünden ayırmayacağım."

"Çok korktum." Sesi o kadar küçük ki kalbim parçalanıyor. "O kadar korktuğum tek an, senin

orada olduğunu sandığım zamandı..."

"Şşş." Kolumu omuzlarına doluyorum, ön kolumu göğsüne bastırıyorum ve onu kendime sıkıca sarıyorum.

kalbinin çarpışını hissediyorum ve bu beni paramparça ediyor. "Buradayım, bebeğim. Seni eve götüreceğim ve

orada birkaç gün dinleneceksin."

"Dükkan var."

"Ya senin adamların halleder ya da dükkanı bir hafta kapatırız."

"Senin patronum olduğun hakkında ne demiştim?"

"Bugün ne kadar kafamın karışık olduğunu biliyor musun?" Sesim kulağına bir hırıltı gibi geliyor.

Günün duyguları yine beni boğuyor. "Ne kadar korktum mu? Betty'yi kamerada gördüm ve yemin ederim ruhum bedenimden çıktı. Yani,

benim kendimi kaybetmeyeceğimi ve seni en az bir hafta yatakta tutmayacağımı düşünüyorsan, beni pek tanımıyorsun Rosie."

"Bence sen bana takıntılısın." Sesinde mizah var, sanki ortamı yumuşatmaya çalışıyor gibi. Ama benim ona ne kadar takıntılı olduğumu

ona *ne kadar* takıntılı olduğumdan.

"Bunu şimdi mi anladın? Ben de bu evlilikte akıllı olanın sen olduğunu sanıyordum."

Kıkırdayarak güldü ve başını omzuma yasladı. "Peki. Takıntılı ol. Sanırım ben de senden hoşlanıyorum."

Sırıttım ve saçlarını öptüm, sonra ağaçların arasından çıkınca ahır göründü.

Blackwell ailesi çoktan eve gitmiş, ama ahırın ışıkları yanıyor, bu da adamlarımın hala içeride bizi beklediğini gösteriyor.

bizi beklediklerini söylüyor.

"Seni kamyonetime bindireceğim, sonra da çocuklarla çabucak konuşmam lazım, tamam mı?"

"Duş almam lazım, Hol... kocam."

Dilimin ucundan kaçan kelimeye gülümsüyorum. "Biliyorum. İki dakikaya ihtiyacım var, sonra eve gidip temizleniriz."

Atı kamyonete götürüp kayarak indim, sonra Millie'yi kollarımın arasına alıp ön koltuğa oturtum.

Levi ve Vance hemen yanıma gelir, dizginler Levi'nin elindedir. "O iyi mi?" Vance somurtarak sorar.

"Evet, iyi olacak. Tim'e ihtiyacım var."

"Hâlâ ofiste." Levi dudaklarını yaladı. "Ne yapmamızı istersiniz patron?"

"Atı temizleyip ahıra koyabilirseniz çok yardımcı olursunuz. Yarın çok işimiz var."

."

Ahıra doğru yürürken, başka delik olup olmadığını kontrol etmeleri için yapmalarını istediğim aramayı özetledim.

"O hasta bir pislikti," diyor Vance, başını sallayarak. "Ama böyle bir şey yapacağını düşünmemiştim."

"Sadece delik aramayın. Her türlü tuzak var mı bakın ve dikkatli olun, lanet ayı tuzakları kurmuş olabilir. Ben olsam

O orospu çocuğunun yanından uzak dur. Beni haberdar et. O iyileşene kadar bir hafta boyunca onunla evde kalacağım.

Ofise girdiğimde Tim masada oturmuş, başını ellerinin arasına almış, bana baktığında ise...

korkmuş gibi.

"Hatırlamıyordum," dedi hemen. "Baban otuz yıl önce o çukurları kazdırmıştı. Çoğu yağmur ve kardan çökmüştü."

yağmur ve kardan çöktü."

"Ama orada olduklarını biliyordun." "*Otuz*

yıl önce," diye tekrarlar.

"Wild arazisinin sınırında."

"O aileden nefret ederdi ve onların bu araziye geldiklerine inanmıştı. Neden, kim bilir? Onları yakalamak istiyordu."

"Onları öldürmek istedi."

"Bu hiç sır değildi," diyor Tim iç çekerek.

"Şunu bir netleştirelim. *Karım* bugün tek başına gezmeye çıktı v e babamın

ailisini tuzağa düşürüp öldürmek için kazdığı lanet olası bir çukura düştü." Öfke içimde dolaşarak kendi hayatına kavuşuyor. "Çukurun

üzerine çökmedi!"

"Tanrım, Holden. Tanrım, üzgünüm. Dediğim gibi, hiçbirisi bir yıldan fazla dayanmadı. Hala orada olduğunu bilmiyordum."

"Başka ne tür tuzaklar kurmuştu?"

Tim başını sallar. "Bildiğim yok, ama o sinsiydi ve kimseye güvenmezdi, bu yüzden bizim bilmediğimiz başka şeyler de yapmış olabilir."

şeyler yapmış olabilir."

"Üçünüz bu çiftliğin her bir santimetrekaresini aratarak, ona en ufak bir

bir tırnak batması bile verebilecek her şeyi bulacaksınız. " Yaşlı adama

yaklaşarak, ona sert bir bakış attım. "Anlaşıldı mı?" "Anladık patron."

"İyi." Ahırdan fırlayıp kamyonetime tırmandım. Millie huzur içinde uyuyordu, kapıyı kapattığımda bile kıpırdamadı.

Belki de babası haklıdır. Belki de o pislik ölmüş olsa bile benimle olmak onun için hala bir tehdittir. Ben olmasaydım bugün

ben olmasam bugün incinmezdi.

Onu evlilik şartlarına bağlı tutmamalıyım. Ama onu

bırakırsam lanetleneceğim.

MILLIE

Tanrım, vücudumun her yerinin bu kadar acıyacağını kim bilebilirdi? Sanki bir kamyon çarpmış ve sonra sürüklenmişim gibi hissediyorum.

yaklaşık yetmiş mil boyunca arkasında.

Hatta dirseğimde çamurla kaplı olduğu için fark etmediğim bir yol yarası bile keşfettim.

"Giyileri yak," diyorum Holden'a, o da bana dikkatlice duşa girmeye yardım ederken. "Hepsini. Çamur tamamen çıkmayacak

"

"Çöpe atarım," diye onayladı ve benimle birlikte duşa girdi. "Keşke oturabilmen ve o ayak bileğini dinlendirebilmen için bir tabure olsaydı."

"Sana yaslanırım." Elimi göğsüne koyup sıcak suyun üzerime akmasına izin verirken iç çekiyorum. "Vay canına, bu çok iyi geldi.

saçında örümcek var mı bilmek bile istemiyorum."

"Uh, sanmıyorum." Gözlerimi açtım ve onun ciddi mavi gözleriyle beni izlediğini gördüm. "Nasılsın, bebeğim?"

"Meh." Omuzlarımı silkiyorum ve gözlerimi tekrar kapatıyorum, ama o parmaklarıyla çenemi tutup gözlerimi açtırıyor ve

"Ben iyi olacağım."

"Bu hafta için bazı kurallar koyalım, karıcığım." İç

çekiyorum ama o konuşmaya devam ediyor.

"Birincisi, sana nasılsın diye sorduğumda, duymak istemediğimi veya duygularımı inciteceğini düşünsen bile bana gerçeği söyleyeceksin.

"Tamam. Acıyor, yorgunum ve biraz huysuz olabilirim

"Tamam. Acı çekiyorum, yorgunum ve biraz huysuz

olabilirim." O başını sallar ve saçımı sabunlamama yardım

eder.

"Adil. İkincisi, duşta ya da tuvaletten kalkarken hariç, yürümeyeceksin. Seni ben taşıyacağım."

"Dur..."

"Sormuyorum Rosie. Emrediyorum." Gözleri yine parladı ve çenesindeki kaslar seğirdi.

Alt dudağımı ısıırıyorum. Mantıksız davranıyor, ama aynı zamanda koruyucu, çok tatlı ve nazik, ve ben bunu seviyorum.

"Üç numara." Saçımı durulamak için bana geriye yaslanmamı söyler, sonra biraz saç kremi sürer ve kremin etkisini beklerken

geri kalanını temizlemeye başlıyoruz. Bu uzun bir duş değil. Sadece ikimizi de temizlemek ve o delikten kurtulmak için.

Bir bez ve sabun alıp onu da yıkamaya başlıyorum, köpüklerin dövmelerinden akışını izlemekten zevk alıyorum. Ona

bana daha fazla anlatmasını istemeliyim. Bu söğüt ağacını ne zaman yaptırdı acaba?
"Dinliyor musun?"

"Hmm."

"Bebeğim."

Gözlerimi ona kaldırıyorum. "Dinliyorum,
kocacığım." Derin bir nefes alıyor ve yavaşça
veriyor.

"Tanrım, bebeğim." Eli boğazımı kapattı ve başparmağı çene hattımdan aşağı kaydı.
"Tanrım."

"Ben *iyiyim*." Bileğini kavrayarak elini göğsüme indirip göğüs kemiğimin üzerine
düzleştiriyorum, avucumu onun elinin üzerine bastırıyorum.

"Hissediyor musun? Güçlü atıyor ve yavaşladı. Ben buradayım, şu anda, lanet olası
muhteşem kocamla birlikte.

Beni şımartıp, gerçekten korkunç bir deneyimi silip süpürüyor. Burada benimle kal,
tamam mı? Oraya geri dönme.

Nefesini verip göz kapaklarını kapatıyor ve alnını benim alnıma yaklaştırmak için
bana doğru yaklaşıyor.

"Seni çok seviyorum, Millie."

Gülümserim ve ellerimi onun yanlarından aşağıya doğru sürüklerim. "Biliyorum.
Ben de seni seviyorum. Şimdi kurallara uymaya devam et ve hadi yıkanalım da

Yatağa kıvrılalım. O anı gerçekten iple çekiyorum."

Dudakları yumuşak bir gülümsemeye dönüşür ve sonra birbirimizi yıkamaya devam
edebilmemiz için geri çekilir.

"Nerede kalmıştım?"

"Üç numara." Bezle onun sert karnını ve penisini aşağı doğru kaydırıyorum ve penisi hareket edince sırtıyorum. "Ben hiç

Şu anda pek iyi değilim, ama birkaç saat dinlenip güç toplarsam, bunu bir tur atabilirim.

"Sevimli." Göğsünden düşük bir kahkaha çıkar ve bu ses içimde titreşir, içime daha fazla sıcaklık ve şefkat yayar. "Bu gece

seni becermeyeceğim."

"Parti bozucu. Üç numara ne? Meraktan çatlayacağım."

"Henüz bilmiyorum," diye itiraf etti yumuşak bir iç çekişle. "Aklıma gelir."

"Sen de yorgunsun galiba. Öyle olmalısın. Sanırım artık temizlendik, hadi kurulanıp yatalım."

"Aklıma geldi." Duş başlığının sapını tutup çıkarır, saçlarını da dahil olmak üzere kendini durulayabilmek için.

tekrar asar. "Benim için endişelenme."

"Tamam, peki. O kuralı çoktan çiğnedim zaten, kocacığım."

Gözleri kısılır, ama ben ona kirpiklerimi kırıştırırım ve o sadece başını sallar.

Kurulanmamız, benim bol bir eşofman ve tişört giymem ve yatağa yerleşmem normalden biraz daha uzun sürer, ama

başarıyoruz.

Ve daha çok yorgun mu yoksa aç mı olduğuma karar veremiyorum.

Ama sonra Holden kollarını bana doladı, beni yanına çekti ve gözlerim kapandı.

Sanırım daha çok yorgunum.

"Yirmi dakika sonra ayak bileğinden buz torbasını çıkaracağım," diye fısıldadı saçlarıma.

"Bana buz torbası mı koydun?" Ona kaşlarımı çatarak soruyorum. Hiç hissetmedim bile.

"Çok yorgunsun, bebeğim." Beni hafifçe öptü. "Uyu. Ben yanıdayım." Atın üzerinde de öyle demişti. *Ben yanıdayım.*

Tanrım, beni kolladığını seviyorum.

"Bu bir aşk dili, biliyorsun."

Beni sıkıca sarar ve alnımı öper. "Neymiş?"

"Ben senin yanıdayım." Sesim çok uykulu, çok sessiz, umarım beni duyabilir. "Bu gerçekten harika bir aşk dili. Sen çok iyi konuşuyorsun."

çok iyi konuşuyorsun."

O iç çekip dönerek iki kolunu bana dolayarak sarılır. "Sen her zaman benimle olacaksın, küçük gülüm."

"SİZ İKİNİZ en sevdiğim iki yengemsiniz." Ağzıma bir patates kızartması atıp, öğle yemeği için uğramış olan Charlie ve Dani'ye gülümserim

öğle yemeği için uğramış olan Charlie ve Dani'ye sırtarak. Bu evde iki gündür kalıyorum ve kendimi daha iyi hissetmeye başlıyorum. Harika değil, kesinlikle değil

İşe dönmeye hazırım, ama iyileşiyorum.

Ve Holden'ı ne kadar sevsem de, ondan birkaç saat uzak kalmam gerekiyordu. Sürekli etrafımda dolanıyor. Ve bana, çiftlikten dönene kadar

çiftlikten dönene kadar kanepeden kalkmayacağıma söz verdirdi. Çok otoriter biri.

"Bunu tüm yengelerine söylüyorsun," diye gülerek cevap veriyor Charlie ve hamburgerinden bir ısırık alıyor. "The Wolf

Den bu hamburgerleri bu kadar lezzetli yapmak için ne yapıyor acaba? İçine uyuşturucu mu katıyorlar? Uyuşturucu, değil mi?"

"Ya da sarımsak," diyor Dani sırtarak.

"Aynı şey," diye karar verdi Charlie. "Son iki gün içinde herkesin ve köpeklerinin sana bunu milyonlarca kez sorduğunu biliyorum

, ama nasılsın Millie?"

"Ağrılı. Yorgun. Ama asla sıkılmıyorum çünkü *senin* büyük ailen ve *benim* devasa ailem arasında asla yalnız kalmıyorum. Kapımda sürekli ziyaretçiler var

ziyaretçilerim var, bu gerçekten çok hoş. Holden bu durumdan biraz rahatsız oluyor çünkü benim yalnız kalmam gerektiğini düşünüyor, ama ben

televizyon sever biri değilim ve bütün hafta burada oturup parmaklarımı oynayarak geçiremem, anlarsın ya?"

"Televizyonu sevmiyor musun?" diye soruyor Charlie. "Reality şovları bile mi?"

"Pek değil," diye onaylıyorum. "Benim durumum bu. Siz ikinizde neler oluyor? Her şeyi anlatın. Bütün dedikoduları anlatın.

Bana dedikoduları anlatın."

"Ağustos'ta ilkokulda çalışmaya başlıyorum," diyor Dani gülümseyerek. "Dedikodu değil, ama heyecan verici.

ve bu benim en sevdiğim yaş grubu, bu yüzden işe koyulmak için sabırsızlanıyorum. Bu arada, yaz boyunca

yazın geçirecek bir iş bulacağım."

"İşe alındın." Onu işaret ederek onu şaşırttım. "Bu yaz daha fazla yardıma ihtiyacım olacak. İş istiyorsan sana bir iş veririm."

"Kabul ediyorum," diye cevapladı Dani şaşkınlıkla. "Teşekkürler."

"Düğünlerde de yardıma ihtiyacımız olacak," diye hatırlatır Charlie kız kardeşine. "İki iş arasında, sana işin var."

"Neden endişelendiğimi bilmiyorum." Dani bana göz kırpar ve bir patates kızartması yerken, Charlie bize

en çılgın gelin adayını anlatmaya başlar.

Ama on dakika sonra kapım çalınır.

"Ben açarım," diyor Charlie, benim yerimden kıpırdamamamı sağlıyor. "Holden'ın siparişi." "Emirli adam," diye mırıldanıyorum, o kapıya doğru yürürken ve kapıyı açarken.

"Merhaba," diyor Birdie parlak bir gülümsemeyle. "Millie'yi neşelendirmek için geldim." "İçeri gel," diyor Charlie elini sallayarak.

"Üzgünüm, misafiriniz olduğunu bilmiyorduk," diye başlıyor Bridger, ama Dani'yi görünce konuşmayı kesiyor.

Hemen sırtıttı. "Başka zaman geliriz."

"Bu çok saçma." Gözlerimi devirip, ona daha sonra neyin ne olduğunu soracağım diye kafamda not alıyorum. Eğer kayınbiraderime bir şey hissediyorsa,

neden ben bilmiyorum? "İçeri gel ve beni sev."

"Sana bir kart yaptım," diyor Birdie, yanımdaki kanepeye otururken. "Gördün mü? Kendim çizdim."

"Bunu sen mi çizdin?" Bana katlanmış bir kağıt parçası uzattı. Önünde iki çöp adam vardı, biri uzun, biri kısa, ama

ikisi de uzun saçlı ve el ele tutuşmuşlar. Uzun olanın ayağında alçı var.

Kartı açtığımda, "*Sevgiler, Birdie*" yazıyor.

"Babam yardım etti," diye fısıldadı ve sanki olabildiğince çabuk kaçmak istercesine ön kapının yanında duran babasına gülümsedi.

"Teşekkür ederim. Çok güzel, saklayacağım."

"Teşekkür ederim. Çok güzel, saklayacağım." Yanağına öpücük konduruyorum ve Birdie boynuma sarılmak için kollarını boynuma doluyor.

"Yaranı öpmemi ister misin?" diye soruyor geri çekilirken.

"Ayak bileğimde." Ayaklarımın kahve masasındaki yastığın üzerinde durduğu yeri işaret ediyorum. "Öpebilirsin. Eminim çok daha iyi hissedeceksin

çok daha iyi hissedeceksin."

Çok dikkatli bir şekilde Birdie eğildi ve tatlı, minik dudaklarını bacağıma bastırarak öptü.

"İşte."

"Şimdiden daha iyi hissediyorum." Ona uzanıp yanıma çekiyorum, sonra Bridger'a gülümsüyorum. "Otur. Beni gergin yapıyorsun."

Ve kızı yiyecekleri görür. "Patates kızartması

alabilir miyim?" diye sorar.

"Tabii ki alabilirsin." Kendinden emin bir gülümsemeyle ona yemeğimi uzatıyorum ve Bridger gözlerini devirip karşımdaki sandalyeye oturuyor.

karşımda oturdu.

Dani'ye bakıyorum ve aniden gerginleşmiş gibi dudaklarını ısıyor.

İlginç. Bu, daha önce istediğim türden bir bilgi.

Charlie, Bridger'a adamlarından biri için planladığı düğünden bahsetmeye başladı ve yüzündeki ifadeden

Umursamıyor.

Bu beni sırtıtmaya neden oluyor.

Birdie yemek yememe yardım ediyor, sohbet ediyor, birden Dani ayağa kalkıyor, yemeğinin kapağını kapatıyor ve dudaklarını yalıyor.

"

"Biliyor musun, ben eve gitsem iyi olacak. Kendini daha iyi hissettiğine sevindim Millie. Bir şey ihtiyacın olursa ara beni."

Birdie'ye gülümserken yüzü kızarıyor. "İyi günler,

tatlım."

Dani odadan çıkarken Birdie mutlu bir şekilde el sallar ve kapıyı arkasından kapatır.

"O benim arabam, ben de gidiyorum." Charlie gülerek ayağa kalkar. "Görüşürüz çocuklar."

Kapı tekrar kapanır ve ben, sanki onu kişisel olarak kırmışım gibi ön camdan dışarıya bakarak deli gibi bakan Bridger'a öfkeyle bakarım.

sanki kişisel bir hakaretmiş gibi bakıyor.

"Ne oluyor lan? Dani'den *hoşlanıyor* musun?" Elini ağzına götürür

ama cevap vermez.

"Onu seviyorum," Birdie hamburgerimden bir ısırık alırken karar verdi. "Güzel ve bana her zaman güzel şeyler söylüyor."

"Katılıyorum." Küçük kızın başına öpücük kondurup babasına gözlerimi kısarak bakıyorum. "Dani çok iyi bir kız. Onun

Holden'ın kız

kardeşi olduğunu

biliyor muydun?"

"Öyle mi?"

"Evet."

"Harika."

Hâlâ Bridger'ı izliyorum ama o yüzüme bakmıyor. "Yapma," diye

mırıldanıyor.

"Neyi yapma? Senden bilgi mi alayım?"

"Önemli değil. Açıkçası. Benimle aynı odada olmaya dayanamıyor, bu yüzden açıkça önemli değil. Hadi

bırakalım."

"Tamam." Birdie'ye bakıyorum. "Baban bugün huysuz mu?" "Hayır,

değildi. Buraya gelirken arabada gülüyorduk."

Şimdi ona bakarken kaşlarım yukarı kalkıyor ve o sadece başını sallıyor.

Bridger ile Dani arasında ne oldu? En yakın arkadaşım hakkında benim bilmediğim bir dedikodu mu var?

Ve bunu nasıl bilmiyorum?

Onu yalnız bırakmaya karar verip mutfağı işaret ediyorum.

"Hey, huysuz adam, buzdolabından bana bir buz torbası getirir misin? Yürümem yasak."

Hiçbir şey söylemeden mutfağa gidiyor, buz torbasını alıyor ve kötü ruh haline rağmen hafifçe ayak bileğime

.

"Teşekkürler. İyi misin dostum?"

"Evet." Uzun bir nefes verir, ellerini yüzüne sürer ve sonra bana gülümser. Yarı zoraki bir gülümsemedir. "Evet, iyiyim

iyiyim. Sen nasılsın?"

"Sıkılmadım." Birdie'nin uzattığı patates kızartmasını alıp parmağını ısıtıyormuş gibi yapıp onu güldürdüm. "Vücudum ağrıyor.

Korkunç rüyalar gördüm. Ama genel olarak şanslıyım."

"Çok şanslısın," diye onayladı. "Holden hala kendini suçluyor mu?"

"Evet. Şu anda çiftlikte, arkadaşlarıyla konuşuyor. Arazinin her yerini arıyorlar ama başka bir şey bulduklarını sanmıyorum

. Tek kalan tuzağı benim bulduğumu kabul etmesi zor."

"Samanlıkta iğne aramak gibi," diye onayladı Bridger. "Çok düşük bir ihtimal. Ama sen her zaman aşırı hırslıydın."

Bu beni güldürdü. "Ben buyum. Başarı meraklısı Millie. Düşecek bir çukur varsa, onu bulurum."

"Bir çukura mı düştün?" Birdie bana bakarken yüzü dehşete kapılmış.

"Ayak bileğim öyle incindi." Onun başına öpücük konduruyorum. "Ama iyiyim. Yine de bunu yapmamayı tavsiye ederim. Hiç eğlenceli değildi."

"Ben yapmayacağım," diyor Birdie kararlı

bir şekilde. "İyi plan, bebeğim. İyi plan."

Gece yarısı ve kocam çok sıcak ve çıplak, ben de ona sarılmışım. Uyuyamıyorum, hem de

kötü bir şekilde değil. Vücudum iyileşiyor ve çaresizliğin dibe vurduğumdan beri ilk kez enerjik hissediyorum.

. Aslında kendimi o kadar iyi hissediyorum ki, yarın işe dönme konusunu açacağım. Onun da isteyeceğini biliyorum.

Bütün hafta evde kalacağım, ama kesinlikle birkaç gün yarım gün çalışıp yorulunca eve gelebilirim.

Holden'a bakıp mutlu bir şekilde iç çekiyorum. Yüzü uykudan dinlenmiş, çenesi o muhteşem, koyu renk sakallarla kaplı,

ellerimin altında ya da bacaklarımın arasında hissetmeyi sevdiğim o muhteşem, koyu sakallarla kaplı. Ya da öpmek istediği herhangi bir yerde.

Uykudan derin nefesler alıyor. Son birkaç gün onun için zor geçti, bu yüzden biraz gergin ve huysuz

huysuz yaptı, ama onu suçlayamam. Bana karşı her zaman nazik ve tatlıdır, ama kaşlarını endişeyle çatladığını

daha fazla gördüm. Benim tek yapmam gereken oturup iyileşmekti. O ise, çiftlikte ne bulabilecekleri konusunda endişelenerek, adamlarıyla sürekli iletişim halindeydi.

çiftlikte neler bulabileceklerini merak ediyordu. Ayrıca beni bütün gün taşıdı, ilk geceden beri verdiği sözü tuttu,

ve bana bakıyor. Bana çok iyi bakıyor.

Bu birkaç gün içinde, kız kardeşlerini büyütüp onlara bakan genç adamın izlerini görebiliyorum.

O kadar şefkatli ve sevgi dolu ki.

Benim için çok değerli.

Ve karşılığında, hayat bu zavallı adama defalarca tekme attı ve bunu düşündüğümde, içim

O kadar çok acı çekiyorum ki nefesim kesiliyor. Bu muhteşem ruhu kırmaya çalışan herkese ve her şeye bağırıp zarar vermek istiyorum.

adamın ruhunu kırmaya çalışan herkese ve her şeye zarar vermek istiyorum. O bunu hak etmedi. Benim adamım değil.

Kazadan bu yana benim için yaptığı her şey için ona teşekkür etmek için yapabileceğim pek bir şey olmadı. Ama burada karanlıkta yatarken

karanlıkta, ona yaslanmış, sıcaklığını hissederken, minnettarlığımı göstermek için ne yapmak istediğimi çok iyi biliyorum.

Onun tenini istediğim gibi okşarsam, onu uyandıracağım. Onu dokunmak ve parmaklarımı o sıcak, pürüzsüz teninde gezdirmekten

o sıcak, pürüzsüz tenine dokunmaktan, ama Holden çok derin uyuyan biri değil, bu yüzden ellerimi onun dalgalı kasları ve dövmelelerinin üzerinde gezdirmek

işe yaramaz.

En azından, daha sonraya kadar.

Şimdilik, Holden'ın sırt üstü uyumayı ve beni kendine sokmayı sevmesini *çok* uygun buluyorum ve yorganın altına giriyorum.

yanına yaklaşıp, yarı sertleşmiş penisini elime alıp ağzıma alıyorum.

Anında sertleşir ve bacakları hareket ederken boğazından düşük bir inilti çıkar ve onun uyandığını hissedirim.

Memnun bir gülümsemeyle, boğazımın arkasına kadar bastırıncaya kadar onun üzerine çöküyorum, dudaklarımı onun penisinin etrafında sıkılaştırıyorum ve

en ucuna kadar çekiyorum.

Örtüler üzerimden yırtılır ve kocama gülümserim, bir eli saçlarımı kavrarken gözlerindeki ateşi severim.

"Bunu yapmamalısın..."

"Dur." Penisinin kalın damarını yalıyorum, sonra doyamayacağım metal kısmını. Tanrım, bu çok seksi.

"Ben iyiyim ve kocamın oral seks yapmaya ihtiyacı var."

Ben bir kez daha üzerine çöktüğümde homurdanıyor ve sonra iki eli saçlarımda, beni daha aşağıya çekiyor. Boğaz kaslarımı gevşetiyorum.

Onu daha da derine alırken, öğürme refleksimin devreye girmediğine şaşırıyorum.

Burnum karnına yapıştığında, beni bırakıyor ve ben nefes alabilmek için geri çekilip yanaklarımdaki suyu silerek ona bakıyorum.

yanaklarımdaki suyu silip ona baktım.

"Lanet olsun, bebeğim. Bu çok ateşli bir uyanış şekli." Kaşlarımı

kaldırdım. "*Bebek* kim?"

Onun şaşkın kahkahasıyla tekrar aşağı çöküyorum, hala saçlarımda olan ellerini ellerimle bastırarak beni kendine doğru çekmesini istiyorum.

"Hoşuna gitti mi karıcığım? Boğazına kadar sikimi emmek hoşuna gitti mi?"

İnleyerek serbest elimi onun testislerine koyuyorum, dokunduğumda sertleşmelerini seviyorum.

"Bana bak."

Gözlerim onunla buluşur, başımı kaldırıp dilimle metalin üzerindeki başını, sonra da yarık kısmını yalarım.

"Güzel küçük ağzında benim sikimle çok güzel görünüyorsun."

"Biliyorum." Onu tekrar ağzıma alırken gözleri gururla parlıyor ve şehvetle buğulanıyor, sonra beni daha sert çekiyor, boğazıma

boğazımın daha da derinliklerine batıyor,

beni boğuyor. Bu lanet olasıca muhteşem

bir his.

"Al benim sikimi, bebeğim."

Daha hızlı hareket ediyorum, yukarı aşağı, iki elimle onu okşuyorum ve karnının ve bacak kaslarının titremesinden

titrediğini hissediyorum.

"Benim spermimi istiyor musun, Rosie? Boğazına boşalayım mı?"

Başımı sallıyorum, durmadan devam ediyorum. Evet, boşalmasını istiyorum. Kontrolünü kaybetmesini ve bunu başaranın ben olmamı seviyorum.

harekete geçiren kişinin ben olmamı seviyorum.

"Siktir, Rosie. Oh, Tanrım."

İnliyorum, yumrukları saçlarımda sıkılaşıyor ve sonra ağzımın içine boşalıyor, boğazımın arkasına fışkırıyor ve

hayatımda hiç bu kadar güçlü hissetmemiştim.

Onu tamamen yutuyorum, ağzım onun üzerinde çalışırken o inliyor ve elleri saçlarımı lezzetli bir şekilde sıkıyor,

kafamı çekiştiriyor, onu temizlerken kendi iim de sıkılaşıyor. Ve işim bittiğinde, onun karnını, göğsünü öpüyorum ve dudaklarımı

nefes nefese kalmışken, nefes almaya çalışırken, boynuna, kulağının hemen altına. Ve şaşırtıcı bir şekilde, beni sırt üstü çevirir,

parmakları çoktan amımın derinliklerine girmiş, avuç ilerinin kenarı klitorisime değiyordu.

"Hey, o sadece senin içindi."

Başını sallar, beni derin bir şekilde öper, az önce ağızımın içinde ne olduğunu umursamıyor gibi görünür ve beni büyük,

sert vücuduyla örtüyor, bacaklarımın arasına girerek beni ateş gibi yakıyor.

"Asla," diye dudaklarıma karşı homurdanıyor, parmakları hareket etmeye başlıyor, beni kendimden geçiren o noktaya ulaşmak için kıvrılıyor. "Bu

Asla benim için değil, bebeğim. Hala anlamadın mı? Eğer bana böyle bir hediye verecek kadar azdınsa, bunu sana

on katıyla ödeyeceğim. Ben..."

Dudaklarını dudaklarıma çekince o da durur. Tanrım, bana söylediği şeyler. Onun küfürlü ağızını çok seviyorum.

Eli, oh, Tanrım, eli beni bir enstrüman gibi çalıyor ve bacaklarım titremeye başladı.

"Ver bana," diye dudaklarıma karşı homurdanıyor. "Elimin üzerine boşal, karıcığım."

Tanrım, birkaç kelimeyle bana yaptıklarına inanamıyorum. Vücudum patlıyor, amım onun parmaklarını sıkıyor

ve etrafımda yıldızlar patlıyor.

"Kocam." Vücutum orgazmın etkisinden kurtulurken bunun bir yalvarış mı yoksa lanet mi olduğunu bilmiyorum, sonra o nazikçe beni öpüyor, okşuyor

beni okşuyor, kendimi o kadar değerli hissediyorum ki kalbim patlayacak gibi oluyor. "Vay canına."

"Mükemmelsin," diye fısıldıyor ve beni kendine doğru çekiyor. "Lanet olsun, mükemmelsin."

Uyandığımda HOLDEN HÂLÂ UYUYORDU, ben de sessizce kalkıp giyindim ve dükkânıma bakıp bize kahve almaya karar verdim.

bize kahve almaya karar verdim. Neredeyse hiç topallamıyorum. Ayak bileğimdeki morluklar solmaya başladı ve gece yarısı yaptığımız

inanılmaz seksin ardından kendimi çok iyi hissediyordum.

Erkeğimin biraz daha uyumasını istiyorum, sonra da en sevdiği kahve ve belki tatlı bir şey ile onu şımartmak istiyorum. Tabii ki

birkaç blok yürümek istedim, ama aptallık yapıp başımı belaya sokmak istemiyorum, bu yüzden tüm camları

. Kendimi çok daha iyi hissediyorum ama ayak bileğimi fazla zorlamak istemiyorum.

Önüne park ettikten sonra içeri girip gülümsüyorum. Her şey harika görünüyor. Mekan temiz ve her şey var,

ve ben yokken personelimin her şeyi halledebileceğini görebiliyorum. Ve o *koku*. Tanrım, kahvenin kokusuna bayılıyorum

.

"Millie ! " Candy selam verirken neredeyse çılgılık atıyor ve tezgahın etrafından koşarak bana sarılmak için çekiyor. "Aman Tanrım,

çok endişelendim. İyi misin?"

"Çok daha iyiyim," diye onu rahatlatıyorum ve espresso hazırlayan Andrea'ya gülümsüyorum. "Her şey harika görünüyor."

"Biz iyiyiz," Candy beni rahatlatıyor. "Hiç endişelenme. Umarım çalışmak için gelmedin, çünkü

senin o mükemmel kışını buradan tekmelemek istiyorum."

"Hayır. Holden ve kendime kahve ve kek alacağım."

"Her zamankinden mi?" diye soruyor Candy.

"Evet, lütfen. Bir çikolatalı, bir huck-lemon muffin olsun." "Hemen geliyor."

Tezgaha yaslanıp kızlar siparişimi hazırlarken onlarla sohbet ediyorum. Buraya müşteri olarak gelmek çok farklı bir deneyim

ve itiraf etmeliyim ki, burayı biraz sevdim.

Kafem beyaz duvarları ve siyah tezgahlarıyla sıcak ve aydınlık bir yer. Sanat eserleri yerel ve güzel, burada olmak beni mutlu ediyor.

Kapıdan giren Brooks'a el sallıyorum. "Günaydın."

O hiçbir şey söylemez, sadece beni kucaklamak için kendine çeker. "Hepimizi korkuttun Mill."

"Evet, ben de." Ben de ona sarılır, sırtını okşarım. Brooks, Blackwell kardeşlerin en büyüğüdür ve

çok... iyi biridir. Nazik, kibar, iyi bir adam, Remington ve Holden ile yaklaşık aynı yaşta. "Beni bulmaya yardım ettiğin için teşekkür ederim.

hepinizi seviyorum ve size minnettarım."

"Seni sağ salim bulduğumuza sevindim," diyor, gülümseyerek burnuma dokunarak.
"nk biz de seni seviyoruz. Lütfen

Holden'in senin tek başına olduğunu bildiğini söyle, çünkü senin onsuz ayakta
olduğunu öğrenirse çılgına dönebilir.

Dudaklarımı ısırıp burnumu buruşturuyorum. "Ona kahveyle sürpriz yapmaya karar verdim.
Ben yetişkin bir kadını Brooks. İstediiğim

zaman kahve dükkanına gidebilirim."

Brooks başını salları ve inatçı kadınlar hakkında bir şeyler mırıldanarak kendi
kahvesini sipariş etmek için ayaklarını srr.

Cep telefonumu cebimden çıkarmak için hareket ettim ama evde unuttuğumu fark
ettim. Neyse, birazdan oraya geri döneceğim

, biraz sonra sosyal medyamı kontrol edebilirim.

Siparişim hazır olunca "Teşekkrlr ocuklar" diyorum. "Bir şey olursa arayın."

"Sana ihtiyaımız yok" diyor Candy elini sallayarak. "Git kendini iyileştir."

Ona gülümsedikten sonra arabama geri döndüm. Eve dönüş yolu sadece iki dakika
sürdü, sonra kahve ve kekleri kollarımın arasına aldım

kollarımın arasına alıp arabadan indim ve kalamla kapıyı hafifçe iterek kapattım.
Bu hareket ayak bileğimi biraz acıttı ama sonra

iyileşir. Kahvemle kocamla içerken üzerine buz koyarım.

Verandanın en üst basamağına ulaştığımda kapı birden açılır ve Holden nefes
nefese, gözleri

ateşli ve öfkeli. Çenesi sıkı. O... *kızgın*.

"Nereye gittin lan?"

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

HOLDEN

O kadar sinirliyim ki, gözlerim kırmızı bir sisle kaplandı. Millie'nin gözleri fal taşı gibi açılmış, kaşları çatılmış ve elinde kahve tutuyor.

kahve tutuyor.

"Kahvaltı aldım." Beni içeri almak için geri çekilene kadar, tek kaşını kaldırmış, kendini beğenmiş bir şekilde bana bakıyor.

tepsiyi sehpaoya koyduktan sonra bana döndü, elleri belinde. "Ne oluyor?"

"*Ne oluyor?*" Tanrım, onu sarsmak istiyorum. Ondan uzaklaşmak için adımlar atıyorum, ellerimle saçlarımı tarıyorum. "Nerede olduğunu bilmiyordum

nerede olduğunu bilmiyordum ve sen

yaralanmışsın!" "Aslında bugün çok daha iyiyim."

Dönüp ona sert bir bakış attım. Hiç üzgün görünmüyordu. Hatta gülmek üzere gibiydi.

Kahkahalarla gül.

"Bu komik değil."

"Ne? Seni uyandırmadım ki beni kahve dükkânına taşıman için, şimdi başım belada mı? Tanrım, Holden, sakın ol."

"Yeter." Ona doğru yürüdüm ve omuzlarını ellerimle tuttum. "Orada durup benimle dalga geçme, çünkü

Yaralı karımı uyandığımda bulamadığım için panikledim diye alay etme. Aradım. Mesaj attım. Cevap vermedin."

"Telefonumu unuttum." Çenesini kaldırdı, üzgün ya da korkmuş gibi görünmüyordu ve bu beni tahrik etmezse

beni tahrik etmezse.

Bana ne oluyor böyle?

"Kuralları ben koydum, bebeğim."

"Beni dinle, *koca*. Ben sakat değilim. Sabah çok iyi hissederek uyandım ve senin için güzel bir şey yapmak istedim, bu yüzden

Öyle yaptım. Bunun için özür dilemeyeceğim. Yanlış bir şey yapmadım."

Kalbim deli gibi çarpıyor. Onu yataktan kalkmış ve bu lanet olası evin içinde olmadığını fark ettiğimden beri durmadı.

lanet olası evin içinde olmadığını fark ettiğimden beri durmuyor.

Kötü bir an yaşadım, lanet olası babamın öldüğünü unuttum ve onun... Yutkunarak onu bıraktım ve

onunla arasına girerek uzaklaşıyorum.

"Dinle, takıntılı olduğumu biliyorum ve..."

"Lanet olsun." Geri dönüp ona bakıyorum. "Sana takıntılı olduğum için kızgın olduğumu mu sanıyorsun? Tanrım,

Millie, ben on yedi yaşında değilim. Sana aşık olduğum için sana yapışık kalmak zorunda değilim. Seni merak ettim. Yaralandın

ve nereye gittiğini bilmiyordum."

"Artık biliyorsun." Sesi buz gibidir ve umursamıyormuş gibi omuz silker, sonra başını sallar ve

kahvesine uzanır. Sakinleşmek için uzun ve derin bir nefes alıyorum. "Bu konuda pislik gibi davranma."

Gözlerimi kısar, başımı yana eğip ellerimi yumruk yaparım. Bakışları yumruklarımın üzerine düşer, sonra tekrar bana döner.

"Bana vurmuyacaksın."

"SİKTİR LAN!" diye bağırıp, tamamen dehşete kapılmış bir şekilde uzaklaşıyorum. "*Tabii ki seni vurmuyacağım! Son birkaç saatte ne oldu*

Eğlenceli, gece yarısı seksinden bu hale mi geldik?"

"Kızgınım," diye itiraf ediyor, suratını asarak. "Ve kızginken adil kavga etmem. Kötü davranırım ve karşılık veririm."

"Sen kızgınsın."

"Evet, çok kızgınım."

"Aynı fikirdeyiz galiba, tatlım." "Bana öyle deme."

"Sana tatlım deme." "Hayır."

"Neden?"

Hâlâ bana somurtuyor. "Çünkü *sen* bana öyle demiyorsun."

Şu anda ondan bir adım uzaktayım, ona yavaşça yaklaştığımın farkında değilim. Benden korkmuyor çünkü geri çekilmedi.

geri çekilmedi. Elim boğazını kavırıyor, başparmağım hızla atan nabzına bastırıyor.

"Sana ne diyeyim?" Sesim sessiz ama sert, ve gözleri hala bana ateş püskürürken, dudaklarını yalıyor.

"Bu sorunun cevabını zaten biliyorsun." Benim küçük

ateşli kızım. Tanrım, onu çok seviyorum.

"Bana siktir git demek istiyorsun, değil mi?"

"Her şeyden çok." Zorlukla yutkunuyor ve avucumun altındaki hareket beni teşvik ediyor.

"O zaman yap."

"Siktir git *Holden*."

Dudaklarım hemen geniş bir gülümsemeye dönüşür. Tanrım, bunu yapmasına bayılıyorum. Çok kızgın, çok cesur görünüyor.

Ama nabızı onu ele veriyor.

"*Seni* sikmeyi tercih ederim, küçük gülüm." Ona doğru eğildim, boğazından başka hiçbir yerine dokunmadan, ve o da kulaklarının yanına dudaklarımı yaklaştırdığımda

ben dudaklarımı kulağının yanına bastırırken. "Bebeğim. Rosie'm. Takıntım."

Başparmağım çene hattında yukarı doğru kayıyor ve şimdi dudaklarım onun dudaklarının üzerinde. "*Karım*."

"Öpme beni." Sözlerinde güç yok ve gözleri dudaklarıma kilitlenmiş.

"Ağzımın sana değmesini istemiyor musun, tatlım?"

O şiddetli gözler benimkilere dikildi ve neredeyse beni yere düşürecekti. "Hayır, *tatlım*."

"Çok yazık."

Ağzımı onun ağzının üzerine kapatıp başını yana çevirerek onu yiyip bitirmek istediğimde beni itmez. Hayır,

kaçmaya çalışmıyor; bana yaslanıyor, çıplak yanlarımı kavırıyor ve beni kendine çekiyor.

Hâlâ kızgınım ve konuşacağız, ama önce bana boyun eğmesini istiyorum.

Onun her şeyini istiyorum.

"Ellerin ve dizlerin üzerine çök, karı."

Bana gözlerini kırptıyor, çenesi düşüyor ve ben gözlerimi

kısıyorum. "Korkma."

Kaşlarını çatıyor ve tartışacak gibi görünüyor, ama sonra bana sırtarak bakıyor ve yere çöküyor, ellerinin ve dizlerinin üzerine,

kıçını havaya kaldırdı.

Siktir, o çok güzel.

"Giysilerimi çıkarmayacağım," omzunun üzerinden bakarak, lezzetli dudaklarında bir sırıtış belirliyor. "Ama kıçımı izleyerek istediğin tüm

sapıkça tatminini elde edebilirsin."

Hayatımın sekiz yılını bu kadın olmadan nasıl geçirdim?

Kafamı sallayıp ondan uzaklaşıyorum ve o kalkmak için hareket ettiğinde, sadece "Kal" diyorum.

"Tamam, Holden, yeter."

"Kal," diye tekrar ediyorum, ona sert bir bakış atarak mutfığa giriyorum, buzdolabından bir buz torbası çıkarıyorum, sonra kovadan tek bir buz küpü alıp

ve ona geri döndüm. "Sen bir

zorbasın."

"Hayır, ben sinirli bir kocayım ve sen cezalandırılacaksın. Lanet olası kıyafetlerini çıkar."

"Siktir git."

"Oh, söyleyeceksin." Kulakları dudaklarımla aynı hizaya gelene kadar eğildim.
"Sana zarar vermeyeceğim. *Asla* zarar vermeyeceğim. Giysilerini çıkar,

küçük gülüm."

Neredeyse rahatlamış gibi iç çekiyor, sonra kargo pantolonunu ve külotunu çıkarıp bir kenara atıyor. Sonra süveterini üzerinden çıkarıyor.

başını ve onu attığı pantolonun üzerine bırakır.

Sütyen giymemiştir ve ben zorlukla yutkunuyorum. Onu bu halde görmeye asla alışamayacağım.

Çıplak ve benim. Bana meydan okurcasına bakıyor, ama bakışlarında güven de var ve bu beni tatmin ediyor.

"Olduğun yere geri dön."

Ellerinin üzerine geri çekildi ve ben dikkatlice bir el havlusunu ayak bileğine sardım, sonra buz torbasını üzerine koydum.

"Bu sabah biraz şişmiş."

O içini çekiyor, omuzları çöküyor ve ben tek buz küpünü ağzıma atıp onun arkasına diz çöküyorum ve yüzümü

karısının amına gömdüm, soğuk dilimi onun yarıktaki gezdirdim ve o bana doğru

sarsıldı. "Oh, Tanrım!" Bana doğru itti. "Çok soğuk."

Cevap vermiyorum. Sadece devam ediyorum, yalıyor, emiyor ve ısıriyorum. Buz eridiğinde hızımı kesmiyorum.

Onu yiyip bitiriyorum, delirtiyorum ve iki parmağımı içine soktuğumda orgazma yaklaştığını anlıyorum.

Bu yüzden duruyorum, ondan tamamen uzaklaşıyorum, ona hiç dokunmuyorum. Millie nefes nefese kalıyor ve ağzı açık bir şekilde bana bakıyor.

"Holden."

"O benim lanet olası adım değil." Eşofmanımı kalçama kadar indiriyorum ve sikim serbest kalıyor. Avucumla tutup

ve buzun soğukluğunu hissediyorum. Metal klitorisine değdiğinde inliyor. "Seni sikip

sert sikeceğim, karı."

"Evet," der iç çekerek, başını eğip bana doğru iterek. *"Evet."*

"Ve ben izin verene kadar boşalmayacaksın." "Holden."

"*Bu benim lanet olası adım değil.*"

Yüzü kızarmış, dudakları parlak ve pembe, ve ben onun içine giriyorum, kalçalarım onun kışına değene ve o inleyene kadar durmadan devam ediyorum.

inleyene kadar durmadan içeri giriyorum.

"Evet, kocam. Siktir, evet."

"Aferin kızım." Övgüyle amcığı beni sıkı sıkı sarıyor ve kalçalarım hareket etmeye başlıyor. Elim kışından sırtına kayıyor

omurgasına doğru kayıyor ve sonra saçlarını yumrukluyorum. "Neden bu kadar kızgın olduğumu bilmek istiyor musun?"

"Mmm." Nefes nefese, bana doğru geri çekiliyor.

"Karım, cevap ver."

"Söyle."

"Çünkü *korkmuştum*." Onun boşalmaya başladığını hissettiğimde tamamen çekiliyorum ve o titreyerek omzuma bakıyor.

"Çok korkmuştum, ve bu hayatta artık beni korkutan pek bir şey yok. Seni bulamadım. Sana ulaşamadım."

"Sadece kahveydi."

"Hayır." Üstüne eğilip omzunu öptüm ve tekrar içine girdim. "Sadece kahve değildi. O benim *dünyamdı*. Sen benim

, kalbimin atma nedeni, benim için önemli olan tek şeysin. Sen, Rosie."

"Kocam, lütfen."

Onun etrafımda titremeye başladığını hissediyorum ve bu sefer orgazmını engellemeyeceğim.

"Sana ihtiyacım var," diyor ve bana uzanıyor. "Lütfen, yüzünü görmeme izin ver."

Ondan çekilip onu nazikçe sırt üstü çeviriyorum, sonra tekrar içine giriyorum ve o, başının iki yanındaki dirseklerimin üzerine yaslanarak

dirseklerimi başının iki yanına dayıyorum.

"Özür dilerim," diyor gözlerinde yaşlarla, ben yüzümü çevirip avucunu öperken. "Öyle demek istemedim..."

Onu kesip, sertçe öptüm, aşağı uzanıp başparmağımla klitorisini kapattım ve o küçük sinir demetini, tekrar kıvranana kadar ovuşturdum.

ta ki o tekrar kıvranmaya başlayana kadar.

"Benim için gel, karıcığım." Bir meme ucunu emdim, parmaklarının saçlarımı sıkıca kavramasını seviyordum. "Gel, bebeğim."

Bu kadarı ona yetiyor, amcığı etrafımda dalgalanıyor. Taşaklarım sıkılaşıyor ve sonra onunla birlikte boşalıyorum,

defalarca iterek, orgazmım boyunca onu beceriyorum.

"Özür dilerim," diyor yine ve gözlerimi açtığımda, beni hayranlıkla izlediğini görüyorum. "Gerçekten sadece

senin kahveni getirmek istedim."

"Bir dahaki sefere," diyorum ve dudaklarını yumuşakça öpüyorum, "bir not

bırak, küçük gül. Lütfen." O gülümsüyor ve sonra gülüyor. "Evet,

yapabilirim."

"NEREYE GİDİYORUZ?"

"Evden çıktığımızdan beri bunu bana dördüncü kez soruyorsun." Bana muffin'den bir ısırık ikram ettiğinde ağzımı açtım

"Daha kasabayı bile geçmedik. Sabırsız mısın?"

Gülümsedi ve kendi tatlısından bir ısırık aldı. Giyindikten sonra kahvelerimizi ısıtmayı başarmıştı. Nasıl yaptı

, ama o kahve uzmanı, bu yüzden bilmeme gerek yok. "Sürprizleri

sevmem. Genelde iyi sürprizler olmaz, dürüst olmak gerekirse."

Ona baktığımda, fincanının üzerindeki kağıt kılıfı çevirip durduğunu fark ettim.

"Hey, kötü bir şey değil. İyi bir sürpriz olmasaydı seni uyarırdım. Onları da sevmem."

"Söz mü?"

Elini tutup ağzıma götürdüm ve başparmağının hemen altındaki narin noktayı öptüm. "Söz.

şehri terk edeceğimizi söyleyeceğim."

"Şehrin dışındaki çiftliğe mi, yoksa şehrin dışındaki İsveç'e mi?"

"Pasaportum yanımda değil." Ona gülümsedim. "İsveç'e gitmek ister misin, küçük kız?"

"Yok canım. Aklıma öyle geldi. Eğer istediğin yere gidebilseydin, nereye giderdin?"

"Kışın tropikal bir yere belki." Omuzlarımı silkiyorum. "Ocak ayında sıcak bir yere gitmek her zaman iyi bir fikir gibi geliyor."

"

"Güzel olur," diye onayladı. "Biraz D vitamini alır, havuz başında oturur, kendi ağırlığım kadar taze deniz ürünü yer, kabana

çocuğu başından

Şimdi bileğini ısııyorum, onu güldürüyorum.

"Merak etme, seni o kabana çocuğu olarak hayal ediyordum."

"Mm-hmm." Otoyola girerken bileğini bir kez daha öpüyorum. "Gerçekten nereye gittiğimizi söylemeyecek misin?"

"Tahmin et."

Alaycı bir şekilde güler ve ağzına daha fazla muffin tıktırır. Bir bakış attığımda gözleri kısılmıştır. "Batıya gidiyoruz,

yani... Missoula mı?"

Kahvemi boğazıma kaçırdım. "Nasıl bildin?"

"Bilmiyordum, sadece tahmin ettim. Orada ne yapacağız? Gece kalacak mıyız? Çantamı hazırlamadım."

"Gece kalmayacağız." Ona baktım ve sonra gözlerimi tekrar ön cama çevirdim. "Artık zihin okuyabiliyorsan, ne yapacağımızı

ne yapacağımızı sen söyle."

"Bilmiyorum." Kapıya yaslanarak dramatik bir nefes aldı ve beni gülümsetti. "Belki sürpriz olmalı."

Bu sabah kalbim sakinleşince, Millie'ye ayak bileğini buzun üzerine koyup en az yarım saat oturmasını söyledim ve

evden çıkmaya hazırlanmasını söyledim.

Sanki piyangoyu kazanmış gibi gülümsedi.

Evde kalmaktan sıkıldığını biliyorum. Günlerce evde tıklıp kalmaya alışık değil. Sabah bana cevap verebilmek için not bırakmış ya da telefonunu

tarafımdan cevap verebilmek için telefonunu alsa, kahve almaya gitmesine hiç kızmazdım. Ama uyanmak

Sessiz, boş bir eve gelip karımı bulamamak, bir daha yaşamak istemediğim bir andı.

"Sanırım bu sabah seni ilk kez gerçekten kızgın gördüm," diyor. Sesinde alçakgönüllülük ya da tereddüt yok.

"Sanırım sana hiç bu kadar kızmamıştım." Şeridi değiştirip bir kamyonu geçiyorum. "Muhtemelen bu kadar kızgın olamam."

"Sen genelde oldukça sakın birisin. Seni pek hiçbir şey kızdırmaz. Artık neyin kızdırdığını biliyorum."

İç çekiyorum ve Millie elini uzatıp bacağıma koyuyor, ben de kendi elimle onun elini kapatıyorum. "Her zaman öfkemi gizlemeye

öfkemi gizlemeye dikkat ettim. Babam... onun ne kadar berbat bir insan olduğunu kelimelerle anlatamam, ama öfkesi efsaneviydi

ve onun gibi kendimi kaybetmek istemiyorum."

"Sen o adam değilsin." Sesi sert. "Bana bak."

Ona doğru bakıyorum ve çenesinin sıkı, gözlerinin kısık olduğunu görüyorum. "Seni görüyorum, karım."

"Dinle, roller tersine dönseydi ben de muhtemelen sinirlenirdim. Özellikle de birkaç gün önce olanlardan sonra

daha önce olanlardan sonra. Dışarı çıktığım için özür dilemeyeceğim, çünkü yanlış bir şey yapmadım, ama seni korkuttuğum için üzgünüm ve bundan

"Teşekkür ederim." Parmaklarını sıkıyorum. "Tek istediğim bu."

"Ancak, seni tekrar kızdırmayacağımı garanti edemem, çünkü bana kızdığında çok yoğun oluyorsun ve

seksi bir şekilde, bu yüzden... bunu nasıl istersen anla, kocacığım."

Kalbim bir hızla çarpar ve elini ağzıma götürürüm. "Burada, ıssız bir yerde, seni boşaltmak için bir arka yol bulmam için yalvarıyor musun, Rosie?"

seni boşaltayım diye yalvarıyor musun, Rosie?"

O burun kıvrarak elini benden çekiyor. "Hayır. İğrenç. Garip bir köylü bizi görür ve tahrik olur, bu

iğrenç olur."

"Hayal gücün çok zengin, biliyor musun?"

Gülüyor ve saçlarını yüzünden çekiyor. "Oh, biliyorum."

Missoula'ya y o l c u l u k uzun sürmez, özellikle güzel bir bahar gününde, ve birkaç saat sonra, randevumuzun olduğu yerin otoparkına giriyoruz.

randevumuzun olduğu yerin otoparkına giriyoruz.

"Bir dövme dükkanı," diyor ve ona baktığımda, koltuğunda neredeyse dans eder gibi sırtıyor. "Buraya mı gidiyorsun?"

"Genelde. Rich, dükkanın sahibi, dövmeLERimin yüzde 90'ını o yaptı."

"Peki piercingler?"

Gülümsüyorum. "Evet, onlar da."

"Eğlenceli. Hadi gidelim."

Kapıyı açmamı bekliyor, onu kamyonetten indirip nazıkçe ayakları üzerine koyuyorum.

"Seni taşımayı tercih ederim."

"Sorun değil, mağara adamı. Bugün o kadar da kötü değil."

Ona gözlerimi kısınca sıırttı, ama elimi tutup parmaklarını benimkilerin arasına geçirdi.

"Hadi, gidip biraz eğlenelim."

Hayatımda ilk kez, kalbim kırık değil ve göğsümde atan organı görmezden gelmek için vücuduma zarar verecek bir yol aramıyorum.

"Holden," diyor Rich gülümseyerek. Adam kırk beş yaşında ve bir futbol

oyuncusu kadar iri, yüzü dışında her şeyi kırmızı.

"Holden," diyor Rich gülümseyerek. Adam kırk beş yaşında ve bir futbol oyuncusu kadar iri, yüzü ve

kafası hariç her yeri dövmeyle kaplı. Bir motosiklet çetesinin kıskanacağı bir sakalı var ve çıplak elleriyle birini öldürebilecek

.

Çünkü muhtemelen yapabilir.

Aynı zamanda tanıdığım en nazık adamdır.

"Bu o mu?" Gözleri benden kızıma kayıyor ve bakışları onun yüzünden ayrılmıyor. Onu süzmüyor ya da vücudunu incelemeye almıyor.

.

Çünkü o benim arkadaşım ve pisliğin teki değil. "Eğer

onunla karısını kastediyorsan, evet. O benim." Rich

şaşkınlıkla bakışlarını bana çevirir. "Karın mı?" "Bu

Millie," diye onaylarım başımı sallayarak. "Karım."

"Vay canına, ne sürpriz. Bu, işini kaybettiğim anlamına mı geliyor?"

Rich, neden onun iğnesi altında bu kadar çok zaman geçirdiğimi biliyor ve ona gülümsemeden edemiyorum.

"Hayır, başka nedenlerle buraya gelmeye devam edeceğim."

Millie yanıma sokulup bana sarılır.

"Vay canına, kıcıma bir şaplak at da Susan de," diyor Rich. "Tanıştığımıza memnun oldum, hanımefendi."

"Sizin de. Vay canına, sen tam bir sanat eseri gibisin." Rich

ona göz kırpar, ben ona kaşlarımı çatarım ve o omuz silker.

"Öylesin. Tuhaf mı?"

Rich gülmeye başlar, ben de ona katılıyorum ve Millie ikimize de

gülümsüyor. "Sizin için ne yapabilirim Bayan Lexington?"

Millie'nin yanakları zevkten kızarır ve bu beni göğsümü kabartmak ister hale getirir.

"Şey, iki meme ucumu da deldirmek istiyorum, lütfen. Bekle." Kalbim durmak üzereyken elini kaldırır. "

İki alana bir bedava kampanyanız var mı? Varsa, klitoris kapağını da ekleyelim."

Yine ona bakıyor ve ben eğilip dudaklarımı kulağına yapıştırıyorum.

"Bu sabahın yoğun geçtiğini düşünüyorsan, eve gidene kadar bekle, bebeğim. Kesinlikle *olmaz*. "

Millie dudağını ısırды ve sonra kahkahalara boğuldu. "Çok kolaydı! Yüzlerinizdeki ifade. Bilmiyorum, iyi duyumlar aldım.

meme uçlarıyla ilgili şeyler,

ama..." *"Hayatta olmaz."*

O sırtarak Rich'e döner, Rich ise kollarını göğsünde kavuşturmuş, geniş ve eğlenceli bir gülümsemeyle bizi izlemektedir.

"Sadece sol bileğimin iç kısmına tarih yazılı küçük bir kalp istiyorum." Bana bir bakış attı, sonra tekrar ona döndü. "H."

H" harfi olsun.

H harfi ile.

"Bunu kolayca tasarlayabiliriz," diye onu temin eder ve bana döner. "Peki ya sen? Aradığında

ikinizin de iş bulacağınızı söylemiştin."

"Sol yüzük parmağıma onun adını istiyorum."

"Hayır." Millie'nin dehşete kapılmış yüzüne bakıyorum. "Hayır,

Holden." "O *benim* parmağım."

"Onlar *benim* göğüslerim ve sen piercing yaptırmama izin vermiyorsun."

Rich kıkırdar. "Ben karın için tasarım yapmaya gidiyorum. Ben yokken siz ikiniz halledin. Al, bunun üzerine

tarihi yaz."

Millie itaat eder ve Rich uzaklaşır. Elimi Millie'nin boğazına kapatırım.

"Mürekkebi getiriyorum, Millie."

"Çok sıkı." Bu fısıltı gibi çıkar ve ben kaşlarımı çatarım. "Ne demek

istiyorsun?"

Dudaklarını yalar. "O parmağındaki benim adım. Sonsuza kadar."

Yaklaşırım, dudaklarım onun dudaklarının birkaç santim üzerinde durur, o muhteşem gözleriyle bana bakar.

"Her yerim sen olacaksın, bebeğim. Her bir tanesi sen. Gül sadece başlangıçtı. Bu kolda seni temsil etmeyen hiçbir şey yok

seni temsil etmeyen hiçbir şey yok."

Çenesi düşer, gözleri büyür. "Ne?"

"Her bir görüntü seni ya da sana olan hislerimi temsil ediyor. Bu yüzden adını bana yazmak hiçbir şey değil. Çünkü sen

kalbim dahil tüm vücuduma kalıcı olarak kazınmışsın."

"Siktir."

Gülümserim ve dudaklarımla onun dudaklarına hafifçe dokunurum, sonra ona gömülürüm ve kollarını bana dolarken inlemesini duyarım.

"Gerçekten meme uçlarını deldirmek istiyor musun?" Bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum. Sonuçta onun vücudu, ama ben

onu olduğu gibi seviyorum.

"Hayatta olmaz. İğnelerden nefret ederim. Bunu yaptığımı inanamıyorum."

Ona sırtıarak, yüzünü ellerimle tutuyorum. "Seni seviyorum." "Biliyorum.

Ben bir veletim."

"Sen *benim* yaramazım."

"Tamam, işte hazırladığım şey," diyor Rich, camın önündeki resepsiyon masasına geri dönerken.

. Kağıdı Millie'nin incelemesi için masaya koyar.

Çok zarif. Ortasında H harfi olan basit, küçük bir kalp ve kalbin bir tarafında tarih yazıyor. Hatta küçük bir gül bile

işlenmiş ve Millie ona bakarken nefesi kesiliyor. "Oh, bu mükemmel Rich.

Holden'inkine uyacak şekilde gülü pembe yapabilir misin?"

"Tabii ki." Rich ona göz kırpar ve sonra bana döner. "Adında da aynı yazı tipini mi istiyorsun?"

"Evet."

"Olur. Tamam, gelin buraya."

Bizi çalışma odasına doğru takip etmemizi işaret etti. Orada saatlerimi geçirdiğim bir yerdi. Millie kapıdan geçerken alt dudağını

dişlerinin arasına sıkıştırmış, ben de uzanıp yumuşak eti serbest bırakıyorum.

"Burada hijyene çok önem veriyoruz," diyor Rich, eldivenlerini giyerken ve daha önce temizlediği yüzeyleri tekrar temizlerken.

temizledi, ardından yeni iğneleri ambalajından çıkardı ve makinesine takmaya hazırladı. "Her şey pırıl pırıl. Sanat eserinizi transfer makinesine koydum bile."

transfer kağıdına aktardım."

Millie sandalyesine oturur ve onun görüntüyü cildine dikkatlice yerleştirmesini yakından izler, tam olarak istediği yere yerleştirmesi için ona yardım eder.

istediği yere yerleştirmesini dikkatle izledi.

Kızımın utangaç olmamasına bayılıyorum.

"Tamam, aynaya bak, elini hareket ettir ve istediğin yerde olduğundan emin olmak için her şeyi yap

çünkü bir kez başladığımızda, onu hareket ettiremezsiniz."

Millie başını sallar ve aynaya doğru yürür. Sol elini yanına indirir ve elini hareket ettirerek,

hareketle birlikte görünüyor. Sonra onu yukarı kaldırıyor. Başının üstüne.

Tanrım, onun içindeyken kolunu başının üstünde tuttuğumu ve o dövmeye baktığımı hayal edebiliyorum.

Derin bir nefes almalıyım.

"Buraya gel Romeo. Seninkini de yapalım." Rich, elimi ona uzattığımda sırtlıyor.

"Bantın hemen üstüne. İkisini de takmak istiyorum." "Sana

doğru mu, yoksa dışa doğru mu?"

Gözlerimi kısarak düşünürüm. "Dışarıya."

O başını sallar ve transferi dikkatlice cildime yerleştirir. O uzaklaşır uzaklaşmaz aşağıya bakarım ve kalbim durur.

Yüzüğü haftalardır takıyordum, ama lanet olsun, mürekkep onu gerçek

yapıyor. O benim.

Sonsuza kadar.

"Beğendim," Millie bize doğru yürürken duyurur. "Değiştirmek istemiyorum."

"Tamam. Otur, başlayalım."

O onun sözünü dinler, ama ellerinin titrediğini fark ederim, bu yüzden serbest olan elini tutup yanına otururum.

"Korkuyorum," diye fısıldadı.

"Sorun yok." Ona yaklaşıp yanağına öpücük konduruyorum. "Çünkü ben korkmuyorum. Rich en iyisidir.

Biraz acıyacak ama o hızlıdır. İstemiyorsan bakmak

zorunda değilsin."

"Tamam."

Rich makineyi çalıştırır, odayı yüksek bir *vızıltı* doldurur ve onun iri gözleri benimkilere doğru uçar.

"Derin nefes al, Millie," diyor Rich.

O nefes alır ve gözümün ucuyla onun iğneyi indirdiğini görürüm.

"Oh." Bana kaşlarını çatarak bakıyor. "Hepsi

bu mu?" "Hepsi bu."

"Belki de meme uçlarını deldiririm." Bu hepimizi güldürür.

"Bundan bin kat daha acıtıyor," diyor Rich ona. "Ve iyileşmesi aylar sürer. Bazı insanlar için doğru seçim olabilir

ama parkta yürüyüş gibi bir şey değil."

Millie burnunu kırıştırır. "Ben almayayım. Bekle, seninkiler var mı?"

"Tabii ki var tatlım," Rich gülerek cevaplar. "Neredeyse her şeyi yaptırdım."

"Vay canına. İğneleri sever

misin?" "Dayanamıyorum."

Elini tutarak ona gülümserim. Tanrım, onu seviyorum.

"Seninkiler ne kadar sürede iyileşti?" diye sorar. "Aylar sürdü. Çok acıdı."

O sırtarak elimi sıkar. "Ama bu tarafta buna değer."

Eğilip dudaklarımı kulağına dayadım. Rich'in duyması umurumda değildi; sadece ona fısıldamayı seviyordum çünkü bu onu titretirdi.

titriyor.

"Senin için her an buna değerci, karıcığım."

"Ah, çok tatlı," diyor Rich, sesi kuru. "Burada işimiz neredeyse bitti, Millie."

"Zaten mi?" Aşağıya bakar ve kaşlarını çatır. "İş becerilerini sorgulamak istemem, ama kocaman siyah bir leke gibi görünüyor."

"Çünkü henüz temizlemedim." "Ne yaptığını nasıl görebiliyorsun ki?"

"Senin yaşından daha uzun süredir bu işi yapıyorum, küçük kız." Bir kağıt havlu alıp onu temizlemeye başlar. "Ne

Ne yapacağımı biliyorum. Belki senin kahve dükkanına gelip mocha nasıl yapılır sana öğretirim."

"Kahve dükkanım olduğunu biliyor musun?"

"Çok şey biliyorum." Ona göz kırpar ve sonra "Bir bak" der.

Millie bileğine bakar. Ben çoktan nefes almayı kesmişimdir. Lanet olsun, çok güzel. Ama Millie ağlamaya başlar.

"Kahretsin," diye homurdanır Rich. "Kadınların ağlamasından nefret ediyorum."

"Bu çok... mükemmel." Millie burnunu çeker ve Rich'in dehşetine kapılarak kendini Rich'in kollarına atar ve boynuna sarılır.

"Sen en iyisin, Rich. Bu çok mükemmel. Holden'ın arkadaşı olduğun için teşekkür ederim."

Rich, her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için gözlerini bana dikerek, tereddütle kollarını kızın omuzlarına doladı ve ona hafifçe

sıkar.

"Beğendiğine sevindim tatlım. Şimdi kışını sandalyemden kaldır da erkeğine biraz sihir yapayım."

"Tamam." O uzaklaşmadan, Rich onun dövmesini plastikle kapattı ve sonra yer değiştirdik. Millie elimi

elime aldı. "Gergin misin?"

Gülerek onu sıkıca sararım. "Öldüm. Tut beni."

O gülerek sağ elime yapışır ve dövme parmak eklemlerime bir öpücük kondurur. Sol kolum temizdir, dövme yoktur,

bugün parmağıma onun adını yazdırıncaya kadar.

"Bu çok çabuk bitecek," diyor bana. "Ama parmaklar çok acıyor."

"Hatırlıyorum." Başımı sallıyorum. "Sorun değil."

Vızıltı yeniden başlar ve ben Millie'ye dönerim. Evet, çok acıyor ama umurumda değil.

"Çok kötü mü?" diye soruyor.

"Daha kötüsünü de gördüm. *Seninki* çok acıdı mı? İç bilek çok hassas. Daha çok kıvranırsın sanmıştım."

"Yani, parkta yürüyüş gibi değildi ama çok da kötü değildi. Bir dahaki sefere omzumu yaparım belki."

Bu sözler beni şaşırtarak kaşlarımı kaldırdı. "Bir dahaki sefere mi?"

"Bağımlılık yapıyormuş diye duydum. Sanırım doğru olabilir."

"Müşteri kaybetmedim. Bir tane kazandım." Rich bana sırıtarak bakıyor. "Skor."

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

MILLIE

"Seni neredeyse hiç görmedik," diyor Polly, kısa bir süre önce beni inanılmaz derecede rahatsız edecek olan bir kucaklaşmayla bana sarılırken.

rahatsız eden sarılma, şimdi beni mutlu ediyor. "Hayatında bu kadar sorun varken, seni nasıl bu kadar az gördük?"

"Ve hepsi aynı anda olmadı," diye ekliyor Abbi, elini saçlarımın üzerinde gezdirerek. Ellerimi uzatıyorum, Erin ve

Summer ellerimi tutuyor ve şimdi kendimi büyük, garip bir grup sevgi şöleninin ortasında buluyorum.

"Biliyorum, üzgünüm," diyorum onlara. "Ama sanki her gün bir şey oluyor. Pound Town'da üye olmak çok yoğun bir şey."

Hepsi hareketsiz kalırken gülümsüyorum, sonra onlar da gülmeye başlıyor. Kızlarımla birlikte olmak çok güzel.

"Erin, erken geldiğimize çok sevindim," diyorum, birbirimizden ayrılırken. IWC bahar balosu

Ryan ve Polly'nin çiftliğinde yapılıyor ve erkeklerim bir yerlere gitmiş, benim dikkatimi çekmeyen bir şeye bakıyorlar.

Kızlarımı gördüğüm için çok heyecanlıydım.

"Birlikte vakit geçirmemiz gerekiyordu," diyor Summer. "Ayrıca, ne kadar seksiyiz?" "Tabii ki süper seksiyiz," diyor Abbi gülerek.

"Şimdi bize anlatacağın şeylerden biri de o muhteşem dövün, değil mi?" diyor Polly, bileğime işaret ederek, ben de gülümsüyorum.

"Seve seve. Holden beni Missoula'daki dövmecisine götürdü ve ikimiz de dövme yaptırdık. O benim adımı parmağına yazdırdı."

"Baskı yok, tabii," diyor Summer göz kırparak.

"Ben de öyle dedim, ama o ısrar etti." Omuz silkiyorum ve arkadaşlarıma gülümsemeden edemiyorum. "Biraz seksiydin."

"Çok seksi," diyor Erin.

Mevsimsel etkinliklerimizi seviyorum çünkü hepimiz giyinip süslenip sevgililerimizi getiriyoruz. Geçmişte hiç sevgilimi getirmediğim ama bu gece

Holden'ın kolunda olacağım ve seksi kocamı göstermeye sabırsızlanıyorum. Mavi takım elbisesi içinde çok yakışıklı görünüyor.

"Bu çadır harika, Polly." Bu devasa çadırın altına, tarlalarının ortasına geçici bir zemin bile getirilmiş.

.

Ailemin işlettiği Wild River Ranch Etkinlik Merkezi bu hafta sonu bir düğün için rezerve edilmişti, bu yüzden Polly tatlı diliyle

Ryan'ı ikna etti.

Tabii ki o Polly'ye hiçbir zaman hayır demez. Kardeşim, Polly istese dünyayı yakıp yıkardı.

Çimler yeşil, kır çiçekleri açmış, burası gerçekten çok güzel.

"Ev sahipliği yapmaktan mutluluk duyduk," diye cevapladı Polly gülümseyerek.

"Ben hiçbir şey yapmadım. Charlie Lexington tüm etkinliği

ve çok güzel hale getirdi."

Güzel çiçekler ve masa örtüleriyle kaplı yuvarlak masaları, parti hediyelerini, hava kararmaya başladığında yakacağımız ışıkları

dönüştürdüğü ışıkları.

"Kız kardeşim biraz sert biridir." Diğerlerine gülümserim ve tekrar Erin'in elini tutarım. "Sizi özledim.

Gerçek şu ki, aylardır sizi özledim. Hepimizin erkekler, aileler ve işlerle meşgul olduğunu biliyorum, ama sanki

son bir yıldır birbirimizi biraz kaybetmişiz gibi hissediyorum."

"Ben de öyle hissediyorum. Ama biz hep buradayız," Summer beni teselli eder. "Her zaman . IWC etkinliği olduğunda değil, birbirimizi daha sık

görmeliyiz."

"Katılıyorum," diyor Abbi başını sallayarak. "Ayda bir kızlar gecesi düzenleyebiliriz. Birbirimiz için o kadar da meşgul değiliz."

Dudaklarımı ısırırken gözlerim doluyor. "Evet, çok isterim. Size anlatacak çok şeyim var. Önemli olayları

ama..."

"Aynı şey değil," diyor Erin, elimi sıkarak. "Aynı şeyin yanına bile yaklaşmıyor."

"Tamam, bugün makyaj yaptım, artık duygusallık yok."

"İnsanlar gelmeye başladı," diyor Polly ve dönüp Jake'in Iconic

Women's Collective'in kadınlarına ve eşlerine at arabası turu veriyor. Aniden, sanki havadan gelmiş gibi erkekler de bize katılıyor.

"Uzaklara gitmemiş olmalısın," diyorum Holden'a, o da kolunu omuzlarıma dolayarak şakağıma öpücük konduruyor. Sıcak

ve güçlü, ve onun kollarında olmayı çok seviyorum. Tabii ki, bir bakışıyla ya da dokunuşuyla beni tahrik ettiğini söylememe gerek yok. Ve bugün buraya gelmeden önce beni

buraya gelmeden önce beni mahvetmişti.

"Sadece padok," diye onaylayarak saçımı öptü. Kokusu çok güzeldi. "Ryan az önce birkaç yeni kurtarılmış

ve biz de bakmak istedik."

Bu benim kardeşim, her zaman güvenli bir sığınağa ihtiyacı olan birini veya bir şeyi kabul eder.

"Onları görmek istiyorum."

Mavi gözleri ayakkabılarımın üzerine düşüyor. "O ölüm tuzaklarıyla olmaz."

Kıkırdarak tepside bir kadeh şampanya alıyorum. "Düz ayakkabı giydim, kocacığım. Topuklu ayakkabı giymek için henüz erken."

"Ayaklarını çamurdan ve pislikten korumak için yetmez. Ama o atları seveceksin. Özellikle bir tanesi

çok tatlı bir kız var."

"Belki biz de atları kurtarmalıyız. Ve köpekleri. Ve... kurtarılması gereken her şeyi."

Bana gözlerini kısarak baktı. "Bunun için vaktin yok."

"O zaman sadece atlar olsun." Omuzlarımı silkiyorum. "Tabii benim zavallı kurtardıklarımı çiftliğine istemiyorsan."

"Bunu sonra konuşuruz." Holden'ın

kız kardeşi gülümseyerek bize katılır.

"Vay canına, çok temizlenmişsin kardeşim. Seni neredeyse tanıyamıyordum. Ee?" Charlie, ellerini beline koyarak kendi eserine bakarak

sorar. "Ne düşünüyorsun?"

"Bence muhteşem," diye cevap veriyorum dürüstçe. "Kendini aştın Charlie."

"Harika olmuş," der Holden ve onu kucaklayarak sarar. "Seninle gurur duyuyorum, tatlım."

Charlie'nin gözleri buharlaşır. "Sanırım bu, benim düzenlediğim bir etkinliği ilk kez görüyorsun."

"Gördüğüm en güzel şey," der ve onun başına öpücük kondurur. "Sen inanılmazsın, hayatım. Seninle daha fazla gurur duyamazdım."

"Beni ağlatma." Yarı yürekten koluna vurur ama gözyaşını siler. "Sen, hepimizin sahip olduğu en yakın şeysin

. Bu yüzden, burada olup yaptıklarımı görmen benim için çok önemli. Seni seviyorum."

Boğazı sıkışır, zorlukla yutar ve onu bir kez daha kucaklar.

"Ben de seni seviyorum."

"Oops, biri kulağıma konuşuyor." Kulak memesindeki küçük cihaza işaret eder. "Gidip bir yangını söndürmem lazım. Gerçek anlamda değil,

Bridger'ı arama. Görüşürüz." Elini

salladı ve gitti.

"Bu inanılmaz tatlıydı," diye mırıldanıyorum Holden'ın elini tutarken. "Seni çok seviyorlar, biliyorsun."

"Evet, kızlarımı çok seviyorum. En az hasarla kurtulduklarına sevindim. Onlara daha fazla zaman ayırmam

Onun işini bugün önceden görmeliydim."

Omzuna öpücük konduruyorum ve sonra sohbetlere dalıyoruz, kalabalığın içinde ilerleyerek insanlarla kaynaşıyoruz.

Bir saat sonra yerlerimizi bulduk. On kişi bir masaya sığmayı başardık ve bu beni çok mutlu etti.

Etrafa bakarken, dört erkek kardeşimin de çok sevdikleri kadınlarla birlikte olmasını görmek çok hoşuma gidiyor. Hepsi o kadar aşık ki

bazen iğrenç bile oluyor. Ama onların eşlerinin öncelikle benim arkadaşlarım olduğunu ve

şimdi benim ailem olduklarını bilmek.

Holden'ın eli uyluğuma konuyor ve ben ona gülümsüyorum. Bu özel partide kocamın benimle birlikte olması, en güzel

duygudur. Bugün çok fazla tebrik aldık ve o kadar çok sevgi ve nezaket gördük ki, kalbim dolup taşı.

Ve onun da bu topluluğun bir parçası olmaktan keyif aldığını hissedebiliyorum.

"Sen inanılmazsın," diye kulağıma fısıldadı. "Bu grubun özel olduğunu biliyordum, ama bunu canlı olarak görmek? Olağanüstü.

Seninle gurur duyuyorum, Rosie."

Ona gülümsedim ve tereddüt etmeden onun yumuşak öpücüğünü kabul ettim.

"Bir oda tutun," diyor Chase, ama ben sadece elimi sallayarak onu uğurluyorum ve kızlar gülüyor.

Akşam yemeğı servis edildiğinde, Holden'ın telefonunun masada olduğunu fark ettim, onu alıp ona uzattım.

"Lütfen kilidi aç."

"Kilitli değil. Saklayacak bir şeyim yok."

Yukarı kaydırıyorum ve tabii ki kilitli değil. Casusluk yapmıyorum. Sadece onun telefonundaki numaramı değiştirmek istiyorum, çünkü

benimkinde de aynısını yapacağından eminim.

Onu "*Kocan*" olarak değiştirmedim. Kendimi akıllı gösterip bunu telefonumdan silmeye cesaret edemedim.

Onun rehberini açıp, adımı bulmak umuduyla aşağı kaydırıyorum. Bana baktığını hissediyorum, açıkça beni izliyor ve

tek kelime etmiyor.

Adım yok.

Rosie yok. Karım yok.

Ona kaşlarını çatarak baktım.

"Mesajları a, bebeğim."

Kişiler listesinden yukarı kaydırıp mesajlarını açıyorum ve en üstte benim mesajım var.

Takıntı.

Yüksek sesle gülmemek için dudaklarımı sıkıştırıyorum ve sonra ona bakıyorum.
"Dalga geçiyorsun."

"Uygun geldi." Omuzlarını silkiyor. "Neye değiştirecektin?" "Karın."

"Aynı şey." şakağıma öpücük konduruyor ve telefonunu masaya geri koyuyorum.

"Ayrıca, sadece dört kişiye mesaj atıyorsun?"

"Mesajlaşmaktan nefret ediyorum. Biri bana ihtiyaç duyarsa, beni arayabilir."

Gölüyorum ve Remington'un bizi izlediğini fark ediyorum. "Orada ne düşünüyorsun?"

"Mutlusun," dedi basitçe. "Evet.

Mahvetme."

Bana "*Kes şunu*" der gibi başını sallar.

"Annem, pazar günleri bütün aileyle birlikte akşam yemeği yemeyi özlediğini söylüyordu," diye devam etti. "İkiniz pazar günü

çiftlik evine gelmelisiniz. Bir şeyler ızgara

yaparız." Ona bakıp, onu yanlış duyduğuma emin

olarak gözlerimi kırpıyorum. "Ama baba..."

"O benim evim," diye sözümü keserek söylüyor. "*Benim* evim. Ve içinde istediğim kişiyi isterim. Ailemi

orada olsun istiyorum."

Masa sessiz kalır, ama Brady araya girer. "Baban şehir dışında olacak, Mill. Idaho'ya at almaya gidiyor."

"Babamın nerede olduğu umurumda değil," diye ısrar ediyor Rem. "Hoşuna gitmiyorsa gelmesin."

Holden elimi tutup parmaklarımızı birbirine kenetledi.

"Biz de orada olacağız," dedi Holden. "Ne getirebiliriz?"

"Oh, bol bol var," diyor Erin. "Bu harika. Çocuklar çok sevinecek. Seni sorup duruyorlardı, Millie."

"Kahretsin." Pişmanlık duyarak tabağıma bakıp zorlukla yutkunuyorum. "Onları daha erken almaya gelmeliydim.

daha fazla almalıydım. Onları eve götürmeliyim."

"Onlar iyi," diyor Rem. "Ama seni gördüklerinde çok sevinecekler."

"Zamanı geldi," diye ekliyor Ryan ve diğerleri de başlarını sallıyor. "Normale dönme zamanı."

"Akıllı olan herkes ikinizin birbirini sevdiğini biliyor," diye araya girdi Chase.

"Babam da yakında

."

"Başka seçeneği yok," diye Brady de aynı fikirde.

"Görünüşe göre pazar günü akşam yemeğine gidiyoruz," diyorum, şimdiden heyecanlanarak. "Tatlıyı ben getiriyorum."

"Bunu söylemeni umuyordum," diyor Summer. "En iyi cheesecake'i o yapar."

"Öyle mi?" Holden bana gülümsüyor. "Sabırsızlanıyorum."

"BUGÜN AKŞAM BAŞARILI GEÇTİ." Kapıda ayakkabılarımı çıkararak, onlardan kurtulduğuma sevindim. Sadece düz ayakkabılar olsalar da, yine de

ayaklarımı biraz sıkıyor ve mutfığa doğru yürürken serin ahşap zemin ayaklarıma iyi geliyor. "Bu arada, harikaydın."

"Ben mi?" Holden ceketini çıkarırken kaşlarını kaldırdı. "Ben hiçbir şey yapmadım."

"Öyle görünüyordun." Ona işaret ederek kolumu yukarı aşağı hareket ettirdim. "Cehennem kadar ateşli. Gerçekten çok iyi bir kol

seksi bir adamla evlendim."

Gözlerini bana dikti. "Kendimi kullanılmış hissediyorum."

"Bana viski. Hemen üstümü değiştireceğim." "Devam et. Ben biraz verandada oturacağım."

"Sen git. Ben biraz verandada oturacağım."

Gitmeden önce elini kalçama koyup bana doğru eğildi. "Bu elbiseyle çok güzelsin, küçük gül.

Ve bu gece muhteşem olan tek kişi sendin."

Dudaklarını dudaklarıma bastırdı, sonra uzaklaştı ve ben nefes almaya çalışmak için bir saniye beklemek zorunda kaldım.

Sanırım onun nefesimi kesmeyeceği bir gün asla gelmeyecek.

İ eceklerimizi doldurup dışarı çıkıyorum ve tavandaki vantilatörleri açıyorum.
Birkaç hafta sonra, böcekleri içeri almamak için

böcekleri içeri almamak için perdeleri indirme zamanı gelecek.

şu ana kadar, rahatsız edilecek kadar çok böcek yok.

Buradaki ışıkları yakmıyorum. Karanlıkta oturup, mahallenin seslerini dinleyerek
günün yorgunluğunu atmak istiyorum.

etrafta o kadar çok insan vardı. Çok gürültülüydü. Dans ettik, güldük ve çok
eğlendik.

Holden'ın dans pistinde bu kadar iyi olduğunu bilmiyordum. Ve hiç utangaç da
değildi.

Birkaç dakika içinde Holden cam kapıyı açıp, sadece eşofman giymiş halde dışarı
 ıktı.

Lanet olsun, böyle dolaşacağı zaman bir kıza haber vermesi gerekirdi.

Yanımdaki salıncakta oturur ve ona bardağını uzatırım. Birbirimize doğru eğilmişiz,
bir bacağımız koltuğa kıvrılmış, bir kolumuz

salıncığın arkasına dayamış. Holden ayak parmaklarıyla bizi sallıyor.

Evlendiğimizden beri kendimi hiç bu kadar sakin ve huzurlu

hissetmemiştim.

"Bu gece oradaki kadınların sana hayran olduğunu anlayabiliyorum." Sessiz
ortamda sesi alçak, parmak uçları dirseğime dokunuyor

dirseğime değdi ve koluma bir sıcaklık yayıldı. "Akıllı sorular soruyorlar. Onları
dinliyorsun ve cevap verdiğinde ya da tavsiye verdiğinde sana

dikkatle dinliyorlar. Bu, işini ne kadar iyi yürüttüğünün ve insanlara nasıl
davrandığının bir kanıtı, Millie."

Dudaklarımı ısırıp tekilama bakıyorum.

"Uzun bir süre ne yapmak istediğimi bilmiyordum. Kendimi biraz kaybolmuş hissediyordum." Bir yudum alıyorum. "Üniversitede işletme diploması aldım,

ama sadece *bir bölüm* seçmem gerektiği için. Kardeşlerim her zaman ne yapacaklarını biliyorlardı. Rem bir gün çiftliği devralacaktı

. Ryan tam bir iş adamı ve hepimiz onun ne kadar başarılı olduğunu biliyoruz. Chase tam bir

sert bir polis ve Brady, Abbi ve Daisy ile tanışana kadar ilk aşkı boğa sırtında olmaktı. Hepsi tutkulu oldukları şeyler vardı.

tutkulu oldukları şeyler vardı.

Elimi uzatıp, etkinlik için saçımı düzgün tutmak için taktığım birkaç toka çıkardım, saçımı salıverdim ve

saç tokalarını salıncakın yanına koyarken.

"Eve dönmem gerektiğini biliyordum." Ona bakıyorum ve onun hareketsizce oturmuş, o güzel mavi gözleriyle beni izlediğini görüyorum. "

Sadece burada, Bitterroot Vadisi'nde olmak istedim. Çiftlikte yaşamak istemiyordum çünkü çiftlik işlerini sevmiyorum."

Dudakları bir tarafı yukarı doğru kıvrıldı. "Sevmediğin halde çok iyi yapıyorsun."

"İkisi birbirini dışlamaz." Ayağımı uzatıp parmaklarımı açarak onlara bakıyorum. Holden

boş bardakları yere koyar ve sonra ayağımı ellerine alır, nazikçe masaj yapar. Seksi olmamalı, ama kızlık organlarım

ayak kemerime basan başparmağının baskısıyla cha-cha yapmaya karar verdi. "Çiftlikte baharı seviyorum. Bütün bebekler ve damgalama

ve diğerk şeyler. Bunun için her zaman dışarı çıkarım ve her zaman da çıkacağım. Ama günlük hayat? Hayır. Bana göre değil."

Her bir ayak parmağımı masaj yaparken iç çekiyorum.

"Şehirde bir daire buldum, kahve dükkanında çalışmaya başladım ve benim için mükemmel bir yerdi. İnsanları görmek hoşuma gidiyor

, herkesin en sevdiklerini ezberlemekte iyiyim." "Benimkiler hariç," diyor bilmiş

bir gülümsemeyle.

"Seninkini ilk ezberledim." Gözlerimi kapatıp başımı koluma yasladım. "Ve her geldiğinde, kalbim

kalbim parçalanıyordu."

"Rosie." Acı dolu bir fısıltı.

"Ama gelmeseydin, o zaman daha da kötü olurdu. Neyse, bunu daha önce konuştuk ve sana bu hikayeyi anlatmamın sebebi bu değil.

hikayeyi anlatmıyorum. Birkaç yıl önce, Marion bana gelip dükkanı satmak istediğini söylediğinde, neden

bunu söylediğini *anlamadım*."

"Aptal kız." Bana gülümsüyor.

"Gerçekten anlamadım. Ben çalışkan bir arıyım. Patron arı değilim. Ama sonra Chase ile konuştum."

"İlk Chase'e mi gittin?"

"Evet. Tüm kardeşlerimle yakındım ama Chase ve ben... ruh ikiziyiz. O da bunun harika bir fikir olduğunu düşündü. Tabii ki,

Böyle bir iş kurmak için gereken paraya sahip değildim. Ucuz değildi.

“O zaman Ryan'a gittin.”

“Bu hikayeyi sana daha önce anlatmış mıydım?”

Elini baldırına doğru itti. “Hayır. Üzgünüm, sözünü kesmeyeceğim.”

“Ryan'a gittim. Beni geri çevirmeyeceğini biliyordum. Eğer isteseydim, dükkânı satın alıp bana hediye ederdi.

O çok cömert bir adam." "Seni seviyor."

"Çok, evet. Hepsi seviyor, bu da beni şanslı bir kız yapıyor. Ona geleneksel bir banka kredisi gibi ayarlamasını sağladım ve ben

ona yapılan ödemeler. Faizi reddetti. Hatta, faiz almamı söylediğimde bana bağırdı.

“Ben de kız kardeşlerimden böyle bir şey kabul etmezdim, ve ben milyarder değilim.”

Omuzlarımı silktim. “Yine de onun için hoş bir davranış. Diğer dört kızla yakınlaştığımda, bir gece The Wolf

Den'de sarhoş olduk ve iş kadınları için bir kulüp kurmaya karar verdik. Çünkü kızlar birbirlerini kollamalı ve hepimizin başarılı olması için yer var

başarılı olabilmek için yer var. Ve bunu bir süredir yaptığımız için, dürüstçe söylemek gerekirse, dükkanımı satın almamın tek nedeninin bu olduğunu düşünüyorum

dükkanımı almamın tek nedeni bu. Çünkü artık tüm bu inanılmaz kadınlarla tanışıp onlardan bir şeyler öğrenebiliyorum ve onlar benim arkadaşlarım. Sanırım

demek istediğim, benimle gurur duymanı çok seviyorum. Gerçekten *seviyorum*. Ama çok minnettarım çünkü uzun süre kendimi kaybolmuş hissettim.

Ve artık kaybolmuş hissetmiyorum."

"Buraya gel, kızım." Elimi tutuyor ve ben hiç tereddüt etmeden kucağına tırmanıp ona sarılıyorum

. Beni sıkıca sarar, büyük elini sırtımda yukarı aşağı okşar. "Sen inanılmazsın Millie Wild-Lexington."

O benim tam adımı söylediğinde çok *hoşuma gidiyor*.

Boğazımı kapatıyor, başparmağını çenemin üzerinde gezdiriyor ve sonra dudakları dudaklarıma değiyor ve hayatımda hiç bu kadar sevildiğimi hissetmedim.

.

Yer değiştirip onun üzerine oturuyorum ve zaten ısınmış olan vücudumu onun sertliğine bastırıyorum ve o dudaklarıma inliyor.

Elbisemin altında sadece külot var ve o ince kumaş şerit, kocamın benim için ne kadar hazır olduğunu gizleyemiyor.

Dizlerimin üzerine kalkıp onun eşofmanını kenara çekerek onu serbest bırakıyorum.
Ama geri eğildiğimde, külotumu

yolunu ve onu kılıfına sok, tamamen oturana kadar durma, ve biz karanlıkta
birbirimizin gözlerine bakarak

.

"Bir keresinde benim senin dünyan olduğumu söylemiştin." Dudaklarını öpüyorum. "Senin ağırlık
merkezin."

Yanağını öp. "Kalbinin atma nedeni."

"Tanrım, karım." Kalçaları biraz hareket ediyor, ama bu, onu sıkıca sararak en
lezzetli hissi uyandırıyor. "Evet,

Sen hepsi ve daha fazlasısın."

"Aynı şekilde." Dudaklarım onun dudaklarına geri dönüyor. "Ve sen beni bulmuş
hissettiren son parçaydın. Kaybolmadığımı hissettiren."

"Bebeğim."

Ona karşı sallanıyorum, yavaşça, çok tatlı bir şekilde. Yumuşak iç çekmeler ve
alçak kahkahalar duyuluyor. Nefes nefese öpücükler.

Şu anda hiç bu kadar sevildiğimi hissetmemiştim.

"Sen her şeyimsin," diyor nefes nefese. "Başlangıç ve son. Ve sen benimsin."

"Oh, elbette." Alnımı alnına yaklaşıtıyorum ve doruğa yaklaşırken içimi dolduran o
gerginliği hissediyorum. "Yetişkin hayatımın tamamı senin oldu

hayatım boyunca seninim, kocacığım."

Daha sonra, vücutlarımız soğuduktan ve karanlıkta sallanmaya başladığımızdan çok
sonra, Holden iç çekiyor.

"Her şey."

"Dani bizi yardım için aradığına çok sevindim." Koltuğumda dönüp, bizi Dani'nin yeni evine götüren Holden'a gülümserim.

bugün taşınıyor ve ağır eşyaları taşımak için yardım isteyip isteyemeyeceğimizi sormak için aramıştı. "Onun evini görmek için sabırsızlanıyorum.

Hangisi olduğunu bilmiyorum, ama hiç içeri girmedim.

"Çocuklar da çiftlikten yardıma geliyor," diye cevapladı Holden. "Fazla zaman almaz, sonra da

kardeşinin evinde akşam yemeğine gideriz."

Dani'nin yeni evinin önüne geldiğimizde başımı sallayıp gülümserim.

"Merhaba!" Hemen yanına koşup kolumu omzuna doladım. "Çok *çok şirin*. İçerisi de çok güzel, söyle."

"Biraz çalışma gerekiyor," diye itiraf ediyor. "Ama sahipleri, evi güzelleştirmek için küçük tamiratlar yapabileceğimi söylediler."

"Dani, tamirata ihtiyacı olan bir evde yaşamamı istemiyorum." Holden ona kaşlarını çatarak bakar, ama Dani gözlerini devirir.

"Evet, evet, tamam. Duvarı boyayabilirim, ağabey."

Bize hızlıca evi gezdiriyor ve küçük bir mutfak, oturma odası, üç küçük yatak odası ve bir banyo görüyorum.

Çok küçük. Boya ve yeni zemin gerekiyor, mutfak da elden geçmesi lazım, ama temiz. Geri kalan her şey kozmetik.

"Sen burada yaşamıyorsun," Holden ellerini beline koyarak duyurdu.

"Evet, yaşıyorum." Dani onun duruşunu taklit eder. "Parayı ödedim ve anahtarlar da bende. Eşyalarım burada, Holden."

"Umurumda değil."

"Tamam, şimdi mantıksız davranıyorsun," diye kocama söylüyorum, o ise sadece bana ters ters bakıyor. "Cidden, burası temiz bir yer ve

kendi evi gibi yapabilir."

"Aynen yle." Dani başını sallar, sonra Levi ve Vance gelir ve Holden'ın havası sner. "Orada *tek bir* sorun çıkarırsan, taşınırsın."

"Her neyse." Dani yine gözlerini devirdi ve hepimiz kutuları ve küçük mobilyaları taşımaya başladık.

"Hey." Holden elini bana doğru uzatıyor. "Ne yapıyorsun sen?" "Yardım ediyorum."

"Sen yaralısın."

Gülerek parmak uçlarına basıp onun yanağına öpücük kondurdum. "Ben iyiyim. Yarın işe döneceğim."

"Hayır."

"Kocam." Yanağını avuçlarım ve nazıkçe gülümserim. "Ben de seni seviyorum. Ben iyiyim." "Bunu nereye koyalım, Dani?" Vance, bir lambayı işaret ederek sorar.

"Hangi yatak odası olursa olur," diye cevaplar.

Bridger'ın kamyoneti caddenin karşısına park ediyor ve ben el sallıyorum ama o beni görmezden geliyor.

Birdie ise kimseyi görmezden gelmiyor.

"Millie!" Kaldırımı doğru yürürken gülücükler saçıyor, dikkatlice iki tarafa bakıyor ve sonra bana doğru koşuyor.

"Yalnız başına karşıya geçmemelisin," diye hatırlatarak onu kucağıma alıp sarılırım.

"Buradaydın." O da bana sarılır ve sonra diğerlerine gülümser. "Ne yapıyorsunuz?"

"Dani bugün taşınıyor, ona yardım ediyoruz."

"Ben de yardım etmek istiyorum!" Birdie bana doğru itiyor, onu ayağa kaldırıyorum ve sonra içeri girip kayboluyor.

Bridger'ın evine döndüğümde, adam karşı kaldırımda somurtarak duruyor.

"Hadi ama, huysuz adam. Gel konuş benimle. Ağır şeyler kaldıramam."

Dani evden koşarak çıkar ve Bridger'ın caddeyi geçtiğini görünce durur. "Oh, hey, Bridge."

"Dani." Ona gülümsüyor, ama şimdi gözleri biraz daha endişeli ve ona *ne olduğunu* söylemesini istiyorum

, ama söylemeyeceğini biliyorum. Çünkü o da benim kadar inatçı.

Dani sırttı, sonra nakliye kamyonunun arkasında bir kutuya uzandı, ama kutu ağır olmalıydı ki yere

. Onu kaldırmaya çalışırken Bridger arkasına yaklaşıyor.

"Ben alayım." "Hayır, sorun

değil, ben alırım."

O müdahale etmez, sadece arkasında durur, elleri belinde, ama kız kaldırmak için çabalamaya devam eder, ta ki sonunda

onu kenara itene kadar.

"İnatçılığı bırak da ben alayım, Dani."

Kutuyu kolayca kaldırıp içeri taşır ve Dani alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırır.

"Orada neler olduğunu konuşmak ister misin?" diye soruyorum ona.

Kardeşininkine çok benzeyen mavi gözleri bana doğru fırlar ve omuzlarını silker.

"Sadece arkadaşız."

Bazı parçalar yerine oturmaya başlar. "Emin misin?"

Dani gülmeden güldü. "İnan bana, Bridger uzun zaman önce bana sadece arkadaş olacağımızı çok net bir şekilde söyledi.

Hepsi bu. Ve sorun değil, çünkü onu gerçekten önemsiyorum, anlıyor musun? O... şey, ben çocukken benim için çok şey yaptı. Neyse,

"İşe dönsem iyi olacak."

Başka bir kutuyu almak için aceleyle koşar ve içeri taşır. Konu kapanmıştır.

İlginç.

Sonraki bir saat kadar kamyoneti boşaltıyoruz. Holden, kız kardeşinin çok fazla eşyası olduğundan şikayet ediyor. Bridger,

ağır eşyaların taşındığından emin olur ve Birdie'yi eve götürür. Çiftlik çalışanları ayrıldıktan sonra Holden bana döner.

"Kardeşinin evine yemeğe gidelim."

"Yardıma için teşekkürler," diyor Dani alnındaki teri silerek. "Bunu tek başıma yapamazdım."

"Aile böyle yapar." Ona göz kırparak Holden'la birlikte kamyonete doğru yürüdük.

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

HOLDEN

Bir saattir buradayız ve hiç bu kadar şaşırtıcı, organize bir kaos yaşamamıştım.

Çocuklar bahçede koşuşturup bağırıyor ve oynuyor. Bebekler ağlıyor ve bir kucağından diğerine geçiyor.

Başka bir sahne. Jake ve kız arkadaşı Katie, şezlongda birbirlerine sokulmuş, konuşup gülüyorlar.

Kızım annesi ve diğer iki eşle konuşuyor, ben ise ızgaranın yanında durmuş, bira içip Rem

ve Ryan ile konuşuyorum.

"Bugünün aile günü olduğunu biliyorum," diye başlıyorum, "ama sakıncası yoksa iş hakkında biraz konuşmak istiyorum."

"Sorun değil," diyor Rem ve Ryan'a bakıp sonra bana dönüyor. "Özel olarak mı?"

"Ryan var. Hatta istersen diğer kardeşleri de çağır. Sırrım yok."

Rem ızgaradaki kaburgaları çevirir, kapağı kapatır, bira şişesini alır ve dikkatini bana verir. "Konuşalım."

"Deli olduğumu düşünebilirsin."

Ryan güler, Rem sadece başını sallar. "Muhtemelen. Ama sorun değil."

Elimi saçlarımın arasına sokup, onların arazisine bakıyorum, sonra tekrar Remington'a dönüp, "Çiftliklerimizi birleştirmenin bir yolunu bulmak istiyorum," diyorum.

bir yolunu bulmak istiyorum."

Ryan hemen ciddileşti ve Rem'in kaşları saç çizgisine kadar yükseldi.

"Neden?"

Derin bir nefes alıp konuşmaya başladım. "Satmak istemiyorum. Arazimi seviyorum, ama orada hâlâ birçok hayalet var

orada hala çok fazla hayalet var ve onları temizlemeye çalışıyorum. Neredeyse bitirdim. Binaları yaktım ve taşınmak için planlar yaptım

çiftlikleri taşıma planlarını yaptım. Artık o pisliğin tuzak kurduğunu biliyoruz ve tuzaklar yok edildi.

Zaten mülk sınırlarının doğru olduğundan da emin

değilim."

"Biz asla çalmadık..."

Remington'un sözünü başımı sallayarak kestim. "Sen değil. Babam. Onun babası. Eminim çitleri oradan oraya taşımışlardır,

muhtemelen çok fazla. Pislikler."

"Bu da babana bir *hakaret* mi?" diye sordu Ryan.

"Oh, şüphesiz. Eğer hayatta olsaydı, o pislik sadece burada olduğum için beni öldürürdü, seninle çiftliğimi birleştirmekten bahsetmeme gerek bile yoktu.

çiftliğimi seninkiyle birleştirmekten bahsettiğim için öldürürdü. Bu parayla alakalı değil. Benim yeterince param var. İşlerim yolunda. Bu tamamen prensip meselesi. Buna ihtiyaç var.

değişim. Millie'den bu yana, yaklaşık bir aydır, çiftliğimizde ne kadar izole olduğumuzu, onun ne kadar

"Aslında bu fikri hiç de fena bulmuyorum," diyor Remington, elini boynunun arkasına sürterek. "Genişlemek ve

"Aslında bu fikri hiç de fena bulmuyorum," diyor Remington, elini ensesine sürterek. "Sığır eti üretimini genişletip birleştirmek

büyük bir fırsat olabilir. Montana'nın en büyük sığır çiftliği oluruz. Ayrıca, senin arazinde

bizimkinden çok daha fazla su var. Sığırlara yarar olur."

Ryan pek bir şey söylemedi, ben de ona döndüm. "Ne düşünüyorsun?"

"Eğer ikiniz de istiyorsanız, yapmamak aptallık olur. Her iki taraf için de çok faydalı."

"Adamlarımın işlerini kaybetmemelerini istiyorum."

Rem kaşlarını çatı. "Biz ortak olacağız, Holden. Ben senin adamlarını kovmayacağım, sen de benimkileri kovamazsın."

Ona bakarak gözlerimi kırıştırdım. "Ortaklar."

"Senin de dediğin gibi, seni satın almayacağım. Birleşeceğiz."

Bu fikre bu kadar açık olmalarına şaşırarak yavaşça başımı sallardım.

"Bence daha fazla konuşmalıyız," diyor Ryan. "Avukatlarla konuş, tahminler al, o tür şeyler yap ve oradan devam et."

oradan devam edelim. Bir düşün."

"Bu kesinlikle pazar günü akşam yemeğinde karar verilecek bir şey değil," diye gülerek katılıyorum. "Ama bunu gündeme getirdiğime sevindim."

"Kesinlikle düşünmeye değer," diye Rem de

katılıyor.

Millie, huysuz Lottie'yi kucağında tutarak bize doğru geliyor. "Ryan, kızını sakinleştiremiyorum."

"Onu çimdikledin mi?" Ryan bebeği alıp omzuna oturttu. "Millie teyze onu çimdikledi mi?"

Babacığımın tatlı patatesi mi?"

"Hayır, aptal." Millie gözlerini devirdi ve sonra elini bebeğin başının üzerinden geçirdi. "Sadece üzgündü. Değil mi, balkabağım?"

Üzülme. Üzülme kızım. Ah, ne tatlısın."

Bebeğe gülümsüyor, komik suratlar yapıyor ve bu midemi burkuyor. Bu kadınla bebeklerim olsun istiyorum.

burada, onun ailesiyle birlikte, belki kızlarım da, çocuklarımızla birlikte oynamak istiyorum. Hepsini istiyorum. Hayatımda asla sahip olamayacağımı düşündüğüm her şeyi.

"Merhaba."

Aşağıya bakıp, iki ön dişi eksik ve bana gülümseyen küçük esmer kıza gülümsüyorum.

"Merhaba. Adın ne?"

"Daisy." Gözlerine bakabilmek için yanına çömeliyorum. "Brady benim babam."

"Biliyordum. Nasılsın? Günün iyi geçiyor mu?"

"Evet, burası her zaman eğlencelidir. Çiftlikte bir evimiz de var, ama buradan görünmüyor. Yeni evimiz.

. Babam bana inekler aldı."

"Siyah etlik sığırlar mı?" diye soruyorum.

"Hayır, bana *ait* inekler. Highland inekleri. Minik olanlardan. Annem babama alabileceğimi söyledi."

Bir *tane*, ama bana *üç tane* aldı.

Ona gülümsedim. "İnekler yalnız kalır."

"Babam öyle dedi. Neyse, üzgün görünüyordun, ben de merhaba demek istedim." Ona kaşlarını çattım. "Üzgün mü görünüyordum?"

"Biraz." Omuzlarını silkiyor ve sonra Holly onu çağırıyor. "Akşam yemeğinde yanıma oturabilirsin."

Ona gülümserim ve örgüsünü çekerim. "Bugün aldığım en iyi teklif bu." O yine o kocaman, dişsiz gülümsemesini gösterir ve sonra koşarak uzaklaşır.

"Çok tatlıydı."

Millie'ye bakıyorum ve bana yumuşak bir gülümsemeyle baktığını görüyorum. "Sen kadınların sevgilisi, değil mi kocacığım?"

Ryan sırtıyor, Remington bile bana gülümsüyor. Millie'nin yine bebeği kucağında tuttuğunu görüyorum, yanına gidip bebeğin sırtını okşuyorum ve karımın kulağına fısıldamak için eğildim.

"İlk fırsatta sana bir bebek yapacağım, karıcığım."

Millie'nin yüzü bembeyaz olur, Ryan ve Remington kahkahalara boğulur, ben ise ona sadece sırtarak bakarım.

"Tanrım, beş dakika bir bebeği tutun, erkekler hemen fikirler üretmeye başlıyor. Kızları bulacağım."

Bizden uzaklaşırken suratını asmıyor ve yanaklarının kızarıklığından, bu fikri hiç de fena bulmadığını söyleyebilirim.

"Biliyor musun, kız kardeşimin senin yanında bu kadar telaşlı olduğunu hiç görmemiştim," diyor Ryan, sırtıma vurarak.

"Onu tetikte tutuyorsun dostum."

Remington ızgaradan kaburgaları alıyor ve içeri girmeden önce evin yanına bir araba geldiğini duyuyoruz.

Remington ve Ryan kaşlarını çattılar ve tüylerim diken diken oldu. "Az sonra dayak yiyeceğim, değil mi?" diye sordum.

"Hayır. Burası *benim evim*," diyor Remington, sesinde öfkeyle. O ya da başkası kim olduğunu görmeye gitmeden önce

biz zaten biliyoruz, John binanın arkasından dolanır.

Herkesi gördüğüne çok sevindiği belli olan bir gülümsemeyle torunlarını kucaklar. Torunları merhaba demek için koşarak yanına gelip

Ryan'ın geçen Noel'de onlara aldığı ağaç evinde oynamak için

koşmadan önce torunlarını kucaklar. "Bekle," diye fısıldarım.

Ve tam o anda Millie'yi görür. Yüzü şaşkınlıkla düşer, ama sonra gözleri kısılır ve etrafı tarar. Beni gördüğünde

yüzü taş gibi olur. Dikleşir, hırlar ve arkasını dönüp gider. "Baba!" Millie

seslenir, ama o ona bakmaz bile.

"Yeter," diye mırıldanarak yanından hızla geçtim ve geçerken omuzlarını sıktım. "John. Bay Wild."

"Siktir git."

"Dur. Karımı incitmenden bıktım artık."

A r k a m d a bir nefes sesi duydum ama ona dönmedim. John durdu ve bana bakmak için döndü.

"Ne *dedin*?"

"Tek yaptığın karımı incitmek ve bu saçmalığa artık tahammülüm kalmadı. Hadi, bunu halledelim. Hemen şimdi."

"Seni *pislik*."

"Baba!" Millie ağlıyor. Gözlerinde yaşları duyabiliyorum ve bir bakıyorum ki Chase'in onu kucakladığını görüyorum ve

o n a bakıldığına içim rahatlar. Etrafta kalabalık var ama Jake ve Katie dışında çocuklar yok

ve bu beni rahatlatıyor.

"NEDEN KIZIMLA EVLENDİN?" John bağıyor, yüzüme bir metre kadar yaklaşıyor. "Bu kasabada onca insan varken

neden *benim* bebeğimi seçtin?"

"Çünkü başka seçeneğim yoktu!"

Elimi yüzüme sürerek ondan uzaklaşıyorum. Artık her şeyi açıklamanın zamanı geldi. Her şeyi açıkça söylemenin. Çünkü söylemezsem hiçbir şey

ve Millie'nin babasına ihtiyacı var.

"Bunun iki nedeni var." Ona bakıyorum, o da hala Chase'e yaslanmış ağırlarken başını sallıyor. "Birincisi, sekiz yıl önce ona aşık oldum.

ona aşık oldum. Çok tatlı ve muhteşemdi, o zaman evlenirdim."

Ellerimi saçlarımın arasına geçirip, volta atmaya başlıyorum.

"Ama lanet olası babam öğrendi ve onu görmeye devam edersem onu ve kız kardeşimi öldüreceğini söyledi."

John homurdanır. Joy ağlar. Arkamda daha fazla hıçkırık sesleri duyulur.

Gözlerimi John'a dikip devam ettim. "Bunu yapardı. Sen de biliyorsun, ben de biliyorum."

"Siktir," diye fısıldadı John.

"Bu yüzden ondan ayrılmak zorunda kaldım, ama o çok inatçıydı, genç ve tatlıydı ve onu incitmek zorunda kaldım. Kahretsin,

Onun kalbini kırmak zorunda kaldım ve bu beni mahvetti. Ama onu kurtarmak için incitmek zorundaydım. Bana yakın olamazdı."

Midem bulanırken karıma tekrar baktım ve o gözyaşları arasında bana gülümsüyordu.

“Sonra o orospu çocuğu öldü.”

"Sonra sen devreye girip onu aldın," dedi John.

"Hayır." Kafamı salladım. "Ondan çok daha kötüydü. Çok daha kötüydü. Vasiyetine, benim

Vasiyet okunduktan sonra altmış gün içinde evlenmezsem çiftliği miras alamayacağımı söyledi. Kız kardeşlerime *hiçbir şey* bırakmadı.

“Lanet olası çiftliğini miras almak için *kızım*la evlendin mi?” diye bağırdı John.

“John.” Joy'un sesi sert. “Bırak adam konuşsun, yoksa yemin ederim, bir ay boyunca tavuklarla yatarsın.

"

“Bu dünyada evleneceğim *tek kişi yok*. Kimse yok. Millie hariç. Tanrım, onu hayatımın büyük bir bölümünde sevdim.

On yıl. Ve kız kardeşlerim o piç kurusunun onlara bıraktıklarından çok daha fazlasını hak ediyorlardı. Bu yüzden Millie ile konuştum. Ona hiç yalan söylemedim.

Onu hiç kandırmadım. Ona her şeyi anlattım." John, başını sallayan Millie'ye bakar.

"Ve o da kabul etti."

"Sana ne kadar ödeme sözü verdi?" John, yüzü kıpkırmızı olarak sorar. "Çünkü seni ondan kurtarmak için iki katını veririm."

"Baba," der kız, artık yorgun bir sesle.

"Baba," der kız, artık yorgun bir sesle.

“Benden onu boşamayacağını mı söylüyorsun?”

"Tabii ki boşanmayacağım!" Ateş ve öfkeyle dolu bir şekilde merdivenlerden aşağıya doğru ona doğru gelir. "Tanrım, onu

onu o kadar çok seviyorum ki ölebilirim. Ve bu, '*ama baba, onu seviyorum*' anlarından biri değil. Gerçi seviyorum. Ama *seni* de seviyorum!

Neden ikinizi de hayatımda bir arada tutamıyorum? Sana ne yaptı da ondan bu kadar nefret ediyorsun?"

"O değildi," diye homurdandı John ve bana dönüp bakarken midemdeki boşluk daha da büyüdü. "Senin lanet olası *baban*, her fırsatta benim

sığırımı öldürdü. O zamanlar Joy'u istiyordu ve Joy hayır deyince onu tecavüz etmekle tehdit etti. Onu öldürmekle tehdit etti

tarafından

"Tanrım," diye mırıldanır Remington.

"Arazime tuzaklar kurdu," diye devam eder, artık coşmuştur. "Kasabadaki herkese, onun ineklerini zehirlediğimi söyledi. Onun hayvanlarını vurduğumu

hayvanlarını vurduğumu söyledi. Karısına sarkıntılık yaptığımı söyledi. Tanrım."

Başımı sallayarak, ellerimi yine saçlarımin arasına soktum. Her kelimesine inanıyordum.

"Bu tam onun yapacağı bir şey." Ona başımı salladım. "O benim annemi öldürdü." Ölü sessizlik.

"Ne dedin?" John gözlerini bana dikip yaklaştı.

"Onu merdivenlerden itti. Bunu sık sık yapardı, onu merdivenlerden itmekten hoşlanırdı. Kırk yaşında bile değildi ve düşmelerinden sonra zar zor

düz bir çizgide yürüyemiyordu. Ama son seferinde? Son basamaktan önce ikinci basamakta boynunu kırdı.

Kırıldığını duydum."

"Siktir." Sanırım bu Ryan.

"O sırada bebek kız kardeşim Charlie'yi kucağımda tutuyordum, emziriyordum," diye devam ettim. "Babam güldü. Birini çağırıp

temizlemem için birini aramamı söyledi."

Millie elini elime sokup sıkıca tuttu ve John'un bakışları ellerimize, sonra tekrar yüzüme düştü.

"Onu benden daha çok nefret edebileceğini düşünüyor musun?" diye soruyorum, hala heyecanlıyım. "Kız kardeşlerimi dövdü. Hayvanları işkence etti.

Hayvanlarıma işkence ettiler. Neden sadece atlarım ve sığırlarım var sanıyorsun? O evde her gün fiziksel ve psikolojik *savaş* vardı.

Her lanet gün. O yüzden tekrar soruyorum, sence onu benden daha çok nefret edebilir misin?"

John'un nefesi hızlanıyor ve beni şaşırtıyor. "Sana ne yaptı?" "Önemli değil..."

"Evet, çok önemli. *Sana* ne yaptı, Holden?"

"İsteddiği her şeyi yaptı. Ben onun kum torbasıydım. Kızları hizada tutmak için tehdit ettiği kişi bendim.

Yeterince işçi almadığı için günde yirmi saat çalışmak zorunda kalan bendim. Ama sonunda *Millie'yi benden aldı*.

Ben. Çünkü benim için iyi bir şey olamazdı ve kesinlikle vahşi bir kadın da olamazdım.

Yanaklarımın ıslaklığını hissedebiliyorum ama umursamıyorum. Konuşmayı durduramıyorum. Artık sırları saklayamıyorum.

"Kız kardeşlerimi beş kuruşsuz bıraktı. Ve o lanet olası herif *annemi öldürdü!* Onu kendim gömdüm çünkü cenaze masraflarını ödemeyi reddetti.

O pislik öldüğünde, her şeyi yakıp kül ettim ve şimdi sevdiğini sandığı her şey, ona saygı duymadığı,

sığırların pisliği olacak. Hayatımın aşkıyla evlendim ve sonunda kontrol bende.

Sekiz berbat yıldır işlettiğim çiftliğin.

"Evet, Millie'yi benden aldıktan sonra, randevulara çıkacak kadar boş vaktim olduğunu düşünerek, benim için bir koca bulmam gerektiğini düşündü.

O yüzden, o zavallı adam *hiçbir şey* yapmazken, *her şeyi* ben yaptım." "Neden yaptın?" diye sorar Chase.

"Kız kardeşleri yüzünden," diyor John, sesi yumuşuyor, vücudundaki mücadele kayboluyor.

"Evet, efendim." Sertçe başımı sallarım. "Her zaman, kızların kaybolmasının çok kolay olduğunu söylerdi.

Unutulmak. Çünkü kimse onları umursamıyor

zaten."

"Tanrım." Millie alnını benim pazıma yaslar.

"Ama ben umursuyorum. O kızlar benim dünyam. Hepsi tatlı ve iyi insanlar ve bu, onun gibilerden her gün işkence çekmek anlamına gelse bile

onları güvende tutmak için değerdı." "O kızları yetiştirirken sen

daha çocuktun," diye fısıldadı Joy.

"Ben hiç çocuk olmadım." Boğazımı temizledikten sonra ona başımı salladım. "Hanımefendi."

John başını geriye yaslar ve uzun, derin bir nefes alır, sonra bakışlarını Millie'ye çevirir ve tekrar bana bakar.

"Bize yemek verecek kimse yok mu?"

"Yemek hazır," diye duyurur Erin. "Ben çocukları getireyim."

İnsanların uzaklaşırken çıkardığı gürültüyü duyarım, ama Joy John, Millie ve bana katılır ve elini kocasının eline takar.

"Bunu unutmanın zamanı geldi, John," der yumuşak bir sesle. "Kendin için."

"Bir şey daha bilmem gerek," diyor ve bana dönerek. Gözlerinin cam gibi olduğunu görünce şaşırıyorum. "Onu sevdiğini söylüyorsun

onu sevdiğini söylüyorsun, ama..." Dudakları titriyor. "Ona asla elini sürmeyeceğini bilmem gerekiyor."

"Asla." Elimi uzatıp onun elini sıkmak için uzattım, o da şaşkınlıkla elime baktı. "Sana yemin ederim, ona *asla* öfkeyle zarar vermeyeceğim.

Annemin üzerine yemin ederim Bay Wild."

Gözleri bir kez daha Millie'ye kayıyor, sonra elimi sıkıyor ve Millie gözyaşlarına boğuluyor. Kolumu onun omzuna doluyorum.

Onu kendime çekip başını öptüm.

"Kızını hak etmiyorum," diye itiraf ettim. "Ama o benim başıma gelen en güzel şey ve onu kendime ait yapmak için çok uzun zaman bekledim."

onu benim yapabilmek için çok uzun bir süre bekledim."

"Hadi," diyor Joy, John'un elini çekerek. "Hadi yemeğe gidelim. Ailemizin yanına gidelim. Bütün ailemizin."

John başını sallar ve omzuma hafifçe vurur, biz de kızların peşinden içeri

gireriz. "Bir dahaki sefere," der sert bir sesle, "kız kardeşlerini de getir."

Hızla gözlerimi kırpıştırıp ona baktım. "Efendim?"

"John. Efendim değil. Ve aile yemeği yiyecekseniz, *bütün* aile burada olmalı. ailemiz burada olmalı. Bizim geleneğimiz böyle."

Bana gülümsemeden göz kırpar, eve girer ve August'u kucağına alır, küçük çocuğu göğsüne sıkıca sarar.

göğsüne sıkıca sarar.

Nefes almak için bir dakika beklemem

gerekıyor. "İyi misiniz?"

Millie bana sarılır, başını çenemin altına sokar. Onu sıkıca sarar ve kokusunu içime çekerim.

"Ben... daha hafifim." Lanet olsun, çok yorgunum. Duygusal bir sıkıntıdan geçtim. "Ve sanırım her şey yoluna girecek

babanla."

"Onu kazanacağını söylemiştin." Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum. "Haklıydın."

"Ben sadece seni kazanmak için endişeleniyordum, Rosie."

"Artık hepimiz sizinleyiz, kocacığım. Kabul et ya da bırak."

Gülerek başının üstüne öpücük konduruyorum. "Tabii ki kabul

ediyorum." YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

MILLIE

İki Ay Sonra

"B rooks sonunda eski kamyoneti tamir etti." Holden bizi arazinin en ucuna götürürken, kamyonetin içinde zıplıyoruz.

En sevdiğimiz manzara noktası, dağları seyretmek için. "Ve çok daha yumuşak sürüş sağlıyor."

"Gövde aynı," diyor gülümseyerek, "ama motor yeni gibi çalışıyor."

İstediği yere geri geri gidiyor, motoru kapatıyor ve bana dönüyor. Parmaklarını yüzümde gezdiriyor.

"Sen çok güzelsin."

Yanaklarımın kızardığını hissediyorum. "Böyle düşündüğüne sevindim, bebeğim."

Kaşları, tam istediğim gibi yukarı kalkıyor. "*Bebeğim* de kim?" "Holden."

Gözleri kısıılır.

"Tatlım."

"Tekrar dene."

Gülerek elini tutup avucuna dudaklarımı yapıştırıyorum. "Kocam." "Hmm."

Kıkırdayarak başını sallar. "Hadi."

Kamyonetten ineriz ve arkada bir yığın battaniye ve bir soğutucu gördüğümde gülümserim. Holden battaniyeleri serer

battaniyeleri yaydı ve yan yana oturduk, sırtlarımız kamyonun kabinine yaslanmış, kolu beni sarmış, çocukluğumdan beri sevdiğim manzarayı seyrediyoruz.

"Burayı seviyorum," diye fısıldıyorum, o bana bir bardak tekila uzatırken. "Bu man

"Burayı seviyorum," diye fısıldadım, o bana bir bardak tekila uzatırken. "Bu manzaraya baktığımda nefes alabiliyorum sanki."

"İyi." Şakağıma öpücük kondurup, kendine doldurduğu viskiyi yudumladı. "Çünkü burada bir ev yapmak istiyorum, değil mi?

. Bu manzaraya bakarak."

"Ne?" Şaşkınlıkla ona baktım. "Bu çiftlikte yaşamak istediğini sanmıyordum."

"Kardeşlerin ve ben iki hafta boyunca çitleri taşımakla uğraştık," diyor. "Gelecek yıl, vasiyetin şartlarını yerine getirip

her şey resmi olarak benim adıma geçince, birleşmeye devam edebiliriz. Kız kardeşlerime paylarını ödeyebilir ve

onların ihtiyaçlarının karşılanmasını sağlayabilirim. Ama bu arada, çiftlikleri birleştirme planlarına devam ediyoruz."

Bunun olduğuna inanamıyorum. Bir yıl önce, biri bana iki çiftliğimizin bir gün

büyük, başarılı bir işletme haline gelebileceğini söyleseydi, bu cüretkarlığa gülerdim.

Ve şimdi, bu oluyor.

"Kurtarılan atlar için ahır ne zaman inşa edeceğiz?"

Ryan'ın aldığı atları gördükten ve sevgi ve yardıma ihtiyacı olan çok daha fazla at olduğunu duyduktan sonra,

Holden, çiftliğin bu tarafında küçük bir at barınağı kurma fikrini ona anlattı ve o da bunun iyi bir fikir olduğunu düşündü.

"Haftaya temeli atacağız," dedi gülümseyerek. "Sonra sen doldurursun."

"Güzel." İç çekip, dağların üzerinde batan güneşi izlerken sevgilime yaslanmanın keyfini çıkarıyorum. "Demek buraya bir ev istiyorsun

, ha?"

"Evet. Ama bazı temel kurallar olacak."

Sırtarak içkimi yudumladım. "Tamam, kocam, söyle bakalım."

İçkisini son yudumla bitirir, ben de onu taklit ederim, sonra bardaklarımızı kenara koyar ve ben ona bakabilmek için üzerine otururum

.

"Manzarayı kaçırıyorsun, biliyor musun?"

"Hayır, kaçırmıyorum." Dudaklarına yumuşakça öpüyorum. "Sana bakmak dünyadaki en güzel manzara. Kuralların neler?"

Ellerini uyluklarımdan kalçalarımaya kaydırır, sonra tekrar aşağı indirdi. "Birincisi, ne istersen onu yapacağız."

Ona kaşlarını çatarak baktım. "Hayır, ikimizin istediği şeyi yapmalıyız."

"Benim her şeyim var Millie. Sen varsın. Sana hayallerindeki evi yapmak istiyorum."

İç çekip alnımı alnına yasladım. "Bazen çok romantiksin." "İkincisi, bu evi çocuklarla dolduracağız."

Bebeklerden bahsetmesi ilk kez olmuyordu ve bu her seferinde karnımda katil eşek arıları uyanmasına neden oluyordu.

"Kaç tane? İki mi?" "Sekiz."

Ağzım açık kalır, sonra ona gülerim. "Üç." "Yedi."

"Koca." Onu öpüyorum ve burnumu onun burnuna sürüyorum. "Yedi bebek sahibi olamam. Çok fazla. Dört nasıl?"

"Beş, bu son teklifim."

"Bir tane yapıp sonra bakarız. Kaç tane kuralın var ki?"

"Birkaç tane daha." Güzel dövme eli göğsümden yukarı doğru kayar, boğazımı çevreler ve

başparmağı nabzımın üzerine bastırır.

Bunu yapmasına bayılıyorum. Tanrıya şükür, her fırsatta yapıyor.

"Üç numara," diye devam etti, sesi sertleşiyordu, "bunu takmalısın."

Aramızda bir şey tutuyor ve kalbim çarpıyor. Bana göz kırpan, güzel bir tek taş pırlanta yüzük.

"Sana söyledim, ihtiyacım yok..."

"Ben istiyorum." Yüzüğü parmağıma takıyor ve yüzüğümün hemen yanına oturuyor. "Buna ihtiyacım var. Her şeyi çok hızlı yaptık,

ve biraz tersine *yaptık*, şimdi senin de benim yüzüğümü takmanı istiyorum. Ayrıca, iki tane var."

Elini kaldırıyor ve ben hem altını hem de mürekkebi

gülümsüyorum. "Yüzük parmağını seviyorum." Onu öpüyorum,

sonra da onu. "Teşekkür ederim." "Rica ederim."

"Başka kural var mı?"

"Sadece bir tane daha. Dördüncü kural, yıldönümümüzü her zaman hatırlayacağız ve böyle geçireceğiz."

Ona kaşlarını çatarak baktım. "Kocam, bugün bizim yıldönümümüz değil." Orada yazılı tarihi görebilmesi için kendi dövmemi ona gösterdim.

"Hatırlamıyor musun?"

"Oh, hatırlıyorum. O yıldönümünden bahsetmiyorum. Bugün tam dokuz yıl önce seni bu kamyonetin arkasında aldım

ve sen bana bekaretini verdin."

Bugün ikinci kez baygınlık geçiriyorum ve çenem düşüyor. "O tarihi nasıl hatırlayabilirsin?"

"Seninle ilgili hiçbir şeyi unutmam, küçük gülüm." Şimdi daha sert öpüyor, dilini dudaklarımın arasına sokuyor.

dudaklarımla kendi dudaklarıma sürtmek için. Elleri elbisesini kalçalarımın etrafında topladı, sonra yukarı çekip çıkardı ve

kenara attı, tıpkı yıllar önce benim yaptığım gibi. Ama

bu sefer iç çamaşırım yoktu.

"Lanet olsun," diye homurdandı. "Ben şanslı bir orospu çocuğuyum."

"Şanslı değilsin." Üzerinde sürtünerek, kot pantolonunu açıp onu serbest bıraktım, girişime hizalayana kadar elimi yukarı aşağı sürttüm

ve onun üzerine çöküyorum. "Sen benim ruh eşim, kocamsın. Burada şansın yok."

"Rosie." Dudaklarından fısıltıyla çıkıyor, ben boynuna kollarımı dolarken, o da ellerini kalçama geçiriyor ve

hareket etmeye başladık. "Tanrım, sen her şeyimsin."

"Ve sen kalbimin atışının sebebisin." EPILOG

BRIDGER BLACKWELL

Tanrım, çok yorgunum.

İtfaiyede kırk sekiz saatlik nöbetim bitti.
Şef olarak, normal bir

düz bir dokuz-beş işim olması gerektiğini düşünebilirsiniz, ama bu küçük departmanda durum öyle değil. Her şeyi ben yönetiyorum ve yangınlarla mücadele ediyorum.

Ama aynı zamanda bekar bir babayım.

Bu yüzden içeri girip kız kardeşimi eve göndereceğim ve yarın kızımınla birlikte hazırlık yapacağız. Okul haftaya başlıyor.

Çünkü çok meşguldüm ve şimdiye kadar bunu halledemedim, bu da kendimi gerçekten berbat hissettiriyor. Öyle ki

Kızım beni hiç suçlu hissettirmez; bunu tek başıma yeterince iyi yapıyorum.

Garaj yoluna park edip kamyonetimden inerken, arkamda bir kapının açıldığını duyar ve gözlerimi kapatırım. Onun olduğunu

onu fark etmeden önce hissediyorum. Dani Lexington, evinden çıkıyor, ne yapmak için, hiç bilmiyorum çünkü saat çok geç

.

Sonra ona bakıyorum ve tabii ki orada. Uzun, koyu saçları, mavi gözleri ve son zamanlarda tüm

lanet olası rüyalarımın başrolünde oynayan vücut hatlarıyla orada duruyor. Beni henüz fark etmedi, ben de onu izliyorum. Kıçına mükemmel oturan şortu

lanet olasıca bacaklarını sergileyen şort ve dekoltesi sadece göğüslerinin en üst kısmını

.

O kadının kıvrımları dişlerimi gıcırdatıyor ve hızla kot pantolonumu düzeltiyorum.

Lanet olsun, hayatımın yarısında onu istedim ama ona sahip olamadım.

Ya çok gençti ya da üniversitedeydi

ya da... *başka bir şeydi*. Zamanlama hiç uygun olmadı. Şimdi, Bitterroot Valley'e geri döndü, lanet olası sokağın karşısında yaşıyor

her fırsatta benimle alay ediyor.

Yukarıya bakıyor, sonra beni görünce iki kez bakıyor ve dudaklarında çekingen bir gülümseme yayılıyor.

"Hey," diyor.

"Selam, Dani." Ona gülümsüyorum ve *arkadaşlık* değil, başka bir şey istediğimi anlaması için ne yapmam gerektiğini merak ediyorum.

"Günün iyi geçti mi?"

"Aslında yaptım." Başını sallayıp saçlarını kulağının arkasına attı. "Ya sen?"

Kahretsin, çok güzel.

"Benim bir şikayetim yok. Birdie'ye girsem iyi olacak."

Alt dudağını ısırp çıplak ayaklarının altındaki betona kaşlarını çatarak bakar. Sonra, gözlerimin önünde, omuzlarını dikleştirir

omuzlarını dikleştirir, sertçe yutar ve çenesini kaldırır.

Aferin kızım. Dışarı çıkıp seninle oturmamı söyle. Konuşmak için. Sana dokunmak için.

Ama görünüşe göre söyleyeceği şeyi söylemekten vazgeçti ve içimi tanıdık bir hayal kırıklığı kapladı.

"İyi geceler," dedi sadece.

Kahretsin, kafamı kışkımdan çıkarıp bir şeyler yapmazsam, onun karşısında yaşamak işkence olacak.

"Sen de, Dani."

İçeri girip kapıyı arkamdan kapatıyorum, kafamda bir plan oluşmaya başlıyor.

Bridger ve Dani'nin başrollerinde yer aldığı The Blackwells of Montana serisinin ilk kitabı When We Burn için hazır mısınız? Kitabı

<https://www.kristenprobyauthor.com/when-we-burn> When We

Burn'ün önizlemesini görmek için sayfayı çevirin:

WHEN WE BURN ÖN İZLEME

BRIDGER

Cildi kadife gibi. Saf günah. Her şey saf günah. Büyük mavi gözleri parlıyor, alt dudaklarını ısırıp bacaklarını açarak

bacaklarını açarak beni bacaklarının arasına almaya davet ediyor. O kadar sertleşmişim ki,

ve o inleyerek boynunu geriye doğru eğiyor. "Bridger. Evet. Oh,

Tanrım, evet."

Parmakları saçlarımı kavlıyor, ama ben bileklerini yakalayıp öpüyorum ve başının üzerine sabitliyorum, sonra da

"Hoşuna gitti mi, Dani? Lezzetli küçük vücudunu yalamamı ister

"Bunu seviyor musun, Dani? Lezzetli küçük vücudunu yalamamı istiyor musun?"

O mırıldanıyor, kalçaları kalkıyor ve ağzı mükemmel bir O şekli oluştururken, ben kalçalarımı geri çekip penisin başını onun girişine dayıyorum.

"Evet. Lütfen, Bridger."

"Evet. Lütfen, Bridger."

Çenesini ısırıp kulağına doğru yalarken fısıldadım, "Seni çok güzel becereceğim, tatlım."

"Evet!"

Onu yetişkin hayatım boyunca istedim. O, uzaklaşmadığım bir siren ve bacakları açık, çok seksi ve

ve bana muhtaçken, ona karşı koyamıyorum. Sadece ucunu içine soktum ve o inledi, ben de kendimi tutamadım.

Ona sertçe çarptım. Gözleri fal taşı gibi açıldı ve bacakları havaya kalktı, daha fazlasını istiyordu. Duvarları beni sıkıca sardı,

sanki çoktan oradaymış gibi, parçalanmanın eşiğindeymiş gibi.

"Tanrım," diye homurdanıyorum dudaklarına, dudaklarının kenarlarını yalarken, o da bana açılıyor, verdiğim kadarını bana geri veriyor.

verdiğim kadarını veriyor. "Sen lanet olası bir baştan çıkarıcısın,

biliyor musun?" O kadar güzel ki.

Mükemmel.

"Oh, baba!"

"Baba!"

Oh, lanet olsun.

Sabah ereksiyonumu saklamak için yan dönüyorum, lanet olasıca istediğim kadınla ilgili seksi rüyamın eseri.

ama asla sahip olamayacağım bir kadının rüyası yüzünden.

"Günaydın, fıstığım."

Beş yaşındaki kızım Birdie arkamda kıkırdıyor. "Uyanmalısın baba. Alışverişe gitmeliyiz."

Telefonuma uzanıp bakıyorum ve kaşlarımı çatıyorum. "Saat daha sekiz, bebeğim. Mağazalar daha açılmadı."

"Kahvaltı yapmalısın."

Gülümsüyorum. Bu, *kahvaltı istiyorum* anlamına geliyor.

"Haklısın. Yemek yemeliyiz. Hızlı bir duş alıp sonra Fransız tostunu hazırlamaya başlasam nasıl olur?"

Yüzüme bakabilmek için eğilir ve yanağımı okşar. Alt bölgelerim biraz sakinleşince, ona doğru yuvarlanıp

ona doğru yuvarlanıp onu kucaklamak için çektim.

"Bir daha düşündüm de, boş ver. Alışverişe gitmiyoruz. Okula gidecek kadar büyük değilsin. Sen daha bebedsin."

Yüzümü boynuna gömüp, ona öpücükler göndererek onu güldürüyorum. Bebek şampuanunun kokusu geliyor ve sevimli Tangled geceliğiyle çok tatlı

ve sevimli *Tangled* geceliğiyle çok küçük.

"Beş yaşındayım." Yanaklarını öpmeye devam edince daha çok kıkırdıyor. "Ben büyük bir kızım."

"Olmaz. Sen benim bebeğimsin." Onu sıkıca sarıyorum ve o da küçük kollarını boynuma dolayarak bana sarılıyor. "Benim minik

fıstığım."

Doğduğunda *çok küçüktü*. Çok minik ve tatlıydı. Ama asla kırılgan değildi. Benim kızım değil. Geçtiğimiz yıl yaşadığımız tıbbi sorunlara

hiç zayıf düşmedi. "Seni seviyorum, baba."

Uykulu bir şekilde ona gülümser ve yanağına öperim. "Ben de seni seviyorum, küçük kuşum. Büyüyüp okula gitmen gerçekten gerekli mi?"

"Evet. Ve kıyafetler, ayakkabılar ve defterler lazım. Bir liste var."

"Ah, evet, liste." Burnuna hafifçe vuruyorum. "Git giyin ve tabletinde biraz bir şeyler izle, tamam mı?"

Ben de hazırlanayım. Listeni unutmayacağız."

"Tamam." Yatağımdan atlayıp, benim odamın hemen yanındaki yatak odasına koşar.

İç çekip ellerimi yüzümden aşağıya doğru sürükledim. Dün gece üç günlük bir mesaiyi bitirip eve geldiğimde, Dani dışarıdaydı,

seksi şort giymiş, yürüyen bir rüya gibi görünüyordu. Onu siktiğimi hayal etmem hiç de şaşırtıcı değil.

Kadın muhteşem, koyu saçları ve mavi gözleri var, kıvrımlarından bahsetmeye bile gerek yok. Göğüsleri ve kalçaları

ellerime tam oturuyor. Ve işte yine sikim

sertleşiyor.

İç çekerek yataktan kalkıp bitişik banyoya giriyorum, bu sertleşmeyi gidermek için elimi sikmekten vazgeçmişimdir

sadece seksi komşumu gördüğümde ya da onu düşündüğümde ortaya çıkan bu sertleşmeden kurtulmak için elimi sikmekten vazgeçtim.

Dani Lexington'ı çocukluğumuzdan beri tanıyorum. Benden birkaç yaş küçük ve o ve kardeşleri

çocukluğumuzdan beri bizim çiftliğin vazgeçilmezleriydiler. Kardeşlerinin en büyüğü olan Holden, en iyi arkadaşlarımdan biridir. Onların

Beşinin de hayatını mahveden zorlu bir çocukluk. Yaşadıkları şeyler... Babaları hapiste olmalıydı.

Tam bir manyaktı.

Eminim Holden'la konuşup kız kardeşiyle çıkmak istediğimi söyleseydim, bu konuda oldukça anlayışlı davranırdı.

bana bir yumruk atardı, tabii ki. Başka

türlüsünü beklemezdim.

Ama Dani ve ben, onun çocukluğundaki birçok zorlu dönemde iyi arkadaş olduk. Sonra, o ergenliğe girdiğinde, ona karşı kardeşçe duygular beslemediğimi fark ettim

ona karşı *kardeşçe* duygular beslemediğimi fark ettim, ama ben on sekiz yaşındaydım ve o reşit değildi.

Bununla uğraşmayacaktım. Kelimenin tam anlamıyla.

Bu yüzden sağlıklı bir mesafe korudum. O mezun oldu ve Bozeman'da üniversiteye gitti, ben ise itfaiyeci olmak için burada kaldım.

Ve eski karımla tanıştım. Gerisi, dedikleri gibi, tarih oldu.

Ama şimdi geri döndü ve hala beni arkadaş olarak görüyor, ama ben onun

arkadaşlıktan çok daha fazlası olabileceğimizi görmesi için elimden geleni yapacağım. Onu istediğimi biliyorum. Uzun zamandır onu istiyorum.

Ama o da bir süredir yoktu ve onu yeniden tanımam gerekiyor.

Ben aptal değilim. Ona sırtarak,

o çok güzel olduğunu *söyleyip*, onun o güzel bacaklarını açmasını ve bensiz bir dakika bile yaşayamayacağını söylemesini bekleyemem.

bir dakika bile yaşayamayacağını söylemesini bekleyemem.

Biraz zaman alacak. Ve onun travmatik geçmişini düşünürsek, onu korkutmak istemiyorum. Ona onu ne *kadar* istediğimi söylersem

onu korkutacağımı bile bilmiyorum.

Tekrar söylüyorum, onu daha iyi tanımam

lazım.

Su akarken tişörtümü ve boxerımı çıkarıp duşa giriyorum, elim hemen

penisimin tabanını kavrar ve yukarı doğru hareket ederken, hayalimdeki düşünceler zihnimin ön saflarında yer alır ve yumruğumu yukarı doğru kaydırırım.

boyum boyunca, fayansa sertçe çarpana kadar, sonra eldeki şeyi alıp hepsini yıkarım.

Tanrım, bu çok saçma.

"Baba, acıktım." "Geliyorum,

fıstığım."

Birdie ve Bitterroot Valley itfaiye şefi olarak tam zamanlı işim arasında zaten yeterince işim var, ama

Dani kasabaya döndüğünden beri, hayatımda bir şeylerin eksik olduğu daha da belirginleşti. Aslında yalnız değilim, hayatım

dürüst olmak gerekirse buna izin vermez—ama Birdie yatakta uyuduğu sessiz gecelerde, o zamanı geçirebileceğim birinin eksikliği hissedilir bir şekilde var

birinin eksikliği hissediyorum. Birine sarılmak, onu hissetmek, günümü anlatmak ve onun gününü dinlemek istiyorum. Ve

Bana çekici gelen tek kadının Dani olduğunu biliyorum.

Bazı açılardan, her zaman o olmuştur.

"Daha sonra havuz partisine gideceksek, şimdi çıkmalıyız . " Birdie için kapıyı açık tutuyorum, onun çıkmasını bekliyorum.

spor ayakkabılarına. Yaz başında ona aldığım ayakkabılar artık çok küçük geldi.

Alışverişe çıkacağımız iyi oldu.

"Tamam," diyor ve her zaman beni gülümseten güneş gözlüklerini alıyor. Ben taktığım için o da takmaya karar vermiş

onun da takması gerektiğine karar verdi ve onunki pembe üzerine yeşil benekli. "Hazırım."

Kamyonetime doğru yürürken çim biçme makinesinin sesini duyuyorum ve aniden Birdie deli gibi el sallıyor. Çim biçme makinesi

duruyor ve kızımın bakışlarını takip ediyorum.

Dani, artık sessiz olan çim biçme makinesinin arkasında duruyor, kışını zar zor örten kesik kot şortu ve

hiçbir şey bırakmıyor, saçları başının üstünde toplanmış ve nemli tenini ter kaplamış.

Siktir.

"Merhaba Dani," diye bağılıyor Birdie, hala el sallayarak.

"Merhaba, Birdie," Dani kızıma tatlı bir gülümsemeyle cevap veriyor. Sonra muhteşem mavi gözleri bana kayıyor. "Merhaba, Bridger."

"Dani." Her zamanki gibi ona başımı sallayıp Birdie'yi kamyonete doğru itiyorum. "Gidelim, fıstığım."

"Okul için alışverişe gidiyoruz," Birdie Dani'ye haber veriyor. "Çünkü okul haftaya başlıyor."

"Biliyorum," diyor Dani gülerek. "Senin öğretmenin olacağım."

Kalbim durur. *Ne?* Dani'nin bu yıl ilkokulda öğretmenlik yapacağını biliyordum, ama bunun

kızımın öğretmeni olacağını bilmiyordum, bu da onu sık sık göreceğim anlamına geliyor ve bu çok güzel bir şey.

"Sen misin?" Birdie heyecanla neredeyse çığlık atarak sorar. "Yaşasın!"

Dani gülerek başını sallar. "Evet, benim. Baban bu bilgiyi e-postayla almış olmalı." Bakışları tekrar bana döner

, bu kez daha esprili bir ifadeyle. "Malzeme listesiyle birlikte."

Derin bir nefes alıp yavaşça veriyorum, galoplayan kalbimin biraz olsun sakinleşmesini istiyorum. "O kısmı kaçırmış olmalıyım."

"Alışverişin tadını çıkar," der ve çim biçme makinesini çalıştırmak için döner. İpi iki kez çekmesi yeterlidir, makine çalışmaya başlar.

dalgalar, sonra arkasından yürür, her adımında kalçaları ve poposu sallanır, ben de gözlerimi ondan ayırmak zorunda kalırım.

Kendine gel, Blackwell.

"Hadi, fıstık. Bugün yoğun bir günümüz var."

"Bütün günü okul alışverişiyle geçirdiysen, bir biraya ihtiyacın var." Kardeşlerimden biri olan Blake bana soğuk bir şişe uzatır, ben de kapağı açıp bir yudum alırım.

ve bir yudum alıyorum. Evet, bir içkiye ihtiyacım var, ama bugün kızımı alışverişe çıkardığım için değil. Hayır,

ihtiyacım var çünkü Dani'nin de bu havuz partisinde olduğunu öğrendim.

Bu mantıklı, çünkü parti Dani'nin artık evlilik yoluyla akrabası olan Ryan Wild'in çiftliğinde düzenleniyor.

Tabii ki o da burada. Burada olacağını tahmin etmeliydim. Ama aklıma gelmedi ve şimdi burada,

birkaç kardeşim, Dani'nin kardeşi Holden ve Wild ailesinden birkaç kişi ile oturmuş, çocuklar koşuşturup, yüzüp, oynarken

bir sürü insan dolaşıyor. Üç aile var, ama

yine de ortalık kaos içinde.

Çünkü görünüşe göre Bitterroot Valley'de, sadece birkaç çocuk sahibi olmanın ve hayatına devam etmenin anlamını kimse bilmiyor.

Hayır, bu kasabada hepimiz aşırı hırslıyız. Bir gün daha fazla çocuk sahibi olmak istiyorum. Ama beş tane olmasın. Çok fazla.

"Aslında o kadar da kötü değildi," diyorum Blake'e. "Sonunda ona ihtiyacı olandan daha fazla şey aldım ve okulun gönderdiği

en azından birkaç ay idare eder. Ta ki bir sonraki büyüme atağına kadar, o zaman her şeyi yeniden almam gerekecek.

"İyi ki bu kadar iyi büyüyor," diyor ailenin doktoru Blake.

"Bu çok iyi," diyor ailenin doktoru Blake. "Bu, onun sağlıklı olduğu anlamına geliyor, Bridge."

"Biliyorum. Hiç şikayet etmiyorum. Sağlıklı olduğu sürece her hafta ona yeni kıyafetler alırım."

Birdie'nin, kendisinden sadece birkaç yaş büyük birkaç çocukla oynadığı yere bakıyorum. Gülüyor ve

koşuyordu ve çok uzun zaman önce onun bu kadar basit bir şeyi tekrar yapıp yapamayacağını bilmiyorduk.

Hayır, kesinlikle şikayet etmiyorum.

"Hastanede işler nasıl?" diye soruyorum ona. Blake bir doktor, zamanını aile kliniği ve

. Her zaman bir şehre taşınıp muayenehane açacağını düşünmüştüm, ama Bitterroot Valley'e geri döndü ve ben de buna çok sevindim. O,

bu kasaba için çok değerli bir varlık. Tüm kardeşlerimle yakınım, ama Blake benden sadece iki yaş büyük olduğu için

her zaman çok yakındık, kariyer seçimlerimizi saymazsak, aynı zamanda zihniyetimiz de aynı.

"Meşgul. Her zaman meşgul." İçini çekip bir yudum bira içti, bu da bugün nöbeti olmadığını gösteriyordu. Benim de yoktu.

Bu hiç olmaz.

"Paylaşacak iyi bir hikayen var mı?" diye sorar en büyük ağabeyimiz Brooks. "Son zamanlarda gördüğün özellikle berbat bir şey var mı?"

Blake gülerek arkalarına yaslanıp düşünmeye başlar. "Çöp tenekesiyle yüzünü neredeyse parçalayan adam dışında mı? Hayır, yok."

"İğrenç," diyorum somurtarak. Ama o adamın kim olduğunu çok iyi biliyorum. O ambulans çağrısına ben de gitmiştim.

"Yemek hazır," diye seslenir biri dış mutfaktan. Önce Birdie'nin tabağını hazırlayıp onu

çocuklar için veranda kenarında küçük bir piknik masasına oturtuyorum. Sosisli sandviç, patates kızartması ve karpuzla çok mutlu oluyor

Sonra kendi tabağımı doldurup önceki yerime oturuyorum. Oturduğum yerden Birdie'yi görebiliyorum ve

gözümün önündeydi.

Her an tüm çocukları izleyen onlarca göz yok değil, ama onu görebilmek hoşuma gidiyor.

Ayrıca Dani'nin en küçük kız kardeşi Charlie ile havuz kenarındaki şezlonglardan birinde oturduğunu fark ettim.

yemek yiyorlar ve Charlie, Dani'nin kulağına bir şeyler anlatıyor, çünkü Dani dinlerken o güzel gülümsemesiyle gülümsüyor. Bu akşam

akşam farklı bir kıyafet giymiş, beyaz, dökümlü bir pantolon ve ona uyan, pembe bir

tank topun üzerine açık bırakılmış. Beyaz bluzun bir tarafı omzundan düşerek altın rengi tenini gösteriyor. Saçları hala toplanmış, yüzünün etrafında

yüzünün etrafında sarkıyor ve makyaj yapmamış.

O makyaja hiç gerek yok. Onun en sevdiğim özelliklerinden biri bu. Doğal güzelliği var.

Mayo giymemesi çok normal. Yaşadıklarından sonra kim suya girmek ister ki? Lanet olsun,

Hala çocukluğumuzdaki o yazın anıları beni etkiliyor.

Bu sabah yumurtaları almayı unuttum ve o bana canımı yakacağını söylediğinde, hayır dedim.

Hiç bu kadar öfkelenmemiştim. *Hangi canavar kendi küçük kızına bunu yapabilir?*

Zihnimde başımı sallayarak, bir yudum bira içip dikkatimi etrafımdaki sohbete geri verdim.

"Yarın hootenanny'ye gidiyor musunuz?" diye sorar Beckett. "Süt ve diğer şeyler satmak için bir tezgah kuracağım.

kreması da olacak."

"Hayatta olmaz," Holden başını sallayarak cevaplar. "Orada insanlar var. Dondurmanı evinden alırım."

"Ne sosyal adamsın," Blake gülerek söyler. "İyi bir amaç için, biliyorsun. Aslında birkaç amaç için."

"Ben para bağışlarım. Oraya gitmeme gerek yok," diye cevaplar Holden, gözleriyle etrafta karısını arar. Onu bulduğunda

omuzları gevşer.

Aylar önce en iyi arkadaşlarından biri olan Millie ile evlendi. Aptalca aşıklar ve bu biraz mide bulandırıcı.

"Gitmem gerek," diyorum. "Benim de standda durmam

lazım." "İtfaiyeci kıyafetlerinle mi?" diye soruyor Blake.

"Evet, neden?" Kardeşim bana sırtarak bakıyor, ben de ona ters ters bakıyorum. "Siktir git."

"Üniforma giydiğinde daha fazla bağış topladığını biliyorsun," diyor Blake gülerek. "Bu yıl da gömlek giyecek misin

giyecek misin, yoksa çıplak mı dolaşacaksın?"

"Kıskandın mı?" Kaşlarımı kaldırdım ve Blake daha da çok güldü.

"Hayır, tabii ki değil. Senin bir seks sembolü olman çok komik. Kadınların zevki yok."

"O çok yakışıklı," diye ekledi Holden, bana laf atmaktan zevk alarak.

"Kim?" Millie bize katılıp kocasının kucağına otururken soruyor. "Bridger,"

diye cevaplıyor Holden.

"Güzel," Millie onaylar ve ben ona orta parmağımı gösteririm.

"Şimdi, karıma saygısızlık ettiğin için kıcını tekmelemek zorunda bırakma beni."
Holden'ın sesinde hiç öfke yok ve Millie kıkırdıyor.

"Hepiniz birer pisliksiniz. Gümleğimi çıkarmayacağım, çok teşekkürler."

Aniden bir su sıçraması ve bir çığlık duyuldu, kalbim hızla çarpmaya başladı ve harekete geçtim.
İkinci bir sıçrama sesi duyuldu ve ben havuza

koştum ve neler olduğunu anlamaya çalıştım.

Birdie—Tanrım, Birdie—havuzun derin yerinde çırpınıyor ve Dani onu havuzun kenarına çekiyor. Ona

orada buluşur ve Birdie'yi tutup kollarımın arasına alırım. Bana sarılır, kollarını boynuma dolamıştır.

"Hey, iyi misin? Ne oldu?"

"Derin yerde yüzmek istedim." Sesi çok kısık, korktuğu belli ama yaralanmamış.

Suya geri döndüğümde Dani'nin zorlandığını görüyorum, kıyafetleri sırlsıklam ve ağırlaşmış, gözleri korkudan fal taşı gibi açılmış.

korku dolu. Birdie'yi bırakamadan, Blake, Ryan ve Holden gibi birkaç çocuk suya atladı ve

Dani'nin su üstünde kalmasına yardım ediyorlar, onu havuzun sığ kısmına götürüyorlar ve sonra tamamen sudan çıkarıyorlar.

Islak beyaz gümleğini çıkarıp yere attı, ama dişleri takır takır titriyordu ve gözleri büyümüştü.

Siktir. Şoka giriyor.

Ya da panik atak geçiriyor.

Belki ikisi birden.

Neden atladı ki? Sudan çok korkar.

"Hey," diyor Blake, Ryan'dan bir havlu alıp Dani'nin omuzlarına sararak kollarını hızlıca ovuşturuyor. Hepimiz

biliyoruz. Hepimiz ona ne yaptığını gördük. O piçin öldüğü şekilde ölmesi onun için çok iyi geldi, yine aklıma geliyor. "İyisin

tatlım. Suyu sevmediğini biliyorum."

Tanrım, sudan *korkuyor* ve kızıma yardım etmek için suya atladı.

"Biraz daha yüzebilir miyim?" Birdie bana soruyor, ben de yanağına bir öpücük kondurup onu yere indiriyorum, gözlerimi Dani'den ayırmadan.

"Hayır, küçük kuşum. Git havluya sarıl ve diğer çocuklarla oyna." "Ama..."

"Hayır dedim."

Tartışmıyor ve çoğunlukla bu kadar uysal olduğu için minnettarım. Evet, beni kızdırmayı çok seviyor — sık sık — ama

benim tavrımı değiştirmeyeceğini bildiği için benimle kavga etmiyor. Annesinin bencilliğini düşününce, Birdie'nin tatlılığı beni sık sık şaşırtıyor.

Kızım koşarak uzaklaşır ve ben Blake'in Dani'yi teselli ettiği yere geçerim.

Ah, kedicik. Senin için çok üzülüyorum.

"Burnundan nefes al," diyor, doktor moduna geçerek, son derece sakın bir sesle. "Ağzından nefes ver."

"Üzgünüm," diye mırıldanır ve dişleri takırdayarak gözlerini kapatır. "S-suyu sevmiyorum."

"Biliyorum," diyor Blake sert bir şekilde, sonra gözleri benimkilere takılıyor. Kaşlarını kaldırıyor ama hiçbir şey söylemeden onu bana uzatıyor.

Hemen kollarımı ona dolayarak sıkıca sarılırım.

"Teşekkür ederim, kedicik," diye ıslak saçlarına fısıldadım. Tanrım, Dani'yi yıllardır kucaklamamıştım, her zaman güvenli bir mesafe bırakmaya özen göstermiştim

ve şu anda bunun iyi bir fikir olup olmadığından emin değilim, ama o çok korkmuş ve kızıma yardım etti. "Onun için atladığın için teşekkür ederim."

"

"Çok derindi," diyor bana sarılırken. "Beni çok korkuttu."

Gülümsüyorum. Dani küfür etmeyi hep reddetmiştir. Bir anaokulu öğretmeni için bu muhtemelen iyi bir özellik.

"Ben de." Ellerimi sırtında yukarı aşağı gezdiriyorum. "İyi misin?"

O başını sallar ve ben onun başının üzerinden etrafta toplanan kalabalığa bakarım. "O iyi."

Holden'in gözleri benimkilere takılır. Elleri belinde, yüzü asık. Başını sallar ve düşüncelerini okuyabiliyorum.

Bu onun için kötü olacak.

Bu yüzden, onu yanımda tutmaktan başka bir şey istemememe rağmen, onu ona bırakıyorum. Holden kız kardeşlerini büyüttü, onları

lanet bir tiranın elinden kurtardı ve o *onun* kızı. O benim değil.

Herkes havuza düşmeden önce yaptıkları işe geri döner. Birdie tamamen iyidir, ısınırken büyük bir havluyla sarılmış ve Beckett'in çiftliğinden aldıkları dondurmayı yerken

Beckett'ın çiftliğinden aldıkları dondurmayı yiyorlar.

Yaklaşık bir saat sonra, Birdie'yi eve götürmek için hazırlarken, Dani'nin daha önce oturduğu şezlongdan beni izlediğini fark ettim.

. Biri ona giymesi için başka kıyafetler vermiş ve saçları da neredeyse kurumuş. Gözlerim onunla buluştuğunda

bakışlarımızı kaçırmıyor. İyi olup

olmadığını öğrenmem gerekiyor.

Bu yüzden bahçeyi geçip havuzun yanında oturduğu yere gidip omzuna hafifçe dokundum.

"Özel bir yerde konuşabilir miyiz?"

NEWSLETTER KAYDOL

Bu hikayeyi yazarken aldığım keyfi, okurken de aldığınızı umuyorum! Yaklaşan kitap haberleri için haber bültenime mutlaka abone olun!

Size sadece haberlerle dolu e-postalar göndereceğime ve spam göndermeyeceğime söz veriyorum. Buradan kaydolabilirsiniz:

<https://mailchi.mp/kristenproby.com/newsletter-sign-up>

KRISTEN PROBY'NİN DİĞER ESERLERİ:

Kristen Proby'nin Diğer Kitapları

Montana'nın Vahşi Doğa Serisi

Senin İçin Vahşi - Remington &

Erin Vahşi Peşinde - Chase &

Summer

Al daha bilgi hakkında serisi burada hakkında

<https://www.kristenprobyauthor.com/the-wilds-of-montana>

Seattle'da Bekar Serisi

Sır - Vaughn & Olivia

Skandal - Gray & Stella Skor

- Ike & Sophie

The Setup - Keaton &

Sidney The Stand-In - Drew

& London

Serinin tamamını buradan inceleyin: <https://www.kristenprobyauthor.com/single-in-seattle>

Huckleberry Bay Serisi

Deniz Feneri Yolu

Fernhill Yolu Şapel

Virajı Kiraz Yolu

Seattle'da Benimle Serisi

Come Away With Me - Luke & Natalie Under

The Mistletoe With Me - Isaac & Stacy Fight

With Me - Nate & Jules

Benimle Oynayın - Will & Meg

Benimle Rock Yapın - Leo & Sam

Benimle Güvende - Caleb &

Brynna Benimle Bağlı - Matt &

Nic

Benimle Nefes Al - Mark &
Meredith Sonsuza Kadar Benimle -
Dominic & Alecia Benimle Kal -
Wyatt & Amelia
Benimle Kendini Şımart
Benimle Aşık Ol - Jace &
Joy Benimle Dans Et Levi &
Starla
Sen Bana Aitsin - Archer & Elena
Benimle Hayal Et - Kane & Anastasia
Benimle Hayal Et - Shawn & Lexi
Benimle Kaç - Keegan & Isabella
Benimle Flört Et - Hunter & Maeve
Benimle Bir Şans Ver - Cameron & Maggie

Serinin tamamını buradan izleyin: <https://www.kristenprobyauthor.com/with-me-in-seattle>

Büyük Gökyüzü Evreni

Büyük Gökyüzü Altında Aşk

Cara'yı Sevmek

Lauren'ı Baştan

Çıkarmak Jillian'a

Aşık Olmak Grace'i

Kurtarmak

Büyük Gökyüzü

Büyüleyici Hannah

Jenna'yı Öpmek

Willa'yı Beklemek

Fallon'la Uçmak

Büyük Gökyüzü

Kraliyet Büyüleyici

Sebastian Liam'ı

Baştan Çıkarmak

Callum'la Alay Etmek

Büyük Gökyüzünün Kahramanları

Onur

Cesaret

Barınak

Kontrol kontrol tam tam Büyük Sky evren burada:
<https://www.kristenprobyauthor.com/under-the-big-sky> .

Bayou Büyüsü

Gölgeler

Büyüleri

Serendipity

Serinin tamamını buradan inceleyin: <https://www.kristenprobyauthor.com/bayou-magic>

Kanlı Ay Laneti Serisi

Hallows End

Kazanların Çağrısı

Salem'in Şarkısı

Romancing Manhattan Serisi

Sonuna

Kadar

Sonunda

Kontrol **daha** **tam** **tam** **buradan** **burada**
<https://www.kristenprobyauthor.com/romancing-manhattan>

Boudreaux Serisi

Kolay Aşk

Kolay Cazibe

Kolay Melodi

Kolay

Öpücükler

Kolay Büyü

Kolay Şans

Kolay Geceler

Kontrol **buradan** **tam** **tam** **burada** **burada**
<https://www.kristenprobyauthor.com/boudreaux>

Fusion Serisi

Beni Dinle

Bana Yakın Benim

İçin Kızır

Bizim Güzelliğimiz

Seni Tad

Serinin tamamını buradan inceleyin: <https://www.kristenprobyauthor.com/fusion>

1001 Dark Nights'tan

Seninle Kolay

Kolay Kalıcı Hiç

Çekinmeden

Brooke'u Baştan

Çıkarmak Benimle

Hayret Et Benimle

Parla

Benimle Değiş

Karışıklık Kiraz

Sokağı

Kristen Proby'nin Crossover Koleksiyonu

Fallon ile Uçmak, Bir Büyük Gökyüzü Romanı

Wicked Force: A Wicked Horse Vegas/Big Sky Novella

Sawyer Bennett

All Stars Fall: Seaside Pictures/Big Sky Novella

Yazar: Rachel Van Dyken

Hold On: Bir Play On/Big Sky Novella

Samantha Young

Uğruna Savaşmaya Değer: Bir Savaşçı Dövüş Kulübü/Big Sky

Novella Laura Kaye

Çılgın Kusurlu Aşk: Kirli Dicks/Big Sky Novella K.L.

Grayson

Sen Olmadan Hiçbir Şey: Sonsuza Kadar Senin/Big Sky

Novella Yazar: Monica Murphy

Kontrol daha tüm tüm Crossover Koleksiyon burada:
<https://www.kristenprobyauthor.com/kristen-proby-crossover-collection>

YAZAR

Kristen Proby, çoğu USA Today, New York Times ve Wall Street Journal'ın en çok satanlar listesine giren altmıştan fazla kitap yayınlamıştır.

Kristen ve eşı John, iki kedileri ve köpekleriyle birlikte, Kristen'in memleketi olan Montana'nın Whitefish kasabasında yaşamaktadır.

Belge Özeti

- [Başlık Sayfası](#)
- [İç](#)
- [Başlık Sayfası](#)
- [Telif](#)
- [Teşekkür](#)
- [İçerik Uyarıları](#)
- [Önsöz](#)
- [Bölüm 1](#)
- [Bölüm 2](#)
- [Bölüm 3](#)
- [Bölüm 4](#)
- [Bölüm 5](#)
- [Bölüm 6](#)
- [Bölüm 7](#)
- [Bölüm 8](#)
- [Bölüm 9](#)
- [Bölüm 10](#)
- [Bölüm 11](#)
- [Bölüm 12](#)
- [Bölüm 13](#)
- [Bölüm 14](#)
- [Bölüm 15](#)
- [Bölüm 16](#)
- [Bölüm 17](#)
- [Bölüm 18](#)
- [Bölüm 19](#)
- [Bölüm 20](#)
- [Bölüm 21](#)
- [Bölüm 22](#)
- [Bölüm 23](#)
- [Bölüm 24](#)
- [Bölüm 25](#)
- [Bölüm 26](#)

- [Bölüm 27](#)
- [Bölüm 28](#)
- [Bölüm 29](#)
- [Epilog](#)
- [Yandığımızda Önizleme](#)
- [Haber Bülteni Kaydı](#)
- [Kristen Proby'nin diğer kitapları](#)
- [Yazar Hakkında](#)

İçinde

[Başlık Sayfası](#)

[Teşekkür](#) [İçerik](#)

[Uyarıları Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29 Epilog](#)

[When We Burn Önizleme](#)
[Haber Bülteni Kaydol](#)
[Kristen Proby'nin diğer](#)
[kitapları: Yazar Hakkında](#)
[İçindekiler](#)
[Telif](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

